

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΛΘ΄

Τετάρτη 6 Μαρτίου 2013

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 8565
2. Άδεια απουσίας της Βουλευτή κ. Δ. Αυγερινοπούλου, σελ. 8600
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Γενικό Λύκειο Βασιλικού Ευβοίας, το 2ο Γενικό Λύκειο Ηρακλείου Αττικής, το 16ο Δημοτικό Σχολείο Νέας Ιωνίας, το 18ο Γυμνάσιο Αθήνας, το Δημοτικό Σχολείο Διλόφου Βάρης, το 3ο Γυμνάσιο Αμαλιάδας, το Γενικό Λύκειο Αίγινας, το Πειραματικό Γυμνάσιο Κορίνθου Αγίου Ιωάννη Κέρκυρας, σελ. 8569, 8570, 8578, 8582, 8588, 8594, 8602, 8624, 8639
4. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 8566, 8567, 8568, 8573, 8602, 8603, 8604, 8607, 8624, 8625, 8626, 8627, 8628
5. Ανακοινώνεται ότι η ονομαστική ψηφοφορία επί των άρθρων 58 και 60 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων θα γίνει την Πέμπτη 7 Μαρτίου 2013, σελ. 8644

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 7 Μαρτίου 2013, σελ. 8565

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: "Νόμος περί εξαρτησιογόνων ουσιών και άλλες διατάξεις", σελ. 8566
2. Αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς / Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου επί των άρθρων 58 και 60 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σελ. 8642
3. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής:
Η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής "Επείγουσες ρυθμίσεις του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και άλλες διατάξεις", σελ. 8594

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. , σελ. 8601 - 8644
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 8591 - 8601
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 8566 - 8580
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 8581 - 8591

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε. , σελ. 8624
ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ Χ. , σελ. 8626, 8627, 8628
ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 8602
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. , σελ. 8602, 8603, 8604, 8607, 8624, 8625, 8626, 8627, 8628
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ Β. , σελ. 8568

ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 8566, 8567, 8568, 8573
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 8602, 8603, 8604, 8626
ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Ι. , σελ. 8625
ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ Α. , σελ. 8566, 8567
ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ Α. , σελ. 8604
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Κ. , σελ. 8573

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ Δ. , σελ. 8577
ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε. , σελ. 8624
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 8583, 8584
ΓΕΡΑΣΙΜΙΔΟΥ Ε. , σελ. 8600
ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ Χ. , σελ. 8569, 8570, 8628
ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 8599, 8629
ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. , σελ. 8572, 8573, 8638
ΖΑΧΑΡΙΑΣ Κ. , σελ. 8582
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 8591, 8592
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ Μ. , σελ. 8581
ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. , σελ. 8629, 8630, 8638
ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ Η. , σελ. 8570
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ Β. , σελ. 8567, 8568, 8570, 8627
ΚΕΛΛΑΣ Χ. , σελ. 8600
ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ Β. , σελ. 8579
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 8603, 8604, 8629
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 8597
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 8584, 8585
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 8592, 8593
ΜΑΚΡΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥ Ε. , σελ. 8596
ΜΑΝΗ-ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α. , σελ. 8578
ΜΑΝΤΑΣ Χ. , σελ. 8594
ΜΑΡΙΑΣ Ε. , σελ. 8590, 8591, 8630
ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Ι. , σελ. 8625
ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ Α. , σελ. 8566, 8567
ΝΤΟΛΙΟΣ Γ. , σελ. 8586
ΠΑΝΟΥΣΗΣ Ι. , σελ. 8569
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 8575
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 8588
ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ Α. , σελ. 8566, 8567, 8568, 8569, 8574, 8575, 8585, 8593, 8604, 8606, 8639, 8640

ΣΚΟΝΔΡΑ Α. , σελ. 8593
ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ Α. , σελ. 8601, 8628, 8629
ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ Δ. , σελ. 8580, 8581
ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ Σ. , σελ. 8595
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 8573, 8574, 8575, 8627
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. , σελ. 8587
ΦΟΥΝΤΑ Ν. , σελ. 8576
ΧΡΙΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Δ. , σελ. 8625
ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. , σελ. 8598
ΨΑΡΙΑΝΟΣ Γ. , σελ. 8626

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΛΘ'

Τετάρτη 6 Μαρτίου 2013

Αθήνα, σήμερα στις 6 Μαρτίου 2013, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.25' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της ΣΤ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΜΑΡΙΑΣ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 5-3-2013 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΛΗ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 5 Μαρτίου 2013, σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της από 31-10-2012 Πρώτης Τροποποιητικής Σύμβασης μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και των Ανάδοχων εταιριών «KAVALA OIL ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ και ENERGEAN OIL & GAS-ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΑΙΓΑΙΟΥ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΥΔΡΟΓΟΝΑΝΘΡΑΚΩΝ και των Παραρτημάτων Ι και ΙΙ αυτής»)

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επίκαιρων ερωτήσεων της Πέμπτης 7 Μαρτίου 2013.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1109/4-3-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Λακωνίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανασίου Δαβάκη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη λειτουργία του Τελωνείου Γυθείου και του Τελωνείου Νεαπόλεως Βοιών.

2. Η με αριθμό 1116/4-3-2013 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Τρικάλων του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο κ. Παναγιώτας Δριτσέλη προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με το σχέδιο προεδρικού διατάγματος για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών.

3. Η με αριθμό 1106/4-3-2013 επίκαιρη ερώτηση του Ε' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή Λακωνίας του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Λεωνίδα Γρηγοράκου προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με την έξαρση της εγκληματικότητας στο Νομό Λακωνίας.

4. Η με αριθμό 1112/4-3-2013 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Θεσσαλονίκης των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Σταυρούλας Ξουλίδου προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με προβλήματα των Πρότυπων Πειραματικών Σχολείων.

5. Η με αριθμό 1118/4-3-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αττικής του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή κ. Ηλία Κασιδιάρη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την πάταξη του οικονομικού εγκλήματος.

6. Η με αριθμό 1114/4-3-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αττικής της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Βασιλείου Οικονόμου

προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την επαρκή στελέχωση του ΣΔΟΕ προκειμένου να αντιμετωπιστεί η φοροδιαφυγή.

7. Η με αριθμό 1120/4-3-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χρήστου Κατσώτη προς τους Υπουργούς Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την ιδιωτικοποίηση του Αστέρα Βουλιαγμένης και τις απολύσεις των εργαζομένων του.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1110/4-3-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελευθέριου Αυγενάκη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με την περικοπή του επιδόματος ανεργίας στους εποχικά εργαζόμενους ξενοδοχοϋπαλλήλους.

2. Η με αριθμό 1117/4-3-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ζακύνθου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο κ. Σταύρου Κοντονή προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με την έκθεση των ευρημάτων ενάλιας αρχαιολογίας Ζακύνθου και την οικονομική επιχορήγηση του Μαυσωλείου Σολωμού και Κάλβου και του Μουσείου Επιφανών Ζακυνθίων.

3. Η με αριθμό 1107/4-3-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Έβρου του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Γεωργίου Ντόλιου προς τον Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σχετικά με τα προβλήματα στη λειτουργία και στην προσβασιμότητα του ιστότοπου «Διαύγεια».

4. Η με αριθμό 1111/4-3-2013 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Μαγνησίας των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Μαρίας Χρυσοβελώνη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με τις εξοικονομήσεις που πέτυχαν τα ασφαλιστικά ταμεία από διακοπές συντάξεων και από επιστροφές αχρεωστήτως καταβληθεισών συντάξεων.

5. Η με αριθμό 1119/4-3-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Πειραιώς του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή κ. Ιωάννη Λαγού προς τους Υπουργούς Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με την εξάλειψη των αιτίων που στρέφουν τους νέους στην τρομοκρατία στους χώρους των πανεπιστημίων της χώρας.

6. Η με αριθμό 1115/4-3-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Αθηνών της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Ιωάννη Πανούση προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σχετικά με τα προβλήματα που δημιουργούνται από την τοποθέτηση υπαλλήλων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου στις Δικαστικές Υπηρεσίες.

7. Η με αριθμό 1121/4-3-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθήνας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδωνος Χαλβατζή προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τις συνέπειες από το κλείσιμο του 3ου Θεραπευτηρίου ΙΚΑ και της Πολυκλινικής Αθηνών.

Εισερχόμεστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Νόμος περί εξαρτησιογόνων ουσιών και άλλες διατάξεις».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη χθεσινή συνεδρίαση συζητήθηκε και ψηφίστηκε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα και οι τροπολογίες του νομοσχεδίου ως μία ενότητα.

Η διαδικασία έχει ως εξής: Θα μιλήσουν οι κύριοι εισηγητές, οι ειδικοί αγορητές επί των άρθρων. Θα ακολουθήσουν οι εναπομείναντες ομιλητές επί της αρχής και επί των άρθρων και των τροπολογιών και, τέλος, θα μιλήσουν όσοι τυχόν Βουλευτές εγγραφούν. Με τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους θα δούμε τι θα κάνουμε, δηλαδή θα το δούμε στην πορεία.

Ας ξεκινήσουμε, όμως, με τους εισηγητές για να αρχίσει η διαδικασία της συζήτησης των άρθρων.

Το λόγο έχει ο κ. Αναστάσιος Νεράντζης, εισηγητής από τη Νέα Δημοκρατία.

Ορίστε, κύριε Νεράντζη, έχετε το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα μιλήσουμε κατ' άρθρον;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Επί των άρθρων, κύριε συνάδελφε, και επί των τροπολογιών.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Τώρα είμαι στο άρθρο 1;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Έτσι δεν αρχίζουν τα άρθρα;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Ξεχωριστά θα μιλήσουμε για το καθένα; Έχει σημασία αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Για όλα μαζί, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Όλα μαζί.

Με το άρθρο 1 συμφωνούμε. Ελπίζω να μας ακούει η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ για να μην πει μετά ότι δεν τοποθετηθήκαμε.

Με το άρθρο 2 συμφωνούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Αν μου επιτρέπεται, ορθώς.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Ορθώς; Μάλιστα. Σημασία έχει να είναι ορθώς, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Αυτό το πιστεύω, το εύχομαι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Με το άρθρο 3 συμφωνούμε.

Με το άρθρο 4 συμφωνούμε, κύριε Υπουργέ.

Για το άρθρο 5 θα θέλαμε να κάνουμε μία παρατήρηση. Μην τη θεωρήσετε και αυτή προσωπική, γιατί χθες μου αποδώσατε προσωπικό τόνο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Είστε αγαπητότατος!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Αγαπητός είμαι και αμφιμερώς είναι η αγαπητική σχέση!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Είχε και ευλογία από τον Πατριάρχη μας ο κ. Νεράντζης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Στο άρθρο 5, όχι υπό τύπον αντιρρήσεως, αλλά υπό τύπον απορίας, μήπως είναι πολλοί αυτοί που μαζεύονται εκεί, κύριε Υπουργέ; Επιλέξετε ποιους θέλετε. Δεν υπάρχει καμμία αντίρρηση όσον αφορά την προέλευση. Ο αριθμός λίγο με ξενίζει. Μήπως θα είναι δυσκίνητοι αυτοί;

Ο ανώτερος αξιωματικός της Ελληνικής Αστυνομίας πρέπει...

Θέλετε λίγο να το δούμε;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Να μου πείτε εσείς ποιος εκτιμάτε ότι μπορεί να περισεύει.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Θα σας πω.

Έξι καθηγητές των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Μειώστε τους λίγο. Έξι καθηγητές είναι πολλοί. Ξέρετε τι έλεγε ο Βίσμαρκ περί των καθηγητών; Τα ξέρετε εσείς. Έχετε θύραθεν παιδεία. Έχω την εντύπωση ότι πρέπει να είναι λιγότεροι. Εν πάση περιπτώσει, αυτό δεν είναι αντίρρηση. Καταθέτω τη σκέψη μου. Εκτιμήστε το. Όμως, έχω την εντύπωση ότι οι έξι καθηγητές παραείναι πολλοί. Οι άλλοι είναι πιο αρμόδιοι, το Λιμενικό, η Αστυνομία κ.λπ..

Στο άρθρο 6 δεν έχω αντίρρηση. Στο άρθρο 7 δεν έχω αντίρρηση. Στο άρθρο 8 πάλι δεν έχουμε αντίρρηση. Τα άρθρα 9, 10, 11, 12, 13, 14 και το 15 τα δεχόμαστε έτσι όπως τα έχετε. Το άρθρο 16 το δεχόμαστε. Το άρθρο 17, επίσης, το δεχόμαστε. Στο άρθρο 18 λέμε «ΝΑΙ». Στο άρθρο 19 λέμε «ΝΑΙ». Στο άρθρο 20 λέμε «ΝΑΙ». Στα άρθρα 21, 22 και 23 λέμε «ΝΑΙ». Θέλω να δούμε λίγο την πρόκληση και διαφήμιση.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Το άρθρο 21 είναι με τη νομοτεχνική βελτίωση.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Συμφωνώ, όπως το έχετε βελτιώσει.

Το 24 θέλω να δούμε λίγο, κύριε Υπουργέ, για την πρόκληση και τη διαφήμιση. Και το άρθρο 24 και το άρθρο 25 θέλω να τα κρατήσουμε και να τα συζητήσουμε περισσότερο. Έχω κάποιες επιφυλάξεις, δεν θα έλεγα ενστάσεις. Τα κρατάμε αυτά.

Στο άρθρο 26 λέμε «ΝΑΙ». Στο άρθρο 27 λέμε «ΝΑΙ». Στο άρθρο 28 λέμε «ΝΑΙ».

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θέλετε να διατυπώσετε τώρα τις επιφυλάξεις σας;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Στο τέλος, κύριε Υπουργέ.

Ας πούμε τώρα αυτά στα οποία συμφωνούμε για να ξεκαθαρίσουμε λίγο τον ορίζοντα.

Επαναλαμβάνω ότι στο άρθρο 27 λέμε «ΝΑΙ». Στο άρθρο 28 λέμε «ΝΑΙ». Στο άρθρο 29 λέμε «ΝΑΙ».

Στο άρθρο 30 λέμε «ναι» με την επιφύλαξη της παραγράφου 4 που πρέπει να τη δούμε, «δράστης, στο πρόσωπο του οποίου...». Έχετε αλλάξει τίποτα από αυτά; Στο άρθρο 30, όχι;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Το έχω συνδέσει με...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Πολύ ωραία.

Στο άρθρο 31 λέμε «ΝΑΙ». Στο άρθρο 32 λέμε «ΝΑΙ». Στα άρθρα 33, 34 και 35 λέμε «ΝΑΙ». Στο άρθρο 36 λέμε «ΝΑΙ». Στο άρθρο 37 λέμε «ΝΑΙ». Στο άρθρο 38 λέμε «ΝΑΙ». Στα άρθρα 39 και 40 λέμε «ΝΑΙ». Στο άρθρο 41 λέμε «ΝΑΙ». Στα άρθρα 42, 43, 44, 45, 46 και 47 λέμε «ΝΑΙ». Στο άρθρο 48 λέμε «ΝΑΙ».

Τώρα, όσον αφορά την αντίρρηση που διατυπώθηκε ότι δεν πρέπει να είναι ο Πρωθυπουργός ο επικεφαλής, φαντάζομαι ότι ο λόγος που το εισηγείστε αυτό είναι για να δώσουμε ένα ιδιαίτερο κύρος παρά για να έχει μία ενεργό ανάμειξη επί καθημερινής βάσεως ο Πρωθυπουργός.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ναι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Από αυτήν τη σκοπιά, την παιδαγωγική –έτσι θα το λέγαμε– εγώ συμφωνώ. Ας είναι ο Πρωθυπουργός. Βεβαίως, από κάτω θα γίνεται ολόκληρη η δουλειά, αλλά δίνει ένα ιδιαίτερο κύρος στην αξία που δίνουμε σε αυτήν τη δράση εναντίον των ναρκωτικών. Αυτό ήταν το άρθρο 48, στο οποίο είπαμε «ΝΑΙ». Στα άρθρα 49 και 50 λέμε «ΝΑΙ». Στα άρθρα 51, 52 και 53 λέμε «ΝΑΙ».

Στα άρθρα 54 και 55 έχω μία παρατήρηση. Θα την κάνουμε μαζί στο τέλος. Στα άρθρα 56, 57, 58, 59, 60 λέμε «ΝΑΙ».

Μπαίνουμε και στο άρθρο 61 «Σύμβαση εργασίας» κ.λπ.; Έτσι δεν είναι;

Όσον αφορά το άρθρο 61, καταθέτω μία σκέψη –και συνομολώγω ότι είστε ειδικότερος εμού, επί προσωπικής βάσεως αυτό– η οποία είναι η εξής.

Αξιοποιώντας τα νομολογιακά δεδομένα ο Υπουργός –και ορθά κατ' αρχήν, μιλάμε για το άρθρο 61 για τη σύμβαση εργασίας– αξιώνει να έχει το δικαίωμα να απαιτήσει ο απολυόμενος και τη σωματική του, την corproe απασχόλησή του και είναι κάτι που σήμερα δεν ήταν έτσι.

Θεωρείτε ότι αυτό πρακτικά έχει πεδίο εφαρμογής, κύριε Υπουργέ; Όταν με διώξει το αφεντικό μου, δεν θα έχουν κλονιστεί οι διαπροσωπικές σχέσεις μεταξύ εμού και αυτού που είναι απαραίτητες; Θα μπορεί πρακτικά να γίνει; Δεν έχω αντίρρηση, αλλά επιφύλαξη.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θέλετε να το λύσουμε τώρα αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Θέλετε το λόγο, κύριε Υπουργέ;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ναι, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας παρακαλώ να το ζητάτε από το Προεδρείο, αν μου επιτρέπετε, δεν θα κάναμε συζήτηση γιατί θα χάνουμε χρόνο. Κρατήστε τις παρατηρήσεις σας, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Ας πάρει το λόγο για να τελειώσουμε, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Όχι, κύριε συναδέλφε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Εντάξει, εσείς προεδρεύετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Παρακαλώ, ολοκληρώστε εσείς γιατί περιμένουν και οι άλλοι εισηγητές.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Ό,τι πείτε εσείς.

Άρα, δεν απαντάει ο Υπουργός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Έτσι θα απαντάει σε κάθε τοποθέτηση συναδέλφων.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Έτσι, όμως θα μιλήσουν όλοι πάνω σε ένα θέμα που μπορεί να το είχε λύσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Εν πάση περιπτώσει, αν κρίνει ο Υπουργός ότι είναι τόσο σοβαρό...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Ναι, να τα λύνουμε. Όλα είναι σοβαρά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Όμως, αν ξεκινήσουμε έτσι, κύριε Νεράντζη, δεν θα τελειώσουμε ποτέ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Μα, κυρία Πρόεδρε, περάσαμε εξήντα άρθρα σε δυο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Εντάξει, κύριε συνάδελφε. Αν θέλει ο Υπουργός να απαντήσει επί αυτού, ας απαντήσει.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Σας είναι γνωστό ότι παλαιότερα ο εργοδότης ήταν υποχρεωμένος να επαναπροσλάβει τον απολυόμενο, εφόσον κρινόταν από τα δικαστήρια ως άκυρη η απόλυσή του. Τα τελευταία μόλις χρόνια ο Άρειος Πάγος ίδρυσε μια νομολογία που έλεγε ότι ναι, μεν είναι άκυρη η απόλυση, δεν είναι υποχρεωμένος ο εργοδότης να τον επαναπροσλάβει, αλλά μπορεί μόνο να διεκδικήσει μισθούς υπερημερίας.

Το αποτέλεσμα ήταν ότι έκανε για το πρώτο χρονικό διάστημα ο εργαζόμενος μια αγωγή. Του επιδικαζόταν. Όταν έκανε για το δεύτερο χρονικό διάστημα μια αγωγή, προβαλλόταν μια ένσταση καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος γιατί του έλεγαν «Ξέρετε, μπορείτε να βρείτε αλλού εργασία».

Αντιλαμβάνεστε, όμως -όπως ορθά ανέπτυξε ο κ. Προκόπης Παυλόπουλος στην επιτροπή- ότι δεν μπορεί να υλοποιείται ακριβώς το δικαίωμα του εργαζομένου, η απόλυση του οποίου κρίνεται άκυρη μόνο με την ελπίδα καταβολής των αποδοχών, όταν μάλιστα μετά τη δεύτερη αγωγή, αυτή κρίνεται καταχρηστική. Γι' αυτό η υποχρέωση του εργοδότη, κύριε Νεράντζη, να προσλάβει τον εργαζόμενο υλοποιεί αυτό ακριβώς το δικαίωμα εργασίας. Παρακαλώ να το δεχθείτε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Η θεωρητική θεμελίωση και η επίκληση νομολογίας είναι έτσι όπως το λέτε. Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία. Εμένα αλλού κατέβαινε η επιφύλαξή μου, πώς θα μπορεί να αποδώσει -γιατί πρέπει να κοιτάμε και την επιχείρηση, βεβαίως προστατεύουμε τον εργαζόμενο- αυτός ο οποίος ήδη έχει απολυθεί και επομένως οι προσωπικές σχέσεις έχουν κλονιστεί; Θα είναι κύτταρο γόνιμο στην εργασιακή σχέση που έχει ήδη κλονιστεί; Αυτό το κρίνετε και αποφασίζετε. Αυτή ήταν η επιφύλαξη που έχω.

Στα άρθρα 62, 63, 64, 65 συμφωνούμε, λέμε «ΝΑΙ». Στο άρθρο 66 λέμε «ΝΑΙ».

Για το άρθρο 67, θέλω να μου πείτε ποιος είναι ο λόγος που επιμένετε στο ποσοστό αναπηρίας. Ήταν 80%, το κάνατε 67%. Ο λόγος που επιμένετε ποιος είναι; Μπορούμε να έχουμε άλλη μια απάντηση, κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Όχι, κύριε Νεράντζη. Σας παρακαλώ πολύ, τοποθετηθείτε και κλείστε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Δεν επιτρέπει η κυρία Πρόεδρος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Όχι, δεν επιτρέπει.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Στο άρθρο 68, που αναφέρεται στο 235 για την παθητική δωροδοκία, λέμε «ΝΑΙ». Στο άρθρο 69 λέμε «ΝΑΙ».

Στο άρθρο 70 λέμε «ΝΑΙ». Θα ήθελα να κάνω και εδώ μια ερώτηση. Έχει γίνει εδώ προσαρμογή των άρθρων αυτών στα όσα η «GRECO» έχει στείλει ή θα έχουμε εκ νέου προσαρμογή; Θεωρεί αναγκαία τη συμμόρφωση προς τις δικές της απόψεις των άρθρων 235 έως 237. Αυτά που φέρντε εδώ είναι άραγε στο αυτό μήκος κύματος με τις παρατηρήσεις; Θα μας το πείτε όταν θα έρθει η ώρα.

Στο άρθρο 71 α,β,γ λέμε «ΝΑΙ», το ίδιο και στο άρθρο 72 προφανώς για τους κώδικες και στο άρθρο 73. Στο άρθρο 74 θέλω να ρωτήσω σε σχέση με τα δυο επόμενα, αυτή η άποψη που διατυπώνετε στα άρθρα 75 και 76 είναι η τελική σας άποψη ή έχουμε κάποια άλλη τροποποίηση; Σε τι συνίσταται η τροποποίηση αυτή; Κυρίως ποιοι είναι οι λόγοι που την επιβάλουν; Κρατάω, λοιπόν, μια επιφύλαξη για τα άρθρα 75 και 76.

Στα άρθρα 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94 λέμε «ΝΑΙ».

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Νεράντζη, το άρθρο 89 αποσύρεται.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Ναι, το είπαμε ότι αποσύρεται. Λέμε «ΝΑΙ» στην απόσυρση.

Στα άρθρα 96, 97, 98 και στις μεταβατικές διατάξεις -διατηρούμε το άρθρο 100 και 101- λέμε «ΝΑΙ». Επίσης, λέμε «ΝΑΙ» και στις τροπολογίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε πολύ, κύριε Νεράντζη.

Κύριε Υπουργέ, θέλετε να τοποθετηθείτε επί των παρατηρήσεων τώρα ή συνολικά; Ας ακούσετε και τις παρατηρήσεις των άλλων συναδέλφων.

Το λόγο έχει η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ κ. Κατριβάνου για οκτώ λεπτά.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θέλω να επισημάνω αυτό που είπαμε και χθες ότι εμείς ψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο, γιατί αφορά τις ζωές επτά χιλιάδων συνανθρώπων μας και γιατί ακούσαμε να το υποστηρίζουν στη διαβούλευση όλοι οι φορείς και οι επιστημονες και όλοι οι άνθρωποι μέσα και έξω από τη φυλακή, που οι ζωές τους συνδέονται με αυτό το νομοσχέδιο.

Υπάρχουν θετικά και αρνητικά σημεία στις διατάξεις. Θα αρχίσω επιγραμματικά από τα θετικά. Θετικό είναι η θεραπεία και απεξάρτησης, που αν και δειά εισάγονται ως εναλλακτικός δρόμος και ως μέσο αντιμετώπισης της παραβατικότητας που συνδέεται με τη χρήση. Η διακίνηση και μικροδιακίνηση ναρκωτικών από το χρήστη γίνεται πλέον πλημμέλημα. Ήταν δικό μου λάθος χθες γιατί δεν το είδα με όλες αυτές τις συνεχείς αλλαγές των διατάξεων, που έχουμε μέχρι τελευταία στιγμή. Το θεωρούμε πάρα πολύ θετικό. Προβλέπονται χαμηλότερες ποινές.

Η λειτουργία προγραμμάτων απεξάρτησης και θεραπείας σε όλα τα στάδια της διαδικασίας και μέσα στη φυλακή είναι το καινούργιο στοιχείο που βάζει αυτό το νομοσχέδιο. Ιδιαίτερης σημασίας θεωρούμε ότι είναι η πρόβλεψη πως ο κρατούμενος που έχει παρακολουθήσει επιτυχώς εγκεκριμένο θεραπευτικό ή συμβουλευτικό πρόγραμμα συντήρησης και σωματικής απεξάρτησης θα απολύεται με ευνοϊκότερους όρους, δηλαδή όταν έχει εκτίσει το 1/5 της ποινής του και όταν βγει έξω, θα συνεχίσει πρόγραμμα απεξάρτησης.

Εκεί, επειδή θεωρούμε ότι μπορεί να υπάρξει μια σύγχυση,

γιατί βάζει παρατακτικά και τη συντήρηση και τη σωματική και ψυχική απεξάρτηση, έχουμε να προτείνουμε μια καλύτερη διατύπωση, που νομίζω ότι θα είναι πιο σαφής και δεν θα μπερδεύει και τους δικαστές. Αυτή είναι: «Εγκεκριμένο συμβουλευτικό ή θεραπευτικό πρόγραμμα σωματικής αποτοξίνωσης με ή χωρίς υποκατάστατα και ψυχικής απεξάρτησης». Αυτό, δηλαδή, θα μας εγγυάται ότι θα υπάρχει δυνατότητα στις φυλακές μεν να μπου προγράμματα υποκαταστάτων, στο τελικό όμως στάδιο, στην υφ' όρον απόλυση, θα είναι απαραίτητο να υπάρξει ψυχική και σωματική αποτοξίνωση και έτσι θα μπορεί να πάρει την υφ' όρον απόλυση, την εύνοια του νόμου.

Προτείνουμε, δηλαδή, μια άλλη διατύπωση που δεν είναι απλά ένα παρατακτικό συνονθύλευμα διαφόρων μοντέλων, αλλά μια πιο ξεκάθαρη αντίληψη για το πώς παίρνει κανείς υφ' όρον απόλυση και για τα προγράμματα από τα οποία πρέπει να έχει περάσει.

Θετικό βήμα είναι, επίσης, η απόπειρα κεντρικού σχεδιασμού για την αντιμετώπιση του προβλήματος των ναρκωτικών, βασισμένη σε ένα πιο πλουραλιστικό πλαίσιο, παρ' όλο που και πάλι μας λείπει ένας εθνικός σχεδιασμός, ένας σχεδιασμός μιας γενικής πολιτικής στο χώρο των εξαρτήσεων.

Όμως, παρά τις θετικές διατάξεις του νομοσχεδίου συνεχίζουμε να έχουμε προβληματικές προσεγγίσεις και διατάξεις που οδηγούν σε υπέρμετρη ποινικοποίηση. Και χθες αναλωθήκαμε να μιλάμε για το πόσο η υπέρμετρη ποινικοποίηση βοηθάει πραγματικά στην αντιμετώπιση της παραβατικότητας.

Επίσης, όπως έχουν δείξει έρευνες, όταν γίνεται απεξάρτηση και θεραπεία, αυτό είναι το ουσιαστικό στοιχείο που βοηθάει στην αλλαγή του ανθρώπου σε σχέση με την παραβατικότητα και την εγκληματικότητα. Αυτό έχουν δείξει όλες οι έρευνες και όλες οι πρακτικές στην Ευρώπη.

Όσον αφορά το άρθρο 20, στο αρχικό σχέδιο νόμου προβλεπόταν ήδη μεγάλο και αυστηρό πλαίσιο για το αδίκημα, πέντε έως είκοσι έτη. Χθες, κύριε Υπουργέ, μας φέρατε τροποποίηση που το επιτείνει οδικολόγητα -και πέρα από τη λογική της αιτιολογικής έκθεσης- σε οκτώ έως είκοσι έτη.

Μιλήσατε για την αναγκαιότητα συγκλίσεων. Εμείς, όμως, διαπιστώνουμε ότι με αυτήν τη λογική, ουσιαστικά αποκλίνουμε και αποκλίνουμε από όλη την πρακτική που υπάρχει στην Ευρώπη. Το οκτώ έως είκοσι έτη είναι ακόμα χειρότερο από το πέντε έως είκοσι έτη, που έχετε βάλει, και είναι εναντίον ακόμα και της λογικής σας στην αιτιολογική έκθεση και κάθε ευρωπαϊκής πρακτικής.

Εμείς προτείνουμε η ποινή κάθειρξης για το βασικό αδίκημα να είναι πέντε έως δέκα έτη. Στην Ευρώπη αυτήν τη στιγμή είναι ένα έως τρία έτη. Εσείς το έχετε αυξήσει στα οκτώ με είκοσι έτη. Αν θέλουμε συγκλίσεις, να τις θέλουμε για μια ουσιαστική αλλαγή και όχι απόκλιση από τις ευρωπαϊκές πρακτικές και δεδομένα.

Στο άρθρο 21, η μεταβολή του πλημμεληματικού χαρακτήρα που είχε το αδίκημα της διακίνησης για την εξυπηρέτηση της προσωπικής χρήσης στο αρχικό σχέδιο σε κακούργημα, θα υπονόμει την ουσία της εφαρμογής του νομοσχεδίου και το διορθώσατε. Και αυτό είναι τιμητικό.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ίδου η σύγκλιση!

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Ευχαριστούμε.

Προτείνουμε, όμως, εκ νέου διορθωτική τροποποίηση -και πάλι με τις ευρωπαϊκές πρακτικές- που είναι ένα έως δύο έτη και αντίστοιχα αυτή την αλλαγή και στο άρθρο 30, παράγραφος 4, σημείο β.

Όσον αφορά το άρθρο 23, θεωρούμε προβληματικές και επικίνδυνες τις διατάξεις, αφού διευρύνουν υπερβολικά το αξιόποιο και επισύρουν σοβαρές ποινές μέχρι και ισόβια. Εκεί εμείς ζητάμε να αποσυρθεί ως έχει, να αναδιατυπωθεί και να μπει σαφώς το στοιχείο της πρόθεσης και του δόλου. Δεν μπορεί να βάζετε ισόβια χωρίς να διευκρινίζετε ότι η βλάβη γίνεται με το στοιχείο του δόλου και της πρόθεσης του ανθρώπου που διακινεί ναρκωτικά.

Στο άρθρο 29, η ποινικοποίηση της χρήσης είναι διάταξη προβληματική και αναχρονιστική, κατά τη γνώμη μας.

Προχωρώ στο άρθρο 32, παράγραφο 1β' και γ' και παράγραφο 2 α', β' και γ'. Απουσιάζει η πρόνοια και η ρητή πρόβλεψη για ευνοϊκή μεταχείριση όσον αφορά αναστολές διώξεων, ποινών και αναβολές δικών και στράτευσης για πρόσωπα που βρίσκονται σε επιτυχή πορεία παρακολούθησης εγκεκριμένου προγράμματος συντήρησης, ώστε να μη διακοπεί η προσπάθειά τους για κοινωνική επανένταξη. Δηλαδή, όσον αφορά τους ανθρώπους που περιμένουν να δικαστούν και έχουν ήδη μπει σε μια διαδικασία συντήρησης, έχουν κάνει προσπάθειες επανένταξης και αυτό λειτουργεί -παρ' όλο που για την υφ' όρον απόλυση εμείς λέμε ότι δεν είναι επαρκής η συντήρηση, αλλά θέλουμε ψυχική και σωματική αποτοξίνωση- εμείς ζητάμε να μην τους διακόψουμε τη ζωή βάζοντάς τους στη φυλακή -σίγουρη καταστροφή- αλλά να τους αφήσουμε έξω και να τους υποστηρίξουμε. Επομένως ζητάμε αλλαγή του άρθρου 32.

Έρχομαι στο άρθρο 58. Αυτό είναι ένα πολύ κρίσιμο άρθρο, κύριε Υπουργέ, κι εκεί ζητάμε πραγματικά τη σύγκλιση σας. Ζητάμε να συγκλίνουμε στην υποστήριξη πραγματικά του νομοσχεδίου, που σημαίνει υποστήριξη των υπάρχουσών δημόσιων, εγκεκριμένων δομών, που έχουν παράσχει έργο και έχουν δώσει δείγματα γραφής. Εσείς, με το άρθρο 58 παράγραφος 3, εισάγετε τη δυνατότητα σε άσχετους φορείς, χωρίς εξειδίκευση, να μπου στο χώρο της απεξάρτησης με το μανδύα της φιλανθρωπίας, του μη κυβερνητικού και του μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα.

Εμείς επιστημονούμε ότι αυτή είναι η κερκόπορτα για την είσοδο επιτηδείων και για την εκμετάλλευση όλου αυτού του χώρου και των ανθρώπων που είναι στην ανάγκη. Επίσης, είναι η κερκόπορτα για τη διάλυση του δημόσιου χαρακτήρα της θεραπείας και της απεξάρτησης, καθώς και για την εγκατάλειψη των υπάρχουσών δημόσιων δομών, που αυτές είναι που χρειάζονται αυτήν τη στιγμή την υποστήριξη και αυτές είναι που πραγματικά μπου να φέρουν σε πέρας το έργο, γιατί έχουν τα στοιχεία γραφής, ξέρουν την πρακτική και μπου να τις ελέγξετε.

Εμείς θέλουμε αυτό το νομοσχέδιο να αποτελέσει ένα θετικό βήμα, κύριε Υπουργέ και να μην καταγραφεί ούτε το νομοσχέδιο ούτε το όνομά σας ότι άνοιξε την κερκόπορτα για τη διάλυση του δημόσιου χαρακτήρα στον τομέα της απεξάρτησης και της θεραπείας, για την παραπέρα διάλυση των δομών και τη μη υποστήριξή τους και τη νομιμοποίηση αυτής της εκμετάλλευσης, που βλέπουμε να συμβαίνει ήδη αυτήν τη στιγμή στο χώρο της ψυχικής υγείας με την κατάσταση στην οποία βρίσκεται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Επιμένουμε στο εξής: Αποσύρετε τουλάχιστον την παράγραφο 3 του άρθρου 58.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κυρία συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Θα μου δώσετε, παρακαλώ, λίγο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Όχι. Παρακαλώ, ολοκληρώνετε όσο γίνεται πιο γρήγορα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα, δεν γίνεται έτσι, κυρία Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Έχουμε βάλει χρόνο, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Τι να κάνουμε; Είμαστε δυο μέρες. Δεν έχουμε προλάβει το Β' Μέρος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ωραία. Πιο γρήγορα, παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Ως προς τα προγράμματα πρόληψης -άρθρο 60- είναι επιβεβλημένο να ενταχθούν στην επίσημη και δημόσια πολιτική κατά των ναρκωτικών. Η πρόληψη είναι αιχμή του δόρατος της πολιτικής κατά των ναρκωτικών και δεν νοείται να είναι σε επισφαλή και θολά πλαίσια, όπως αυτό των μη αστικών κερδοσκοπικών εταιρειών.

Επιβάλλεται να μπου ως νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου στην εμβέλεια του Υπουργείου και να εξασφαλιστεί το έργο τους. Έχουμε καταθέσει ανάλογες προτάσεις.

Πάω στο Β' Μέρος ταχύτατα. Ως προς το άρθρο 66, σας λέμε για την πάταξη του ρατσιστικού εγκλήματος ότι χρειάζεται σαφώς και η αλλαγή στον ορισμό για το ποιους πλήττει, όσον

αφορά το ζήτημα ταυτότητας φύλου, δηλαδή, να μπου και τα trans άτομα, αλλά και επί της ουσίας παρακάτω χρειάζεται προστασία του θύματος. Διότι από τη στιγμή που θα καταγγείλει ένας μετανάστης χωρίς χαρτιά ότι είναι θύμα ρατσιστικής βίας, το επόμενο βήμα είναι η σύλληψη και η απέλασή του.

Χρειάζεται, λοιπόν, προστασία σε όλη τη διάρκεια της ποινικής διαδικασίας. Έχουμε καταθέσει προτάσεις. Μπορεί να γίνει στα πρότυπα προστασίας του trafficking. Είναι ένα μοντέλο που έχει δικλίδες ασφαλείας και έχουμε αναγνωρισμένη πρακτική γύρω από αυτό.

Ως προς το άρθρο 71α, ποινικοποιείτε ουσιαστικά τη διαμαρτυρία, καθώς προβλέπεται φυλάκιση για παράνομη είσοδο σε δημόσια υπηρεσία, όταν αυτή δεν λειτουργεί. Θα φυλακίζεται, λοιπόν, ο δημόσιος υπάλληλος που αναρτά πανό ή ο άστεγος που βρίσκει καταφύγιο σε μια δημόσια αποθήκη; Ζητάμε να αποσυρθεί.

Επίσης, φέρατε την αλλαγή του άρθρου 71β -με τα όπλα- σε κάθεριξη. Είναι ένα θετικό βήμα. Θεωρούμε, όμως, ότι και το 71γ προβλέπει κάθεριξη για κατοχή βαρέος οπλισμού. Είναι πολύ βαριά και αυστηρή η ποινή. Δεν πληροί την αρχή της αναλογικότητας. Ζητάμε να αποσυρθεί.

Όσον αφορά το άρθρο 77 για τη δημοσιοποίηση προσωπικών δεδομένων, αναπαράγετε το υπαρκτό μοντέλο ελέγχου από την εισαγγελική αρχή που ανατρέπει κάθε τεκμήριο αθωότητας και προστασίας των δικαιωμάτων του κατηγορουμένου -και έχουμε δει πώς γίνεται αυτό, πώς διαπομπεύονται και στιγματίζονται άτομα- ζητάμε να αποσυρθεί, με δεδομένη τη συστηματική κατάρχησή του. Αφού δεν χρησιμοποιείται με το σωστό τρόπο, ζητάμε την απόλυτη απαγόρευση της δημοσιοποίησης των στοιχείων.

Δεν έχω άλλο χρόνο. Θα σας καταθέσουμε τα υπόλοιπα στοιχεία.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Πανούσης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, για να επιτελέσει ένα νομοσχέδιο -ιδίως για τις εξαρτησιογόνες ουσίες- το σκοπό του, πρέπει να καλύπτει, έστω εν μέρει, επτά παραμέτρους του προβλήματος: Την πρόληψη, την ισορροπημένη νομοθέτηση, την εξειδικευμένη αστυνομική και ανακριτική λειτουργία, τη δικαστική επιμέτρηση, το σωφρονιστικό εγκλεισμό, τη θεραπευτική διάσταση και την κοινωνική επανένταξη.

Το νομοσχέδιο απαντάει σε όλα αυτά με το δικό του τρόπο και νομίζω ότι ανοίγει ένα παράθυρο ενός διαρκούς διαλόγου της Βουλής με την κοινωνία και τους φορείς της πολιτείας πάνω σε ένα ζήτημα που δεν λύνεται μόνο θεσμικά.

Θα μιλήσω μόνο για τα άρθρα που θα ήθελα ίσως να προστεθεί κάτι και όχι για ένα-ένα. Στο άρθρο 24 -πρόκληση και διαφήμιση- επειδή είναι σημαντικός ο ρόλος των media, μήπως θα μπορούσαμε -παρ'όλο που δεν είναι ακριβώς ζήτημα νομοθέτησης, αλλά ζήτημα δεοντολογίας- να προσθέταμε κάτι για τα κοινωνικά μηνύματα που θα μπορούσαν να εκπέμπουν τα media και να συμβάλουν έτσι σε μία καλύτερη ενημέρωση;

Στο άρθρο 50, σχετικά με την Εθνική Επιτροπή Σχεδιασμού και Συντονισμού, καλό θα ήταν να υποβάλει στη Βουλή κάθε έτος μία έκθεση των πεπραγμένων και καλό θα ήταν να προβλεπόταν μέσα στο νόμο για λόγους σημειολογικούς ότι κάθε δύο χρόνια θα επανεξετάζει το θεσμικό καθεστώς. Το είπα και στην πρωτομιλία μου ότι θεωρώ απαραίτητο να ξαναβλέπουμε πολύ συχνά αυτό το θέμα θεσμικά, διότι δεν είναι κάτι που λύνεται εφάπαξ.

Στο άρθρο 55, σχετικά με το προσωπικό του ΟΚΑΝΑ, θεωρώ ότι πρέπει να προβλεφθεί και η χρησιμοποίηση πρώην χρηστών, αποθεραπευμένων. Είναι αυτοί που μπορούν να καταλάβουν καλύτερα τι τους λέει ένας χρήστης.

Ως προς το άρθρο 58, μπορούμε να κρατήσουμε τους δημόσιους φορείς-δήμοι, κοινότητες και πανεπιστήμια- και να παραπέμψουμε στο άρθρο 50, δηλαδή, στην Εθνική Επιτροπή Σχεδιασμού, την πρόβλεψη άλλων φορέων μετά από ένα συγκεκριμένο

έλεγχο.

Στο άρθρο 60, στα προγράμματα πρόληψης, εφόσον δεν μπορούσαμε να περάσουμε το 60α, που ήταν όλη αυτή η τριών σελίδων τροπολογία για το status των εργαζομένων σε αυτά τα κέντρα, μήπως, κύριε Υπουργέ, μπορούμε να βάλουμε ένα προεδρικό διάταγμα, δηλαδή, μία εξουσιοδοτική διάταξη για να το ρυθμίσουμε; Διότι, έτσι μένει πάλι στον αέρα τελείως.

Στο άρθρο 68, για την παθητική δωροδοκία, επιμένω -και για όρους θεωρητικούς, κατά βάση- ότι ίσως θα μπορούσε να μπει μία παράγραφος, ότι δεν συνιστά δωροδοκία η απλή υλική παροχή ευγνωμοσύνης χωρίς χρηματική αξία.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ποιο άρθρο είναι;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Το άρθρο 68 για την παθητική δωροδοκία. Μη φτάνουμε στα άκρα. Αυτό το politically correct μας καταστρέφει σε αυτήν τη χώρα! Δεν συνιστά δωροδοκία η απλή υλική παροχή ευγνωμοσύνης χωρίς χρηματική αξία. Σε λίγο θα πιάνουν κάποιον, επειδή ένας τους πήγε γλυκά.

Στο άρθρο 79, για τη διάθεση κατασχερμένων αυτοκινήτων σε καταστήματα κράτησης, πρέπει αργότερα να το δουν λίγο στο Υπουργείο Ανάπτυξης, διότι έχει καταθέσει, κύριε Υπουργέ, ένα νομοσχέδιο το Υπουργείο Ανάπτυξης που αφορά την κατάσχεση πλωτών μέσων και άλλων τέτοιων δυνατοτήτων.

Άρα αυτό που μας χρειάζεται αυτήν τη στιγμή με την ψήφιση του νομοσχεδίου -εμείς ψηφίζουμε όλα τα άρθρα και αυτά τα οποία σας είπα είναι κάποιες λεπτομέρειες που ίσως και την τελευταία στιγμή μπορείτε να δείτε- είναι να πείσουμε την κοινωνία ότι αυτή η αντεγκληματική πολιτική, με θεραπευτικό κυρίως στόχο, που περνάει μέσα από το νομοσχέδιο, μπορεί να δημιουργήσει κοινωνικούς όρους απεγκλωβισμού των χρηστών ή επανένταξής τους. Εγώ θα επιμένω, όταν ψηφιστεί και πάει στο ΦΕΚ, να αναλάβει μια πρωτοβουλία το Υπουργείο να κάνει αυτές τις δύο τουλάχιστον επιτροπές κοινής εφαρμογής: ΟΚΑΝΑ, ΚΕΘΕΑ, «18 ΑΝΩ», ΨΝΑ, ΨΝΘ, από τη μία, δικαστές, εισαγγελείς, δικηγόροι, αστυνομία, ΟΣΥΕ και εξωτερικοί φρουροί, από την άλλη.

Δεν είναι δυνατόν να κάνουμε ένα νόμο και μετά όλοι όσοι είχαν μία διαφορετική προσέγγιση να τον εφαρμόζουν κατά το δοκούν ή μέσα από τις γραμμές της ερμηνείας.

Όσον αφορά τη μεθαδόνη, πάλι επιμένω ότι πρέπει να ξεκινήσει από ένα ειδικό τμήμα του Κέντρου Αυλώνας, με προϋποθέσεις και όχι ξαφνικά να γενικευθεί, διότι έχουμε που έχουμε τις θεωρητικές μας επιφυλάξεις, μη βρεθούν οι φυλακές γεμάτες και με μεθαδόνη. Ενδιαμέσως, όμως, η δουλειά θα πρέπει να συνεχίζεται από τους street workers στο δρόμο και η ενημέρωση να γίνεται στα σχολεία, στα πανεπιστήμια, στις γειτονιές. Διότι, αν δεν καταφέρουμε να ανακόψουμε αυτήν τη διεύρυνση της συμμετοχής των νέων στα ναρκωτικά, όποιος νόμος και να γίνει, όσο καλός και να είναι, δεν θα μπορέσει να λύσει το πρόβλημα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Πανούση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δευτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, εικοσιτέσσερις μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί από το Γενικό Λύκειο Βασιλικού Ευβοίας και το 2ο Γενικό Λύκειο Ηρακλείου Αττικής.

Σάς καλωσορίζουμε, παιδιά!

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο τώρα έχει η ειδική αγορήτρια των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Χρυσούλα-Μαρία Γιαταγανά.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ: Κύριε Υπουργέ, και χθες σας είχαμε αναφέρει ότι βλέπουμε αυτό το νομοσχέδιο ότι επιφέρει βελτιώσεις στον υπάρχοντα κώδικα. Είχαμε διαφωνήσει, όμως, επί της αρχής και εξακολουθούμε να διατηρούμε την επιφύλαξή μας, δεδομένου ότι φέρατε τις λοιπές διατάξεις, οι οποίες είναι πάρα πολλές και δεν έπρεπε να έρθουν σε ένα τόσο σοβαρό νομοσχέδιο. Θα έπρεπε να είχαμε το χρόνο να ασχοληθούμε μόνο

με τα ναρκωτικά.

Επί των άρθρων, τώρα, φέρατε κάποιες νομοθετικές βελτιώσεις που είχαμε κάνει και εμείς αλλά και εσείς και δεν έχουμε καμμία επιφύλαξη μέχρι και το άρθρο 20.

Θα ήθελα εδώ να τονίσω στα άρθρα 22 και 23, γιατί βλέπω την εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ να λέει: «πρέπει να υπάρχει δόλος», το εξής: Εάν δεν υπάρχει δόλος, δεν υπάρχει έγκλημα. Δεν τελούνται από αμέλεια αυτά τα αδικήματα.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Μπορεί να προκύψει.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ: Μόνο από δόλο τελούνται. Επομένως δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Αλίμονο, να πεις ότι από αμέλεια τελέστηκαν αυτά τα αδικήματα. Δεν χρειάζεται να το αναφέρει το νομοσχέδιο. Είναι εγκλήματα που τελούνται από δόλο, γι' αυτό επιβάλλεται και κάθειρξη.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Μπορεί να γίνει χωρίς να το ξέρει, χωρίς να υπάρχει δόλος.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ: Δεν χρειάζεται να γραφτεί αυτό μέσα στο νομοσχέδιο, εξυπακούεται.

Επομένως, λοιπόν, δεν έχουμε καμμία αντίρρηση. Παρ' όλες τις επιφυλάξεις που είχαμε στο άρθρο 21, σχετικά με την ειδική μεταχείριση στο πρώτο άρθρο, δεν πειράζει θα συμφωνήσουμε, προκειμένου να προχωρήσει αυτό το νομοθέτημα. Συμφωνούμε, επίσης, με τα άρθρα 27 και 28.

Στο άρθρο 29, τώρα έχουμε διατηρήσει μία επιφύλαξη για την καλλιέργεια ινδικής κάνναβης. Είναι αόριστη η έννοια της «διάπιστωσης του σκοπού εξυπηρέτησης της δικής του αποκλειστικής χρήσης που γίνεται με συνεκτίμηση του είδους, της καθαρότητας και της ποσότητας του συγκεκριμένου ναρκωτικού». Αυτά μπορούν να γίνουν για ναρκωτικά όπως η ηρωίνη, η κοκαΐνη κ.λπ.. Για την καλλιέργουμένη, όμως, κάνναβη σας είπαμε τις επιφυλάξεις μας. Έχω δει, έχω αντιμετωπίσει πάρα πολλές περιπτώσεις και το γεγονός αυτό μας θυμίζει αυτό που έλεγε ο Παπανδρέου για το «γλαστράκι». Δεν είναι έτσι. Εκεί αν μπορούσατε να βάλετε μία καλύτερη διατύπωση, θα προφυλάσσετε και το μέτρο.

Στο άρθρο 30 λέμε «ΝΑΙ», παρ' όλες τις επιφυλάξεις που είχαμε στην τέταρτη παράγραφο, ως προς το ότι είναι μικρές οι ποινές –κι εγώ προσωπικά τις θεωρώ πολύ μικρές- θα το ψηφίσουμε το άρθρο.

Λέμε «ΝΑΙ» στο άρθρο 33. Όσον αφορά την εισαγωγή σε «ειδικό ή θεραπευτικό κατάσταση κράτησης», πράγματι, εδώ συμφωνώ με την αγορήτρια του ΣΥΡΙΖΑ ως προς τη διατύπωση –και θα γίνει και σε άλλα άρθρα αυτό- ώστε να συγκεράσουμε τις απόψεις μας, στο ότι χρειάζεται πρωτίστως να αποτοξινωθεί ο χρήστης. Μας ενδιαφέρει να αποτοξινωθεί και να επανενταχθεί. Για να επανενταχθεί πρέπει να θεραπευθεί πρώτα. Κακά τα ψέματα, η μεθαδόνη είναι ναρκωτικό, δεν είναι θεραπεία –να το λέμε για να μας ακούνε και τα παιδιά που είναι στα θεωρεία.

Ο καθηγητής κ. Παρασκευόπουλος, που ήρθε και μας ανέπτυξε το νομοσχέδιο, είπε ότι εγκρίνει και αυτήν τη μέθοδο και όλες τις μεθόδους. Επομένως ας εγκρίνουμε όλες τις μεθόδους διατηρώντας ο καθένας τις επιφυλάξεις του. Πρέπει, όμως, να διατυπωθεί τουλάχιστον σωστά, ώστε να μπορεί να εφαρμοστεί σωστά και ο νόμος στις παρακάτω διατάξεις και ιδίως στην απόλυση υπό όρο, που είναι ένα θέμα σημαντικό. Ας αναδιατυπωθεί σωστά.

Δεν έχουμε αντίρρηση σε όλα τα υπόλοιπα άρθρα, μέχρι την κατάσχεση και δήμευση στα άρθρα 40-41.

Όσον αφορά στα άρθρα 42, 43, 44, λέμε «ΝΑΙ».

Όσον αφορά στο άρθρο 48 που αφορά τη διυπουργική επιτροπή για το Εθνικό Σχέδιο Δράσης κατά των Ναρκωτικών, μπαίνει ο Πρωθυπουργός, μπαίνουν και ένα σωρό Υπουργοί. Είναι πολύ μεγάλη και δεν είναι ευέλικτη η σύνθεση αυτού του θεσμού. Πλην, όμως, επειδή προΐσταται ο Πρωθυπουργός, για να δείξουμε πόσο ενδιαφέρεται ο εκάστοτε Πρωθυπουργός για το θέμα των ναρκωτικών, λέμε να το αφήσουμε ως όχι. Εγώ διαφωνώ. Είναι πολύ μεγάλη η σύνθεση. Δείτε το. Τι ξέρουν τώρα όλοι αυτοί οι Υπουργοί; Τι θα κάνουν; Εδώ δεν κάνουν ούτε Υπουργικό Συμβούλιο. Τέλος πάντων.

Όσον αφορά τον Εθνικό Συντονιστή στο άρθρο 49 και την Εθνική Επιτροπή Σχεδιασμού και Συντονισμού στο άρθρο 50,

λέμε «ΝΑΙ». Συμφωνώ, μάλιστα, με τον κ. Πανούση. Πρέπει να υποβάλει κάθε χρόνο μία αναφορά ως προς τα αποτελέσματα που είχε. Ας το περιλάβετε εδώ. Δεν χρειάζεται να βγάλουμε πολλά προεδρικά διατάγματα, γιατί έχουμε προβλήματα μετά.

Όσον αφορά τα άρθρα 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, λέμε «ΝΑΙ».

Όσον αφορά τα προγράμματα πρόληψης, σας είπαμε πόσο σημαντικό θεωρούμε εμείς τον τομέα της πρόληψης. Τον θεωρούμε πρωταρχικό σ' αυτό το νομοσχέδιο. Θα θέλαμε να πούμε ότι πρέπει να διαταθούν χρήματα. Αν δεν διατεθούν χρήματα και αν δεν δεχθείτε και κάποιες άλλες δομές –εμείς είμαστε σύμφωνοι να είναι μέσα και οι δήμοι- δεν θα μπορέσει να αντιμετωπιστεί το θέμα της πρόληψης που είναι η κορωνίδα αυτού του νομοσχεδίου.

Όσον αφορά στο άρθρο 61, λέμε «ΝΑΙ», όπως και σε όλα τα υπόλοιπα, πλην του άρθρου 66. Σας είπαμε ότι σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 79 του Ποινικού Κώδικα, δεν πιστεύουμε ότι χρειάζεται να μπει η τέλεση της πράξεως από μίσος εθνοτικό, φυλετικό, θρησκευτικό, κ.λπ., γιατί σας εξηγήσαμε και στην πρωτολογία μας ότι δεν μπορεί να μην αναστέλλεται η ποινή, διότι θα γεμίσουμε τις φυλακές με ανθρώπους, των οποίων δεν μπορεί ο δικαστής να γνωρίζει τα κίνητρα. Μπορεί εκείνη τη στιγμή να τα αξιολογήσει λάθος. Την πράξη πρέπει να τιμωρεί. Όπως καταλαβαίνετε, η πράξη τιμωρείται...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κυρία Πρόεδρε, είναι πολλά τα άρθρα και δεν έχουμε το χρόνο. Εδώ, όμως, έχουμε αντίρρηση και θέλω να την υποστηρίξω και πάλι, όπως σας την υποστήριξα.

Ο δικαστής έχει τη δυνατότητα να ελέγξει τα κίνητρα και αν διαπισώσει κάτι τέτοιο, έχει όλο το εύρος της ποινής να εξαντλήσει, πάντα σε συνδυασμό και με την προσωπικότητα του δράστη. Επομένως καταψηφίζουμε αυτό το άρθρο.

Όσον αφορά τα άρθρα 67, 68, 69, 70, λέμε «ΝΑΙ».

Όσον αφορά στα άρθρα 73 και 74, σας είπαμε τις επιφυλάξεις που έχουμε ως προς τους εισαγγελείς εγκλημάτων διαφθοράς μήπως αποτελούν μία πρόφαση, για να αποσπάσουμε αρμοδιότητες από τους οικονομικούς εισαγγελείς. Φέρτε μας μία διατύπωση ότι δεν επικάλυπτονται οι αρμοδιότητες των δύο οικονομικών εισαγγελικών των εγκλημάτων διαφθοράς και θα μας βρείτε απόλυτα σύμφωνους και εδώ. Εδώ διατηρούμε μία επιφύλαξη.

Όσον αφορά στα άρθρα 75, 76, 77, λέμε «ΝΑΙ», όπως και σε όλα τα άλλα.

Στο τέλος, το άρθρο 98 είναι οι διατάξεις του άρθρου 32, παράγραφος 2γ. Σας έχουμε πει ότι δεν μπορούν να γίνουν έτσι όπως το λέει η παράγραφος 3, διότι αντίκειται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, του Ποινικού Κώδικα και στο άρθρο 7, παράγραφος 1, του Συντάγματος, όπως τα αναπτύξαμε στην πρωτολογία μας. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε κι εμείς, κυρία συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι ένας μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το 16ο Δημοτικό Σχολείο Νέας Ιωνίας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο τώρα έχει ο ειδικός αγορητής της Χρυσής Αυγής κ. Ηλίας Κασιδιάρης.

Ορίστε, κύριε Κασιδιάρη, έχετε το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Κατ' αρχάς θα ήθελα να μιλήσω επί της τροπολογίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, την οποία δεν σχολίασαμε, στο σχέδιο νόμου Νόμος περί ναρκωτικών και άλλες διατάξεις. Αυτή η τροπολογία αποδεικνύει για πολλοστή φορά την τραγική προχειρότητα, με την οποία μέχρι χθες τα κόμματα εξουσίας νομοθετούσαν επί έτη και αυτό όχι επειδή δεν λύνει προβλήματα, αλλά επειδή πιστοποιεί την ανικανότητα των –υπο-

τιθέμενα- ειδικών να ρυθμίσουν ζητήματα που ο κάθε δικηγόρος της πράξης θα έλυνε με πολύ καλύτερα αποτελέσματα. Έρχεται ο κύριος Υπουργός, μεταξύ άλλων, να φέρει ξανά σε ισχύ διατάξεις που είχατε ψηφίσει λιγότερο από ένα χρόνο πριν, γιατί –λέει– αυτές οι διατάξεις δημιούργησαν πολύ σοβαρά προβλήματα στην εύρυθμη και ομαλή διεξαγωγή των ποινικών υποθέσεων.

Ερωτούμε αν αποτελεί ή όχι εξευτελισμό της δικαιοσύνης, για την οποία τόσο πολύ κόπτεστε, η συνεχής αλλαγή βασικών διατάξεων του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που τον έχετε κάνει κυριολεκτικά εργόχειρο με διαρκείς αλλαγές. Τελικά, τι τις θέλετε τις επιτροπές, αν δεν έχετε επαφή με την πραγματικότητα, με την αληθινή ζωή;

Έρχεται η αιτιολογική έκθεση, παραβιάζοντας ανοιχτές θύρες και διαπιστώνει ότι εν έτει 2013 στο Τριμελές Εφετείο Κακουρηγημάτων ο αριθμός των υποθέσεων του πινακίου έχει ήδη ανέλθει σε πενήντα. Δεν ξέρετε γιατί έχει γίνει αυτό; Η απάντηση εδώ είναι πολύ απλή. Λέτε ότι πέντε χρόνια πριν, αυτές οι υποθέσεις δεν ξεπερνούσαν τις δεκαπέντε, είκοσι και αποδίδετε το γεγονός στην όντως λανθασμένη διάταξη, την οποία και ανακαλείτε επαναφέροντας την προηγούμενη.

Όμως, κύριοι, ξέρετε πολύ καλά ότι αυτός δεν είναι ο μοναδικός λόγος αύξησης του αριθμού των κατηγορουμένων στα εφετεία της χώρας. Ρίξτε μία ματιά στα ονόματα των πινακίων. Θα διαπιστώσετε ότι δεν φταίει μόνο η διάταξη. Φταίει και η πολιτική σας, για την οποία είναι υπεύθυνες όλες οι πρόσφατες κυβερνήσεις.

Όσον αφορά το θέμα της λαθρομετανάστευσης, το 80% των κατηγορουμένων για βαριά κακουρήματα είναι τριτοκοσμικοί αλλοδαποί. Όλο το εμπόριο ναρκωτικών που αφορά και το παρόν νομοσχέδιο, τη βαριά εν γένει εγκληματικότητα, την έφεραν στη χώρα οι εκλεκτοί σας, αυτοί που κατά τον κ. Παυλόπουλο, τον αλήστου μνήμης κ. Παυλόπουλο, θα «γονιμοποιούσαν» τον ελληνικό πολιτισμό.

Τι διαμαρτύρεστε, λοιπόν, τώρα, κύριε Υπουργέ, αλλά και οι κύριοι της συγκυβερνήσεως και ειδικά της Νέας Δημοκρατίας; Εκτός από τον πολιτισμό, αυτοί οι εν λόγω άνθρωποι «γονιμοποίησαν» και τα πινάκια στα εφετεία κακουρηγημάτων και αυτά πολυπλασιαστήκαν. Έτσι, θεωρούμε ότι πετύχατε το στόχο σας.

Μέσα στο νομοσχέδιο περί ναρκωτικών έχουν εισαχθεί διατάξεις, οι οποίες δεν συνδέονται με το ζήτημα των ναρκωτικών. Αντιθέτως, γίνεται μία απόπειρα να τροποποιηθεί διά αλλαγών –μέσω όσων αλλαγών ενσωματώνει το σχέδιο νόμου- ο ισχύων Ποινικός Κώδικας και να προβλεφθούν νέα αδικήματα που παραβιάζουν συνταγματικώς κατοχυρωμένα δικαιώματα.

Θα επιμείνω και θα επαναλάβω το άρθρο 72Α που τροποποιεί το άρθρο 334 του Ποινικού Κώδικα περί διατάραξης οικιακής ειρήνης, όπου συγκεκριμένα και ξεκάθαρα επιχειρείται μία προσπάθεια ποινικοποίησης του δικαιώματος της διαμαρτυρίας, η οποία πλέον θέλετε να αποτελεί αδικήμα ακόμα και κατά την περίπτωση που κάποιος παραμένει ακόμα και εκτός διενέργειας υπηρεσίας στο χώρο τιμωρείται.

Ποινικοποιείτε, λοιπόν, τα πάντα, επειδή γνωρίζετε ότι ο ελληνικός λαός έχει τη θέληση, έχει τη διάθεση να αντιδράσει σ' αυτά τα σχέδια, τα οποία απεργάζεσθε.

Προφανώς η ανωτέρω ρύθμιση διαστέλλει επικίνδυνα την έννοια του αξιοποίνου, ακόμα και για οποιονδήποτε πολίτη ασκεί νόμιμα δικαιώματά του. Η δε εφαρμογή του κατά τα πραγματικά περιστατικά δεν υπόκειται σε κανέναν έλεγχο, πλην των όσων σκοπιμοτήτων μπορεί να προκύψουν από όποιους θα υποβάλουν τη σχετική έγκληση. Εδώ είμαστε πολύ σαφείς.

Όσον αφορά τα ναρκωτικά, επαναλαμβάνουμε ότι δεν αποτελεί επιστημονική κρίση ότι απαιτείται αυστηροποίηση και όχι ελάφρυνση των ποινών.

Είναι υπαρκτή ανάγκη η αυστηροποίηση, για την αντιμετώπιση του προβλήματος, το οποίο πλέον έχει λάβει τρομακτικές διαστάσεις, απειλή ολόκληρη την κοινωνία και το σημαντικότερο κομμάτι της, την ελληνική νεολαία, η οποία πεθαίνει σήμερα από τα ναρκωτικά.

Ποια είναι, λοιπόν, η έννοια της μείωσης των ποινών, όπως αυτή επιχειρείται με το παρόν νομοσχέδιο και για ποιο λόγο μειώνεται το πλαίσιο ποινής για τους υπότροπους εγκληματίες, από

τα δέκα με είκοσι χρόνια κάθειρξης στα πέντε με δέκα έτη; Πού αποσκοπείτε με αυτές τις ενέργειες και ποια σκέψη επικράτησε για την παραπάνω πρόταση;

Εμείς λέμε ότι, προφανώς, δεν ελήφθησαν υπ' όψιν οι ραγδαίως αυξανόμενοι δείκτες της εγκληματικότητας ως προς τα ναρκωτικά, που όπως «γνωρίζουν και οι πέτρες» οδηγούν εν συνεχεία σε περαιτέρω αύξηση της βαριάς εγκληματικότητας. Η κοινωνία μας δεν αισθάνεται ασφαλής, ζητάει αύξηση και όχι μείωση των ποινών και το ζήτημα δεν πρόκειται να λυθεί ποτέ. Αντιθέτως, θα διογκώνεται διαρκώς, αν συνεχίζετε να επιμένετε σε αυτήν την πολιτική.

Επαναλαμβάνουμε ότι στα μάτια των κυβερνώντων αλλά και σε σκοπιμότητες τρίτων χωρών η Ελλάδα αποτελεί πλέον, δυστυχώς, την οχυρωματική τάφρο διακίνησης ναρκωτικών στην Ευρώπη και εσείς ηθελήμενα αφήνετε τη χώρα ανυπεράσπιστη.

Μάλιστα, προς επιβεβαίωση της αστοχίας του παρόντος νόμου, θα αναφερθώ συγκεκριμένα στο άρθρο 28, το οποίο, όπως είπαμε, αφαιρεί από τις αστυνομικές αρχές και τις ελάχιστες δυνατότητες που μέχρι σήμερα διέθεταν προς ουσιαστικό έλεγχο της εγκληματικότητας.

Ομοίως και στο άρθρο 27 του σχεδίου νόμου, συναντάται μία πρόβλεψη που και αυτή κατ' ουσίαν απομακρύνει αστυνομικούς και δικαστικούς από τη δυνατότητα απόκτησης πληροφοριακού υλικού και σημαντικών στοιχείων για τις εκάστοτε υποθέσεις.

Παρά τις προηγούμενες διακηρύξεις και εύκολες υποσχέσεις των πολιτικών αρχών κατά καιρούς –με ικανοποίηση ως προς τις θέσεις της Χρυσής Αυγής, από την άλλη πλευρά- παρατηρήσαμε ότι στο παρόν σχέδιο νόμου η χρήση ναρκωτικών ευτυχώς παραμένει πλημμέλημα, γιατί διαχωρίζουμε τους χρήστες σε αυτούς που είναι ασθενείς –και επιμένουμε ότι οι άνθρωποι αυτοί πρέπει να λαμβάνουν φαρμακευτική αγωγή διά της νομίμου οδού- ενώ οι χρήστες που πλέον εμπλέκονται σε εμπόριο θα πρέπει να παταχθούν αμείλικτα.

Με το νέο νόμο καταργείται πλέον κάθε διαδικασία και ειδικότερος όρος που αφορά τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης για το χαρακτηρισμό κάποιου ως τοξικομανούς. Πρόκειται για χαρακτηρισμό, η απόδοση του οποίου μπορεί να εξασφαλίσει στον οποιονδήποτε τις ευεργετικές του νόμου περί ναρκωτικών διατάξεις ως προς την ποινή. Ουσιαστικά, δηλαδή, μέσω αυτής της διάταξης μπορεί να εξασφαλιστεί στους διακινητές ακόμα και η ελευθερία τους.

Επαναλάβαμε το ζήτημα του εθνικού συντονιστή για τα θέματα ναρκωτικών, ο οποίος μάλιστα –κάτι που εμείς θεωρούμε απαραίτητο- διορίζεται κατευθείαν από τον Πρωθυπουργό. Σας ερωτούμε και πάλι, ποιος εγγυάται ότι θα διορίζεται πρόσωπα ικανά για τα καθήκοντα αυτά και όχι πρόσωπα που το μόνο χαρακτηριστικό τους θα είναι η συμπάθεια που τρέφει προς αυτά ο εκάστοτε Πρωθυπουργός.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όσον αφορά το άρθρο 65 και άρθρο 66, ασφαλώς εδώ συμφωνούμε ότι πρέπει να αυστηροποιηθούν οι ποινές για τα εγκλήματα, τα οποία τελούνται με πολεμικά τυφέκια. Θα πρέπει, όμως, να αυστηροποιηθούν περαιτέρω και όχι μόνο όσο προβλέπει ο νόμος αυτός, διότι αυτήν τη στιγμή η χώρα αντιμετωπίζει ένα τρομερό φαινόμενο με χιλιάδες πολεμικά τυφέκια να βρίσκονται στην επικράτειά της και να την έχουν μετατρέψει κυριολεκτικά σε ζούγκλα και παράδεισο για κάθε διεθνή εγκληματία.

Όσον αφορά στο σχεδιασμό του νέου Ποινικού Κώδικα και εδώ έχουμε παρατηρήσεις και συγκεκριμένα στην αντικατάσταση του δευτέρου εδαφίου της περίπτωσης δ' της παραγράφου 3, του άρθρου 79 του Ποινικού Κώδικα, δηλαδή για το άρθρο 68 του νομοσχεδίου, το οποίο σχετίζεται με το περίφημο –δήθεν- αντιρατσιστικό νόμο και μεταβάλλει, μεταξύ άλλων, τις προϋποθέσεις που λαμβάνει υπ' όψιν του ο δικαστής για την επιμέτρηση της ποινής στον καταδικασθέντα. Είναι αυτό το οποίο λέτε –και εμείς το θεωρούμε αστείο και γελοίο- «χαρακτηρισμός της τέλεσης της πράξης από μίσος εθνικό και φυλετικό». Επαναλαμβάνουμε ότι αν έχουμε κάτι τέτοιο, στην πραγματικότητα πρέπει να χαρακτηριστούν ως τελεσθείσες από μίσος εθνικό και φυλετικό όλες οι πράξεις κατά Ελλήνων που έχουν τελήσει αλ-

λοδοπατοί.

Το άρθρο 62 και το άρθρο 83, τα οποία είχαμε καταγγείλει και στην επιτροπή απεσύρθησαν, ευτυχώς. Συμπληρωματικά, εμείς λέμε ότι πρέπει άμεσα να απελαθούν οι Τούρκοι πράκτορες από τη δυτική Θράκη και είναι ντροπή να υπάρχουν κυβερνητικοί παράγοντες, οι οποίοι μετατρέπονται σε φορείς τής τουρκικής προπαγάνδας.

Επανερχομαι στο άρθρο 68 του σχεδίου νόμου, στο οποίο επιχειρείται αόριστα και ασαφώς η κατάργηση δικαιωμάτων οποιουδήποτε πολίτη θέλει καταδικαστεί για οποιοδήποτε αδίκημα, εφόσον θέλει γίνει δεκτό ότι το αδίκημα αυτό τελέσθηκε από φυλετικό, θρησκευτικό μίσος ή οτιδήποτε άλλο φαντάζεστε.

Ρωτάμε και πάλι ποιος εγγυάται τη σαφή και ορισμένη διάγνωση του παραπάνω όρου και από πού προκύπτουν τα ειδικότερα κριτήρια ελέγχου.

Τέλος, στο άρθρο 72 υπάρχει διάταξη που αφορά το αδίκημα της ληστείας. Εδώ τροποποιείται το άρθρο 380 παράγραφος 2 και εισέρχονται επιβαρυντικές περιστάσεις. Η πρότασή μας είναι να προταθεί και εδώ ως επιβαρυντική περίπτωση αυτή της ληστείας από πρόσωπο που έχει εισέλθει παράνομα στα σύνορα της χώρας. Έτσι, κατά κάποιον τρόπο θα είναι αναλογικός δικαιο και ισότιμο προς τη νεοεισερχόμενη με το άρθρο 68 επιβαρυντική περίπτωση της διάπραξης αδικήματος από φυλετικό μίσος. Όμως, θα καταφέρουμε να «χτυπήσουμε» καίρια και αυτούς που προαναφέραμε, δηλαδή τους αλλοδαπούς ληστές με τα Καλάσνικοφ.

Λέμε, λοιπόν, «ΟΧΙ» στο σχέδιο νόμου για τα ναρκωτικά και φυσικά λέμε «ΟΧΙ» στο δήθεν αντιρατσιστικό σας νόμο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Κασιδιάρη.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννης Γκιόκας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πριν περάσω στα άρθρα, θα ήθελα να κάνω ορισμένα σχόλια για κάποιες τοποθετήσεις που έγιναν χθες.

Κατ' αρχάς, θα ήθελα να αναφερθώ στη χθεσινή τοποθέτηση του κυρίου Υπουργού. Ο κύριος Υπουργός, λοιπόν, στην τοποθέτησή του ανέφερε μία σειρά από δηλήματα που υποτίθεται ότι έρχεται να λύσει το σχέδιο νόμου, τα οποία, κατά τη γνώμη μας, είναι και αποπροσανατολιστικά από την ουσία -ιδιαίτερα εκείνου του κομματιού τού σχεδίου νόμου που αναφέρεται στα ναρκωτικά- αλλά βέβαια οδηγούν και σε άλλου είδους καταστάσεις, γιατί είναι πολύ φυσιολογικό όταν θέτεις λάθος ερωτήματα, να πάρεις και λάθος απαντήσεις.

Και έρχομαι να σας εξηγήσω τι ακριβώς εννοώ. Είπε ο κύριος Υπουργός ότι το δίλημμα του σχεδίου νόμου είναι το αν θα έχουμε μεγάλες ή μικρές ποινές. Αυτό, ενδεχομένως, να είναι ένα δίλημμα του Υπουργείου, ενδεχομένως να είναι ένα ενδοκυβερνητικό δίλημμα. Όμως, αυτό το ερώτημα από μόνο του, κατά τη γνώμη μας, δεν λείει απολύτως τίποτα. Μεγάλες και μικρές ποινές για ποιους;

Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι θα πρέπει να υπάρχουν μεγάλες ποινές για τους εμπόρους, ενώ όσον αφορά τους εξαρτημένους δράστες αδικημάτων που σχετίζονται με την εμπορία και διακίνηση ναρκωτικών ή άλλων αδικημάτων, αυτοί θα πρέπει να στηρίζονται, προκειμένου να οδηγούνται στη θεραπεία και στην απεξάρτησή.

Το δεύτερο δίλημμα που έθεσε ο κύριος Υπουργός είναι το αν θα υπάρχουν πολλοί ή λίγοι κρατούμενοι στις φυλακές για παράβαση του νόμου περί ναρκωτικών. Ούτε αυτό από μόνο του λείει τίποτα, γιατί κάποιος μπορεί να είναι στη φυλακή για εμπορία ή μεγαλεμπορία, και κάποιος να είναι εξαρτημένος, ο οποίος ασφαλώς πρέπει να στηριχθεί, να οδηγηθεί στην απεξάρτησή, στη θεραπεία και φυσικά, εκτός φυλακής.

Αν μείνεις μόνο στο ερώτημα «πόσοι υπάρχουν στις φυλακές», τότε μπορεί να οδηγηθείς και στο συμπέρασμα ότι πρέπει να ακολουθήσουμε ένα μοντέλο πλήρους απελευθέρωσης και νομιμοποίησης τύπου Ολλανδίας. Βεβαίως εκεί μπορεί να μην υπάρχουν πολλοί στις φυλακές για εμπορία, διακίνηση ή διάθεση

ναρκωτικών -γιατί, άλλωστε, εκεί είναι νόμιμο- αλλά, κατά τη γνώμη μας, είναι ένα μοντέλο το οποίο δεν θεωρούμε παράδειγμα προς μίμηση και το αντιπαλεύουμε.

Άρα, λοιπόν, αυτού του είδους τα δηλήματα, κατά τη γνώμη μας, είναι αποπροσανατολιστικά, εκτός και αν έχετε την πολιτική να επιλέξετε το να φύγει κόσμος άρον-άρον από τις φυλακές χωρίς καμμία μέριμνα και καμμία φροντίδα για το πού πάει αυτός ο κόσμος, τι κάνει, αν θεραπεύεται και εάν επανεντάσσεται κοινωνικά, κάτι το οποίο ανακυκλώνει το πρόβλημα της εξάρτησης και της παραβατικότητας και δεν δίνει λύση επί της ουσίας. Εκεί -σε αυτήν τη λογική που υπάρχει της τεχνικής αποσυμφόρησης των φυλακών- εντάσσεται, κατά τη γνώμη μας, και το σχέδιο νόμου που μπήκε σε διαβούλευση πριν από μερικές μέρες για τα «βραχιολάκια», το οποίο χθες υποστήριξε με μεγάλους πανηγυρισμούς και η Χρυσή Αυγή.

Το πραγματικό δίλημμα για εμάς είναι άλλο και έγκειται στο αν υπάρχει προσπάθεια αντιμετώπισης του προβλήματος με βασικό στόχο την κατοχύρωση του δικαιώματος στην πρόληψη, τη θεραπεία και την κοινωνική επανένταξη ή αν υπάρχει συμβιβασμός με το πρόβλημα, αν υπάρχει διαχείριση του προβλήματος, που είτε στην κατασταλτική του εκδοχή είτε στην εκδοχή της συντήρησης και της διάχυσης στην κοινωνία, κατά τη γνώμη μας, είναι εξίσου προβληματική και επικίνδυνη. Αυτό, κατά τη γνώμη μας, είναι το βασικό δίλημμα και εκεί θα πρέπει να στοχεύει η πολιτική αντιμετώπισης κατά των ναρκωτικών.

Το δεύτερο ζήτημα αφορά αυτό που ειπώθηκε σε σχέση με το θεσμικό πλαίσιο των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ότι δηλαδή δεν είναι ο μόνος παράγοντας που καθορίζει τα ποσοστά χρήσης. Φυσικά δεν είναι ο μόνος παράγοντας αλλά είναι ένας από τους βασικούς παράγοντες.

Η δική μας γνώμη είναι ότι ακόμη και εάν υπήρχε ένα άρτιο νομοθετικό πλαίσιο με βάση τη δική μας αντίληψη, ακόμη και εάν υπήρχε κάτι τέτοιο, το πρόβλημα της τοξικομανίας, ιδιαίτερα στις σημερινές συνθήκες της σήψης, της κρίσης και των αδιεξόδων που γεννάει το καπιταλιστικό σύστημα και οι πολιτικές που εφαρμόζονται, θα οξύνεται και θα μεγαλώνει. Γι' αυτό, άλλωστε, υπάρχουν και οι πρόσφατες αυξητικές τάσεις στην Ελλάδα. Όμως, το θεσμικό, το νομοθετικό πλαίσιο που υπάρχει, παίζει ρόλο και αυτό αποδεικνύεται από το πού πήγαν τα ποσοστά χρήσης και στο γενικό πληθυσμό και στον πληθυσμό της νεολαίας στις χώρες εκείνες που υιοθέτησαν τέτοιου είδους αλλαγές.

Όμως, το πιο σημαντικό είναι το ιδεολογικό πλαίσιο πάνω στο οποίο στηρίχθηκαν αυτές οι νομοθετικές αλλαγές, το ιδεολογικό όχημα που υπήρξε, προκειμένου να υπάρξουν τέτοιες αλλαγές. Διότι σε αυτές τις χώρες μαζί με την αλλαγή στη νομοθεσία, υπήρξε και η ιδεολογική κυριαρχία μιας αντίληψης απελευθέρωσης, απενοχοποίησης και εκλαΐκευσης των ναρκωτικών και της ναρκοκοουλτούρας, κάτι που οδήγησε σε άμβλυνση των αντιστάσεων ανάμεσα στα σκληρά και τα μαλακά ναρκωτικά και στο ακίνδυνο χάσις. Μάλιστα, έγινε προσπάθεια τέτοιες αντιλήψεις τα προηγούμενα χρόνια να περάσουν και στην Ελλάδα. Κατά τη γνώμη μας, είναι πολύ σημαντικό το γεγονός ότι αυτές οι λογικές δεν κυριάρχησαν, αν και δηλητηρίασαν κομμάτια της νεολαίας. Και δεν κυριάρχησαν, γιατί μέσα στο λαό, μέσα στο κίνημα, υπήρξαν αντιστάσεις απέναντι σε τέτοιου είδους λογικές και αντιλήψεις. Κατά τη γνώμη μας, και το ΚΚΕ είχε συμβολή στο να μην κυριαρχήσουν ιδεολογικά τέτοιου είδους αντιλήψεις, σχετικά με το ακίνδυνο χάσις, για τα σκληρά και τα μαλακά ναρκωτικά και για τις γλάστρες στα μπαλκόνια, για τις οποίες μιλούσαν ακόμα και πρώην Πρωθυπουργοί.

Όσον αφορά τώρα τα σημαντικά άρθρα 30 και 35, έχουμε τοποθετηθεί επανειλημμένα. Το δικό μας αίτημα είναι να υπάρχει αποσαφήνιση ότι μιλάμε για σωματική και ψυχολογική απεξάρτηση και η συνδυασμένη των ευνοϊκών διατάξεων να συνδέεται με το στόχο της σωματικής και ψυχολογικής απεξάρτησης.

Βέβαια, εμείς ζητάμε να επανέλθει το άρθρο 35 στην προηγούμενή του διατύπωση, δηλαδή στη διατύπωση που υπήρχε πριν από τη δεύτερη ανάγνωση στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής. Διότι αναφερθήκατε, κύριε Υπουργέ, στη συμφωνία των φορέων που αφορούσε τα άρθρα 30 και 35 -με τα οποία και εμείς, βεβαίως, συμφωνούμε και θα τα ψηφίσουμε- αλλά κρύψατε ότι

υπήρχε διαφωνία των φορέων και σε σχέση με την ιδιωτικοποίηση και σε σχέση με το θεσμικό καθεστώς των κέντρων πρόληψης και των οργάνων καταπολέμησης των ναρκωτικών.

Και βέβαια το «κάτι άλλο» που ήρθε –γιατί αναφέρατε να μην επικαλούμαστε κάτι άλλο, για να υπεκφύγουμε των ευθυνών μας– ήταν αυτό που προσθέσατε εσείς στη δεύτερη ανάγνωση, δηλαδή τη συντήρηση μέσα στις φυλακές, με την οποία διαφωνούν και οι φορείς που ασχολούνται με το συγκεκριμένο ζήτημα.

Και έρχομαι τώρα εν τάξει στα άρθρα.

Όσον αφορά το άρθρο 1, έχουμε προβληματισμό όσον αφορά τη ρύθμιση για την κλωστική κάνναβη. Βεβαίως, όλοι γνωρίζουν ότι δεν είναι το ίδιο πράγμα. Όμως, σε πολλές περιπτώσεις –και αυτό είναι γνωστό– πίσω από την προβολή των προϊόντων αυτής της κάνναβης –της λεγόμενης «βιομηχανικής» ή «κλωστικής»– υποκρύπτεται η διαφήμιση της άλλης κάνναβης και είναι ίσως τα μοναδικά προϊόντα στα οποία αντί να προβάλλεται το προϊόν, προβάλλεται η πρώτη ύλη. Άρα η υπουργική απόφαση που πρέπει να υπάρχει, πρέπει να βάζει αυστηρούς όρους, όσον αφορά το πώς γίνεται η διαφήμιση και η προώθηση τέτοιων προϊόντων.

(Στο σημείο αυτό κυτπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε σχέση τώρα με τις αλλαγές που αφορούν τη χορήγηση ναρκωτικών ουσιών από φαρμακοποιούς και αναφέρεται σε χρονίως πάσχοντες, βεβαίως καταλαβαίνουμε ότι οι προθέσεις σας είναι καλές. Το πρόβλημα, όμως, σε σχέση με τους χρονίως πάσχοντες είναι ότι εδώ και χρόνια έχει κυριαρχήσει ένας ορισμός της τοξικομανίας που τη θεωρεί χρόνια υποτροπιάζουσα νόσο. Αυτός ο ορισμός, με τον οποίο εμείς διαφωνούμε, ήταν ο ορισμός που επικράτησε και στη διακομματική επιτροπή που συστήθηκε πριν από μερικά χρόνια με τη σύμφωνη γνώμη και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας και του Συνασπισμού εκείνη την περίοδο. Αυτός ο ορισμός, λοιπόν, ανοίγει το δρόμο, παρά τις προθέσεις, που ενδεχομένως έχετε, χορήγησης υποκαταστάτων μέσω της ιατροκοποίησης του προβλήματος και από φαρμακεία και από ιδιώτες.

Γι' αυτό είπαμε ότι είναι ένα νομοσχέδιο που γενικεύει την υποκατάσταση και τη συντήρηση. Πριν λίγο ο εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής είπε από αυτό εδώ το βήμα: «Ο χρήστης να παίρνει διά της νομίμου οδού τα φάρμακα». Εμείς δεν έχουμε αυτήν την αντίληψη για τους χρήστες. Εμείς λέμε ότι οι άνθρωποι αυτοί πρέπει να θεραπευτούν και όχι να είναι διά βίου εξαρτημένοι και χειραγωγημένοι, γιατί από τη καταστολή των φυλακών μέσω της συντήρησης, πάμε στην καταστολή των ουσιών που είναι και αυτό καταστολή.

Σε σχέση με τα υπόλοιπα άρθρα, όσον αφορά τα όργανα, υπάρχει πλήρης παραγκωνισμός των εργαζομένων. Στο Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΚΑΝΑ δεν υπάρχει εκπρόσωπος των εργαζομένων, όπως επίσης δεν κατοχυρώνεται το καθεστώς των εργαζομένων στα κέντρα πρόληψης, οι οποίοι δεν συμμετέχουν και στην Εθνική Επιτροπή Χάραξης της Στρατηγικής ενάντια στα Ναρκωτικά.

Διαφωνούμε, φυσικά, με το άρθρο 58 για την ιδιωτικοποίηση.

Σε σχέση με το άρθρο 66 που αφορά τη ρατσιστική βία, η αρχική μας τοποθέτηση είναι θετική, παρά το γεγονός ότι σήμερα γίνεται πιο κολοβό με τη ρύθμιση που κάνατε. Ποιο είναι το πρόβλημα όμως με το άρθρο αυτό που αφορά τη ρατσιστική βία; Το πρόβλημα είναι η συνολικότερη πολιτική σας, της Κυβέρνησης, που καθιστά προσχηματικό και υποκριτικό αυτό το άρθρο, γιατί η Κυβέρνηση έχει υιοθετήσει όλη αυτήν τη φιλολογία περί εισβολέων, περί ανακατάληψης των πόλεων, η οποία αποθρασύνει και ενθαρρύνει τη ρατσιστική βία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε την ομιλία σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Την ίδια στιγμή –το είπαμε και στην επιτροπή– έχουν συσταθεί αστυνομικές διευθύνσεις καταγγελίας κρουσμάτων ρατσιστικής βίας που, επί της ουσίας, θα αφορούν μόνο νόμιμους μετανάστες γιατί –λέει– αν είσαι παράνομος μετανάστης και καταγγείλεις κρούσμα ρατσιστικής βίας εις βάρος σου, τότε θα απελαυνέσαι. Το ερώτημα είναι ποιος μετανάστης με εκκρεμότητες θα το κάνει αυτό; Με το κίνδυνο της απελάσεως θα πάει να καταγγείλει κρού-

σματα ρατσιστικής βίας σε βάρος του; Ούτε οι νόμιμοι δεν θα το κάνουν αυτό!

Διαφωνούμε με το άρθρο 71α που αφορά τη διατάραξη οικιακής ειρήνης. Να θυμίσουμε ότι, με βάση παρόμοιο άρθρο, γίνεται η δίκη των τριάντα πέντε συνδικαλιστών του ΠΑΜΕ που διατάραξαν την «οικιακή ειρήνη» του κ. Βρούτση επειδή πήγαν να διαμαρτυρηθούν για απαράδεκτες δηλώσεις που έκανε. Σήμερα, με το άρθρο αυτό διευρύνεται το πεδίο εφαρμογής και ποινικοποιείται ακόμα περισσότερο η κινητοποίηση και η διαμαρτυρία.

Σε σχέση με το άρθρο 72 που αφορά τις επιτροπές για την επεξεργασία κωδίκων, εμείς έχουμε να πούμε ότι αυτήν την περίοδο στη Βουλή συζητείται ο νέος Σωφρονιστικός Κώδικας που ανεξάρτητα από τις ενστάσεις ή τις γνώμες που έχουμε εμείς για το συγκεκριμένο κώδικα, υπάρχει μια διαδικασία. Ενώ, λοιπόν, υπάρχει αυτή η διαδικασία συζήτησης του Σωφρονιστικού Κώδικα στη Βουλή, έρχεται ο Σωφρονιστικός Κώδικας σε δόσεις, έρχονται διατάξεις του Σωφρονιστικού Κώδικα με το παρόν νομοσχέδιο, έρχεται το νομοσχέδιο για τα βραχιολάκια. Άρα γιατί γίνεται όλη αυτή η συζήτηση για αλλαγή των κωδίκων και για τη σύσταση νομοπαρασκευαστικών επιτροπών, όταν φέρνετε στο ενδιαμέσο διατάξεις που τροποποιούν άρθρα και διατάξεις χωρίς καμμία ουσία;

Μένω σε αυτά, κυρία Πρόεδρε. Τελειώνοντας θέλω να πω ότι είναι ανάγκη –το έχουμε καταθέσει για πολλοστή φορά– να γίνει δεκτή η τροπολογία που έχουμε καταθέσει για τις διώξεις σε βάρος των αγροτών που πήραν μέρος το προηγούμενο διάστημα σε αγροτικές κινητοποιήσεις. Θα αναφερθούμε συνολικά και πιο αναλυτικά για τις τροπολογίες στη δευτερολογία μας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κλείνουμε με τον ειδικό αγορητή του ΠΑΣΟΚ κ. Κωνσταντίνο Τριαντάφυλλο.

Ορίστε, κύριε Τριαντάφυλλε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς θα θέλα να παρατηρήσω ότι είναι λογικό –και ίσως αυτό πρέπει να προβληματίσει και το Προεδρείο– το ότι οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές –στην παρούσα τουλάχιστον διαδικασία– υπερβαίνουν κατά πολύ το χρονικό όριο που έχει τεθεί για την παρούσα διαδικασία και τη συζήτηση επί των άρθρων.

Αυτό συμβαίνει γιατί είναι προφανές ότι η ουσιαστική συζήτηση γίνεται σήμερα. Επομένως θα έπρεπε να υπάρχει περισσότερος χρόνος. Γι' αυτό κι εγώ ζητάω να έχω τη δυνατότητα να μιλήσω ένα με δύο λεπτά παραπάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Την έχετε έτσι κι αλλιώς την ανοχή του Προεδρείου, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Το γνωρίζω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Οι συζητήσεις και η επεξεργασία των νομοσχεδίων γίνεται στις επιτροπές, όπως ξέρετε καλά. Και βέβαια εδώ συμπληρώνουμε.

Μπείτε στην εισήγησή σας, σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Επειδή, όμως, γίνεται συζήτηση ακόμα, αλλά και χθες, όπως είδαμε, ήρθαν πολύ σοβαρές βελτιώσεις, αλλαγές και τροποποιήσεις επί του νομοσχεδίου, νομίζω ότι θα έπρεπε ούτως ή άλλως να έχουμε περισσότερο χρόνο.

Πριν ξεκινήσω, κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να καταθέσω για τα Πρακτικά δύο έγγραφα, στα οποία θα αναφερθώ. Το πρώτο, με αριθμό πρωτοκόλλου 246/3/13, αφορά την ανακοίνωση από το Σύλλογο Θεραπευομένων του ΟΚΑΝΑ και το δεύτερο είναι μία πρόταση για συμπερίληψη άρθρου 60Α με τροποποίηση στο νόμο αυτόν, το οποίο θα περιλαμβάνει το άρθρο 61 του ν. 3459/2006, όπως έρχεται από τα κέντρα πρόληψης.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Τριαντάφυλλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα ξεκινήσω, απευθυνόμενος όχι στον κύριο Υπουργό σε πρώτη φάση. Θα απευθυνθώ ειλικρινά στους συναδέλφους μου

από τη Νέα Δημοκρατία, γιατί γνωρίζω ότι έχουν κάνει μεγάλη συζήτηση και πολλές προσπάθειες για συγκλίσεις. Είναι αλήθεια αυτό. Και πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που ακουμπάει ευαίσθητες χορδές σε ένα μεγάλο τμήμα της κοινωνικής βάσης της Νέας Δημοκρατίας. Νομίζω, όμως, ότι κάνοντας αυτές τις συγκλίσεις, καταφέροντας αυτές τις ισορροπίες, έχουμε καταφέρει να πάμε δύο βήματα μπροστά. Το να μπορέσουμε να ολοκληρώσουμε αυτά τα δύο βήματα είναι πάρα πολύ σημαντικό. Το να μπορέσουμε να στείλουμε ένα σαφές μήνυμα στην ελληνική κοινωνία ότι με μια πολύ μεγάλη κοινοβουλευτική πλειοψηφία ψηφίζεται ένα νομοθέτημα-τομή για τα ζητήματα που αφορούν την αντιμετώπιση των ναρκωτικών, είναι πάρα πολύ σημαντικό. Το να μπορέσουμε να στείλουμε στο ελληνικό δικαστικό δικαιοπολιτικό σύστημα ένα σαφές μήνυμα ότι ο εξαρτημένος χρήστης δεν θα αντιμετωπίζεται με ποινές, οι οποίες θα τον εξαντλούν, αλλά θα αντιμετωπίζεται ως ένας άνθρωπος που χρήζει θεραπείας, είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Θα μπω, λοιπόν, στην ουσία και θα πω το εξής: Είναι γνωστό ότι ο μικροδιακινητής με την τελευταία νομοτεχνική βελτίωση – τροποποίηση θα έλεγα εγώ – των διατάξεων πηγαίνει στο βασικό έγκλημα. Πηγαίνει, δηλαδή, για το κακούργημα, είτε αφορά μικροδιακίνηση για την προσωπική του χρήση είτε αφορά μικροδιακίνηση αυτή καθ' εαυτή.

Έχουμε, όμως, μία περίπτωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, την οποία θεωρώ ότι θα έπρεπε να δούμε διαφορετικά. Αφορά τον εξαρτημένο μικροδιακινητή, ο οποίος πραγματοποιεί τη μικροδιακίνηση για να εξασφαλίσει αποκλειστικά τη δική του δόση. Σ' αυτήν την περίπτωση η ποινική τιμωρία θα έπρεπε να εξαντληθεί και να πάμε στα πέντε χρόνια φυλάκισης ή θα έπρεπε να τεθεί ένα χαμηλότερο όριο; Διότι είναι χαμηλότερη η ποινική απαξία που πρέπει να δοθεί στο συγκεκριμένο πρόσωπο. Θεωρώ ότι, εφόσον είναι εξαρτημένος, είναι μικροδιακινητής και στοχεύει μόνο στη δική του δόση, θα έπρεπε να βρούμε ένα συμβιβασμό. Εμείς προτείνουμε τον ένα χρόνο. Ενδεχομένως η πλειοψηφία της Νέας Δημοκρατίας να μπορεί να προτείνει τα τρία χρόνια. Όχι, όμως, να δώσουμε τη δυνατότητα να τιμωρηθεί ένα παιδί – κυρίως για μικρά παιδιά πρόκειται – με πέντε χρόνια φυλάκισης ως πιστοποιημένα εξαρτημένου ανθρώπου. Γνωρίζετε ότι η φυλάκιση για πέντε χρόνια δεν θα του κάνει καλό.

Θα έλεγα, λοιπόν, στο άρθρο 21 ότι οι περιπτώσεις αυτές θα έπρεπε να έχουν ένα ταβάνι χαμηλότερο από τα πέντε χρόνια φυλάκισης. Εγώ προτείνω – και νομίζω ότι σ' αυτό μπορούμε να βρούμε ένα συμβιβασμό – όχι τον ένα χρόνο, που ήταν η αρχική μας τοποθέτηση, το «πιστεύω» της δικής μας πτέρυγας, αλλά τουλάχιστον να δοθεί η δυνατότητα να πάμε σε ένα ανώτατο όριο επιτρεπόμενης επιβαλλόμενης ποινής, που θα είναι τα τρία χρόνια. Είναι πολύ σημαντικό να στείλουμε ένα σαφές μήνυμα ότι ο εξαρτημένος είναι άρρωστος και τον αντιμετωπίζουμε διαφορετικά από εκείνον που δεν είναι εξαρτημένος, τον οποίον τιμωρούμε με ποινή κάθειρξης, είτε κάνει μικροδιακίνηση είτε άλλου είδους διακίνηση. Εμείς βέβαια θεωρούμε ότι η μικροδιακίνηση θα έπρεπε να διαφοροποιείται. Το αντιλαμβανόμαστε, όμως, ως ένα συμβιβασμό, προκειμένου να συγκλίνουμε, για να μπορέσει αυτό το νομοθέτημα να έχει τη μεγαλύτερη, την ευρύτερη δυνατή υποστήριξη από τα κόμματα της Βουλής των Ελλήνων.

Στην παράγραφο 2, του άρθρου 21, κυρίες Υπουργέ, θα έλεγα ότι είναι πολύ σημαντικό να προστεθεί η φράση «η χωρίς κέρδος διάθεση στα πρόσωπα των οικείων».

Η παράγραφος 2, κυρίες Υπουργέ, όχι μόνο θα έπρεπε να συμπεριληφθεί σε αυτή τη διαδικασία με ανώτατο όριο φυλάκισης τα τρία χρόνια, αλλά θα έπρεπε να προστεθεί και η φράση «χωρίς κέρδος». Αντιλαμβάνεστε ότι αυτό είναι που θέλουμε να έχει μια ευνοϊκότερη ρύθμιση. Και, φυσικά, η με κέρδος διάθεση σε οικείους θα έπρεπε να έχει ακόμα μεγαλύτερη τιμωρία και να πάει προφανώς στο κακούργημα.

Θα κλείσω με τις διορθώσεις, προτείνοντας στο άρθρο 21 για τα αδικήματα που προβλέπονται, το ανώτατο όριο ποινής φυλάκισης τα τρία χρόνια και λέγοντας πως, αν προστεθεί και η φράση «χωρίς κέρδος» και αν τελικά καταλήξουμε στο ανώτατο όριο φυλάκισης των τριών χρόνων, θα μπορέσουμε ενδεχομένως

– και με τη σύμπραξη βεβαίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης – να έχουμε τη μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση σχετικά με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Στο άρθρο 22 υπάρχει μια νομοτεχνική βελτίωση που μας έχει διανεμηθεί. Επειδή, όμως, δεν την είδα σε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο που μας δόθηκε, ευελπιστώ ότι εξακολουθεί να ισχύει και ότι δεν έχει αλλάξει κάτι. Μιλώ σχετικά με τη χορήγηση ανταγωνιστικών ουσιών για τα ταχεία απεξάρτηση. Πιστεύω ότι αυτό εξακολουθεί να ισχύει, κυρίες Υπουργέ.

Στο άρθρο 25, το οποίο αφορά την οδήγηση υπό την επήρεια ναρκωτικών ουσιών, είναι δεδομένο ότι όποιος κάνει χρήση ναρκωτικών ουσιών και μπαίνει στο αυτοκίνητο, πρέπει να έχει μια συγκεκριμένη ποινή επιπλέον για αυτό το αδίκημα. Όμως, οι άνθρωποι που είναι σε θεραπευτικά προγράμματα δεν θα έπρεπε να υπάγονται στις διατάξεις του ΚΟΚ; Θα έπρεπε να τιμωρούνται εξτρά; Θα έπρεπε να τιμωρήσουμε επιπλέον τον άνθρωπο αυτόν; Δεν θα έπρεπε να υπάρχει μια διάκριση σ' αυτό;

Ευελπιστούμε, κυρίες Υπουργέ, πως μέχρι το τέλος της συνεδρίασης θα βρούμε μία λύση σε σχέση με αυτούς τους ανθρώπους, τους οποίους πρέπει να διαχωρίσουμε από τους χρήστες, που υπάγονται σε θεραπευτικά προγράμματα και σ' αυτούς που τιμωρούνται με βάση τον ΚΟΚ.

Στο άρθρο 27, κυρίες Υπουργέ, είναι πολύ σημαντικό – το είπα και χτες – να μην υπάρχει κανένα ευνοϊκό μέτρο για τα εγκλήματα του άρθρου 23. Είναι πολύ σημαντικό να στείλουμε ένα μήνυμα ότι οι μεγάλες ποινές, αυτοί που διακινούν στα παιδιά, αυτοί που διακινούν τα σκληρά ναρκωτικά και προκαλούν θανάτους, αυτοί που οφείλονται για τους τριακόσιους θανάτους στην Ελλάδα, δεν έχουν κανένα ευνοϊκό μέτρο. Σ' αυτό είμαστε αδιαπραγμάτευτοι. Πρέπει στο άρθρο 27, που αφορά τα ευνοϊκά μέτρα, να αφαιρεθεί το άρθρο 23 και τα εγκλήματα που αφορούν τη συγκεκριμένη κατηγορία αδικημάτων.

Στο άρθρο 29, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έγιναν πολλές προσπάθειες σύγκλισης. Ίσως, όμως, θα έπρεπε να ξαναδούμε τη δυνατότητα επιβολής κράτησης και όχι φυλάκισης. Εφόσον βέβαια γράφεται στο Ποινικό Μητρώο, θα έπρεπε να δούμε ξανά τη δυνατότητα να πάμε στην κράτηση.

Ως προς τα άρθρα 30 έως 35, κυρίες Υπουργέ, το είπατε και χτες. Είναι πραγματικά η γοητεία αυτού του νόμου. Είναι η μεγάλη στροφή που γίνεται στην κατοχύρωση του δικαιώματος στη θεραπεία. Δεν θα αναφερθώ πολύ γιατί δεν έχω χρόνο.

Στα άρθρα 31, 36, 59, 62, 101 για να έχουμε μια ολοκληρωμένη απεικόνιση και να μπορεί να στοχεύει στην πραγματικότητα αυτό που θέλει το πνεύμα του νόμου να βγάλει, θα έπρεπε να αντικατασταθούν οι όροι των προγραμμάτων απεξάρτησης και των ειδικών συμβουλευτικών προγραμμάτων με τον όρο «εγκεκριμένα κατά νόμο θεραπευτικά προγράμματα», κυρίες Υπουργέ. Για να συμπεριλαμβάνονται έτσι όλα τα προγράμματα, τα οποία είναι πιστοποιημένα, είναι αναγνωρισμένα κι έχουν περάσει όλες τις διαδικασίες της πολιτείας. Και, βεβαίως, δεν αφορά μόνο τα προγράμματα απεξάρτησης και τα ειδικά συμβουλευτικά προγράμματα.

Στο άρθρο 50, παράγραφος 4, ζητάμε να απαλειφθούν οι εξής φράσεις: «...καθώς και από τους εγκεκριμένους οργανισμούς ή φορείς, που υλοποιούν το εθνικό σχέδιο δράσης για τα ναρκωτικά και καταρτίζουν προγράμματα πρόληψης», καθώς και η φράση «...καθώς και των εγκεκριμένων οργανισμών ή φορέων, που υλοποιούν το εθνικό σχέδιο δράσης για τα ναρκωτικά και καταρτίζουν προγράμματα πρόληψης».

Στο άρθρο 60 θα έπρεπε – και αυτό ζητάμε, κυρίες Υπουργέ – να αντικατασταθεί η φράση «τοπικής και περιφερειακής αυτοδιοίκησης» από τη φράση του άρθρου 61 του ν. 3459/2006.

Επειδή όπως γνωρίζετε τα κέντρα πρόληψης δεν υπάγονται αποκλειστικά στην τοπική και περιφερειακή αυτοδιοίκηση, δημιουργείται μια σύγχυση νομική σε σχέση με αυτά.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Δηλαδή;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Είναι πληρέστερος ο όρος του άρθρου 61 του ν. 3459/2006 διότι αφορά όλο το κανονιστικό πλαίσιο και περιγράφει ακριβώς τα κέντρα πρόληψης.

Στο άρθρο 58, παράγραφος 3, περίπτωση ε' υφίσταται ένα

θέμα σχετικά με την πιστοποίηση, μιλάω για τους μη κερδοσκοπικούς φορείς. Εκεί θα έπρεπε να είμαστε σαφείς ότι στους φορείς αυτούς δεν θα δίνεται η δυνατότητα να εκδίδουν πιστοποιητικά απεξάρτησης. Δεν θα υπάρξει καμμία σύγχυση, θα κάνουν μόνο αυτά τα συγκεκριμένα προγράμματα, ούτως ώστε να μην υπάρχει καμμία υπόνοια σε κανένα συνάδελφο, σε κανένα μέλος της ελληνικής κοινωνίας ότι πάμε να δημιουργήσουμε φορείς οι οποίοι μπορεί να εκδίδουν πιστοποιητικά απεξάρτησης, πιστοποιητικά τα οποία θα μπορέσουν να χρησιμεύσουν σε δικαστική χρήση.

Υπάρχει μια πρόταση -την έχω καταθέσει ήδη στο Προεδρείο για να υπάρξει το 60Α. Την ξέρετε, κύριε Υπουργέ. Νομίζω ότι στα πλαίσια μιας άτυπης κωδικοποίησης, διότι δεν είναι κώδικας νόμων, θα μπορούσε να μπει το άρθρο 61 του ν. 3459/2006, όπως προτείνετε να τροποποιηθεί, σε ένα άρθρο ειδικό το 60Α, ούτως ώστε να συγκεντρώσουμε όλη τη νομοθεσία και να μην έχει απομείνει καμμία διάταξη η οποία θα έρχεται από το παλιό νομοθετικό πλαίσιο.

Πάμε τώρα στο Β' Μέρος και θέλω να πω κάποια πράγματα. Είναι προφανές, -κύριε Υπουργέ, διαμαρτυρηθήκατε χθες- ότι στα πλαίσια του χρόνου δεν μπορούμε να αναφερθούμε στα πολύ σημαντικά δικαιώματα που εισάγονται, αλλά θα πω μόνο δύο κουβέντες.

Στο άρθρο 61 έρχεστε -και πολύ σωστά ως ένας δικηγόρος έγκριτος, ένας άνθρωπος ο οποίος έχει υπηρετήσει τη δικηγορία και τη νομική επιστήμη- και καλύπτετε ένα κενό που το κάλυπτε η νομολογία μας, όπως πολύ καλά γνωρίζετε και πολύ σωστά και επαρκώς το καλύπτετε, επομένως και προφανώς είμαστε υπέρ του να καλυφθεί με αυτόν τον τρόπο η υπερημερία του εργοδότη.

Στο άρθρο 66 είναι πολύ ορθή η καινούργια εισαγωγή του όρου «σεξουαλικού προσανατολισμού». Θα συμφωνήσουμε όμως ότι πρέπει να υπάρξει και η έννοια της «ταυτότητας φύλου», γιατί δεν είναι ακριβώς σεξουαλικός προσανατολισμός, είναι κάτι άλλο, όπου πολλές φορές λόγω της ταυτότητάς τους πολλοί άνθρωποι πέφτουν θύματα ξυλοδαρμού, βιαιοτήτων και πολλές φορές προκαλείται βαριά σωματική βλάβη σε αυτούς τους ανθρώπους. Εξάλλου, έχουμε προτείνει εμείς ως ΠΑΣΟΚ σχετικό σχέδιο νόμου στο οποίο μέσα θα συμπεριλαμβάνονται και όλα αυτά τα οποία έχουν να κάνουν με την προστασία των θυμάτων ρατσιστικών υποθέσεων.

Στα άρθρα 68, 69, 70, 73 και 74 θα προτείνουμε, όπως σας είπα και χθες, ένα ολοκληρωμένο νομοθετικό πλαίσιο για την αυτονομία του πολιτικού συστήματος και το πολιτικό χρήμα, το οποίο βέβαια θα συμπληρώσει τις διατάξεις τις οποίες εισάγετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τα ψηφίζετε αυτά όμως;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Ναι, τα ψηφίζουμε.

Το άρθρο 89 ...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Απεσύρθη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: ... το οποίο αποσύρατε, είναι μια ενέργεια η οποία δείχνει ότι έχετε τα πολιτικά αντανάκλαστα και είναι προς τιμήν σας. Στέλνουμε ένα μήνυμα ότι δεν υπάρχει καμμία εξαίρεση, καμμία έκπτωση στην αξιοκρατία και στη διαφάνεια.

Τέλος -και κλείνω με αυτό, κυρία Πρόεδρε, κι ευχαριστώ πολύ για την ανοχή σας- νομοβελτιωτικά το άρθρο 40 αναφέρει κώδικα, επειδή αρχικά είχε εισαχθεί ως κώδικας περί των ναρκωτικών ουσιών. Νομίζω ότι εκεί νομοβελτιωτικά θα έπρεπε να αναφέρετε, να ορίσετε νόμο και όχι κώδικα, διότι υπάρχει μια σύγχυση με τον Ποινικό Κώδικα.

Με αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώντας ότι η υποκρισία όλων όσων είναι υπέρ του θύματος αλλά το θέλουν το θύμα στη φυλακή σήμερα θα χάσει στη διαδικασία και θεωρώντας ότι μια πλατιά κοινοβουλευτική πλειοψηφία μπορεί να φέρει σε πέρας ένα σαφές μήνυμα και να ορίσει ένα νομοθετικό πλαίσιο που θα κοιτάζει στο αύριο και όχι στο χθες, δίνουμε στήριξη στα άρθρα, όπως τα ανέλυσα και όπως εισήχθησαν από τον Υπουργό Δικαιοσύνης και ευελπιστούμε στο καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε πολύ, κύριε Τριαντάφυλλε.

Εισερχόμαστε τώρα στο κατάλογο των ομιλητών.

Η κ. Αικατερίνη Σιδηροπούλου-Παπακώστα έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ- ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, έχουμε ένα νομοσχέδιο το οποίο συζητήθηκε εξαντλητικά και μάλιστα με την από κοινού συνεδρίαση τριών επιτροπών κατά την επεξεργασία του εδώ στη Βουλή των Ελλήνων. Πρόκειται για ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο.

Πρέπει να πω, κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ και αγαπητοί συνάδελφοι, ότι όλοι οι φορείς, οι οποίοι εκλήθησαν και τοποθετήθηκαν επ' αυτού του σχεδίου νόμου, μίλησαν θετικά εξαίροντας εκείνες τις διατάξεις τις οποίες αυτό συμπεριλαμβάνει. Είναι ένα σπονδυλωτό νομοσχέδιο -όπως είχα την ευκαιρία να τοποθετηθώ στην επιτροπή- το οποίο λύνει μία σειρά από χρόνια ζητήματα και στρεβλώσεις και το οποίο πιστώνεται η Κυβέρνηση, το πιστώνεται ο κ. Υπουργός, βεβαίως, με μία θετική αξιολόγηση. Είναι ένα σχέδιο νόμου το οποίο πραγματικά επιχειρεί να τροποποιήσει τις ποινικές και τις οικονομικές διατάξεις του ισχύοντα κώδικα ναρκωτικών.

Πρέπει να πω ότι δίνουμε τον τόνο αυτήν τη στιγμή και η Κυβέρνηση και η Βουλή των Ελλήνων, ότι προτεραιότητα της Κυβέρνησης πρέπει να αποτελεί -και αποτελεί- το ζήτημα των ναρκωτικών. Κι αυτό γιατί χρειάζεται -για να μην μείνει ανεφάρμοστη αυτή η νομοθετική μας πρωτοβουλία, η οποία στη συνέχεια θα γίνει και νόμος του κράτους- μία ολοκληρωμένη αντιμετώπιση και μία σφαιρική φροντίδα για τους εξαρτημένους από ένα ενιαίο σύστημα παροχής υπηρεσιών, το οποίο και θα ανταποκρίνεται στα σύγχρονα ευρωπαϊκά δεδομένα.

Κατά συνέπεια, λοιπόν, στο παρόν νομοσχέδιο διατηρείται -παρά τα όσα ακούστηκαν από κάποιες πλευρές σποραδικά και δειλά, θα έλεγα, και χθες και σήμερα- η ποινικοποίηση της προμήθειας, της κατοχής και της χρήσης μικροποσότητες ναρκωτικών, παρά τη μείωση του προβλεπόμενου πλαισίου ποινών σε σχέση με τον ισχύοντα κώδικα ναρκωτικών.

Η μέχρι σήμερα εμπειρία -και νομίζω το ανέδειξε ο κύριος Υπουργός- έχει καταδείξει και έχει αποδείξει ότι η απειλή ποινής για τις παραπάνω συμπεριφορές αυτοπροσβολής δεν λειτουργεί, αγαπητοί συνάδελφοι και δεν λειτούργησε ποτέ αποτρεπτικά, ενώ ταυτόχρονα οδηγεί και σε υπερφόρτωση των δικαστηρίων και σε σπατάλη οικονομικών αλλά και ανθρώπινων πόρων και βεβαίως έχει ως αποτέλεσμα να σωρεύονται στις φυλακές, στα σωφρονιστικά καταστήματα της χώρας, νέοι άνθρωποι, οι οποίοι θα πρέπει να τύχουν της στοργικής φροντίδας της πολιτείας και όχι της απαξίωσής τους μέσα στα σωφρονιστικά καταστήματα.

Θετικά αξιολογείται η μεγαλύτερη ευχέρεια η οποία δίνεται στο δικαστή να κρίνει κατά περίπτωση στις διακεκριμένες περιπτώσεις και στα βασικά εγκλήματα διακίνησης. Θα έλεγα, όμως, εδώ το εξής: Θα ήταν χρήσιμο, κατά την άποψή μου, κύριε Υπουργέ, να καθοριστούν με μεγαλύτερη ακρίβεια οι προϋποθέσεις, δηλαδή οι περιστάσεις με βάση τις οποίες ο δικαστής θα πρέπει να επιβάλει την κάθειρξη δέκα έως είκοσι ετών ή ισόβια κάθειρξη.

Επίσης, θετικά αξιολογείται, από εμένα τουλάχιστον, το ότι ο νομοθέτης επιχειρεί να θεμελιώσει την κρίση περί τοξικομανίας ή μη όχι μονάχα σ' αυτά τα οποία είχαμε συνηθίσει, τα ειωθότα, δηλαδή την ψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη αλλά και στη βάση της πραγματογνωμοσύνης από τις σχετικές αναγνωρισμένες υπηρεσίες. Αυτό είναι μία πάρα πολύ θετική προσθήκη.

Προκειμένου όμως να μη μείνει ανεφάρμοστη η διάταξη, προτείνω τα συναρμόδια Υπουργεία, τα Υπουργεία τα οποία εμπλέκονται, να καταρτίσουν μία λίστα με τις υπηρεσίες και με τα εργαστήρια που υποχρεωτικά και αποκλειστικά θα επιλαμβάνονται τις διενέργειες της πραγματογνωμοσύνης αλλά και των εργαστηριακών εξετάσεων και η λίστα αυτή να περιληφθεί στο παρόν σχέδιο νόμου.

Θα ήθελα να κάνω συγκεκριμένες επισημάνσεις επί των άρ-

θρων:

Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, στο άρθρο 1 θα πρέπει να πω το εξής: Θεωρώ σκόπιμο ότι πρέπει να αποσαφηνιστεί στην παράγραφο 2 ότι για την εφαρμογή των ποινικών διατάξεων του παρόντος νόμου ως ναρκωτικά θεωρούνται μόνο οι ουσίες οι οποίες περιλαμβάνονται στους πίνακες οι οποίοι αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 1 του ν. 3459/2006. Δέστε το αυτό.

Στο άρθρο 5, που έγινε μία συζήτηση, κύριε Υπουργέ και αγαπητοί συνάδελφοι, νομίζω ότι είναι ορθό να συμμετέχει κι ένας γιατρός με εξειδίκευση στην ονομαζόμενη ανακουφιστική επιτροπή.

Στο άρθρο 22, στις διακεκριμένες περιπτώσεις, θα έλεγα ότι η χορήγηση ανταγωνιστικών ουσιών στα οπιοειδή κ.λπ., για ταχεία και υπερταχεία απεξάρτηση θα πρέπει να επιτρέπεται μόνο στα δημόσια νοσοκομεία και μάλιστα σε εκείνα τα οποία λειτουργεί μονάδα εντατικής θεραπείας και ειδικό πρόγραμμα αποτοξίνωσης, στον ΟΚΑΝΑ και στις μονάδες ταχείας ή και υπερταχείας απεξάρτησης και αποτοξίνωσης καθ' οιονδήποτε τρόπο ή και με χορήγηση ανταγωνιστικών στα οπιοειδή ουσιών υπό νάρκωση, ύπνωση, καταστολή, μέθη κ.λπ. αλλά και από μονάδες αποτοξίνωσης ψυχοτρόπων ουσιών και από μονάδες αποτοξίνωσης στα πλαίσια ειδικού προγράμματος, γιατί στην Ελλάδα δυστυχώς εξακολουθεί να υπάρχει μείζον ζήτημα με τις ιδιωτικές κλινικές. Είναι ένα θέμα το οποίο πρέπει να το αντιμετωπίσουμε.

Στις ιδιαίτερα διακεκριμένες περιπτώσεις του άρθρου 23 θα έλεγα ότι πρέπει να αφαιρεθεί από την πρώτη παράγραφο το «με ισόβια κάθειρξη...» και να προστεθεί νέα παράγραφος με αριθμό 2 ως εξής: «με ισόβια κάθειρξη και χρηματική ποινή από 50.000 ευρώ έως 600.000 ευρώ τιμωρείται ο δράστης των αδικημάτων της ανωτέρω παραγράφου, εάν είναι υπότροπος. Υπότροπος θεωρείται όποιος ήδη έχει καταδικαστεί αμετάκλητα για κακούργημα διακίνησης ναρκωτικών μέσα στην προηγούμενη δεκαετία». Η παράγραφος 2 του σχεδίου να αναριθμηθεί ως παράγραφος 3.

Επίσης, θα έλεγα η παράγραφος 1α να αναδιαμορφωθεί ως εξής: «όταν η πράξη του προκάλεσε βαριά σωματική βλάβη και είτε στην υγεία πολλών ατόμων».

Κυρία Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, έχω κι άλλες παρατηρήσεις στα άρθρα-δυστυχώς ο χρόνος είναι άτεγκτος- οπότε ας μπω λίγο στο άρθρο 63 που αφορά στο δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου.

Κύριε Υπουργέ, στο άρθρο 63, όπου ορθώς ρυθμίζεται η γρηγορότερη αναπροσαρμογή των μισθωμάτων, μήπως θα έπρεπε να πάμε και ένα βήμα πιο κάτω, να δούμε τη δυνατότητα αναπροσαρμογής του μισθώματος με προσωρινή διαταγή. Δηλαδή, να μπορεί ο μισθωτής με την άσκηση της αγωγής αναπροσαρμογής του μισθώματος να εκδίδει προσωρινή διαταγή ή να διατάσσει τα προληπτικά μέτρα μέχρι την εκδίκαση οριστικής απόφασης επί της κύριας αγωγής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Έχω καταθέσει τροπολογία –τελειώνω, κυρία Πρόεδρε- με αριθμό 253/16/1-3-2013 και αναφέρεται, έχει ως περιεχόμενο η τροπολογία μου, ότι με τον ν. 3811/2009, όπως πολύ καλά γνωρίζετε, ρυθμίστηκαν οι περιπτώσεις αποζημίωσης από την πολιτεία θυμάτων βίας από πρόθεση, στις οποίες και δεν εξακριβώθηκε η ταυτότητα του δράστη. Έτσι εναρμονίσαμε το νομοθετικό πλαίσιο της χώρας μας με τις διατάξεις της ευρωπαϊκής οδηγίας του 2004 του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 29ης Απριλίου του 2004 για την αποζημίωση των θυμάτων εγκληματικών πράξεων.

Στο άρθρο 3 του συγκεκριμένου νόμου ορίζονται οι ειδικότερες προϋποθέσεις για τη χορήγηση από την ελληνική αρχή αποζημίωσης εύλογης και προσήκουσας στα θύματα εγκλημάτων βίας από πρόθεση, τα οποία έχουν τελεσθεί στην ημεδαπή. Ο νόμος, ωστόσο, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν προβλέπει στην περίπτωση που το θέμα εγκλημάτων βίας από πρόθεση αποθνήσκει, να δύνανται οι συγγενείς εξ αίματος πρώτου βαθμού σε ευθεία γραμμή να αιτηθούν για αποζημίωση. Κατά συνέπεια -κι

αυτό είναι το αίτημα της κατατεθείσας από εμέ τροπολογίας- κρίνεται επιτακτικό για τη δικαιότερη ρύθμιση της αποζημίωσης του ν. 3811/2009 να συμπεριληφθούν στους δικαιούχους αποζημίωσης στην περίπτωση θανάτωσης του θύματος από τις βίαιες πράξεις από πρόθεση και οι συγγενείς εξ αίματος πρώτου βαθμού σε ευθεία γραμμή.

Κλείνοντας –και σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε- να πω ότι αυτό το νομοσχέδιο πραγματικά είναι ένα νομοσχέδιο σύγκλισης, όπως φαίνεται, ένα νομοσχέδιο σπονδυλωτό, ένα νομοσχέδιο που αναδεικνύει αλλά και καταδεικνύει την πολιτική βούληση της Κυβέρνησης αλλά και της Εθνικής Αντιπροσωπείας να αναδείξουμε επιτέλους μία εθνική πολιτική για τα ναρκωτικά, τέτοια, η οποία να μην δίνει το μήνυμα ότι σωρεύονται και στοιβάζονται νέοι άνθρωποι στα σωφρονιστικά καταστήματα κρύπτοντάς τους εκεί, επειδή η πολιτεία και μέχρι σήμερα δεν είχε τη δυνατότητα να τους παρέχει τις υπηρεσίες που έπρεπε για να τους απεξαρτήσει.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Παπακόστα.

Το λόγο έχει η Βουλευτής της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Νίκη Φούντα.

ΝΙΚΗ ΦΟΥΝΤΑ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινώντας δεν μπορώ παρά να κάνω μια καθαρά προσωπική τοποθέτηση. Άκουσα την εισήγηση επί της αρχής της Νέας Δημοκρατίας και φυσικά διαφωνώ πλήρως με την ουσία, αλλά και το ύφος αυτής της εισήγησης. Όμως, συμφωνώ με τη ψήφο –ως δια μαγείας- και κρατώ μια φράση: Για ένα νομοσχέδιο που υπογράφουν όλοι οι Υπουργοί αυτής της Κυβέρνησης, δεν αποφασίζουν οι Υπουργοί –συμπληρώνω, της συγκυβέρνησης, με τη μεγάλη πλειοψηφία τους προερχόμενη από τη Νέα Δημοκρατία- αλλά η Βουλή. Αποθηκεύουμε στα κιτάπια μας αυτήν τη φράση –εγώ προσωπικά- και αυτό που δεν κρατάμε σίγουρα είναι η προσωπική επίθεση στον κ. Ρουπακιάτη.

Θα περιοριστώ να μιλήσω για τα ναρκωτικά και τους νόμους πρώτα, ως κάτοικος Εξαρχείων, δεύτερον, ελπίζω ως νέος άνθρωπος και τρίτον, ως απλός παρατηρητής, γιατί δεν είμαι μέλος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων που το νομοσχέδιο βρήκε απόλυτης κοινωνικής αποδοχής.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το φαινόμενο της χρήσης των ναρκωτικών, συνεχίζει να αποτελεί μάλιστα για την κοινωνία μας. Η μάλιστα αυτή πλήττει κυρίως τη νέα γενιά, από το μαθητή και το φοιτητή μέχρι τον άνεργο και το στρατευμένο νέο, καθώς εξελίσσεται συνεχώς με την εισαγωγή νέων ειδών ναρκωτικών ουσιών, πιο φθηνών, πιο εξαρτησιογόνων και πιο καταστροφικών για τον ανθρώπινο οργανισμό.

Μολονότι στη χώρα μας η διάδοση των ναρκωτικών δεν παρουσιάζει την ίδια έκταση με τις άλλες χώρες της Ευρώπης, το πρόβλημα όχι μόνο παραμένει αρκετό, αλλά αναμένεται και να ενταθεί περαιτέρω εξαιτίας της οικονομικής κρίσης που περιθωριοποιεί μεγάλες ομάδες του πληθυσμού και ιδίως τους νέους, οι οποίοι βρίσκονται πλέον αντιμέτωποι με ποσοστά ανεργίας άνω του 60%. Όπως γνωρίζουμε πολύ καλά, η ανεργία είναι μια κατάσταση που μπορεί να εξωθήσει ορισμένους ανθρώπους στα άκρα, στην κατάθλιψη, στο μηδενισμό, με τα ναρκωτικά να φαντάζουν τότε ως ένας ιδανικός τρόπος διαφυγής από την απογοήτευση και το αδιέξοδο.

Το σχέδιο νόμου που συζητούμε σήμερα, οδηγεί το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο για τα ναρκωτικά προς μία πιο προοδευτική κατεύθυνση εισάγοντας τρεις βασικές μεταρρυθμίσεις:

Πρώτον, μετριάξει τον έντονα κατασταλτικό χαρακτήρα της εθνικής νομοθεσίας σε ό,τι αφορά ορισμένες κατηγορίες αδικημάτων που σχετίζονται με τα ναρκωτικά. Κι αυτό γιατί υπήρχε σημαντική δυσαναλογία ως προς τη βαρύτητα των ποινών για κάποια αδικήματα, σε σύγκριση με άλλες ευρωπαϊκές νομοθεσίες. Στο πλαίσιο αυτό αποκαθίσταται αρκετά η αναλογικότητα σε διάφορες ποινές:

Αντιμετωπίζονται με μεγαλύτερη επιείκεια οι πιο ελαφριές περιπτώσεις, ενώ περιλαμβάνονται και ευεργετικές ρυθμίσεις για τους εξαρτημένους δράστες. Ωστόσο, η νομοθεσία αυστηροποι-

είται σε αρκετά σημεία, όπως παραδείγματος χάριν στην περίπτωση των έμπορων ναρκωτικών, στους οποίους θα πρέπει και θα μπορεί να επιβάλλεται πλέον ακόμα και η ποινή της ισόβιας κάθειρξης.

Δεύτερον, καθιερώνει έναν εναλλακτικό δρόμο θεραπείας και απεξάρτησης για τους εξαρτημένους δράστες, κατηγορούμενους ή καταδικασμένους για παραβάσεις, οι οποίοι θα μπορούν πλέον να παρακολουθούν θεραπευτικά προγράμματα απεξάρτησης σε όλα τα στάδια της ποινικής διαδικασίας, δηλαδή και εκτός και εντός των σωφρονιστικών ιδρυμάτων. Στο πλαίσιο αυτό το σχέδιο νόμου εισάγει ένα νέο και ορθότερο τρόπο διάγνωσης της εξάρτησης, που θα λαμβάνει υπ' όψιν περισσότερους παράγοντες απ' ό,τι στο παρελθόν.

Η διάγνωση πλέον θα γίνεται όχι μόνο βάσει μιας απλής πραγματογνωμοσύνης, αλλά και άλλων ευρημάτων και πιστοποιήσεων από αναγνωρισμένες υπηρεσίες όπως είναι οι φορείς απεξάρτησης, οι φορείς κοινωνικής στήριξης, νοσοκομεία κ.λπ. Αναλυτικότερα περιγράφονται στο άρθρο 30.

Τρίτον, εγκαθιδρύει ένα πιο ολοκληρωμένο μηχανισμό άσκησης εθνικής πολιτικής για τα ναρκωτικά στα άρθρα 48, 49 και 50, ο οποίος θα αποτελείται: Από τη μια πλευρά από τη διυπουργική επιτροπή για το εθνικό σχέδιο δράσης κατά των ναρκωτικών, που θα είναι υπεύθυνη για την έγκριση του εθνικού σχεδίου δράσης, το συντονισμό των αρμοδίων υπηρεσιών και την παρακολούθηση της εφαρμογής της εθνικής πολιτικής για τα ναρκωτικά. Κι από την άλλη πλευρά, από τον εθνικό συντονιστή για την αντιμετώπιση των ναρκωτικών, που θα έχει πενταετή θητεία και την αντίστοιχη εθνική επιτροπή σχεδιασμού και συντονισμού για την αντιμετώπιση των ναρκωτικών. Σε αυτή θα συμμετέχουν εκπρόσωποι όλων των εμπλεκόμενων Υπουργείων και φορέων και θα έχει αρμοδιότητα για την εκπόνηση του εθνικού σχεδίου δράσης για τα ναρκωτικά και το συντονισμό των διαφόρων προγραμμάτων.

Όλες αυτές οι αλλαγές είναι πολύ θετικές –απαραίτητες θα λέγαμε- αφού μεταξύ άλλων ενσωματώνουν τη σύγχρονη αντίληψη για την καταπολέμηση της χρήσης των εξαρτησιογόνων ουσιών, σύμφωνα με την οποία απ' ενός οι χρήστες πρέπει να αντιμετωπίζονται σαν ασθενείς που χρειάζονται θεραπεία και όχι σαν εγκληματίες και απ' ετέρου η απεξάρτηση θεωρείται ως εργαλείο για την απεμπλοκή του χρήστη από την παραβατικότητα. Αυτή πιστεύουμε ότι θα είναι και η μεγαλύτερη κατάκτηση.

Παρ' όλο αυτά, ίσως πρέπει να μας προβληματίσει το γεγονός ότι το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου δεν κατάφερε τελικώς να προχωρήσει λίγο παραπέρα σε ό,τι αφορά την αντιμετώπιση της προμήθειας, κατοχής και χρήσης ναρκωτικών σε ποσότητες που δικαιολογούνται μόνο για ατομική χρήση. Αναφέρομαι στο άρθρο 29 και στο μεγάλο ερώτημα της ποινικοποίησης ή αποποινικοποίησης.

Το ζήτημα είναι καίριο αν αναλογιστεί κανείς τον μεγάλο αριθμό χρηστών κάνναβης ανάμεσα στον γενικό πληθυσμό και κυρίως στους νέους σε εθνικό, ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο.

Ειδικότερα, σε ό,τι αφορά την Ελλάδα, έχει ενδιαφέρον να μελετήσουμε τα αποτελέσματα της πανελλήνιας έρευνας για τη χρήση εξαρτησιογόνων ουσιών στον σχολικό πληθυσμό, γνωστή και ως έρευνα ESPAD.

Η έρευνα πραγματοποιήθηκε το 2011 από το Ερευνητικό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο Ψυχικής Υγιεινής σε συνεργασία πάντα με τον ΟΚΑΝΑ, περιλαμβάνοντας εξακόσια εβδομήντα έξι σχολικές μονάδες και συνολικά τριάντα επτά χιλιάδες μαθητές και μαθήτριες ηλικίας δεκατριών ετών με δεκαεννιά ετών. Αναλυτικότερα η έρευνα έδειξε τα εξής:

Ένας στους επτά μαθητές έχει κάνει χρήση κάποιας παράνομης ουσίας και κυρίως κάνναβης. Μάλιστα, η πλειονότητά τους έχει επαναλάβει τη χρήση. Ο αριθμός όσων μαθητών έχουν κάνει χρήση αυξάνεται σημαντικά με την ηλικία, αφού στην ηλικία των δεκαεπτά ετών με δεκαοκτώ ετών χρήση κάνναβης τον τελευταίο χρόνο έχει κάνει ένας στους επτά μαθητές, δηλαδή ποσοστό 13,6%. Σε ό,τι αφορά την ηλικία των 13 ετών έως 14 ετών –και αυτό είναι αποκαλυπτικό- χρήση κάνναβης έστω και μια φορά, έχει κάνει το 2,6% των αγοριών και το 0,9% των κοριτσιών.

Διαχρονικά από το 1984 έως το 2011 που πραγματοποιείται η

συγκεκριμένη έρευνα, έχει σχεδόν τριπλασιαστεί η χρήση των ναρκωτικών στους μαθητές, από το 6% στο 15,3% και επιπλέον, η συστηματικότερη χρήση αυξάνεται περισσότερο από τη δοκιμή.

Από τα παραπάνω στοιχεία αλλά και από άλλες παρόμοιες έρευνες, γίνεται αντιληπτό ότι ο ιδιαίτερα κατασταλτικός χαρακτήρας της νομοθεσίας τώρα δεν εμποδίζει την αύξηση του αριθμού των χρηστών.

Στο πλαίσιο αυτό εκτιμάται ότι η πρόβλεψη του άρθρου 29 για επιβολή ποινής φυλάκισης έως πέντε μηνών σε όποιον προμηθεύεται ή κατέχει ναρκωτικές ουσίες σε ποσότητες που δικαιολογούνται μόνο για ατομική του χρήση ή κάνει χρήση αυτών, δεν θα έχει κάποιο ουσιαστικό αποτρεπτικό αποτέλεσμα. Αντιθέτως, πρέπει να έχουμε πάντοτε στο νου μας ότι οι νέοι και κυρίως οι εφήβοι, έλκονται ιδιαιτέρως από τη μαγεία του απαγορευμένου.

Παρ' όλο αυτά, αποτιμώνται θετικά οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 29 βάσει των οποίων το δικαστήριο μπορεί να αφήσει ατιμώρητο το δράστη αν κρίνει ότι η συγκεκριμένη αξιόποινη πράξη ήταν συμπτωματική.

Επιπροσθέτως, οι ποινές που εμπίπτουν στο εν λόγω άρθρο, δεν καταχωρούνται στο ποινικό μητρώο των δραστών και έτσι αποφεύγεται ο στιγματισμός τους.

Σε κάθε περίπτωση πιστεύουμε ότι ο περιορισμός του φαινομένου της χρήσης των ναρκωτικών στο νεανικό πληθυσμό απαιτεί, όχι μόνο τη διαμόρφωση κατάλληλου νομοθετικού πλαισίου με την υιοθέτηση καλών παραδειγμάτων από τη διεθνή εμπειρία, αλλά και την προώθηση άμεσων και ενεργών παρεμβάσεων πρόληψης στο σχολείο, στην οικογένεια και στους χώρους ψυχαγωγίας. Οι δράσεις αυτές, όμως, δεν θα επικεντρώνονται μόνο στην πληροφόρηση αλλά θα θέτουν στο στόχαστρο τις αντιλήψεις του τι είναι κανονικό.

Πολλές κοινωνιολογικές μελέτες δείχνουν ότι οι παρακινδυνευμένες συμπεριφορές εφήβων, όπως η ανεξέλεγκτη κατανάλωση ναρκωτικών και αλκοόλ ή η επικίνδυνη οδήγηση, οφείλονται συχνά στην αυξημένη ευαισθησία των εφήβων στη γνώμη των άλλων και στις αντιλήψεις περί κανονικού και τείνουν να εκδηλώνονται σε συγκεκριμένα κοινωνικά πλαίσια.

Ανακεφαλαιώνοντας, το σχέδιο νόμου που μελετάμε είναι ένα νομοθέτημα που κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση αφού προωθεί ένα ηπιότερο πλαίσιο ποινών, ενώ παράλληλα προάγει την αποστιγματοποίηση των εξαρτημένων ατόμων και την αντιμετώπισή τους ως ασθενείς και όχι ως άτομα με παραβατική συμπεριφορά.

Ωστόσο χρειάζεται να γίνει πολύ δουλειά ακόμη ούτως ώστε να πεισθούν όλοι οι πολίτες ότι το πρόβλημα των ναρκωτικών δεν συνδέεται μόνο με περιθωριακές ομάδες ανθρώπων και κακοποιά στοιχεία, αλλά συνδέεται με το σύνολο της κοινωνίας, με πολυεπίπεδες επιπτώσεις και έντονα χαρακτηριστικά κοινωνικής διαστρωμάτωσης.

Κλείνοντας, κρατώ και μια φράση του Υπουργού: «Τα ναρκωτικά είναι ένα ζήτημα ιερό ανάλογης σημασίας της ανθρώπινης επιβίωσης αυτών των ασθενών».

Ας ψηφίσουμε ανθρώπινα, με το βλέμμα στους νέους ανθρώπους και όχι ψηφοθηρικά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε κυρία Φούντα.

Το λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Αναγνωστάκης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λένε ότι τα πρόσωπα, τελικά, είναι αυτά που καταξιώνουν τους θεσμούς και η διαδικασία που ακολουθήθηκε τόσο στην επιτροπή όσο και χθες και σήμερα στην Ολομέλεια, αποδεικνύει περίτρανα -θα έλεγα- ότι όταν τα πρόσωπα, που έχουν την ευθύνη να στηρίζουν την άποψη την πολιτική, την κομματική, στέκονται στο ύψος των περιστάσεων και διατηρούν αυτό που λέμε πολιτικό πολιτισμό, τότε ναι, παράγεται σοβαρό νομοθετικό έργο. Τούτη, λοιπόν, εδώ η διαδικασία το απέδειξε.

Είμαι ειλικρινά ικανοποιημένος –ίσως από τις λίγες φορές-

που συμμετέχω σε μια τέτοια διαδικασία, διότι έγινε όντως διαβούλευση. Διότι πέρα από το ότι υπήρξαν κάποιες διαφορετικές προσεγγίσεις, κάποιες διαφορετικές απόψεις, υπήρχε διάθεση να συγκλίνουν όλες οι πολιτικές δυνάμεις του δημοκρατικού τόξου και να έχουμε ένα νομοσχέδιο το οποίο σαφώς δεν λύνει το πολύ σύνθετο, το διαιδαλώδες πρόβλημα των ναρκωτικών, αλλά μπορεί να ισχυριστεί ο όποιος και η όποια από την Αίθουσα πως γίνεται ένα βήμα προς τα εμπρός. Αυτό είναι το πρώτο που θέλω να παρατηρήσω.

Είχα πει και στην επιτροπή και νιώθω υποχρέωσή μου να το πω, όχι απευθυνόμενος μόνο σε εσάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά περισσότερο στην κοινωνία, ότι αυτή εδώ η διαδικασία έτυχε μιας σκληρής κριτικής, αυστηρής -θα έλεγα- από δέκα εφτά, στο σύνολό τους, φορείς που συμμετείχαν στη διαδικασία ακρόασης. Αυτοί οι δέκα εφτά φορείς -ο καθένας εκπροσωπώντας μια ενότητα, την κοινωνία, την επιστημονική κοινότητα, εν πάση περιπτώσει υπήρχε ένας πλουραλισμός σε αυτήν την εκπροσώπηση- δεν εκδήλωσαν ούτε μία αποδοκιμασία. Τα αντίθετο, θα έλεγα, υπήρξε όχι απλά μια κοινωνική αποδοχή, αλλά μια κοινωνική αποδοχή που εγώ δεν έχω γίνει μάρτυρας μιας άλλης τέτοιας στήριξης σε ένα νομοθέτημα.

Πρώτῳ: Αν αυτό από μόνο του δεν επιβραβεύει, δεν επιβεβαιώνει πως είναι προς τη θετική κατεύθυνση αυτό το νομοσχέδιο, τι άλλο το επιβεβαιώνει, τι άλλο το επιδοκιμάζει;

Μια τρίτη παρατήρηση που θέλω να κάνω, είναι ότι τούτο εδώ το νομοθέτημα είναι στην ουσία το πρώτο που έρχεται χωρίς να είναι προαπαιτούμενο, χωρίς να είναι -αν θέλετε- επιταγή μιας συμφωνίας κι έχει τον δικό του συμβολισμό. Μάλιστα έχει δύο χαρακτηριστικά, θα έλεγα. Το πρώτο ότι προσπαθεί να απαντήσει, όσο είναι δυνατό, σε ένα τεράστιο κοινωνικό πρόβλημα και το δεύτερο χαρακτηριστικό που έχει τούτο το νομοθέτημα είναι ότι για πρώτη φορά μπαίνει σε μια διαδικασία κοινοβουλευτική, δηλαδή, ξεφύγαμε από το φαινόμενο των νομοθετικών πράξεων. Αυτό τι σημαίνει; Σημαίνει ότι, επιτέλους, η Κυβέρνηση αντιλαμβάνεται ότι εδώ μέσα γίνεται η δουλειά, εδώ μέσα παράγεται το όποιο έργο προς όφελος της κοινωνίας.

Τέταρτη παρατήρηση που θέλω να κάνω και είναι και αυτή πάρα πολύ σημαντική είναι η εξής: Αν θυμάμαι καλά, πάνω από τριάντα βελτιωτικές προτάσεις-παρατηρήσεις έγιναν αποδεκτές από την πλευρά του Υπουργού και γενικότερα της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Πάμε τώρα να εστιάσουμε στα συγκεκριμένα. Το νομοσχέδιο είναι χωρισμένο σε δύο ενότητες. Στο πρώτο μέρος σαφώς γίνεται προσπάθεια να υπάρξει η αντιμετώπιση του φαινομένου των ναρκωτικών και νομίζω ότι η προσέγγιση που έγινε από την πλευρά της Δημοκρατικής Αριστεράς μέσα από την κύρια εισήγηση, όπως την κατέθεσε ο κ. Πανούσης, είχε και τον πολιτικό αλλά και τον επιστημονικά τεκμηριωμένο λόγο.

Μένω σε δύο θέματα που θέλω να αναπτύξω. Οι αρχές του νομοσχεδίου ήταν αρκετές -και τις ανέλυσε ο κ. Πανούσης- αλλά θα μείνω σε δύο που είναι πολύ σημαντικές για μένα. Η ανταγκληματική πολιτική με κέντρο τη θεραπευτική εκδοχή έχει πρωταγωνιστικό ρόλο. Είναι στην ουσία ο πυρήνας αυτής της νομοθετικής πρωτοβουλίας. Μια δεύτερη αρχή, που είναι για μένα πολύ σημαντική και την ανέφερε και η κ. Κατριβάνου ως θετική, είναι ότι υπάρχει πλέον μία ισορροπία. Υπάρχει το τρίπτυχο πρόληψη-θεραπεία-επανάταξη και αυτό υπερτερεί σε σχέση με την παράμετρο που είναι ποινές για τη χρήση. Αυτές οι δύο βασικές αρχές δίνουν και τον τόνο, δίνουν και το προοδευτικό, το δημοκρατικό, αυτό που είπα πιο μπροστά, το βήμα προς τα εμπρός.

Έτσι, λοιπόν, η Δημοκρατική Αριστερά είναι πραγματικά θετική σε αυτό το νομοσχέδιο και νιώθει και περήφανη σε ένα πολύ μεγάλο βαθμό, γιατί μπαίνει επιτέλους για πρώτη φορά και με ένταση το προοδευτικό, δημοκρατικό, αριστερό πρόσημο.

Σε ό,τι αφορά το δεύτερο μέρος, που κατά κάποιον τρόπο ήρθε σε δεύτερη μοίρα, θέλω να πω ότι αυτό κακώς έγινε, γιατί αδικήσαμε διατάξεις που έρχονται να λύσουν προβλήματα πάρα πολύ σημαντικά. Για παράδειγμα, το άρθρο 61 που μιλάει για τα εργασιακά -και έγινε μάλιστα και μία αντιπαράθεση επιχειρημάτων ανάμεσα στον Υπουργό και τον εισηγητή της Νέας Δημοκρα-

τίας κ. Νεράντζη- θεωρώ ότι καταδεικνύει το μέγεθος της παρέμβασης προς όφελος των εργαζόμενων. Αν αυτό το απαξιώσουμε, νομίζω ότι δεν προσφέρουμε καλή υπηρεσία. Θα έλεγα ότι αυτό είναι ένα δείγμα μιας θετικής παρέμβασης.

Επίσης, με τη δεύτερη ενότητα του νομοσχεδίου έρχεται το Υπουργείο Δικαιοσύνης και απαντά σε ένα δεύτερο μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα, τη διαφθορά, που χαρακτηρίζει δυστυχώς τη δημόσια ζωή του τόπου. Έρχεται με τον εισαγγελέα διαφθοράς αλλά και με τις άλλες διατάξεις να προσθέσει σε όλο αυτό το σύστημα αντιμετώπισης του συγκεκριμένου ζητήματος και προσδοκώμε ότι θα υπάρξει μία ουσιαστική αντιμετώπιση προς όφελος και της ελληνικής κοινωνίας και της ελληνικής οικονομίας. Πάνω απ' όλα, όμως, σηματοδοτεί τη διάθεση που έχει το πολιτικό σύστημα να αλλάξει. Είναι ένα μήνυμα προς την κοινωνία ότι και εδώ μέσα προσπαθούμε τις παθογένειες που είχε το πολιτικό σύστημα, να τις ανατρέψουμε. Υπό την έννοια αυτή, θεωρώ ότι και οι διατάξεις που έχουν να κάνουν με την καταπολέμηση της διαφθοράς είναι όχι απλά προς στη θετική κατεύθυνση, αλλά απαραίτητες να γίνουν.

Ένα επιπλέον στοιχείο στο οποίο θέλω να σταθώ έχει να κάνει με κάποιες παρατηρήσεις ως προς τα άρθρα. Είμαι ομιλητής από το χθεσινό κατάλογο, αλλά δράττομαι της ευκαιρίας να κάνω και δύο παρατηρήσεις επί των άρθρων. Σαφώς ο εισηγητής μας ο κ. Πανούσης, έχει δώσει το στίγμα. Εμείς στηρίζουμε όλα τα άρθρα. Έχουμε όμως κάποιες παρατηρήσεις.

Θέλω να επιμείνω, κύριε Υπουργέ, σ' αυτό που είχαμε πει και στην επιτροπή. Θα πρέπει να υπάρξει έστω πρόβλεψη με τη μορφή προεδρικού διατάγματος για τα κέντρα πρόληψης και τον ΟΚΑΝΑ. Θα πρέπει να διευθετηθεί αυτό το ζήτημα. Είχαμε προτείνει μάλιστα να υπάρξει το άρθρο 60Α και εκεί να υπάρχει αυτή η διευθέτηση. Είμαι απολύτως βέβαιος ότι κρούω ανοικτές θύρας. Απλά θα έπρεπε να έρθει άμεσα, για να κλείσει και αυτή η εκκρεμότητα.

Έτσι λοιπόν, η Δημοκρατική Αριστερά θεωρεί ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο χωρίς να αποτελεί πανάκεια, είναι για τη δική μας άποψη, για τη δική μας πολιτική θέση, μία σοβαρή νομοθετική προσπάθεια, που δεν στηρίζεται μόνο από τις πολιτικές δυνάμεις του Κοινοβουλίου, αλλά στηρίζεται -και αυτό έχει σημασία- και έγινε αποδεκτή από την κοινωνία.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Η αρχή της δεδωλωμένης» Από τον Τρικούπη στο σήμερα» που διοργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής δεκαεπτά μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το 18ο Γυμνάσιο της Αθήνας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Το λόγο έχει η κ. Άννα Μάνη-Παπαδημητρίου.

ANNA MANH-ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κοινός τόπος πλέον ότι όταν συζητούνται νομοσχέδια περί των ναρκωτικών, οι χρήστες και δη οι εθισμένοι πρέπει να αντιμετωπίζονται ως ασθενείς.

Ως εκ τούτου και στο πλαίσιο αυτό, οι διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου κινούνται ως επί το πλείστον προς τη σωστή κατεύθυνση. Γι' αυτό και θεωρώ ότι με την εφαρμογή του θα επέλθουν σημαντικές ωφέλειες βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα για την κοινωνία μας και ότι ανοίγει ένας νέος δρόμος αντιμετώπισης του συγκεκριμένου προβλήματος. Διότι οι δυσμενείς συνέπειες του φαινομένου της μίστιγας των ναρκωτικών πλήττουν πλέον πολλαπλώς την κοινωνία μας και τέτοιες νομοθετικές πρωτοβουλίες μπορούν σίγουρα να συμβάλλουν προς τη σωστή κατεύθυνση για την πρόληψη και την καταστολή του.

Έτσι, πολύ ορθά, χωρίς να προβαίνει στην πλήρη αποποινικοποίηση της χρήσης παρανόμων ουσιών, αντιμετωπίζοντας τους χρήστες ως ασθενείς, προβλέπει ποινή φυλάκισης με ανώτατο όριο τους πέντε μήνες στη διάταξη του άρθρου 29, για όσους προμηθεύονται ή κατέχουν ναρκωτικά αποδεδειγμένα για προ-

σωπική τους χρήση, καθώς και για όσους κάνουν χρήση αυτών ή καλλιεργούν φυτά κάνναβης για προσωπική τους χρήση.

Επίσης, είναι στη σωστή κατεύθυνση η διάταξη του άρθρου 30, στην οποία προβλέπεται να παραμένει ο δράστης ατιμώρητος στις περιπτώσεις περιστασιακής χρήσης, καθώς και όταν πρόκειται για άτομα που απέκτησαν την έξη της χρήσης ναρκωτικών και οι ποσότητες αυτών δικαιολογούνται για ατομική τους χρήση. Διότι είναι κοινή διαπίστωση ότι όταν επιβάλλεται ποινή φυλάκισης, ποινή στερητική της ελευθερίας στο χρήστη, ή αυτή θα μετατραπεί σε χρηματική και σε αυτήν την περίπτωση θα τιμωρηθεί μόνο η οικογένεια του χρήστη, αφού ως επί το πλείστον αυτή θα κληθεί να καταβάλει τη χρηματική ποινή ή ο χρήστης θα οδηγηθεί στην φυλακή.

Είναι όμως αδιαμφισβήτητο -και το έχουν αποδείξει και οι επισημονικές έρευνες- ότι η ποινή της φυλάκισης μέχρι και σήμερα δεν αποτελεί το προσφορότερο μέσο αφού κανείς χρήστης δεν έγινε καλύτερος στην φυλακή.

Βασίζομενη στην ίδια ratio είναι και η τροπολογία του άρθρου 21, σύμφωνα με την οποία απαλείφθηκε η επιβολή ποινής κάθειρξης έξι ετών για όποιον διακινεί μικροποσότητες ναρκωτικών με σκοπό να εξασφαλίσει την κάλυψη των καθημερινών, ατομικών του αναγκών. Θα ήταν ακόμη πιο προσανατολισμένη στην πραγματικότητα η περαιτέρω βελτίωση της ρύθμισης με την πρόβλεψη ως ανώτερης ποινής τα τρία έτη φυλάκισης για τους συγκεκριμένους δράστες.

Σχετική είναι -και με βρίσκει απολύτως σύμφωνη- η ρύθμιση του άρθρου 32 με την οποία προβλέπεται η αναστολή των πάσης φύσεως ποινών για τα άτομα που παρακολουθούν θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης, με μία επισημάνση, όμως, κύριε Υπουργέ, ότι η αναστολή της παραγραφής αδικημάτων που αναφέρεται στην περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου 32, δίνει εσφαλμένη αναδρομική ισχύ σε αυστηρότερο νόμο του ουσιαστικού ποινικού δικαίου. Είναι ένα σημείο το οποίο θα πρέπει να προσέξετε.

Επίσης, πολύ ορθά με το παρόν σχέδιο νόμου προβλέπεται η επανένταξη των κρατουμένων μέσω θεραπευτικών προγραμμάτων, διότι έτσι οι κρατούμενοι επανεντάσσονται στη νομιμότητα και αποφεύγεται η υποτροπή στην εγκληματικότητα. Αυτή είναι μια συνέπεια που θα ωφελήσει όχι μόνο τον ίδιο το δράστη αλλά και την κοινωνία μας γενικότερα. Μάλιστα, κατ' αυτόν τον τρόπο, μπορούμε να πούμε ότι η επανένταξη των χρηστών αποτελεί ένα ακόμη προληπτικό μέτρο γενικότερα κατά των ναρκωτικών.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να επισημάνω ότι θα συνέβαλλε θετικά αν συμπεριλαμβανόταν ρητή πρόβλεψη στα άρθρα 29 και 30, κατά την οποία θα δινόταν η δυνατότητα να αντικατασταθεί η ποινή φυλάκισης με παροχή κοινωφελούς εργασίας. Σαφώς και δίνεται αυτή η δυνατότητα σε όλους τους κατηγορούμενους με το ν.3904/2010. Παρόλα αυτά, θα ήταν ιδιαίτερα αποτελεσματικό και χρήσιμο για τους χρήστες να συμπεριλαμβανόταν ρητά στο παρόν νομοσχέδιο.

Κύριε Υπουργέ, παρότι, όμως, εισάγονται ευνοϊκές ρυθμίσεις για τους χρήστες, παρότι προωθείται θεραπεία έναντι της τιμωρίας, εντούτοις το νομοσχέδιο εισάγει μία αδικαιολόγητη -κατά τη γνώμη μου- διάκριση. Συγκεκριμένα, αν και πολύ σωστά προβλέπεται ευνοϊκή αντιμετώπιση εκ μέρους των δικαστηρίων, όπως η αναστολή εκτέλεσης ποινών, η αναβολή εκδίκασης της υπόθεσης χρηστών για τους οποίους ακολουθούν στεγνά προγράμματα υποκατάστασης και συντήρησης, σε αντίθεση δεν τυχάνουν της ίδιας ευνοϊκής μεταχείρισης χρήστες οι οποίοι παρακολουθούν προγράμματα υποκατάστασης και τίθενται κατ' αυτόν τον τρόπο σε δεύτερη μοίρα. Και, όμως, κύριε Υπουργέ, και αυτά τα άτομα, στο μέτρο των ψυχικών τους δυνάμεων, δίνουν έναν αγώνα επιβίωσης και ταυτόχρονα αποστασιοποίησης από κάθε είδους παρεπόμενη παραβατική συμπεριφορά.

Για το λόγο, δε, αυτό είναι μεγίστης σημασίας να υπάρξει νομοθετική ρύθμιση για ευνοϊκή αντιμετώπιση και αυτής της κατηγορίας των χρηστών, με απώτερο σκοπό να συνεχίσουν την προσπάθειά τους και να μην επιστρέψουν στον κυκεώνα της αλόγιστης και ανεξέλεγκτης χρήσης.

Με την ευκαιρία θα ήθελα να προσθέσω, αν και δεν είναι επί του παρόντος νομοσχεδίου, ότι θα πρέπει να στραφούμε σε πιο

εντατικά μέτρα πρόληψης, με συστηματική ενημέρωση των σχολείων από την πρωτοβάθμια εκπαίδευση, με διοργάνωση διαλέξεων προς τους γονείς, με εντατικοποίηση της αστυνομικής και των ελέγχων σε γειτονιές, σε πάρκα και γενικότερα σε χώρους όπου συχνάξει νεανικός πληθυσμός και επίσης, με απαγόρευση προβολής στα ΜΜΕ και στο διαδικτυο εικόνων ή δηλώσεων επωνύμων προσωπικοτήτων που ομολογούν δημοσίως ότι οι ίδιοι υπήρξαν χρήστες παράνομων ουσιών.

Σε αυτήν την κατεύθυνση και για πρώτη φορά και ορθά κινείται και είναι παρεμφερές και σχετικό το άρθρο 24 του παρόντος νομοσχεδίου, το οποίο, όμως, κρίνεται ότι χρήζει περαιτέρω βελτίωσης.

Στη συνέχεια, όσον αφορά το δεύτερο μέρος, εμπεριέχονται διατάξεις οι οποίες, κατά τη γνώμη μου, κατά το μεγαλύτερο μέρος τους είναι ιδιαίτερα χρήσιμες και επιβεβλημένες. Ενδεικτικά, αναφέρονται στις διατάξεις με τις οποίες τροποποιείται ο Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας και συγκεκριμένα το άρθρο 82, στο οποίο κατ' εξαίρεση προβλέπεται η δυνατότητα άσκησης δεύτερης προσφυγής, όταν η πρώτη έχει απορριφθεί τελεσίδικως για τυπικούς λόγους. Είναι προφανές ότι η ρύθμιση βρίσκει σε απόλυτη συμφωνία με την αρχή της δικονομικής ισοότητας των διαδίκων, ακόμη και αν ο ένας εξ αυτών είναι το κράτος. Είναι αρχή που διαπνέει το εθνικό αλλά και το ευρωπαϊκό δίκαιο. Διότι μέχρι τώρα δινόταν η δυνατότητα μόνο στη διοίκηση να επανέλθει, εκδίδοντας νέα επαχθή διοικητική πράξη κατά του πολίτη, στην περίπτωση που η πρώτη διοικητική πράξη είχε ακυρωθεί από το δικαστήριο για τυπικούς λόγους. Με την παρούσα διάταξη για πρώτη φορά δίνεται το ίδιο δικαίωμα και στον διοικούμενο.

Επίσης, στο πλαίσιο της σημαντικής προσπάθειας που καταβάλλει η Κυβέρνησή μας για την πάταξη της φοροδιαφυγής, σε συνδυασμό με την καθολική απαίτηση της ελληνικής κοινωνίας για την άμεση λήψη μέτρων πάταξης αυτής, γεγονός που αποτελεί κρίσιμο και κομβικό σημείο ανάστασης της οικονομίας μας, έχει βαρύνουσα σημασία η ρύθμιση του άρθρου 83, με την οποία προβλέπεται ο σύντομος προσδιορισμός δικασίμου των φορολογικών και τελωνειακών υποθέσεων και συγκεκριμένα εντός τριμήνου από την κατάθεση του δικογράφου, εφόσον το αντικείμενο υπερβαίνει το 1.000.000 ευρώ, το οποίο μάλιστα, κύριε Υπουργέ, με την τελευταία τροπολογία σας, απ' όσο είδα, το περιορίσατε στο ποσό των 500.000 ευρώ. Βέβαια, σ' αυτό το σημείο θα προκύψει έντονα το πρόβλημα έλλειψης των διοικητικών δικαστών, το οποίο θα πρέπει να το αντιμετωπίσετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η τροποποίηση του νόμου περί εξαρτησιογόνων ουσιών κατευθύνεται προς την αυστηρή καταστολή των βαρύτερων και οργανωμένων μορφών διακίνησης ναρκωτικών, αλλά με προσεκτικό διαχωρισμό τους από τις ελαφρύτερες περιπτώσεις και γενικότερα στην προσπάθεια διάκρισης και διαβάθμισης των σχετικών εγκλημάτων, ώστε να αποφεύγονται οι δυσανάλογα βαριές ή ευνοϊκές μεταχειρίσεις.

Καταληκτικά, η ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης δείχνει με το παρόν σχέδιο νόμου ότι δεν μένει αδιάφορη στις ιδιαίτερες όψεις του γενικού φαινομένου των ναρκωτικών, όπως είναι ο κοινωνικός αποκλεισμός των εξαρτημένων, η δυστυχία των οικογενειών τους, η υπερφόρτωση των φυλακών και η προσφορά γόνιμου υπεδάφους στο οργανωμένο έγκλημα.

Αντίθετα, με τέτοιου είδους νομοθετικές πρωτοβουλίες, λαμβάνει μέτρα ενδυνάμωσης της πρόληψης αλλά και της καταστολής των δυσμενών συνεπειών της μαστίγας των ναρκωτικών. Γι' αυτό και σας ζητώ όλοι μαζί να το υπερψηφίσουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κ. Βασίλειος Κυριακάκης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Είναι προφανές από τα στοιχεία του Εθνικού Κέντρου Τεκμηρίωσης για τα Ναρκωτικά και Τοξικομανίας, που δείχνουν δραματική αύξηση των χρηστών όλων των τύπων εξαρτησιογόνων ουσιών, ότι οι επί χρόνια εφαρμοζόμενες πολιτικές, που κυρίως στοχεύουν στην καταστολή και στην ποινικοποίηση, έχουν απο-

τύχει, καθώς και οι χρόνια εφαρμοζόμενες πολιτικές που αντιμετωπίζουν το πρόβλημα ρίχνοντας το κύριο βάρος στη χορήγηση υποκατάστατων και μόνο, και μόνο για τα οπιούχα, δεν επαρκούν. Χρειάζεται, λοιπόν, μια συνολικότερη αντιμετώπιση του προβλήματος, που αυτό το νομοσχέδιο, κατά τη γνώμη μας, δεν επιχειρεί παρά τα θετικά του σημεία.

Τέσσερα σημεία χρήζουν συνολικότερης αντιμετώπισης. Το πρώτο αφορά την αντιμετώπιση και πάταξη της μεγαλεμπορίας, της διακίνησης στις εισόδους της χώρας και της διακίνησης εντός της χώρας, των ναρκωτικών. Το δεύτερο αφορά την πρόληψη της εξάρτησης και των δευτερογενών βλαβών και της παραβατικότητας. Το τρίτο αφορά τη θεραπεία των εξαρτημένων ατόμων με «στεγνά» προγράμματα, όσο και με προγράμματα υποκατάστασης και με τη θεραπεία των δευτερογενών βλαβών. Το τέταρτο αφορά την αποκατάσταση και την κοινωνική επανένταξη των εξαρτημένων. Οπότε, λοιπόν, σ' αυτό το πλαίσιο η τιμωρία και η ποινικοποίηση των απλών χρηστών σίγουρα δεν λύνει το πρόβλημα.

Σημαντικός στην κατεύθυνση της πρόληψης είναι ο ρόλος των κέντρων πρόληψης εξαρτήσεων και προαγωγής της ψυχοκοινωνικής υγείας, όπου θα αναφερθώ ιδιαίτερα. Ο ρόλος των κέντρων πρόληψης ρυθμίζεται σήμερα με το άρθρο 61 του ν. 3459/2006, που διατηρείται με το άρθρο 103 του παρόντος και το οποίο, όπως θα αναλύσω, χρειάζεται τροπολογία την οποία έχουμε καταθέσει.

Ποια είναι σήμερα τα κύρια προβλήματα των κέντρων πρόληψης; Πρώτον, είναι η υποστελέχωση. Μιλάμε για τετρακόσιους μη μόνιμους εργαζόμενους, δηλαδή ένας ανά είκοσι πέντε χιλιάδες πληθυσμού. Το δεύτερο σημαντικό είναι η υποχρηματοδότηση και ιδιαίτερα η χρηματοδότηση που γίνεται με τη μορφή επιχορήγησης και όχι μόνιμη χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Το πιο σημαντικό, όμως, πρόβλημα των κέντρων πρόληψης είναι το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας τους, το οποίο είναι προβληματικό. Έτσι, ένας δημόσιος πυλώνας πρόληψης ουσιαστικά δεν υπάρχει, διότι τα κέντρα πρόληψης ως αστικές εταιρείες, όπως ισχύει σήμερα, υπολείπονται πολύ από δομές που έχουν ανάγκη οι εξαρτημένοι. Έτσι, λοιπόν, είναι απαραίτητο να αναμορφωθεί όλο το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας των κέντρων πρόληψης, το οποίο με το παρόν νομοσχέδιο ρυθμίζεται από τα άρθρα 50, 60 και 103, που διατηρούν το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο.

Πιο συγκεκριμένα, όσον αφορά το άρθρο 50 του παρόντος νομοσχεδίου στην παράγραφο 4, όπου διατηρείται το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο, δηλαδή η λειτουργία τους ως αστικές μη κερδοσκοπικές εταιρείες, προτείνουμε την αντικατάσταση της παραγράφου 4, όπου θα τονίζεται ότι το δίκτυο κέντρων πρόληψης εξαρτήσεων και προαγωγής της ψυχοκοινωνικής υγείας θα αποτελείται από τα αυτοδιοικούμενα περιφερειακά ΝΠΔΔ, όπου λειτουργούν κέντρα πρόληψης εξαρτήσεων και προαγωγής της ψυχοκοινωνικής υγείας, στο άρθρο 61 του ν. 3459/2006, τροποποιούμενο με το άρθρο 60Α, που θα δημιουργήσουμε σε αυτό το παρόν νομοσχέδιο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής **κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Όσον αφορά το άρθρο 58 παράγραφος 3 ζητάμε να αποσυρθεί, διότι δίνει τη δυνατότητα σε ιδιωτικούς φορείς να λειτουργούν προγράμματα πρόληψης, θεραπείας και κοινωνικής επανένταξης.

Όσον αφορά το άρθρο 60 στην παράγραφο 1 ζητούμε να αποσυρθεί η πρόταση που λέει ότι «όμοια προγράμματα μπορεί να καταρτίζουν και ιδιωτικοί φορείς, ΟΤΑ, συνδικαλιστικοί φορείς, η Εκκλησία και οποιοσδήποτε ιδιωτικός μη κερδοσκοπικός φορέας», έτσι ώστε να διασφαλιστεί ο δημόσιος χαρακτήρας της πρόληψης κατά των ναρκωτικών.

Ζητάμε να προστεθεί άρθρο 60Α, το οποίο θα λέει ότι το άρθρο 61 του ν. 3459/2006 τροποποιείται ως εξής: «Ιδρύονται δεκατρία αυτοδιοικούμενα ΝΠΔΔ, ένα ανά διοικητική περιφέρεια, στα οποία εντάσσονται τα υφιστάμενα κέντρα πρόληψης ως τοπικά παραρτήματα με την ίδια ονομασία, καθώς και το σύνολο του προσωπικού τους ως υπάλληλοι αυτών».

Επίσης, με αυτό το άρθρο θα ρυθμιστούν ζητήματα της διοίκησης των ΝΠΔΔ από διοικητικό συμβούλιο τουλάχιστον ενδεκαμελές, θα ρυθμιστούν ζητήματα που έχουν να κάνουν με τη συντονιστική επιτροπή και γνωμοδοτική συνέλευση εκπροσώπων που θα έχουν λόγο γι' αυτά τα κέντρα πρόληψης. Θα ρυθμιστεί το ζήτημα της χρηματοδότησης, η οποία θα εγγράφεται ως δαπάνη στον κρατικό προϋπολογισμό και θα πραγματοποιείται από το Υπουργείο Υγείας και όχι σαν επιχορήγηση, όπως είναι σήμερα, τόσο από το Υπουργείο Υγείας όσο και από το Υπουργείο Εσωτερικών.

Επίσης, θα ρυθμίζει ζητήματα του προσωπικού, το οποίο θα μεταφέρεται συνολικά, αυτόματα και χωρίς εξαιρέσεις, στα δημιουργούμενα ΝΠΔΔ. Ρυθμίζεται και δημιουργείται ενιαίος εσωτερικός κανονισμός των κέντρων πρόληψης.

Ρυθμίζει το μισθολόγιο των εργαζομένων, την κατάρτιση του επιστημονικού προγράμματος, καθώς επίσης και την πιστοποίηση τόσο των κέντρων πρόληψης όσο και των επιστημονικών στελεχών από το Υπουργείο Υγείας.

Θεωρούμε τις τροπολογίες αυτές απαραίτητες διότι θα πρέπει αναφορικά με τα κέντρα πρόληψης, προκειμένου να παίξουν τον ουσιαστικό ρόλο που καλούνται και να είναι βιώσιμα, να εξασφαλιστεί ο δημόσιος χαρακτήρας τους. Η σημερινή λειτουργία τους δημιουργεί πολλαπλά προβλήματα και υπάρχουν ουσιαστικά αλληλοεπικαλύψεις. Υπάρχει σύγκρουση διατάξεων, υπάρχει μια αέναη περιφορά ευθυνών και τελικά αναπαράγεται το θεσμικό πρόβλημα το οποίο δεν εγγυάται το ενιαίο του σχεδιασμού υλοποίησης προγραμμάτων πρόληψης, καθώς και το δημόσιο χαρακτήρα τους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Στρατούλης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ελπίζω κατά τη διάρκεια της ομιλίας μου να έρθει ο κύριος Υπουργός, γιατί θέλω να παρουσιάσω πολύ σύντομα μια τροπολογία για ζητήματα που τα γνωρίζει πολύ καλά.

Το πρώτο που θα ήθελα να πω είναι το εξής: Όπως παρουσίασε και η εισηγήτρια συναδέλφισσα και συντρόφισσά μου Βασιλική Κατριβάνου, όντως στα άρθρα 30 έως 35 κυρίως, του παρόντος νομοσχεδίου γίνονται κάποιες αλλαγές που βοηθάνε πραγματικά να αντιμετωπιστούν και προβλήματα οικογενειών και προβλήματα ανθρώπων οι οποίοι είναι απλοί χρήστες ναρκωτικών, με τις ευνοϊκές διατάξεις για την αποφυλάκιση όσων χρηστών έχουν υποπέσει σε παραπτώματα ή σε αδικήματα κατά πρώτο λόγο και κατά δεύτερο λόγο και από την αντικατάσταση, σε ένα βαθμό, μιας κατασταλτικής πολιτικής αντιμετώπισης του προβλήματος με μια πολιτική θεραπείας των χρηστών και των ασθενών.

Πάνω σε αυτό θέλω να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις. Αυτό βέβαια από μόνο του δεν αντιμετωπίζει το πρόβλημα των ναρκωτικών, ιδιαίτερα στη σημερινή περίοδο της κρίσης και της εφαρμογής σκληρών πολιτικών που διευρύνουν και την φτώχεια και την ανεργία, αλλά δημιουργούν και συνθήκες κατάθλιψης και διευκολύνουν και τη μεγέθυνση αυτού του μεγάλου κοινωνικού προβλήματος. Από μόνο του όμως, δεν φτάνει. Χρειάζεται εθνικό σχέδιο πρόληψης θεραπείας και επανένταξης στην κοινωνία και στην εργασία, και στηρίζουμε τους φορείς των ενδιαφερομένων. Δίνουμε τη μάχη και θα διεκδικήσουμε μέχρι τέλους ένα τέτοιο πρόγραμμα.

Βεβαίως, χρειάζεται να φύγουν αυτές οι μνημονιακές πολιτικές που εντείνουν το πρόβλημα και χρειάζονται βαθιές κοινωνικές και οικονομικές αλλαγές που θα αντιμετωπίσουν τα κοινωνικά και προβλήματα που σε ένα μεγάλο βαθμό είναι και η μήτρα που γεννά ή μεγεθύνει αυτό το πρόβλημα, καθώς και τα προβλήματα της φτώχειας, της ανεργίας, της κοινωνικής αδικίας κ.λπ..

Η δεύτερη παρατήρηση είναι ότι θα πρέπει, για να μην έχουμε γενίκευση των υποκατάστατων, δηλαδή των προγραμμάτων συντήρησης, να αλλάξει η σχετική διατύπωση που υπάρχει στο νομοσχέδιο, ώστε να διευκολύνονται ή να αντιμετωπίζονται πιο ευνοϊκά χρήστες που όχι απλά παρακολούθησαν προγράμματα

συντήρησης με υποκατάστατα, αλλά που αυτά ήταν το πρώτο βήμα, ώστε εν συνεχεία να έχουν ενταχθεί και να έχουν παρακολουθήσει και προγράμματα πραγματικής θεραπείας τους και αποτοξίνωσής τους. Αλλιώς υπάρχει κίνδυνος γενίκευσης των προγραμμάτων συντήρησης σε βάρος των προγραμμάτων που τους θεραπεύουν.

Εδώ θέλω να κάνω μια πάρα πολύ σοβαρή παρατήρηση και για τον Υπουργό και για την Κυβέρνηση. Αυτές οι θετικές διατάξεις, που σε ένα βαθμό αποτελούν ένα βήμα μπροστά -όχι ότι λύνουν ολοκληρωτικά το πρόβλημα- κινδυνεύουν να χαθούν, εάν παραμείνουν και ψηφιστούν το άρθρο 58 παράγραφος 3 και το άρθρο 60 παράγραφος 1. Αυτά οδηγούν σε ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίηση αντιμετώπισης του προβλήματος των ναρκωτικών, από τη στιγμή που δίνουν τη δυνατότητα -με τη δική του διατύπωση- το καθένα από αυτά τα δυο εδάφια των δυο άρθρων- να δημιουργούν, να συντηρούν και να λειτουργούν δομές πρόληψης, θεραπείας και επανένταξης ιδιωτικοί φορείς είτε με τη μορφή νομικών προσώπων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα είτε με τη μορφή της δυνατότητας που έχει η εκκλησία με νομικά πρόσωπα τα οποία είναι μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, αλλά που όλα αυτά είναι ιδιωτικές επιχειρήσεις.

Αυτά τα άρθρα πρέπει οπωσδήποτε να φύγουν: αφ' ενός μεν για λόγους αρχής, γιατί αν παραμείνουν θα «καταπιούν» στην κυριολεξία όλο το υπόλοιπο νομοσχέδιο, κυρίως τα άρθρα 30-35 και θα μετατεθεί εκεί η καρδιά του νομοσχεδίου ή του νόμου, αν ψηφιστεί αύριο. Και αφ' ετέρου, διότι αυτό που προέχει σήμερα, ειδικά με την οικονομική και κοινωνική κατάσταση που υπάρχει στη χώρα μας και την ανθρωπιστική κρίση, λόγω των πολιτικών που εφαρμόζονται, είναι να στηριχθούν οι υπάρχουσες δημόσιες και κοινωνικές δομές, οι οποίες είναι υπό κατάρρευση. Ακόμη και η κινητή μονάδα του OKANA, η οποία βοηθούσε στην άμεση αντιμετώπιση προβλημάτων, έχει καταργηθεί. Το προσωπικό αυτών των δημόσιων και κοινωνικών δομών έχει περάσει σε εφεδρεία και είναι απλήρωτο.

Στην κυριολεξία, είναι ένα σύστημα που καταρρέει. Άρα, η πρώτη κατεύθυνση είναι να στηριχθεί αυτό, διαφορετικά πέφτει το κέντρο βάρους όλου του νομοσχεδίου σε αυτήν τη μαύρη τρύπα που ανοίγεται για την ιδιωτικοποίηση και την εμπορευματοποίηση.

Τέλος, ήθελα να πω το εξής: Έχουμε καταθέσει μία τροπολογία- προσθήκη -αν και δεν ήρθε ακόμα στην Αίθουσα ο κύριος Υπουργός- με τέσσερα σημεία, η οποία αφορά στο να διευκολυνθούν οι εργαζόμενοι που προσφεύγουν στα δικαστήρια για να προστατευθούν από εργοδοτικές αυθαιρεσίες.

Παρότι διαφωνούμε ριζικά που ήρθαν διατάξεις Ποινικής Δικονομίας και Ποινικού Δικαίου ως δεύτερο μέρος αυτού του νομοσχεδίου και είχαμε πει από την αρχή ότι πρέπει να έρθουν ως διαφορετικό νομοσχέδιο, από τη στιγμή που επιμένει η Κυβέρνηση και ο Υπουργός, προτείνουμε αυτά τα τέσσερα σημεία και θα ζητούσα, εφόσον δεν είναι ο Υπουργός, ο Υφυπουργός και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι των κομμάτων να τα προσέξουν ιδιαίτερα, διότι, νομίζω, ότι μπορούν να γίνουν μερικές κρίσιμες αλλαγές.

Κατ' αρχάς στο άρθρο 295 παράγραφος 1 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας υπάρχει το εξής πρόβλημα: Όταν ένας εργαζόμενος κάνει αγωγή, διεκδικεί από τον εργοδότη του και έχει όλη του την αγωγή καταψηφιστική, βασίζεται, όμως, το αίτημά του σε πολλά κονδύλια, τα οποία διεκδικεί, αν στην πορεία μαζί με τον συνήγορό του ένα κομμάτι από αυτά τα κονδύλια από καταψηφιστικό το θεωρήσουν αναγνωριστικό ή αν παραιτηθούν από αυτό, συνήθως χάνουν τις αγωγές ως αόριστες. Διότι τα δικαστήρια λένε ότι δεν έχει καθοριστεί ακριβώς το κονδύλι με ακρίβεια όχι ευρώ απλά αλλά και λεπτού, το οποίο αφορά η παραιτήσή τους ή η μετατροπή σε αναγνωριστικό αίτημα, με αποτέλεσμα να χάνεται συνολικά η αγωγή και να αναγκάζονται να κάνουν καινούργια, ταλαιπωρούμενοι και οι ίδιοι και τα δικαστήρια.

Στην περίπτωση αυτή, η πρόταση που κάνουμε είναι, εάν παραιτηθεί από ένα μέρος καταψηφιστικό και το θεωρήσει αναγνωριστικό, να θεωρείται όλη η αγωγή του αναγνωριστική ώστε να εκδίδεται απόφαση και να μην απορρίπτεται και αυτό να ισχύ-

σει και στις εκκρεμείς αγωγές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Λίγα δευτερόλεπτα ακόμη θέλω.

Επίσης, με τη δεύτερη αλλαγή στο άρθρο 910 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προτείνουμε μία τροποποίηση η οποία πρώτον, διασφαλίζει τον εργαζόμενο, εφόσον βγει δικαστική απόφαση η οποία χαρακτηρίζει άκυρη και καταχρηστική την απόλυσή του ή δεύτερον, εφόσον βγει απόφαση η οποία του επικυρώνει δεδουλευμένα που δεν πλήρωσε ο εργοδότης -προτείνουμε μια τέτοια διατύπωση- ώστε να διασφαλίζεται ότι και ο εργαζόμενος θα επανέλθει στην εργασία του, αλλά και θα πάρει τα δεδουλευμένα του.

Το προτελευταίο είναι το εξής. Επειδή μέχρι σήμερα όταν δώκεται ποινικά ένας εργοδότης που έχει αθετήσει υποχρεώσεις απέναντι στον εργαζόμενο και έχει παραβεί άρθρα του Ποινικού Δικαίου, δεν έχει δυνατότητα ο εργαζόμενος να παραστεί ως πολιτική αγωγή και να υπερασπίσει τα συμφέροντά του, διότι θεωρείται ότι δεν έχει αξίωση για ηθική βλάβη κ.λπ., εμείς λέμε ότι ανεξάρτητα από το τι θεωρείται σε σχέση με την ηθική βλάβη, πρέπει να έχει τη δυνατότητα να παρίσταται ως πολιτική αγωγή για να μπορέσει να τεκμηριώσει τα επιχειρήματά του και τα αιτήματά του και να εφαρμοστεί αυτό και στις εκκρεμείς δίκες.

Και τέλος ένα κεφαλαιώδες ζήτημα: Στην Ελλάδα δεν ισχύει που δεν ισχύει το «αιτιολογημένες απόλυσες» όσον αφορά τους εργοδότες και τις επιχειρήσεις, αλλά μεταφέρεται και όλο το βάρος της απόδειξης στον εργαζόμενο ο οποίος προσφεύγει στα δικαστήρια για να κηρυχθεί μία απόφαση για απόλυση παράνομη και καταχρηστική.

Εμείς λέμε ότι αυτό πρέπει να αλλάξει τουλάχιστον με βάση ό,τι ισχύει στο Κοινωνικό Δίκαιο και έχουμε και παράδειγμα μέσα στην αιτιολογική μας έκθεση το γερμανικό δίκαιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

Και στην περίπτωση που ο εργαζόμενος ισχυρίζεται ότι η καταγγελία της σύμβασης εργασίας του είναι παράνομη και καταχρηστική και επικαλείται γεγονότα από τα οποία απλά μπορεί να πιθανολογηθεί αυτή η κατάχρηση, ο εργοδότης να φέρει το βάρος να αποδείξει ότι η καταγγελία δεν ήταν καταχρηστική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ωραία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Αυτές οι αλλαγές θα μπορούσαν να διευκολύνουν, ιδιαίτερα κατά τη σημερινή δύσκολη περίοδο, τον εργαζόμενο να στηρίξει τα δικαιώματά του, να έχει το φυσικό του δικαστή που προβλέπει το Σύνταγμα.

Ζητάμε από τη Κυβέρνηση και από τον Υπουργό να υιοθετήσει αυτή την τροπολογία μας.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Μαρία Κανελλοπούλου.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, καθότι και εγώ νεόκοπη Βουλευτής -αυτή η λέξη εκστομίζεται μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα σαν βρισιά, λες και αντιθέτως, είναι ιδιαίτερα κολακευτικό να είναι κάποιος δέκα, είκοσι, τριάντα ή σαράντα χρόνια κολλημένος στα βουλευτικά έδρανα- δεν θα καταπιαστώ με τα σκληρά νομικά θέματα, με τα οποία ασχολήθηκαν εκτενώς η εισηγήτρια και ειδική αγορήτριά μας. Δεν θα επεκταθώ ούτε στα αυστηρώς ιατρικά θέματα, τα οποία αναλύουν οι άριστοι γνώστες του αντικείμενου γιατροί σύντροφόι μου στην Κοινοβουλευτική μας Ομάδα. Θέλω μόνο να πω λίγα λόγια για το γιατί επιλέξαμε να στηρίξουμε επί της αρχής αυτό το νομοσχέδιο, παρ' όλο που -να το θέσω λαϊκά- «μπάζει», κατά τη γνώμη μας, «από παντού».

Το επί της αρχής «ναι» των Βουλευτών του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς - Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο έρχεται από πολύ πίσω στο χρόνο. Ήμασταν οι πρώτοι ή από τους πρώτους στην Ελλάδα που μοναχικά αλλά με πείσμα λέγαμε ότι «ο ναρκομανής δεν μπορεί να πετιέται σ' ένα μπουντρούμι, ο ναρκομανής

είναι άρρωστος». Ο εξαρτημένος κρατούμενος είναι διπλά τιμωρημένος, από τη ζωή και από τη δικαιοσύνη. Δε ξέρω ποιο είναι πιο βαρύ. Ξέρω όμως -και το ξέρουμε όλοι όσοι δεν κρυβόμαστε πίσω από συντηρητικά κοινωνικά αντανάκλαστικά- ότι αυτή η διπλή ποινή αργά ή γρήγορα εξοντώνει και τον εξαρτημένο κρατούμενο αλλά και την κοινωνία.

Το «να» επί της αρχής, κύριε Υπουργέ, το δικό μας «να», έρχεται από τις μεγάλες κινητοποιήσεις των κρατουμένων όλα αυτά τα χρόνια, έρχεται από την απεργία πείνας των πέντε χιλιάδων κρατουμένων το 2008 που από τα δεκαοκτώ σημεία τους, τα τρία αφορούσαν αυτά που συζητάμε μόλις σήμερα. Τότε η Κυβέρνηση και τα κανάλια, επειδή συνομιλούσαμε με τους κρατουμένους μάς αντιμετώπιζαν σαν τρομοκράτες που θέλουμε να ανοίξουμε τάχα τις φυλακές, για να βουλιάξει η χώρα στο έγκλημα.

Κύριε Υπουργέ, πρόσφατα στη φυλακή της εκλογικής μου περιφέρειας στον Άγιο Στέφανο Πάτρας, άλλοι οκτώ άνθρωποι προχώρησαν σε απεργία για να επιταχυνθούν οι ρυθμίσεις του νέου κώδικα για τα ναρκωτικά. Η συγκεκριμένη φυλακή είναι σχεδόν αποκλειστικά μια φυλακή ναρκωτικών. Οκτακόσια άτομα στείλονται σε μια φυλακή τριακοσίων εβδομήντα θέσεων, 80% και πάνω κρατούνται λόγω ναρκωτικών, άλλοι για εμπορία, άλλοι για υψηλή διακίνηση.

Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, μόνο στην «πτέρυγα των Ελλήνων» όπως τη λένε, σαπίζουν τριακόσιοι εβδομήντα χρήστες, τριακόσια εβδομήντα ελληνόπουλα που για να εξασφαλίσουν άλλο λίγο θάνατο έγιναν «βαποράκια», διακίνησαν ουσίες.

Εμείς ξέρουμε γι' αυτά τα παιδιά ότι είτε μέσα είτε έξω, είναι φυλακή. Πόσω μάλλον μέσα στο δήθεν σωφρονιστικό κατάστημα της Πάτρας, όπου το ΚΕΘΕΑ έχει μόνο συμβουλευτικό σταθμό με απασχολούμενους σε εθελοντική βάση και παραδίδει σεμινάρια, ενώ ο ΟΚΑΝΑ είναι ανενεργός!

Τι να τα κάνει τα σεμινάρια ένας άρρωστος, κύριε Υπουργέ; Σ' αυτήν τη φυλακή των αρρώστων, λοιπόν, δεν υπάρχει μόνιμος γιατρός παρά μόνο επισκέπτης με μια σύμβαση ιδιωτικού δικαίου περιορισμένου χρόνου, ο οποίος, όπως μας λένε, έρχεται όποτε μπορεί.

Την προηγούμενη εβδομάδα, καθώς πληροφορούμαι, μπόρεσε και ήρθε μόνο μία φορά. Και εχθές, βεβαίως και δικαίως, οι κρατούμενοι στην Πάτρα διαμαρτυρήθηκαν έντονα, ειδικά μετά το τραγικό περιστατικό του κρατούμενου, ο οποίος έχασε τη ζωή του στο Ναύπλιο, γιατί κάποιοι αποφάσισαν να μην τον δει γιατρός. Ο οδοντίατρος και αυτός επισκέπτης, με πενήντα, με εξήντα, με εβδομήντα ασθενείς τη φορά!

Πού πάει αυτό το νομοσχέδιο με αυτά τα δεδομένα; Για ποια απεξάρτηση μιλάμε όταν σε περίπτωση επείγοντος περιστατικού -ας πούμε στεφανιαίο σοκ- το κοντινότερο εφημερεύον νοσοκομείο μπορεί να είναι του Ρίου, δηλαδή σαράντα λεπτά απόσταση; Για ποια θεραπεία μιλάμε όταν κόβετε τα κονδύλια παντού; Ποιος θα ελέγχει την πορεία των προγραμμάτων; Τα ίδια τα προγράμματα; Μέχρι να φτιαχτεί ο εθνικός συντονισμός, πώς θα αποφύγετε τη διαφθορά μέσα στη φυλακή; Δηλαδή, κανείς εδώ μέσα, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν έχει ακούσει ότι συχνά για να μπει ο κρατούμενος σε πρόγραμμα απεξάρτησης πρέπει να κάνει και τα αντίστοιχα «δώρα»; Όλα αυτά τότε θα τα πούμε;

Σίγουρα ούτε εσείς, κύριε Υπουργέ, ούτε η λαμπρή επιστημονική σας επιτροπή τα λένε αυτά. Αντίθετα, αντί να γράψετε ιστορία, αποκαλύπτοντας πλήρως στον ελληνικό λαό τον μεσαίωνα που ζουν οι εξαρτημένοι στις φυλακές, καθιστάτε τους κρατούμενους, οι οποίοι θα απελευθερωθούν βάσει των ευνοϊκών ρυθμίσεων, εν δυνάμει πελάτες των ιδιωτών.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να αποκλείσετε τους ιδιώτες από τα προγράμματα που θα ακολουθούν οι εξαρτημένοι απελευθερωθέντες. Δεν είναι φετίχ αυτή μας η θέση. Η πραγματικότητα την επιβάλλει. Ας πούμε, στην Πάτρα έχει βουίξει ο τόπος για οικονομικές απάτες σε βάρος οικογενειών και χρηστών από ιδιώτες προγραμματάκηδες. Έχουν καταστραφεί άνθρωποι, οικογένειες και περιουσίες.

Τέλος πάντων, αντί να αναδιοργανώνετε ακόμη καλύτερα την κρατική χρηματοδότηση προς τις υπάρχουσες δοκιμασμένες δομές, εσείς ανοίγετε την βεντάλια ακόμη περισσότερο, λιγότερα χρήματα για περισσότερους αποδέκτες. Πρόκειται για

σφάλμα! Πάρτε τώρα πίσω το άρθρο 58!

Κύριε Υπουργέ, ένα τελευταίο σημείο. Αποφασίζουμε να πούμε «να» επί της αρχής, αλλά εμείς σίγουρα ποτέ δεν θα παρουσιάζαμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία ένα τέτοιο διάτρητο νομοσχέδιο. Έχουν συρραφεί αποσπασματικές ιδέες για τη θεσμοθέτηση της θεραπείας αντί της κράτησης με διατάξεις για όπλα, με προσωπικά δεδομένα, με επιτάχυνση της δίκης, με μισθολογικά των σωφρονιστικών υπαλλήλων, με θέματα νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και με ένα σωρό άλλα θέματα.

Αλήθεια, πώς τα ανέχεται όλα αυτά ένας δημοκράτης νομικός; Πώς η νομοπαρασκευαστική επιτροπή με σημαίνοντα μέλη με ακαδημαϊκές περγαμηνές αποδέχονται η δουλειά μιας ζωής να γίνεται αντικείμενο συγκόλλησης με νεοφιλελεύθερα νομικά εκτρώματα;

Εμείς κάνουμε αυτό το βήμα, γιατί το οφείλουμε στη συνείδησή μας. Το οφείλουμε στις διαχρονικές μας προσπάθειες, κυρίως όμως το οφείλουμε σε κάποιους, σε οκτώ άρρωστους ανθρώπους, σε οκτώ κρατούμενους, οι οποίοι τώρα ενδεχομένως μας παρακολουθούν από ένα κελί των τεσσάρων θέσεων. Το οφείλουμε σε αυτούς που η σκέψη και η ψυχή τους για να μείνει ζωντανή πάντα θα δραπετεύει, όσες και αν χτίσουν φυλακές όσο και αν ο κλοιός στενεύει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Εμείς σας ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Ζαχαριάς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο νόμος που μόλις χθες ψηφίσαμε κατ' αρχήν με τις ρυθμίσεις για τα ναρκωτικά σίγουρα δεν περιλαμβάνει -παρ' όλο το φιλόδοξο του τίτλο- όλες τις εξαρτησιολογικές ουσίες, παραδείγματος χάρι το αλκοόλ. Πολύ περισσότερο δεν αντιμετωπίζει όλες τις εξαρτήσεις και μάλιστα αυτές που αναπτύσσονται στο πλαίσιο του σύγχρονου μοντέλου ζωής και διαβίωσης, κυρίως των νέων, οι οποίοι αντιμετωπίζουν την οικονομική και κοινωνική κρίση, την αισθηματική αποστροφή και αποξένωση, την απόσυρση, παραδείγματος χάρι εξαρτώμενοι και πλοηγούμενοι στον αχανή χώρο του διαδικτύου.

Στο νομοσχέδιο εγείρεται ένα σοβαρό ερώτημα ηθικού, επιστημονικού και θεσμικού περιεχομένου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε συνάδελφε, με συγχωρείτε που σας διακόπτω, αλλά θα ήθελα να κάνω μία ανακοίνωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί-συνοδοί από το Δημοτικό Σχολείο Διλόφου Βάρης.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Με συγχωρείτε για τη διακοπή.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι με αυτό το νομοσχέδιο εγείρεται ένα σοβαρό ερώτημα ηθικού, επιστημονικού και θεσμικού περιεχομένου: Είναι δυνατόν να χωρέσει θεραπευτικό πρόγραμμα στα πλαίσια αιχμαλωσίας και ανελευθερίας, δηλαδή μέσα στη φυλακή;

Αναλαμβάνουμε, λοιπόν, την υποχρέωση απέναντι στον ευάλωτο πληθυσμό των εξαρτημένων που κρατούνται να εξασφαλίσουμε τις προϋποθέσεις θεραπείας και χρηματοδότησης του εγχειρήματος. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο με την εγγύηση και τη χρηματοδότηση του κράτους -του δημοσίου δηλαδή- και κυρίως τον έλεγχο του δημοσίου για την απεξάρτηση και την κοινωνική επανένταξη με κεντρικό σχεδιασμό, δημόσιες και δωρεάν υπηρεσίες για όλους.

Οι παρατηρήσεις μου επί των άρθρων έχουν σκοπό να αναδείξουν τις παραλείψεις και αντιφάσεις του νομοσχεδίου, για να αποκατασταθεί η έγκαιρη παρέμβαση του δημόσιου τομέα στα

θεραπευτικά προγράμματα των εξαρτημένων ανθρώπων.

Στο άρθρο 22, λοιπόν, ενώ με την παράγραφο 3 επιτρέπεται η χορήγηση ουσιών για υποκατάσταση της εξάρτησης μόνο από δημόσιες και ειδικές μονάδες, τον ΟΚΑΝΑ και μονάδες του ΟΚΑΝΑ στους χώρους των νοσοκομείων του ΕΣΥ και στρατιωτικών νοσοκομείων, αμέσως μετά, με την παράγραφο 6, επιτρέπεται η χορήγηση ανταγωνιστικών ουσιών και η συνταγογράφηση αυτών των ουσιών, οι οποίες αδρανοποιούν τη λειτουργία των υποδοχέων των οπιούχων και από ιδιωτικούς φορείς και γιατρούς, παρ' όλο που η διαδικασία είναι ιδιαίτερα ευαίσθητη. Κατά τη γνώμη μου, πρέπει να αποσυρθεί αυτή η παράγραφος, γιατί είναι απαράδεκτη.

Στο άρθρο 30 στην παράγραφο 3, η οποία αναφέρεται στη διάγνωση της εξάρτησης ενός προσώπου από τα ναρκωτικά, πρέπει να προστεθεί ότι τόσο η πιστοποίηση των υπηρεσιών απεξάρτησης όσο και η πραγματογνωμοσύνη, που στο παρελθόν δημιούργησε εξαιρετικές αμφιβολίες, πρέπει να γίνονται από δημόσιο και αναγνωρισμένο φορέα.

Όσον αφορά στο άρθρο 34, στο οποίο προβλέπεται η εισαγωγή εξαρτημένου ατόμου σε θεραπευτικό ή ειδικό κατάστημα κράτησης για σωματική και ψυχολογική απεξάρτηση, για να μην είναι κενά λόγια και υποσχέσεις, κύριε Υπουργέ, πρέπει να ρωτήσουμε και να επιβεβαιώσουμε εάν έχουν εγγραφεί στον προϋπολογισμό των ειδικών αυτών καταστημάτων χρηματικά ποσά για την υποστήριξη των θεραπευτικών προγραμμάτων. Αν όχι, αρκούν οι πόροι του ΕΣΠΑ που δίνονται μέχρι σήμερα στα δεκαεπτά –εάν δεν κάνω λάθος- ειδικά καταστήματα, για να ικανοποιήσουν τα αιτήματα των εξαρτημένων; Κυρίως, εξασφαλίζουν οι πόροι αυτοί τη συνέχιση των προγραμμάτων;

Άρα, πρέπει οπωσδήποτε να εγγράφεται στον προϋπολογισμό το αντίστοιχο κονδύλι, για να μην είμαστε απατηλοί στις υποσχέσεις μας.

Όσον αφορά το άρθρο 35, θα ήθελα να επαναλάβω -για να διευκρινιστεί και να ξεκαθαριστεί η θέση και του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά νομίζω και γενικότερα- πρέπει να ξεκαθαριστεί αυτό το θέμα- το τι γίνεται με την απεξάρτηση, με τα θεραπευτικά προγράμματα στις φυλακές.

Προτείνουμε μία σωστότερη διατύπωση, ότι, δηλαδή, αν παρακολουθεί ο εξαρτημένος εγκεκριμένο συμβουλευτικό ή θεραπευτικό πρόγραμμα σωματικής αποτοξίνωσης με ή χωρίς υποκατάστατα και ψυχικής απεξάρτησης, τότε να έχει την υπό όρους απόλυση. Νομίζω ότι είναι σημαντικό να τονιστεί ότι χωρίς την ψυχική απεξάρτηση δεν μπορεί να υπάρξει θεραπευτικό πρόγραμμα.

Στο άρθρο 50 προβλέπεται η σύσταση δικτύου κέντρων πρόληψης των εξαρτήσεων, υποστηριζόμενο από αστικές μη κερδοσκοπικές εταιρείες. Τα κέντρα αυτά πρέπει, επιτέλους, να γίνουν δομές του δημόσιου τομέα, με σύσταση νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου σε κάθε διοικητική περιφέρεια, όχι μόνο επειδή το ζητούν οι εργαζόμενοι, αλλά επειδή όλο το σύστημα παρεμβάσεων κατά των εξαρτήσεων, ευαίσθητο και οριακό σε όλες του τις εκφάνσεις -και στην πρόληψη και στην ενημέρωση και στη θεραπευτική αντιμετώπιση και στην κοινωνική επανένταξη- πρέπει να τεθεί υπό δημόσιο έλεγχο.

Με το άρθρο 57 συστήνονται νέες θέσεις προσωπικού για την εξυπηρέτηση των προγραμμάτων απεξάρτησης στα ψυχιατρικά νοσοκομεία Αττικής και Θεσσαλονίκης.

Κύριε Υπουργέ, την ίδια στιγμή καταργούνται ισάριθμες κενές θέσεις προσωπικού. Πώς, όμως, θα ικανοποιησουμε τις ανάγκες στην απεξάρτηση των εξαρτημένων ατόμων; Πώς θα επεκτείνουμε αυτά τα προγράμματα για να έχουμε αποτέλεσμα στον κόσμο των εξαρτήσεων; Νομίζω, λοιπόν, ότι πρέπει να αποσυρθεί η αντίστοιχη παράγραφος.

Τελειώνω με τα «αμαρτωλά» –κατά τη γνώμη μας- άρθρα 58 παράγραφος 3 και 60 παράγραφος 1 που προβλέπουν κατάρτιση προγραμμάτων πρόληψης της εξάρτησης από τα ναρκωτικά και ίδρυσης συμβουλευτικών σταθμών και κέντρων σωματικής και ψυχικής απεξάρτησης από κάθε είδους φορέα που μπορεί να φανταστεί κανείς εκτός δημοσίου, τοπική αυτοδιοίκηση Α' και Β' Βαθμού, Εκκλησία, ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, νομικά πρόσωπα, ΜΚΟ, φιλανθρωπικά σωματεία και κοινωφελή ιδρύματα.

Όλα αυτά μπορεί να ιδρύουν κέντρα απεξάρτησης.

Μάλιστα, με την παράγραφο 2 του άρθρου 58 ιδρύονται μόνο με κοινή υπουργική απόφαση, χωρίς καν τη γνωμοδότηση των πιστοποιημένων φορέων, του ΚΕΘΕΑ, του ΟΚΑΝΑ και όλων των υπολοίπων που προβλέπει ο νόμος. Άρα, μπορούν να αυθαιρετούν οι Υπουργοί και μάλιστα όταν πρόκειται περί ιδιωτικών φορέων ή νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου.

Οι διατάξεις αυτές νομίζουμε ότι εισάγουν κατευθείαν την ιδιωτική επιχειρηματικότητα στην αντιμετώπιση των ναρκωτικών. Δεν πρέπει να ξεχνάμε τις τεράστιες επιχειρήσεις και τα κέρδη της προσέλευσης στα ναρκωτικά, της διατήρησης στα ναρκωτικά.

Δεν πρέπει, λοιπόν, να βάλουμε την επιχειρηματικότητα και στην αντιμετώπιση των ναρκωτικών.

Ανατρέψτε αυτά τα άρθρα, κύριε Υπουργέ και αποκαταστήστε την ενότητα αντίληψης στην αντιμετώπιση των εξαρτημένων που είναι και αυτοί ασθενείς. Χρειάζεται παροχή αξιόπιστων, δωρεάν και δημόσιων υπηρεσιών πρόληψης, αντιμετώπισης και κοινωνικής επανένταξης των εξαρτημένων ατόμων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Εισερχόμαστε τώρα στον κύκλο των Κοινοβουλευτικών Εκπομπών.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν ήμουν νεότερος Βουλευτής και κάποια στιγμή αναζητούσαμε την πατρότητα ενός νόμου -συζητούσαμε ένα νομοσχέδιο- είχα συγχαρεί κάποιον για τη συμβολή του στη σύνταξη αυτού του νομοσχεδίου τότε. Μου είπε το εξής: «Οι νόμοι έχουν πολλούς πατεράδες, αλλά μόνο μία μητέρα, τη Βουλή».

Το λέω αυτό στην Αίθουσα, διότι παρακολουθώντας τη συζήτηση άκουσα την κριτική του ΣΥΡΙΖΑ για το προτεινόμενο νομοσχέδιο, άκουσα την κριτική της Νέας Δημοκρατίας για το προτεινόμενο νομοσχέδιο, του εισηγητή μας κ. Νεράντζη και άκουσα και τον κύριο Υπουργό να λέει «με εγκαλείτε ένθεν και ένθεν, από τη μια μεριά ότι το νομοσχέδιο είναι άτολμο και δεν πήγε στην κατεύθυνση αυτή και μάλιστα, έχει και παραχωρήσεις προς μια συντηρητική –ας το πω- κατεύθυνση», αλλά και τη δική μας την εισήγηση που αναλύει ότι κατά τη γνώμη μας το νομοσχέδιο αυτό πήγε πολύ μακριά.

Τι είναι εκείνο το οποίο έχει συμβεί; Ποιανού είναι αυτό το νομοσχέδιο; Είναι νομοσχέδιο της Βουλής. Αυτή είναι η αλήθεια. Το νομοσχέδιο είναι της Βουλής. Είναι, βέβαια, πρόταση του Υπουργείου Δικαιοσύνης, αλλά και το Υπουργείο Δικαιοσύνης, προφανώς, συνεκτίμησε και τις απόψεις του κυρίου Υπουργού και τις απόψεις του κυρίου Υφυπουργού και άλλες απόψεις, προκειμένου κατά το δυνατόν να τις συγκεράσει. Προτάθηκε. Εν συνεχεία, προφανώς, υπέστη μία επεξεργασία, την οποία εξακολουθεί να υφίσταται, γιατί ακόμα διαμορφώνονται διατάξεις, προκειμένου να –ας το πω- αντικατοπτρίσει και να εκφράσει τους πολιτικούς συσχετισμούς και τις απόψεις πάνω στο συγκεκριμένο θέμα.

Γι' αυτό και θα δείτε ότι είναι ένα από τα λίγα νομοσχέδια –νομίζω- που τελικώς ψηφίστηκε κατ' αρχήν και από τη Νέα Δημοκρατία και από το ΣΥΡΙΖΑ και από τη Δημοκρατική Αριστερά και από το ΠΑΣΟΚ. Με συγχωρείτε, δεν τα είπα με τη σειρά, δεν τα είπα κατά την κοινοβουλευτική τάξη.

Αυτό, όμως, τι δείχνει; Δείχνει ότι τελικώς αυτό το νομοσχέδιο κατάφερε να συγκεράσει και να ισορροπήσει μια σειρά από θέσεις.

Δεν είναι η άποψη της Νέας Δημοκρατίας για το πώς πρέπει να αντιμετωπιστούν τα ναρκωτικά, όπως δεν είναι και η άποψη του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι αυτό που μας προέκυψε μέσα από μία σειρά από συμβιβασμούς τη συγκεκριμένη στιγμή. Είναι συμβιβασμοί που εξισορροπούν διαφορετικές τάσεις.

Ξέρετε -επειδή εγώ έχω εμπειρία συμβιβασμών, ο κύριος Υπουργός και ο κύριος Υφυπουργός επίσης, από τις δουλειές

μας- ότι οι συμβιβασμοί πάντοτε, οι δε καλοί συμβιβασμοί αφήνουν μία πικρή γεύση για όλους. Από έναν καλό συμβιβασμό κανείς δεν φεύγει ικανοποιημένος. Αυτό σημαίνει ότι ο συμβιβασμός είναι καλός, γιατί όλοι αισθάνονται ότι έχουν χάσει κάτι σ' αυτήν τη διαδικασία του συμβιβασμού ή όλοι αισθάνονται ότι κάτι περισσότερο θα έπρεπε να έχουν κερδίσει.

Στη συγκεκριμένη ρύθμιση συγκρούστηκαν πράγματι δύο διαφορετικές φιλοσοφίες. Όμως, θα ήθελα εδώ να μου επιτρέψετε να πω ορισμένα πράγματα, γιατί άκουσα μια εξαιρετικά ενδιαφέρουσα τοποθέτηση για το ζήτημα αυτό, το λίγο πιο θεωρητικό, από τον κ. Πανούση. Άκουσα και κριτικές από το ΣΥΡΙΖΑ για τη δική μας θέση.

Συγκρούστηκαν στην πραγματικότητα αντιλήψεις για την ποινή, γενική πρόληψη, ειδική πρόληψη, ανταπόδοση, κοινωνική άμυνα, νέα θεωρία της κοινωνικής άμυνας. Συγκρούστηκαν αντιλήψεις για την ποινή, τι κάνει δηλαδή η ποινή.

Να θυμίσω ότι αυτό το νομοσχέδιο έχει απορριφθεί, γιατί είχε αποπειραθεί στην πρώτη του εκδοχή, επί κυβερνήσεως Παπαδήμου -και αυτό ήταν μια μεγάλη σύγκρουση- να εισάγει την αποποινικοποίηση της χρήσης των ναρκωτικών.

Ο κ. Πανούσης είχε ένα επιχείρημα, που είπε ότι ένα από τα δυσκολότερα διακυβεύματα και ένα από τα κρίσιμότερα ζητήματα στη συζήτηση αυτή είναι το επιχείρημα της αυτοβλάβης. Κάποιοι λοιπόν κάνουν χρήση ναρκωτικών και αποφασίζει ότι ο ίδιος θα βλάψει τον εαυτό του. Πού είναι το κακό; Τι τιμωρούμε; Γιατί δεν τον αφήνουμε σε τελευταία ανάλυση να βλάψει τον εαυτό του, αν θέλει;

Είναι και ένα κλασικά, ας το πω, φιλελεύθερο επιχείρημα αυτό. Για να τιμωρήσουμε κάτι με το ποινικό δίκαιο πρέπει να έχει ηθικο-κοινωνική απαξία. Έχει ηθικο-κοινωνική απαξία η χρήση των ναρκωτικών, για να ξεκινήσουμε απ' αυτό; Ή θα πρέπει να δεχτούμε ότι ο καθένας διαθέτει ελεύθερα το σώμα του και υπό αυτή την έννοια, αν θέλει να βλαφθεί κάνοντας ναρκωτικά, όπως του επιτρέπουμε να κάνει χρήση του καπνού -που επίσης βλάπτει την υγεία- θα του επιτρέψουμε να κάνει και χρήση ναρκωτικών.

Η απάντηση εδώ είναι η εξής. Υπάρχει μια απάντηση από τη δική μας σκοπιά. Είναι πράγματι μια συντηρητική σκοπιά αυτή, η οποία κυρίως χρησιμοποιεί ένα επιχείρημα γενικής πρόληψης, που λέει ότι αυτό το κακό εξακολουθεί να είναι μια κακή πράξη -η χρήση των ναρκωτικών- και πρέπει να την τιμωρούμε κυρίως για λόγους γενικής προλήψεως, γιατί στέλνουμε ένα μήνυμα σε όλη την κοινωνία ότι δεν μπορεί και δεν πρέπει να κάνει χρήση ναρκωτικών. Και βέβαια γι' αυτό και την τιμωρούμε σχετικά χαμηλά. Είναι κάτι που διατηρεί την ηθικο-κοινωνική απαξία, η πολιτεία δεν θέλει να δεχθεί ότι το εγκρίνει, ότι λέει πως είναι εντάξει.

Όμως, για να είναι πλήρες το επιχείρημα της αυτοβλάβης, θα έπρεπε να το συνοδεύσετε και από άλλα πράγματα. Εντάξει, η αυτοβλάβη. Όμως, συνδέεται η εξάρτηση από άλλο τύπο επικινδυνότητας; Παραδείγματος χάριν, οι εξαρτημένοι διαπράττουν πιο πολύ αξιόποινες πράξεις από άλλους; Αυτήν την επικινδυνότητα η κοινωνία πρέπει να την αντιμετωπίσει ή όχι, να δει δηλαδή στη χρήση έναν κίνδυνο που δεν αφορά πια μόνο αυτόν που κάνει χρήση, αλλά αφορά την κοινωνία; Αυτό είναι το πρώτο ερώτημα.

Δεύτερον, αυτός που θα εξαρτηθεί με τη δική του θέληση και ενέργεια θα μεταφέρει τις συνέπειες της πράξεώς του στο κοινωνικό σύνολο; Γιατί; Γιατί η θεραπεία του ποιον θα βαρύνει; Ποιος θα πληρώσει για την απεξάρτησή του; Άρα, θα αναπτυχθούν ολόκληρες δομές από μια ατομική απόφαση, θα τις πληρώσει εν συνεχεία ο φορολογούμενος, θα υπάρξει ένα σημαντικό κοινωνικό κόστος, το οποίο θα το επωμιστούμε όλοι από μία δική του απόφαση.

Αυτό το λέω γιατί η αυτοβλάβη, αν θέλει να είναι ολοκληρωμένη ως επιχείρημα, πρέπει τότε να αποδεχθεί ότι και όλες τις συνέπειες θα τις φέρει το άτομο που αποφασίζει να κάνει τη χρήση, αλλιώς δεν γίνεται να μοιραστεί το κοινωνικό σύνολο τις συνέπειες της ατομικής απόφασης.

Έρχομαι στο δεύτερο ζήτημα. Εκεί υπάρχει συμφωνία, εμπορία ναρκωτικών. Εκεί δεν υπάρχει επιχείρημα μη αξιοποιήσιμου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν υπάρχει, όμως, χρήση χωρίς

εμπορία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ενδιαφέρουσα σκέψη αυτή, κύριε Λαφαζάνη, γιατί αυτή πράγματι βάζει ένα δεύτερο ζήτημα.

Αν επιτρέπει κανείς τη χρήση, τότε από πού προμηθεύεται ο χρήστης; Θα έπρεπε να αποδεχθεί κανείς την οργάνωση ενός επίσημου συστήματος προμήθειας, ιδιωτικού ή δημοσίου. Αν η χρήση νομιμοποιηθεί, από κάπου ο χρήστης πρέπει να προμηθεύεται. Άρα, λοιπόν ή δημόσιο ή ιδιωτικό σύστημα προμήθειας.

Ανοίγει λοιπόν μία δεύτερη συζήτηση αν θα τιμωρεί κανείς την εμπορία, αν επιτρέψει τη χρήση. Εκεί επάνω ανοίγει ένα ακόμα θέμα. Μέχρι στιγμής, δεν έχω ακούσει επιχείρημα -και νομίζω δεν είναι σ' αυτήν την Αίθουσα, αλλά νομίζω δεν είναι και στη γενικότερη συζήτηση- νομιμοποίησης της εμπορίας. Άρα, λοιπόν, η εμπορία παραμένει παράνομη.

Πάμε τώρα στη μεταχείρισή της. Εκεί ήταν η μεγάλη μας διαφωνία, η κεντρική μας διαφωνία. Να ελαφρύνουμε την ποινική μεταχείριση της εμπορίας; Εμείς λέγαμε και λέμε όχι, να μην την ελαφρύνουμε, γιατί η εμπορία ανεξαρτήτως του ότι μεταχειριζόμαστε πια τη χρήση ως μία χαμηλή πλημμεληματική συμπεριφορά, την τιμωρούμε με φυλάκιση πια μέχρι πέντε μήνες. Την τιμωρούσαμε με φυλάκιση μέχρι δώδεκα μήνες. Δεν είναι δα και δραματικό αυτό που γίνεται αυτήν τη στιγμή.

Οι άλλες διατάξεις -για να μην δημιουργούνται εντυπώσεις, γιατί ακούστηκαν- περί ατιμωρήτου της χρήσης όταν γίνεται από εξαρτημένο και επί ατιμωρήτου της χρήσης όταν γίνεται περιστασιακά, ούτως ή άλλως ήταν υφιστάμενες. Δεν υπάρχει κάτι πρόσθετο εδώ, δεν βάζουμε κάτι παραπάνω.

Πάμε, λοιπόν, να συζητήσουμε το θέμα της εμπορίας. Να μειωθούν οι ποινές για την εμπορία; Υπάρχει ένα επιχείρημα. Άκουσα από την πλευρά του Κομμουνιστικού Κόμματος, κατά τη γνώμη μου, ένα πολύ σημαντικό στοιχείο που εσφέρθηκε στη συζήτηση και θέλω να αξιολογηθεί, γιατί χρησιμοποιήθηκε εν συνεχεία αντιστρέφοντας τη σχέση αιτίου- αιτιατού στη συζήτηση αυτή και θα πω τι εννοώ.

Άκουσα το επιχείρημα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, το οποίο λέει ότι είμαστε η χώρα που έχουμε τους περισσότερους ισοβίτες από ναρκωτικά. Πολλά ισόβια πέφτουν, με δυο λόγια, για το ζήτημα των ναρκωτικών. Εν συνεχεία, έρχεται ο εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ο συνάδελφος κ. Γκιόκας και λέει: «Ναι, μπορεί να έχουμε μία αυστηρή ποινική νομοθεσία αλλά ταυτόχρονα έχουμε και τους λιγότερους χρήστες ναρκωτικών σε όλη την Ευρώπη».

Άκουσα εν συνεχεία, ένα επιχείρημα από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ που λέει: «Μα, δεν δουλεύει το σύστημα που έχουμε, δεν έχουμε αποτελέσματα στην πραγματικότητα με αυτό το βαρύ ποινικό σύστημα».

Η απάντηση είναι η εξής. Ποια αποτελέσματα αναζητούμε; Διότι εγώ, με συγχωρείτε πολύ, αυτό που αναζητώ με μια βαριά ποινική μεταχείριση των εμπορών είναι ένα επίτευγμα γενικής προλήψεως, μια τοποθέτηση, μια στάση απέναντι στα ναρκωτικά.

Τα ναρκωτικά δεν τα αντιμετωπίζουμε ως μία αποδεκτή συνήθεια: «Εντάξει, και τι έγινε;». Όχι, έχει μία στάση η πολιτεία που είναι κατηγορηματικά αρνητική απέναντί τους και γι' αυτό πρέπει να τιμωρεί βαριά τον έμπορο. Εκεί λειτουργεί το βαρύ ποινικό πλαίσιο γενικοπροληπτικά, όπως εισέφερε ο συνάδελφος του Κομμουνιστικού Κόμματος στη συζήτηση. Έχει αποτέλεσμα η σκληρή αντιμετώπιση της εμπορίας ναρκωτικών.

Δημιουργείται μία σύγχυση εδώ, από την πλευρά κυρίως του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία λέει το εξής:

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έχω δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε; Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι δεν έχουν μιλήσει και στη δεύτερη συζήτηση. Άπαξ ομιλούμε και όχι δύο φορές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Θα σας δώσω δύο λεπτά παραπάνω.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δημιουργείται μία σύγχυση, κατά τη γνώμη μου, στη συζήτηση από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ όταν λέει να δούμε τι θα κάνουμε με τον εξαρτημένο χρήστη και ότι πρέπει να κάνουμε πράγματα γι' αυτόν. Ποιος έχει διαφωνία σ' αυτό; Μα, δεν υπάρχει διαφω-

νία.

Άκουσα το επιχείρημα του κ. Πανούση, που λέει: «Μην κάνεις μία κάθετη διάκριση ανάμεσα σε καταστολή και πρόληψη». Στην πραγματικότητα, πρόληψη και καταστολή αποτελούν μία ενιαία έκφραση αντιμετώπισης του φαινομένου και πρέπει να τις ποσοτικοποιήσουμε. Αυτό λέει ο κ. Πανούσης. Εγώ το δέχομαι αυτό. Είναι σωστό.

Όμως, εδώ ας το συζητήσουμε. Γιατί συγχέουμε πάλι δυο διαφορετικά πράγματα; Πώς θα μεταχειριστούμε τον έμπορο ναρκωτικών; Υπάρχει η διάταξη που αυστηροποιεί –και εκεί είμαστε απολύτως σύμφωνοι- αλλά έχουμε κεντρική αντίρρηση στη μείωση ποινών –γι' αυτό και είδατε ότι δώσαμε μάχη σ' αυτό και επήλθε ο συμβιβασμός που επήλθε- για το ζήτημα των διακινητών ναρκωτικών. Τον τιμωρούσαμε με δέκα έως είκοσι έτη, πήγαμε να το πάμε στα πέντε έως είκοσι έτη και τελικά το πήγαμε στα οκτώ έως είκοσι έτη. Αυτό είναι το προϊόν του συμβιβασμού στο ποινικό πλαίσιο.

Γιατί, όμως, να μην έχουμε αυστηρές ποινές για τους εμπόρους ναρκωτικών; Ποιο είναι το επιχείρημα; Ξαφνικά λέτε «ο χρήστης». Μα –προσέξτε- και με τον υφιστάμενο νόμο ο χρήστης είχε ειδική ποινική μεταχείριση. Δεν τον αντιμετωπίζαμε το ίδιο.

Δημιουργείτε, λοιπόν, σκοπίμως μία σύγχυση εδώ. Άκουσα ανθρώπους και από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ, που είναι σαφές ότι γνωρίζουν το θέμα των ναρκωτικών και το γνωρίζουν σε βάθος. Άρα, δεν πιστεύω ότι υπάρχουν στην Αίθουσα αδαείς, δεν έχω μπροστά μου ανθρώπους οι οποίοι δεν ξέρουν τι τους γίνεται στο θέμα αυτό. Ξέρετε τις ρυθμίσεις. Ξέρετε ότι ο υφιστάμενος νόμος μας έχει ρυθμίσεις ειδικές για τον χρήστη. Ξέρετε ότι η αντίρρησή μας δεν ήταν στις βελτιωτικές παρεμβάσεις του 3035. Δεν ήταν εκεί.

Άρα, η αντίρρησή μας είναι στο γιατί θα μειώσετε τις ποινές, γιατί λέτε να μειώσουμε τις ποινές. Και εκεί ο κύριος καθηγητής δεν απάντησε. Εκεί ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει απαντήσει. Κι εμείς επιμένουμε να λέμε ότι πράγματι η αυστηρή θέση είναι ένα μήνυμα στην κοινωνία. Η αυστηρή θέση για τους εμπόρους ναρκωτικών είναι ένα ξεκάθαρο μήνυμα, το οποίο πρέπει να έχουμε.

Θα μου επιτρέψετε να κλείσω λέγοντας το εξής: Ξεκίνησαμε ως Νέα Δημοκρατία έχοντας αντίρρηση σε καμμία δεκαπενταριά άρθρα. Καταλήξαμε να αποσυρθούν τα τέσσερα από αυτά –σας μιλάω για τη διαδικασία του συμβιβασμού- να τροποποιηθούν τρία-τέσσερα από αυτά και να αποδεχθούμε τέσσερα, τα οποία τα αφήσαμε ως έχουν. Αυτή ήταν η διαδικασία της συνθέσεως.

Εγώ θεωρώ, κύριε Υπουργέ, ότι το Υπουργείο σας πρέπει να είναι υπερήφανο γι' αυτήν τη διεργασία. Είναι μια διεργασία, που στις παρούσες πολιτικές συνθήκες είναι η σωστή διεργασία και ειλικρινώς καλώ από τη θέση αυτή την Αξιωματική Αντιπολίτευση να λειτουργήσει εποικοδομητικά, όπως λειτούργησε σε αυτό το νομοσχέδιο, με τις δικές της απόψεις, όχι με άλλες –δεν είπα να υιοθετήσει άλλες απόψεις- διότι βλέπετε ότι αυτός είναι ο τρόπος, με τον οποίο μπορούμε να ζυμώσουμε τα πράγματα και να φτάσουμε σε ένα αποτέλεσμα.

Εδώ ξαναλέω ότι δεν είναι το νομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας, δεν είναι το νομοσχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ, δεν είναι ίσως καν το νομοσχέδιο που θα ήθελε ο κύριος Υπουργός αλλά είναι το νομοσχέδιο το οποίο ψηφίζει με μεγάλη πλειοψηφία η Βουλή των Ελλήνων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατ' αρχάς, να σημειώσω ότι μιλάμε για ένα από τα μεγαλύτερα κοινωνικά προβλήματα της εποχής μας και ιδιαίτερα, θα έλεγα, ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα –γάγγραινα κυριολεκτικά- της Ελλάδας.

Είμαι υποχρεωμένος να ζω σε μία περιοχή, όπου το πρόβλημα των ναρκωτικών δεν είναι θεωρητικό, δεν το διαβάξεις από τα βιβλία αλλά το ζεις και το βλέπεις καθημερινά δίπλα σου. Περνάς και βλέπεις και τον χρήστη και τη διακίνηση, η οποία είναι στην ουσία εμπορία –δεν μιλάω για τη μικροδιακίνηση- βλέπεις και το

μεγαλεμπόριο μπροστά σου.

Δεν έχω μελέτες αυτήν τη στιγμή να καταθέσω αλλά από την εμπειρία που έχω και από τις συζητήσεις που κάνω, βλέπω ότι στην περιοχή μας αυτή η γάγγραινα εξαπλώνεται, δεν μειώνεται. Βλέπουμε επιχειρήσεις-σκούπα της Αστυνομίας στους τόπους διακίνησης κάθε τόσο, που τι κάνουν; Απλώς μεταθέτουν το πρόβλημα. Από τον ένα δρόμο το πηγαίνουν στον άλλο, από τη μία συνοικία –στην ευρύτερη περιοχή πάντοτε μιλάω- στην άλλη.

Βλέπεις την εξαθλίωση των ανθρώπων, βλέπεις το κέρδος μπροστά σου, πάνω στο πρόβλημα, βλέπεις τη βαρβαρότητα, βλέπεις τη συμπεριφορά των αρχών, η οποία είναι αθλιότητα, θα έλεγα. Δεν θίγουν την ουσία των θεμάτων ούτε επιχειρούν να τη θίξουν. Όλα βαίνουν, λοιπόν, κλιμακούμενα σε μια πορεία, που επιδεινούμενη από την κρίση, την τεράστια ανεργία, τη φτώχεια, τα αδιέξοδα, φοβάμαι ότι θα πάμε σε καταστάσεις άκρως επικίνδυνες.

Αντιμετωπίζονται αυτές οι καταστάσεις; Έστω, θίγονται απ' αυτό το νομοσχέδιο; Όχι. Το νομοσχέδιο αντί να δει το ευρύτερο πρόβλημα, τις αιτίες του, το τι το προκαλεί, πώς εξαπλώνεται, γιατί εξαπλώνεται και να δει και τις γενικότερες παραμέτρους που συναρτώνται με το πρόβλημα, νομίζει ότι το θέμα είναι η φυλακή. Διότι, δυστυχώς, σε αυτήν τη χώρα, αν είσαι χρήστης, το μέλλον σου είναι η φυλακή. Έτσι είναι.

Με τη φυλακή και το τι κάνουμε στη φυλακή δεν αντιμετωπίζεται κανένα πρόβλημα και ιδιαίτερα, το πρόβλημα των ναρκωτικών.

Από εκεί και πέρα, το νομοσχέδιό σας έχει ένα τυρί και δύο φάκες. Το τυρί, η θετική πλευρά, είναι η επιείκεια που δείχνει σε αυτούς που είναι χρήστες και είναι στη φυλακή ή έχουν κάνει ποινικά αδικήματα. Η επιείκεια είναι με διαβαθμίσεις. Οι θετικές πλευρές του νομοσχεδίου είναι ότι δίνει, θεωρητικά, τη δυνατότητα –θα το εξηγήσω παρακάτω- όσοι είναι χρήστες και είναι στη φυλακή σε ειδικές περιπτώσεις βέβαιων αδικημάτων, όχι σε όλα, να μπορούν είτε στη φυλακή είτε έξω από τη φυλακή, να μπουν σε προγράμματα. Συζητάμε εδώ το πώς και τι, δηλαδή, το να μπουν σε κάποια προγράμματα, με κατεύθυνση, ας το πω έτσι γενικά, την αποθεραπεία. Αυτές είναι οι θετικές πλευρές του νομοσχεδίου. Είναι κυρίως τα άρθρα 30-35.

Από εκεί και πέρα, όμως, υπάρχει και η φάκα. Και είναι δύο οι φάκες. Η πρώτη φάκα είναι η ιδιωτικοποίηση. Λέτε στο νομοσχέδιο κατά απαράδεκτο τρόπο, λες και κάνουμε εδώ εμπόριο, το εξής: Όσον αφορά την αντιμετώπιση των ναρκωτικών, εισάγετε σε δύο άρθρα τη γενικευμένη ιδιωτικοποίηση στα προγράμματα πρόληψης, θεραπείας και επανένταξης. Γενικευμένη ιδιωτικοποίηση. Αυτή δεν έχει γίνει καν σε άλλους τομείς και την κάνετε εδώ με δύο άρθρα σε αυτό το νομοσχέδιο, το 58 και το 60;

Τι λέτε εδώ, στα άρθρα 58 και 60, για να είμαστε ακριβείς; Πρόληψη, ενημέρωση, θεραπευτική αποκατάσταση, κοινωνική επανένταξη. Με τους ίδιους όρους μπορούν να ιδρύουν αντίστοιχες μονάδες –για όλα αυτά τα θέματα που προβλέπονται στο εδάφιο οι όροι αυτοί της προηγούμενης παραγράφου- και οι παρακάτω φορείς.

Δήμοι και κοινότητες. Έχει καλώς. Αν και δεν μπορώ να καταλάβω πώς μια κοινότητα μπορεί να στηρίξει ένα τέτοιο πρόγραμμα αλλά εντάξει.

Φιλανθρωπικά σωματεία και κοινωνικά ιδρύματα. Χωρίς κανέναν περιορισμό...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Το περιορίσαμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν ξέρω. Αν υπάρχουν τροποποιήσεις, ευχαρίστως να τις ακούσουμε και μακάρι να υπάρχουν και μάλιστα, σε θετική κατεύθυνση. Εγώ λέω τι γράφει μέχρι τώρα.

Εκκλησιαστικοί φορείς. Σας ρώτησα τι πάει να πει «εκκλησιαστικοί φορείς» και μου είπατε οτιδήποτε μπορεί η Εκκλησία να ιδρύσει και να προωθήσει με τη γενικευμένη έννοια του όρου. Δηλαδή, ξεκινούμε από την ιεραρχία, την κεντρική διοίκηση της Εκκλησίας, φτάνουμε στις μητροπόλεις, προχωρούμε στους ιερούς ναούς, πάμε στις μονές, πάμε σε ιδρύματα ή εταιρείες που μπορεί να κάνουν όλα αυτά ή κάποια ξεχωριστά ή από κοινού κ.ο.κ..

Πείτε μου το εξής. Από πού και ως πού υπάρχει αυτή η αντίληψη ότι η Εκκλησία μπορεί να παίξει -και μάλιστα, οι εκκλησιαστικοί φορείς γενικευμένα- έναν τέτοιο ρόλο στην πρόληψη, δηλαδή, να κάνει προγράμματα, δομές πρόληψης, θεραπευτικής αποκατάστασης και κοινωνικής επανένταξης; Γιατί αυτή η προνομιακή μεταχείριση στην Εκκλησία; Υπάρχει κάτι που δεν το ξέρουμε; Υπάρχει κάποια προοπτική;

Εδώ τα πράγματα δεν είναι καθόλου ευχάριστα. Όταν προχωρήσουμε παρακάτω, γίνεται αναφορά στα νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Εδώ είναι όλες οι ΜΚΟ, οι μη κυβερνητικές οργανώσεις, οι οποίες θα αναλάβουν στην ουσία όλα αυτά τα προγράμματα. Εκεί πάει το νομοσχέδιο, εκεί θα κατατείνει. Μέσα στο γενικό πλέγμα και βλέμμα ιδιωτικοποίησης των πάντων που έχουμε, θα προχωρήσουμε σε μη κερδοσκοπικές, υποτίθεται, ιδιωτικές οργανώσεις, στην ουσία ακραία κερδοσκοπικές και με ακραίες σκοπιμότητες στα θέματα αυτά και στην παρέμβασή τους -το έχουμε δει και σε άλλους τομείς- και αυτές θα αναλάβουν πλήρως το έργο απέναντι σε ένα υποβαθμισμένο δημόσιο τομέα σ' αυτόν τον προσανατολισμό και υποβαθμισμένες δημοσίες παρεμβάσεις.

Αυτό θέλετε να επιτύχετε; Αν το θέλετε, το επιτύχατε πράγματι. Αν δεν το θέλετε, όμως, πρέπει να το αποσύρετε. Τουλάχιστον την παράγραφο 3 του άρθρου 58 πρέπει να την αποσύρετε, όπως να αποσύρετε και τις αντίστοιχες διατάξεις που αφορούν την πρόληψη στο άρθρο 60. Πάλι τα ίδια επαναλαμβάνετε στο άρθρο 60. Βεβαίως, εκεί κατ' οικονομίαν αναφέρεστε στην Εκκλησία της Ελλάδας. Στο προηγούμενο μιλάτε για εκκλησιαστικούς φορείς. Έχει μια σημασία αυτή η διαφορά, γι' αυτό την υπογραμμίζω.

Αυτό που κάνετε, λοιπόν, τώρα είναι ιδιωτικοποίηση και θα σας ρωτήσω το εξής: Και μέσα στις φυλακές θα μπορούν να πηγαίνουν οι ιδιωτικές μη κερδοσκοπικές οργανώσεις και να αναπτύσσουν και εκεί προγράμματα θεραπείας και αποκατάστασης; Θα μπορούν οι φυλακές να συμβάλλονται με αυτές τις ιδιωτικές μη κερδοσκοπικές οργανώσεις, τις μη κυβερνητικές; Θα αναπτύσσουν προγραμματικές συμφωνίες; Θα δούμε να παραδίδονται οι φυλακές -διότι στην ουσία μιλάμε για την πλειονότητα σχεδόν των φυλακισμένων- ως καταστήματα γι' αυτές τις μη κυβερνητικές οργανώσεις. Το αποκλείετε αυτό; Διότι σε αυτήν την κατεύθυνση λειτουργεί το δημόσιο.

Εδώ, λοιπόν, το πράγμα είναι πάρα πολύ σοβαρό, πολύ ευρύτερο και πάρα πολύ ουσιαστικό.

Δεν έχετε δικαίωμα να μας φέρνεται νομοσχέδιο τέτοιου χαρακτήρα και τέτοιου προσανατολισμού, που μέσα σε δύο άρθρα να υποκρύπτετε γενικευμένες ιδιωτικοποιήσεις σε αυτόν τον τομέα. Αν θέλετε να επιχειρήσετε ένα τόσο απαράδεκτο μέτρο και μία τόσο απαράδεκτη κατεύθυνση, τουλάχιστον, πρέπει να έχετε την ευαισθησία να αφαιρέσετε αυτά τα δύο άρθρα και να καταθέσετε αυτήν την υπόθεση χωριστά, ώστε να γίνει μία ειδική συζήτηση εδώ στη Βουλή γι' αυτό το θέμα.

Το δεύτερο και μέγα θέμα -που αναφέρθηκε στην άλλη «φάκα»- είναι το εξής: Για να μπορέσουν τα θετικά μέτρα αυτού του νομοσχεδίου, όσον αφορά τους χρήστες που είναι στη φυλακή, να αξιοποιηθούν, χρειάζονται οι αντίστοιχες χρηματοδοτήσεις.

Διαβάζω την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου και διαπιστώνω ότι ούτε 1 ευρώ δεν διατίθεται. Εδώ καταρρέουν όλες αυτές οι δομές. Έχουν καταρρεύσει τα προγράμματα. Οι εργαζόμενοι στις δομές αυτές και τα προγράμματα είναι στο δρόμο, στον αέρα και σε ορισμένες περιπτώσεις είναι και απλήρωτοι. Δεν υπάρχει κανένας σχεδιασμός χρηματοδοτικής ενίσχυσης όλων αυτών των δημόσιων δομών. Δεν υπάρχει! Αντίθετα, τα κονδύλια συνεχώς συρρικνώνονται. Αυτές οι δομές έχουν γίνει επαίτες για να συντηρήσουν το προσωπικό τους, όχι για να αναπτύξουν έργο.

Πώς, λοιπόν, θα αναπτυχθούν στα καταστήματα -αν θέλετε βέβαια να τα αναπτύξετε!- αυτές οι δομές; Μήπως σκοπεύετε να τα κάνετε όλα αυτά ιδιωτικά, με νέες συμβάσεις; Εκτός εάν μόνο θεωρητικά τοποθετείτε τα θέματα εδώ και λέτε «δεν πειράζει, ας μη γίνει και τίποτα στην πράξη, «θα δούμε», «αν και εφόσον». Και εδώ, βεβαίως, το «εάν και εφόσον» δεν το επιτρέπει το μνημόνιο

και η συνέχιση της μνημονιακής λεηλασίας. Διότι, συνεχώς θα θέλετε όλο και περισσότερες δημοσιονομικές εξοικονομήσεις και το πρώτο πράγμα που θα κάνετε, βεβαίως, προς αυτήν την κατεύθυνση είναι να εφαρμοστεί στις φυλακές και στα προγράμματα στις φυλακές. Άλλωστε, είναι το πιο εύκολο!

Εδώ οι ίδιες οι φυλακές θέλουν στήριξη ή αναβάθμιση και προγράμματα τέτοια δεν υπάρχουν. Θέλουν χρήματα για να γίνουν αυτά τα προγράμματα, αυτές οι δομές, στα καταστήματα και εκτός καταστημάτων αυτά καταρρέουν. Επομένως, θέλουμε μία απάντηση στο ερώτημα. Πώς θα γίνουν όλα αυτά τα πράγματα; Με ποια χρηματοδότηση; Με ποιον προσανατολισμό;

Νομίζω, λοιπόν, ότι αυτά τα δύο καίρια ζητήματα όχι μόνο δεν τα θίγετε -στο ένα βεβαίως, την ιδιωτικοποίηση, ανοίγετε «πλησίσιο» το δρόμο- αλλά δεν απαντάτε. Δεν έχετε μία τεκμηριωμένη απάντηση για το πώς θα στηριχθούν αυτές οι θετικές διατάξεις που προτείνετε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν μπαίνω στα άλλα θέματα, διότι συνεχίζεται μία τακτική που λέει ότι ο χρήστης ό,τι και να κάνει είναι ένοχος. Αυτό συνεχίζει να λέει το νομοσχέδιό σας. Χαλαρώνετε ορισμένα πράγματα αλλά είναι ένοχος. Αυτό δεν έχει επιστημονική βάση, διότι δεν μπορεί να τιμωρείται εν γένει η ασθένεια, γιατί αυτό ακριβώς συνεχίζει να γίνεται με το νομοσχέδιό σας.

Η βασική, θεμελιώδης διαφορά, η οποία σπρώχνει όλα τα πράγματα στην ποινικοποίηση και σε τελευταία ανάλυση αυτό που μένει στο απυρόβλητο είναι το εμπόριο και όλη η φασαρία γίνεται γύρω από τους χρήστες και τους μικροδιακινητές.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Γεώργιος Ντόλιος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακόμη και η έλευση αυτού του νομοσχεδίου στη Βουλή θεωρώ ότι είναι σημαντικό πολιτικό γεγονός.

Θα θυμάστε όλοι ότι επιχειρήθηκε να κατατεθεί αυτό το νομοσχέδιο -ή περίπου αυτό- κατά τη διακυβέρνηση της χώρας από τον Λουκά Παπαδήμο, αλλά τότε αποκλείστηκε αυτή η δυνατότητα, λόγω του ότι εκείνη η κυβέρνηση είχε να κάνει μία πολύ συγκεκριμένη δουλειά.

Εξάλλου, θέλω να τονίσω ακόμα περισσότερο αυτό που είπα, λέγοντας ότι σ' αυτού του είδους τα θέματα η έκφραση άποψης στη σημερινή συγκυρία απαιτεί πολιτική γενναιότητα και πράξη αντίστασης, αν θέλετε, απέναντι σε ένα κλίμα ξενοφοβίας και ρατσισμού που αναπτύσσεται εξαιτίας της κρίσης. Θα έλεγα ότι αυτό το κλίμα αφορά και ιδιαίτερες κοινωνικές ομάδες, όπως είναι οι χρήστες ναρκωτικών. Αφορά και το έγκλημα γενικότερα. Εξάλλου, σ' αυτήν την Αίθουσα ακούστηκαν απόψεις ότι όλα τα εγκλήματα των ξένων σε βάρος Ελλήνων προέρχονται από ρατσιστική βάση.

Το πολιτικό σύστημα της χώρας, εξαιτίας της απαξίωσής του, εξαιτίας μίας γενικευμένης -θα έλεγα- ενοχοποίησής του, πρέπει να αντισταθεί σε ένα θεσμικό κατήφορο που επιχειρείται ή είναι εύκολο να ακολουθηθεί στα θέματα της δημοκρατίας. Το πιο εύκολο πράγμα ή αυτό που είναι πιθανόν να μας συμβεί είναι να υιοθετήσουμε συντηρητικές -ή και ακροδεξιές απόψεις καμιά φορά- με τη λογική ή με την προσδοκία της ανασχεσης κάποιων ρευμάτων που φαίνεται ότι αναπτύσσονται στην πατρίδα μας. Αποτελεί έσχατη πλάνη και μέγιστη πολιτική αφέλεια, εάν πιστεύουμε ότι η υιοθέτηση τέτοιου είδους απόψεων είναι δυνατόν να ανακόψει την ανάπτυξη αυτών των ρευμάτων. Το αντίθετο ακριβώς πρέπει να κάνουμε και σ' αυτό πρέπει να συμφωνήσουν όλα τα κόμματα του δημοκρατικού τόξου στη Βουλή.

Όσον αφορά το σχέδιο νόμου, πρέπει να πούμε ότι είναι ένα σχέδιο νόμου που ήρθε στη Βουλή και υπήρξαν οι αναγκαίοι συμβιβασμοί, που είναι συμβιβασμοί μίας ιδιαίτερης κουλτούρας που αναπτύσσεται λόγω του ότι υπάρχει μία Κυβέρνηση συνεργασίας. Όμως, αναπτύσσονται συμβιβασμοί και λόγω του ότι ακριβώς πολλά κόμματα του δημοκρατικού τόξου συνειδητοποιούν ότι υπάρχουν ζητήματα κοινωνικά, ζητήματα δημοκρατίας, στα

οποία πρέπει να ανακαλύψουμε τον κοινό μας τόπο. Δεν είναι αποδοτικά. Δεν είναι εξαργυρώσιμη πολιτική αυτή η στάση όλων των κομμάτων. Θα επαναλάβω, όμως, ότι θεωρώ ότι το πολιτικό σύστημα έχει χρέος να σταθεί στο ύψος των σημερινών περιστάσεων.

Επίσης, θα αναφερθώ σε γενικότερα ζητήματα. Διαφωνούμε με την άκριτη αυστηρότητα. Νομίζω ότι αυτό είναι κοινός τόπος. Αλλιώς αντιμετωπίζονται οι έμποροι, αλλιώς οι χρήστες και αλλιώς οι χρήστες που είναι και διακινητές. Υπήρξαν συμβιβασμοί ακόμα και στα όρια των ποινών.

Βεβαίως, θέλω να επισημάνω ότι αυτό το σχέδιο νόμου έρχεται ως συνέχεια μίας νομοθετικής εξέλιξης, η οποία ξεκινά από το 1987 και περιλαμβάνει μία σειρά νομοθετημάτων.

Θα ήθελα να κάνω μερικές διαπιστώσεις. Πρώτον, υπάρχουν τριακόσιοι θάνατοι το χρόνο από ναρκωτικά. Δεύτερον, το 40% των φυλακισμένων έχουν άμεση σχέση με τα ναρκωτικά και πολύ περισσότεροι απ' αυτούς έχουν έμμεση σχέση. Βεβαίως, αυτή η διαπίστωση μας οδηγεί στο συμπέρασμα σχετικά με το πού οφείλεται σε πολύ μεγάλο βαθμό η υπερφόρτωση των φυλακών.

Θα έλεγα ότι το 1987, υπήρξε το θεμέλιο της νομοθεσίας για τα ναρκωτικά με το άρθρο 1 τότε του νόμου εκείνου, σύμφωνα με το οποίο το ΚΕΘΕΑ ίδρυε τον πρώτο οργανισμό απεξάρτησης. Έκτοτε, επαναλαμβάνω ότι υπήρχε μία διαρκής εξέλιξη της νομοθεσίας μας. Σταθμό, θα έλεγα, αποτέλεσε το 1993, όπου ιδρύεται ο ΟΚΑΝΑ και, βεβαίως, ξεκινά η παροχή των υποκατάστατων.

Σε διεθνές επίπεδο, θέλω να σημειώσω την απόφαση-πλαίσιο του συμβουλίου το 2004, της οποίας τα προτεινόμενα μέτρα στα θέματα των ποινών είναι χαμηλότερα απ' αυτά της ελληνικής νομοθεσίας.

Επειδή μίλησαν αρκετοί συνάδελφοι για την πρόληψη, θέλω να επισημάνω –νομίζω ότι το τόνισαν όλοι οι συνάδελφοι– ότι για να λειτουργήσει η ιστορία της πρόληψης, θα πρέπει να υπάρξει και η χρηματοδότηση. Η χρηματοδότηση δεν είναι πολύ υψηλή. Τα απαιτούμενα κονδύλια μπορούν, παρά το μικρό τους μέγεθος, να αποδώσουν πολύ σημαντικούς καρπούς. Αυτό δείχνει η εμπειρία μέχρι τώρα.

Πρέπει να σημειώσουμε ότι τα κέντρα πρόληψης, τα οποία δημιουργήθηκαν με πρωτοβουλία του ΟΚΑΝΑ και της τοπικής αυτοδιοίκησης και τα οποία γνωρίζω και από προσωπική εμπειρία, έχουν παραγάγει θαυμάσια αποτελέσματα. Δεν χρηματοδοτούνται σήμερα ούτε από το Υπουργείο Εσωτερικών και αυτό είναι ένα ζήτημα. Πολλές φορές, η τοπική αυτοδιοίκηση αναγκάζει να βάλει το χέρι στη σχεδόν αδειανή της τσέπη, γιατί δεν θέλει να τα κλείσει. Υπάρχει πρόβλημα πληρωμής των εργαζομένων τους. Δεν χρηματοδοτούνται. Δυστυχώς, δεν ανταποκρίνεται ούτε το Υπουργείο Υγείας στις υποχρεώσεις που διά της υπογραφής του έχει αναλάβει.

Νομίζω ότι όλο αυτό το σχέδιο νόμου, όλο αυτό το οποίο επετεύχθη σ' αυτήν την Αίθουσα διά μιας σειράς συμβιβασμών, δεν θα έχει αποτέλεσμα, αν κύριε Υπουργέ, δεν αναληφθεί από εσάς μία πολιτική πρωτοβουλία στην κατεύθυνση συγκεκριμένων Υπουργείων, στα οποία αναφέρθηκα. Εφ' όσον αυτά υποχρεωθούν να ανταποκριθούν στις στοιχειώδεις υποχρεώσεις τους, τότε νομίζω ότι το θέμα της πρόληψης μπορεί να λειτουργήσει για μία ακόμα φορά.

Θέλω να πω ότι μ' αυτόν τον τρόπο μπορείτε να προστατεύσετε και να προαγάγετε κατά τον καλύτερο τρόπο και το περιεχόμενο του νομοσχεδίου σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κ. Τσοούκαλης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Αριστεράς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώνοντας τη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου, μπορούμε –αβίαστα, νομίζω– να καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι το πρώτο θεσμικό τεστ αυτής της Κυβέρνησης, όσον αφορά τη νομοθέτηση, πήγε πάρα πολύ καλά. Έγινε μία πολύ καλή συζήτηση, αναπτύχθηκαν οι απόψεις, διεφάνθησαν οι διαχωριστικές ιδεολογικές και πολιτικές γραμμές και

μέσα από αμοιβαίους συμβιβασμούς και υποχωρήσεις, θεωρώ ότι καταλήξαμε στο καλύτερο αποτέλεσμα για την κοινωνία αλλά θα μου επιτρέψετε να σας πω και γι' αυτήν εδώ την Αίθουσα, για το πολιτικό σύστημα.

Αυτό το τεστ, όπως είπε και ο ομιλητής μας, ο Δημήτρης Αναγνωστάκης, ήταν το πρώτο θεσμικό τεστ μετά από μία σειρά επώδυνων προαπαιτούμενων, στο οποίο καλούμαστε όλοι να τοποθετηθούμε –ουσιαστικά δέσμιοι– προκειμένου να εκπληρώσουμε όλα εκείνα τα προαπαιτούμενα και να οδηγηθούμε στην έξοδο από την κρίση.

Είναι, λοιπόν, το πρώτο θεσμικό νομοσχέδιο. Εδώ ήταν ένα τεστ, μία δοκιμασία για την ίδια την Κυβέρνηση, ούτως ώστε όλοι οι κυβερνητικοί εταίροι να οριοθετήσουν τη σχέση τους μ' αυτήν την Κυβέρνηση αλλά ουσιαστικά να δώσουν και ένα μήνυμα για το πώς πρέπει να κινηθεί το πολιτικό σύστημα από εδώ και πέρα.

Θέλω να θυμίσω κάτι που καλό θα ήταν να το έχουμε συνεχώς υπ' όψιν μας. Αυτή εδώ η Βουλή –και τα τρία κόμματα βεβαίως– έδωσαν μία ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Βεβαίως, μαζί με το σύνολο της Κυβέρνησης, έδωσαν και ψήφο εμπιστοσύνης και σε κάθε έναν ξεχωριστά από τους Υπουργούς.

Πάρα πολλοί έχουμε διατυπώσει ενστάσεις για τη λειτουργία και τη συμπεριφορά Υπουργών της εκτελεστικής εξουσίας. Όμως, αυτό που πρέπει να συνειδητοποιήσουν τα τρία κόμματα της συγκυβέρνησης είναι ότι έχουμε δώσει ψήφο εμπιστοσύνης και στους Υπουργούς. Βεβαίως, οποιαδήποτε επιτυχία ή αποτυχία της Κυβέρνησης είναι συλλογική αποτυχία και όχι αποτυχία ενός Υπουργού ή επιτυχία του άλλου Υπουργού.

Έτσι, λοιπόν, οποιοδήποτε θετικό βήμα προς την κατεύθυνση της νομοθέτησης πρέπει να πιστώνεται από το σύνολο των κομμάτων που συμμετέχουν στην Κυβέρνηση και όχι μόνο.

Εδώ, θα ήθελα να κάνω μια ιδιαίτερη αναφορά στη στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, η οποία, πραγματικά, με δημιουργικό τρόπο, με ουσιαστικές προτάσεις, διαμόρφωσε διατάξεις οι οποίες θα μείνουν για πάρα πολύ καιρό στην υπηρεσία της ίδιας της κοινωνίας.

Δεν είναι τυχαίο ότι δύο θεσμικά νομοσχέδια είχαν στην κυριολεξία κολλήσει κατά τη διάρκεια της προηγούμενης συγκυβέρνησης, αναφέρομαι στη συγκυβέρνηση του κ. Παπαδήμου. Και δεν είναι θέμα ειδικού σκοπού, όπως ανέφερε ο προηγούμενος ομιλητής, ότι η Κυβέρνηση αυτή ήταν ειδικού σκοπού και δεν μπορούσε να νομοθετήσει –κύριε Ντόλιο– αυτά τα δύο κρίσιμα νομοσχέδια. Θέλω να πιστεύω ότι απλούστατα ωρίμασε το πολιτικό σύστημα, οι πολιτικές δυνάμεις και καταφέρνουν να ξεπερνούν σκοπέλους. Αυτό θα φανεί και στο επόμενο χρονικό διάστημα. Εμείς τουλάχιστον, ως Δημοκρατική Αριστερά, θα κάνουμε ό,τι μπορούμε, ούτως ώστε να επιτυγχάνονται αυτοί οι συμβιβασμοί και να βρίσκουμε την κοινή βάση.

Καθυστέρησε αυτό το νομοσχέδιο, καθυστέρησε αυτό το πλαίσιο. Γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι η καθυστέρηση εισαγωγής τέτοιων ρυθμίσεων σε κρίσιμα νομοσχέδια, τα οποία έρχονται να καλύψουν τεράστια κοινωνικά προβλήματα, στοιχίζει ζωές.

Ήταν χαρακτηριστική η αναφορά της εισηγήτριας του ΣΥΡΙΖΑ στη χθεσινή της τοποθέτηση, ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι τιμή σε όσους έχουν χάσει μέχρι τώρα τη ζωή τους και οι οποίοι θα ζούσαν εάν είχε εισαχθεί προηγουμένως. Όπως είπε ο Παναγιώτης Λαφαζάνης –αν δεν κάνω λάθος– πάρα πολλοί στις φυλακές περιμένουν αυτές τις ρυθμίσεις, προκειμένου να υπάρξει μία πιο επιεικής αντιμετώπιση του προβλήματός τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει κάποια στιγμή να σταματήσουμε να συζητάμε αποσπασματικά και παρεμπιπτόντως γι' αυτό το τεράστιο κοινωνικό ζήτημα. Αναφέρθηκε απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής το περίφημο τρίπτυχο πρόληψη – θεραπεία – επανένταξη. Αυτό το τρίπτυχο θεωρώ ότι είναι ελλιπές, κύριε Υπουργέ. Είναι πρόληψη, θεραπεία, ποινικό φαινόμενο, ποινή και επανένταξη.

Γιατί αφαιρούμε την ποινή από το τρίπτυχο; Γιατί θεωρούμε, δυστυχώς για τη χώρα μας, ότι η ποινή είναι τιμωρία και ότι η ποινή επιδεινώνει την κατάσταση του οποιουδήποτε δράστη, του οποιουδήποτε κατηγορούμενου. Ξεχνάμε τι ρόλο παίζει η ποινή στο δικαίό μας σύστημα, στο ποινικό σύστημα, ότι δηλαδή η ποινή είναι στοιχείο σωφρονισμού και επανένταξης και ότι βοηθά

σε αυτό.

Αυτό, λοιπόν, είναι το τετράπτυχο. Ποια είναι η αρμοδιότητα του Υπουργείου Δικαιοσύνης; Και αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα που έχουμε σε αυτήν εδώ τη χώρα; Το πρόβλημα είναι ότι τα τρία στοιχεία από το τετράπτυχο αυτό, δεν αφορούν το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Αφορούν όλη την κοινωνία, αφορούν όλη την εκτελεστική εξουσία, αφορούν όλο το πολιτικό σύστημα. Πρόληψη, θεραπεία και επανένταξη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να είναι δομικά στοιχεία ενός ολοκληρωμένου προγράμματος αντιμετώπισης των εξαρτησιογόνων ουσιών, που αφορά όλα τα άλλα υπόλοιπα Υπουργεία και όλο το υπόλοιπο πολιτικό σύστημα.

Έτσι, λοιπόν, το να ερχόμαστε και να απευθύνουμε μομφές σε ένα Υπουργείο, το οποίο δεν έχει αρμοδιότητα να διαμορφώσει το πλαίσιο σε όλα τα άλλα θέματα, νομίζω αν μη τι άλλο είναι άδικο. Θα έπρεπε να υπάρξει ένας ολοκληρωμένος προβληματισμός για το πώς όλη η Κυβέρνηση, όλο το πολιτικό σύστημα θα διαμορφώσει το νέο πλαίσιο διαχείρισης του τεράστιου αυτού κοινωνικού ζητήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό είναι ένα καλό νομοσχέδιο. Κατά την εκτίμησή μου, αυτό το νομοσχέδιο είναι ένας νόμος-πλαίσιο. Κάτι τέτοιο χρειαζόταν η χώρα: Ένα νομοσχέδιο και ελπίζω, ένας νόμος -είμαι βέβαιος ότι θα είναι και ένας νόμος- ο οποίος έχει εσωτερική ευελιξία, είναι ευπροσάρμοστος, θέλει να ακολουθεί τις εξελίξεις, να παρακολουθεί τις εξελίξεις και βεβαίως, να παραμορφάζεται σε αυτές.

Βασική προϋπόθεση είναι η συστηματική αξιολόγησή του, κύριε Υπουργέ. Ας ακολουθήσουμε -σε αυτόν το νόμο τουλάχιστον- κάτι που δεν έχουμε κάνει ποτέ ως χώρα. Την αξιολόγηση. Να έχουμε, δηλαδή, συστηματικές εκθέσεις για το πώς κινείται, πού είναι τα κενά, πού υπάρχει έλλειμμα χρηματοδότησης, πού υπάρχει θεσμικό πρόβλημα, πρόβλημα δομών, πρόβλημα συμπεριφορών, πού υπάρχει ανεπάρκεια σε όλα τα στοιχεία εκείνα του ποινικού φαινομένου που πρέπει να αντιμετωπιστούν. Να έχουμε τουλάχιστον μία συστηματική αξιολόγηση.

Ακούστηκαν ενδιαφέρουσες απόψεις. Θέλω να σταθώ στη διατύπωση των διαφορετικών απόψεων που κατατέθηκαν στην Αίθουσα αυτή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σταθώ ιδιαίτερα στην τοποθέτηση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος κατέθεσε ενώπιόν μας μία ολοκληρωμένη άποψη αντιμετώπισης του φαινομένου αυτού, εκφράζοντας τα επιχειρήματα της άλλης σχολής. Τα διατύπωσε μάλιστα και με ορολογία. Οι σχολές είναι δύο. Η μία είναι η φιλελεύθερη και η άλλη είναι η συντηρητική. Είχε την τόλμη ο κ. Βορίδης να πει ότι αυτό που εκφράζει είναι η συντηρητική άποψη, η οποία λέει ότι για όλα τα κοινωνικά φαινόμενα υπάρχει πρωτίστως η ατομική ευθύνη. Και ως στοιχείο επιλογής πλέον πρέπει να αντιμετωπίζεται με το συγκεκριμένο τρόπο και το φαινόμενο αυτό. Δηλαδή, کہας, μελέτη, αντίληψη βιωσιμότητας. Ότι δηλαδή, η ατομική, η προσωπική επιλογή ενός χρήστη, οδηγεί ουσιαστικά ως παρεπόμενο και έχει ως παρεπόμενο την κινητοποίηση κοινωνικών δυνάμεων, κρατικών μηχανισμών, στήσιμο δομών, κόστος για το πώς ακριβώς θα το αντιμετωπίσουμε.

Η άλλη άποψη, η φιλελεύθερη, λέει ότι δεν υπάρχει ατομική επιλογή ξέχωρα από την κοινωνική πραγματικότητα. Και ως τέτοια πρέπει να αντιμετωπίζεται από την ίδια την κοινωνία. Για παράδειγμα, πώς είναι δυνατόν να καταλογιστεί ως ατομική ευθύνη η ένταξη ενός ανηλίκου δυστυχώς στον εφιάλτη των ναρκωτικών; Και πρέπει να αντιμετωπιστεί με αυτόν τον τρόπο; Ή, για παράδειγμα, ακόμα και για έναν ενήλικα, που εμπίπτει σε αυτή την κατηγορία, ήταν πραγματικά προσωπική του επιλογή ή κάτι άλλο; Και σε τελευταία ανάλυση, τι θα απαντήσουμε στη χρήση του αλκοόλ και του καπνού, που επίσης είναι ναρκωτικές ουσίες, πλην όμως νομιμοποιημένες από το σύστημα;

Καταλήγω, λέγοντας ότι το κρίσιμο ζήτημα γι' αυτό το νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, θα είναι η εφαρμογή του. Και επ' αυτού, μεγάλο μέρος της ευθύνης φέρει και το Υπουργείο σας, όσον αφορά, κυρίως, στα θέματα της καταστολής και της επανένταξης. Και ας ελπίσουμε πάρα πολύ σύντομα να έχουμε μηνύματα θετικά και από τα άλλα εμπλεκόμενα Υπουργεία και γενικότερα

από όλη την Κυβέρνηση στη διατύπωση ενός ολοκληρωμένου σχεδίου αντιμετώπισης αυτού του τεράστιου κοινωνικού προβλήματος.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξαναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα εννιά μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το 3ο Γυμνάσιο Αμαλιάδας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αθανάσιος Παφίλης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, έχει τοποθετηθεί ολοκληρωμένα στο πρόβλημα των ναρκωτικών σε αυτήν την Αίθουσα κάθε φορά που ερχόντουσαν κάποια νομοσχέδια. Αλλά και πριν από έναμιση χρόνο, όταν είχαμε κάνει μία επερώτηση στον κ. Λοβέρδο, είχε γίνει ολόκληρη συζήτηση. Άλλωστε, ο εισηγητής μας αναφέρθηκε αναλυτικά. Πολύ περισσότερο δε, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας -και αυτό δεν το λέμε για να ευλογήσουμε τα γένια μας- έξω από τη Βουλή, αλλά και η Κομμουνιστική Νεολαία Ελλάδας, εδώ και πάρα πολλά χρόνια έχει αναλάβει σημαντικές πρωτοβουλίες μαζί με το μαζικό κίνημα.

Όλα αυτά τα χρόνια, έχουμε κρατήσει μια συνεπή και αδιάλλακτη κυριολεκτικά στάση ενάντια σε όλα τα ναρκωτικά, όταν από τις υπόλοιπες πτέρυγες της Βουλής προωθούνταν η αντίληψη διαχωρισμού σκληρών και μαλακών ναρκωτικών. Έχουμε κρατήσει αδιάλλακτη στάση σε κάθε μορφή, η οποία ουσιαστικά νομιμοποιεί τη χρήση των ουσιών, που οδηγούν σε συμβιβασμό και στη διατήρηση του προβλήματος. Θεωρούμε ότι αυτή μας η στάση και η δράση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας αλλά και των φορέων που εμπλέκονται σε αυτό το τεράστιο κοινωνικό πρόβλημα, έχει συμβάλει στο γεγονός, ότι παρά την ένταση του προβλήματος, τα ποσοστά στην Ελλάδα είναι πολύ μικρότερα από ό,τι σε άλλες χώρες, όπου κυριάρχησαν οι υποτιθέμενες νεοτεριστικές ή «φιλελεύθερες» ή μοντέρνες ή ρεαλιστικές αντιλήψεις, ιδιαίτερα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και το ότι στην Ελλάδα είναι μικρότερο το ποσοστό δεν έχει να κάνει με αυτό που είπε ο κ. Βορίδης, που απέσπασε ένα μέρος από τη συνολική μας τοποθέτηση, δηλαδή το μέρος των βαριών πονιών για τους εμπόρους. Αλλά έχει να κάνει με τη συνολική ιδεολογική αντιπαράθεση που ανοίχθηκε στη χώρα μας. Και μέσα στο ίδιο το νεολαιίστικο και το λαϊκό κίνημα και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είχε καθοριστική συμβολή σε αυτήν την αντιπαράθεση, παρ' ό,τι δεχθήκαμε πυρά, επιθέσεις, ότι είμαστε καθυστερημένοι, ότι δεν καταλαβαίνουμε και όλα τα υπόλοιπα.

Και είναι απορίας άξιο, πραγματικά, πώς έρχεστε σήμερα -και ο κύριος Υπουργός και ο ΣΥΡΙΖΑ και από το ΠΑΣΟΚ και από τη Νέα Δημοκρατία- και επικαλείστε την Ευρωπαϊκή Ένωση. Λέτε ότι είμαστε πίσω από αυτά που κάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Εμείς σας δώσαμε έναν πίνακα. Τον είδατε; Σας τον έδωσε ο κ. Γκιόκας. Η Ελλάδα είναι στις τρεις τελευταίες χώρες σε ό,τι αφορά τα ναρκωτικά. Το πείραμα της Ολλανδίας, που αντιπροσώπευε το ευρωπαϊκό όραμα, είναι τέτοιο ώστε έχουν ξεφύγει όλα τα ποσοστά. Δεν τα μετράνε πια. Είναι πάνω από 60% και 70% αυτή η απελευθέρωση. Και στις άλλες χώρες γίνονται ακριβώς τα ίδια. Και έρχεστε τώρα στη Βουλή και αντί να χρησιμοποιήσετε αυτά τα θετικά που έχουν γίνει εδώ με όλη αυτήν την παρέμβαση και με το ότι έχουμε μικρότερα ποσοστά, τα οποία είναι βέβαια αυξανόμενα -αυτό εξηγείται και από την κρίση αλλά και από μια σειρά άλλους παράγοντες- επικαλείστε ότι είμαστε πίσω σε σχέση με την ευρωπαϊκή νομοθεσία.

Τι θέλετε να γίνει η Ελλάδα δηλαδή; Ολλανδία; Αυτό θέλετε; Να τα πουλάνε στα περίπτερα; Τι θέλετε να γίνουν; Πάρκα με ανθρώπους που πεθαίνουν με τη σύριγγα; Τι θέλετε να γίνει στην

Ελλάδα; Ό, τι γίνεται στη Βρετανία και στη Γαλλία; Διαβάστε την έκθεση του ΟΗΕ. Είναι κόλαφος. Πρώτη η Βόρεια Αμερική σε θανάτους και μετά έρχεται η Ευρώπη συνολικά. Δείτε τι γίνεται σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό το πλαίσιο θέλετε να φέρετε στον ελληνικό λαό; Γιατί ουσιαστικά αυτό λέτε. Και όμως, αυτό κάνετε, η Κυβέρνηση συνολικά. Και δεν δέχομαι το διαχωρισμό του κ. Τσούκαλη ότι είναι άλλο αυτό το Υπουργείο και άλλο τα υπόλοιπα. Η Κυβέρνηση συνολικά κινείται σε αυτήν τη λογική της πεπατημένης, στη λογική και στην κυρίαρχη αντίληψη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δηλαδή, συμβιβασμός με το πρόβλημα και όχι αντιμετώπισή του.

Εμείς δεν έχουμε καμμία αυταπάτη ότι μπορεί ριζικά να αντιμετωπιστεί. Πιστεύουμε, όμως, ότι έστω και μέσα στον καπιταλισμό μπορεί να υπάρξουν κάποια μέτρα, ώστε οι άνθρωποι που κάνουν προσπάθεια να ξεφύγουν, αν υπάρξουν κοινωνικές υποδομές, αν υπάρξει διαφορετική πολιτική, θα μπορέσουν να ξεφύγουν και να επανενταχθούν και να γλυτώσουν από θανάτους και, βέβαια, από αυτήν την εξάρτηση που έχουν σε όλη τους τη ζωή.

Τι κάνει τώρα η Κυβέρνηση με αυτό το νομοσχέδιο πέρα από τα θετικά βήματα; Κάνει μια επιλογή, διαιωνίζει την υποκατάσταση αντί να δώσει έμφαση και να στηρίξει τα στεγνά προγράμματα και την πρόληψη. Όμως, το να ανάγεις το πρόβλημα σε πρόβλημα συντήρησης, στην πραγματικότητα συνεισφέρει - προβθές για να το πω πιο ανοιχτά - στη διάδοση. Αυτός είναι ο πρώτος λόγος που δεν ψηφίζουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής.

Το δεύτερο σοβαρότατο θέμα -που εμάς δεν μας φαίνεται παράξενο για να είμαστε και ειλικρινείς ούτε πέφτουμε από τα σύννεφα- είναι η προώθηση της ιδιωτικοποίησης των δομών πρόληψης, θεραπείας και κοινωνικής επανένταξης. Ξέρουμε ότι όλα πουλούνται και αγοράζονται. Αυτό σημαίνει καπιταλισμός, νόμος, είναι, ο νόμος του κέρδους. Τα πάντα!

Εδώ τελικά -και το περιμέναμε να το φέρετε αλλά ελπίζαμε ότι δεν θα το φέρετε- έρχεται, ρίχνετε στο τζόγο της αγοράς δηλαδή και στην επιχειρηματική δραστηριότητα ένα τεράστιο, ευαίσθητο, πολυσύνθετο κοινωνικό πρόβλημα.

Είναι μία πρόκληση να μας πείτε -και σας ρωτάω ευθέως, κύριε Υπουργέ, και όλους τους αρμόδιους- αν αυτή τη στιγμή λειτουργούν ιδιωτικά κέντρα στην Ελλάδα χωρίς κανένα νομικό πλαίσιο. Ναι ή όχι; Δεν λειτουργούν; Να σας δώσουμε τηλεφώνω να τα πάρετε. Είκοσι χιλιάδες ευρώ για οκτώ μήνες, χωρίς κανένα θεσμικό πλαίσιο, χωρίς καμμία εγγύηση. Αυτή τη στιγμή λειτουργούν παράνομα ουσιαστικά. Έχετε να μας πείτε τίποτα στη Βουλή για αυτό το πράγμα; Γιατί δεν κάνετε τίποτα;

Ήδη, αυτές τις μέρες βγήκαν στις τηλεοράσεις διάφοροι επιχειρηματίες και ζητούν ακόμα να πάρουν και τη χρηματοδότηση από τις δημόσιες δομές που υπάρχουν, όπως είναι ο ΟΚΑΝΑ, ΚΕΘΕΑ και τα υπόλοιπα. Λένε «αφού εσείς δεν μπορείτε να τα κάνετε, δώστε τα σε εμάς για να τα κάνουμε καλύτερα».

Εδώ και αρκετό διάστημα, πριν ψηφιστεί ο νόμος, έχουν εμφανιστεί διάφορες περιέργες -για εμάς καθόλου περιέργες- ΜΚΟ, κατ' όνομα ΜΚΟ, οι οποίες κάνουν μάλιστα ενημερώσεις και εκδηλώσεις για την πρόληψη, την αντιμετώπιση κ.λπ., Ανοίγετε ένα δρόμο ιδιωτικοποίησης του θέματος των ναρκωτικών, δηλαδή, να το ρίξετε στον τζόγο της αγοράς, στην κερδοσκοπία.

Και εδώ δεν καταλαβαίνουμε τη στάση του ΣΥΡΙΖΑ. Ο κ. Λαφαζάνης λέει ότι το νομοσχέδιο έχει ένα τυρί και δύο φάκες. Και το ψηφίζετε. Πώς γίνεται αυτό; Δεν είναι αντιφατικό; Τα δύο αυτά θέματα είναι στρατηγικά ζητήματα, δεν είναι τυχαία θέματα. Για το ένα, πείτε ότι έχετε διαφορετική άποψη αλλά για το δεύτερο, αυτό της ιδιωτικοποίησης, που τόσο πολύ το καταγγέλλατε -και σωστά κατά την άποψη μας- δεν είναι στρατηγικό θέμα που απαγορεύει να ψηφίσεις επί της αρχής ένα νομοσχέδιο που έχει δύο φάκες και παίρνεις το τυράκι; Γιατί τέτοια αντιφατικότητα και γιατί τέτοιες γραμμές;

Την ίδια στιγμή η κατάσταση στις δημόσιες δομές -και είναι γνωστό- είναι τραγική πλέον λόγω έλλειψης χρηματοδότησης. Αντί να αναβαθμιστούν τα θεραπευτικά προγράμματα, μειώνεται η χρηματοδότηση.

Ας κάνουμε και έναν απολογισμό σήμερα στα όσα είχε εξαγγείλει ο κ. Λοβέρδος, σχετικά με τα νοσοκομεία και με τη μεθα-

δόνη. Πώς έχουν μετατραπεί; Πάνε παίρνουν τη δόση και φεύγουν, δεν υπάρχει καμμία ιατρική φροντίδα, τίποτα! Ουσιαστικά, έχουν μετατραπεί σε περίπτερο. Αντί να ενισχυθούν τα μέτρα πρόληψης και απεξάρτησης με στεγνά προγράμματα, που έχουν υψηλή αποτελεσματικότητα 67% έως 70%, γίνεται το αντίθετο.

Σε αυτά, λοιπόν, τα στρατηγικά θέματα που θέσαμε ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ο κύριος Υπουργός και οι άλλοι δεν απάντησαν σε κανένα από τα δύο θέματα. Τι έκανε όμως; Έκανε μια πονηριά. Από τη μία μεριά χρησιμοποίησε ως δόλωμα ορισμένες βελτιώσεις που γίνονται στο νομοθετικό πλαίσιο της ποινικής αντιμετώπισης των εξαρτημένων δραστών -που ωστόσο ήταν αναγκαίες και έπρεπε να γίνουν, όχι χθες-προχθές αλλά, εδώ και πάρα πολλά χρόνια και που εμείς, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας τις ζητούσαμε συνέχεια και επιμέναμε- και από τη άλλη μεριά χαράζει μια καινούργια στρατηγική.

Εμείς μιλούσαμε και συνεχίζουμε να μιλάμε και σήμερα για καταστολή στην ουσία και στους εμπόρους και όχι στους χρήστες. Μιλούσαμε για αυστηροποίηση και για «τσάκισμα» από πολλές πλευρές -και έχουμε ανοίξει και μεγάλο ιδεολογικό μέτωπο- του θέματος των ουσιών και των εμπόρων και για επείκεια στους χρήστες. Όμως, τι μπορείς άραγε να ζητήσεις σήμερα; Κυριολεκτικά είναι απορίας άξιο να μιλάς σήμερα για καταστολή της ουσίας, αφού κάθε εβδομάδα εμφανίζεται και μια νέα χημική ουσία. Αυτά τα λέει η έκθεση του ΟΗΕ. Κάθε εβδομάδα και μια νέα χημική ουσία! Αυτός είναι ο κόσμος σας, αυτός είναι ο καπιταλισμός! Αυτός είναι! Η βαρβαρότητα στο έπακρο! Είναι έξω από κάθε λογική. Αυτά τα στοιχεία έχουν ειπωθεί. Το Χημείο του κράτους δεν προλαβαίνει να δει τις ουσίες που έρχονται κάθε μέρα. Η παραγωγή, η αγοραπωλησία και οι φαρμακευτικές εταιρείες κρύβουν γινάσματα συμφέροντα. Μήπως ξεχάσατε ή μήπως δεν έχετε διαβάσει ιστορικά ότι η «BAYER» διαφήμιζε την ηρωίνη ως αντίδοτο για τη μορφίνη τη δεκαετία του '20; Το έκανε με αφίσες σε όλη την Αμερική. Μετά ήρθε η μεθαδόνη. Ποιος την παράγει τη μεθαδόνη; Οι μεγάλες φαρμακευτικές εταιρείες δεν την παράγουν; Δεν ξέρετε ότι κρύβονται απίστευτα συμφέροντα από πίσω, πέρα από το ιδεολογικό στοιχείο που έγκειται στο ότι θέλουν να στείλουν τον κόσμο σε ψεύτικους παραδείσους; Τι να ζητήσουμε λοιπόν;

Έρχεστε τώρα, λοιπόν, και φέρνετε κάποιες θετικές διατάξεις, με τις οποίες εμείς συμφωνούμε -με τις επιφυλάξεις, βεβαίως, που εκφράσαμε- και θα τις ψηφίσουμε αλλά παράλληλα ανοίγετε το δρόμο με τη μια κατεύθυνση να τις συντηρήσετε και με την άλλη, να ιδιωτικοποιήσετε διάφορες δομές.

Όμως, φτάνουν αυτά τα μέτρα που φέρνετε; Διότι εδώ λίγο ως πολύ και με τη συναίνεση των άλλων παρουσιάζετε αυτό το σχέδιο νόμου ως μια τομή. Για να δούμε, λοιπόν, αν φτάνουν αυτά τα μέτρα. Διότι αυτό το σχέδιο νόμου αλλά και η γενικότερη δική σας πολιτική, δεν κατοχυρώνει το δικαίωμα στη θεραπεία και στην κοινωνική επανένταξη. Το κατοχυρώνει;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ να μου δώσετε μερικά λεπτά ακόμα, όπως και στους άλλους ομιλητές.

Υπάρχουν καινούργιες διατάξεις που κατοχυρώνουν το να είναι δημόσια και δωρεάν σε αυτούς που την έχουν ανάγκη; Ναι ή όχι; Όχι! Πείτε μας, λοιπόν, τι καινούργιο φέρνετε; Αυτό που φέρνετε είναι η διάλυση των δημοσίων δομών. Δεν ακούσαμε κουβέντα για το αν θα δοθούν χρήματα. Βέβαια, ο κύριος Υπουργός -δεν είναι προσωπικό το θέμα- παραπέμπει στα άλλα Υπουργεία. Όμως, όταν λες ότι φέρνω ένα σχέδιο νόμου για να αντιμετωπίσω τέτοιου είδους προβλήματα και δεν δίνεις χρήματα αλλά αντίθετα τα μειώνεις, δεν είναι κοροϊδία το να λέμε ότι είναι τομή και ότι αντιμετωπίζει τα προβλήματα;

Προβλέπονται μέτρα κοινωνικής επανένταξης; Διότι τι σημασία έχει αν τελικά κάποιος δώσει γενναία και σκληρή μάχη και τα καταφέρει και δεν μπορέσει να βρει πρώτα απ' όλα δουλειά; Αυτό που ζητάμε είναι η δουλειά. Αν δεν επανενταχθεί κοινωνικά, θα καταλήξει πάλι στο φαύλο κύκλο των ψευδαισθήσεων.

Επιμένουμε πάλι στο να στηρίζετε τα στεγνά προγράμματα που έχουν μεγάλη αποτελεσματικότητα. Μάλιστα, με βάση τα τελευταία στοιχεία, αυτή είναι πάνω από 67%. Γιατί, λοιπόν, δεν τα

στηρίζετε; Η μεθαδόνη έχει αποτελεσματικότητα μόνο 2% και αυτό με ερωτηματικά. Γι' αυτό, λοιπόν, εμείς λέμε και αποδεικνύουμε ότι παρά αυτά τα βήματα τα οποία έπρεπε να γίνουν, η Κυβέρνηση επιλέγει την πολιτική της συντήρησης, της υποκατάστασης, η οποία οδηγεί σε διάδοση.

Εμείς, το συγκεκριμένο το έχουμε σε πρώτη προτεραιότητα όχι μόνο τώρα αλλά και παλαιότερα. Ο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» σήμερα, θα μπορούσε να γράφει για τον Ερντογάν ή για οτιδήποτε άλλο. Κι όμως εμείς κάναμε επιλογή και στο πρωτοσέλιδο έχουμε τίτλο «Πρόληψη, απεξάρτηση, επανένταξη».

Κλείνοντας, λοιπόν, θέλουμε να καλέσουμε το λαό και τη νεολαία να αντισταθεί και να διεκδικήσει την πρόληψη, τη θεραπεία και την επανένταξη και να σπάσει την αντίληψη που περνά και σε αυτόν τον τομέα και έγκειται στο «δεν μπορούμε». Όπως περνάει η κυρίαρχη αντίληψη που λέει ότι πρέπει να φτάσουμε στο '20, να πεθάνουμε και να μείνουμε άνεργοι, για να ξαναζωντανέψει ο καπιταλισμός και ότι δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε άλλο, έτσι λένε και εδώ ότι δεν μπορούμε. Μπορούμε! Και το νεολαϊστικό κίνημα και οι μαζικοί φορείς, αξίζει να ασχοληθούν με αυτήν την κατεύθυνση και να ενταχθούν στη συνολικότερη πάλη για την ανατροπή αυτής της βάρβαρης πολιτικής, που θα επιδεινώσει ακόμα περισσότερο τη θέση αυτών των ανθρώπων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Επαμεινώνδας Μαριάς.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το θέμα που συζητάμε σήμερα και για το οποίο θα ψηφίσουμε είναι πάρα πολύ σοβαρό και αφορά βεβαίως τη μάστιγα των ναρκωτικών. Όμως, ας δούμε λίγο το πώς διαμορφώνεται αυτήν τη στιγμή το πολιτικό σκηνικό.

Στην Αίθουσα αυτή έχουμε δει, βεβαίως, μια στενή μνημονιακή συνεργασία της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ και η οποία είναι αγαστή και ισχυρή και είναι αυτή που στηρίζει την Κυβέρνηση στις σημαντικές αντικοινωνικές μνημονιακές πολιτικές.

Ταυτόχρονα, όμως, έχουμε διαπιστώσει ότι σε ορισμένα άλλα ζητήματα -ζητήματα τα οποία θα έλεγα ότι αφορούν ίσως σε μεγάλο βαθμό το εικοκοδόμημα- υπάρχει πλέον σημαντική διαφοροποίηση. Παράδειγμα αποτελεί και το ζήτημα των μωφτηδων αλλά και το ζήτημα της υπόθεσης της ιθαγένειας. Όμως και σε άλλα θέματα αρχίζει να διαμορφώνεται μια ρήξη μέσα στο μνημονιακό μπλοκ. Και όταν λέω «θέματα εικοκοδομήματος», δεν σημαίνει ότι αυτά δεν έχουν άμεση σχέση με τη ζωή και την κοινωνία αλλά είναι ζητήματα που έχουν και ένα κομμάτι που άπτεται της ιδεολογίας.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι σήμερα σε ένα θέμα στο οποίο αναπτύχθηκε μια έντονη σύγκρουση στο πεδίο του εικοκοδομήματος, δηλαδή στον τρόπο αντιμετώπισης της μάστιγας των ναρκωτικών ως μεθοδολογία και ως αντίληψη, λίγο-πολύ με βαριά καρδιά η Νέα Δημοκρατία ψήφισε το νομοσχέδιο. Μάλιστα, για μένα δεν ήταν τυχαίο ότι ξεκίνησε πρώτα η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ και εν συνεχεία ήρθε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας για να το στηρίξει με βαριά καρδιά.

Αυτό που εμείς διαπιστώνουμε -και θέλω να το επισημάνω σε αυτήν την Αίθουσα- είναι ότι η Νέα Δημοκρατία και κυρίως η Κυβέρνηση, θα επιθυμούσε να προχωρήσει με το μνημονιακό μπλοκ στα θέματα της οικονομίας. Όμως, στο πεδίο θεμάτων που αφορούν το εικοκοδόμημα, θέλει να διατηρεί μια ευελιξία και επιθυμεί να στηριχθεί και από άλλες πτέρυγες της Βουλής, δίνοντας ταυτόχρονα μια ευελιξία στη ΔΗΜΑΡ και ενδεχόμενα στο ΠΑΣΟΚ να διατηρούν την ιδεολογική τους ταυτότητα αλλά και μια τάση η Νέα Δημοκρατία να παίρνει ψήφους από άλλες πλευρές. Έτσι, διατηρείται η δυνατότητα να υπερψηφίζονται συγκεκριμένα νομοσχέδια. Και είναι ενδεχόμενο αυτό να συνεχίσει να «παίζει» έτσι. Βλέπω, δηλαδή, μια μεταβλητή γεωμετρία μέσα στην Αίθουσα σε θέματα που έχουν σχέση με το εικοκοδόμημα, όπου θα επιθυμούσε να το «παίξει» έτσι η Νέα Δημοκρατία.

Εξηγούμαστε, λοιπόν, όσον αφορά εμάς, τους Ανεξάρτητους Έλληνες, ότι εμείς δεν υπάρχει περίπτωση να δώσουμε άλλοθι

στη Νέα Δημοκρατία να διαμορφώνει μια πλειοψηφία στη Βουλή. Εμείς επιθυμούμε να φανεί -αν πρέπει να φανεί- αυτό που ισχύει, δηλαδή εάν και εφόσον σε συγκεκριμένα νομοσχέδια με πρωτοβουλία, για παράδειγμα της Νέας Δημοκρατίας, και σε θέματα όπως τα προσδιόρισα εικοκοδομήματος, έχουν αντιρρήσεις το ΠΑΣΟΚ και η ΔΗΜΑΡ, να καταφάνεται ότι δεν υπάρχει εν προκειμένω η δεδηλωμένη.

Είδαμε την προηγούμενη φορά ότι το θέμα της ιθαγένειας και του γένους δεν το έφερε η Κυβέρνηση αλλά ογδόντα επτά Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας ως τροπολογία, προκειμένου να περάσουν έτσι τα θέματα.

Άρα, λοιπόν, αυτό που βλέπουμε σήμερα σε αυτό το σχέδιο νόμου και κυρίως αυτό που προηγήθηκε στη συζήτηση στην επιτροπή, ήταν η επιτομή όλου αυτού του φαινομένου, δηλαδή μιας κατάστασης όπου κατά κύριο λόγο οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας επιτέθηκαν στον Υπουργό Δικαιοσύνης κυρίως από την πλευρά μιας ιδεοληπτικής αντίληψης. Για το λόγο αυτό, υπήρξε το ίδιο ζήτημα και στην κυβέρνηση Παπαδήμου και δεν ερχόταν αυτό το νομοσχέδιο.

Αυτή είναι μια παρατήρηση, που πρέπει να την λάβουμε σοβαρά υπ' όψιν, για να ξέρουμε και να αντιλαμβάνεται και ο ελληνικός λαός τι γίνεται και πώς έρχονται οι διάφορες μεταμορφώσεις και να ξεκαθαρίσουμε και εμείς τη θέση μας ως Ανεξάρτητοι Έλληνες ότι δεν πρόκειται να είμαστε μπαλαντέρ κανενός και με τον άλφα ή βήτα ή έμμεσο τρόπο να δίνουμε άλλοθι σε πολιτικές, τις οποίες θα επιλέγει η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας ή η Κυβέρνηση αλλά που δεν έχει να τη στηρίξει από το ΠΑΣΟΚ και τη ΔΗΜΑΡ. Γιατί οι καλοί λογαριασμοί κάνουν και τους καλούς φίλους.

Εμείς, θα έχουμε τη σταθερή άποψη μας στα ζητήματα τα οποία θα τίθενται πάντοτε στο πλαίσιο του αντιμνημονιακού, δημοκρατικού, πατριωτικού μετώπου που θέλουμε να οικοδομήσουμε στην κοινωνία και εν συνεχεία στη διακυβέρνηση.

Το δεύτερο θέμα που θέλουμε να θίξουμε είναι το εξής. Ότι ο ρόλος των ναρκωτικών -και έχει επισημανθεί- είναι καθοριστικός στο να σπάει οργανωμένα κινήματα. Δηλαδή οι δυνάμεις εξουσίας, σε πολλά επίπεδα πάντοτε αξιοποίησαν τα ναρκωτικά για να μην υπάρχει μια δυναμική παρουσία της νεολαίας, η οποία συνήθως είναι αντισυστημική και επιθυμεί αλλαγή του status quo. Αυτό είναι κάτι το οποίο και στην Ελλάδα γίνεται και έγινε και κυρίως σε άλλες χώρες του εξωτερικού. Πρέπει, λοιπόν, και αυτό να ληφθεί σοβαρά υπ' όψιν.

Το τρίτο θέμα, είναι σε σχέση με τους ζήτημα των ναρκωτικών, ότι η μια αντίληψη που παρουσιάζεται - όχι μόνο εδώ, αλλά και παγκοσμίως- είναι ότι πρέπει να υπάρχει μια αντιληψη συντηρητική του νόμου και της τάξης, η οποία λέει ότι με την υπερβολική θέσπιση και εφαρμογή σκληρών ποινών, θα αντιμετωπιστεί ένα πρόβλημα που σε μεγάλο βαθμό ή στο μέγιστο είναι κοινωνικό. Και αυτή είναι μια πολιτική, που επί δεκάδες χρόνια δεν είχε μόνο η Ελλάδα, είχαν και πάρα πολλές χώρες και εκλαμβάνεται στο πεδίο της ιδεολογίας ως μια συντηρητική πολιτική.

Από την άλλη πλευρά, υπάρχει μια άλλη αντίληψη, η οποία ξεκινούσε από τη θεωρία και του Ποινικού Δικαίου που λέει ότι η σκληρή ποινή από μόνη της, δεν σημαίνει ότι αποτρέπει την εγκληματική συμπεριφορά, ότι πρέπει να ειδικθούν τα κοινωνικά αίτια που προκαλούν συγκεκριμένες εγκληματικές συμπεριφορές και ως εκ τούτου, πρέπει στο ζήτημα των ναρκωτικών να υπάρχει έμφαση στην πρόληψη. Εδώ συνδυάστηκε ταυτόχρονα με ποινές όχι τόσο σκληρές.

Έτσι, λοιπόν, από τη μια πλευρά που ήταν η σκληρή πολιτική πολλές φορές, μια άλλη αντίληψη οδηγήθηκε σε ποινές οι οποίες ήταν πάρα πολύ ελαφρές, με αποτέλεσμα αυτό το στοιχείο να μην αξιοποιείται βεβαίως από τους χρήστες -γιατί δεν είχαν και την νομική υποστήριξη και τους δικηγόρους και τα δικηγορικά γραφεία- αλλά κυρίως από τους εμπόρους ναρκωτικών, με αποτέλεσμα να βλέπει η κοινωνία λόγω και των χαμηλών τιμών και των διαδικασιών για τη στήριξη του χρήστη να αξιοποιούνται αυτές οι διεργασίες -με διάφορους τρόπους και πάντοτε εκ του ασφαλούς λόγω συστημάτων, λόγω επαφών, λόγω χρημάτων και λοιπά και λοιπά- και να βλέπεις στο δρόμο τελικά τους εμπόρους, να έχουν βγει έξω. Και όταν λέμε εμπόρους, δεν λέμε μόνο τους

μεγαλοεμπόρους, οι οποίοι σε πάρα πολλούς είναι γνωστοί αλλά διάφορους μικροεμπόρους περιοχών γνωστούς, που μετά από λίγο τους ξανάβλεπε έξω η τοπική κοινωνία. Και ταυτόχρονα βίωνε και βιώνει η ελληνική οικογένεια την πλήρη -αν θέλετε- κοινωνική ανατροπή, που έχει έρθει με την ιστορία των ναρκωτικών, μια κατάσταση που έχει αναταράξει τις ελληνικές οικογένειες, μια κατάσταση που δεν μπορεί να δώσει λύση και να οδηγηθεί πλέον η πλειοψηφία του ελληνικού λαού σε αντιλήψεις που λέει «Βάλτε σκληρές ποινές, για να λύσετε το πρόβλημα».

Άρα, λοιπόν, αυτά τα δύο στοιχεία πρέπει να τα λάβουμε σοβαρά υπ' όψιν. Διότι η αντίληψη η δική μας -κι έρχομαι στην εισηγήση της ειδικής αγοράς της κ. Γιαταγάνη αλλά και των άλλων συναδέλφων των Ανεξάρτητων Ελλήνων που τοποθετήθηκαν- είναι μια αντίληψη που λέει ότι πρώτον, ο στόχος μας είναι η πρόληψη. Από εκεί θα ξεκινήσουμε. Υπάρχουν κοινωνικά αίτια. Από εκεί θα ξεκινήσουμε. Αλλά θα πρέπει να υπάρξει τιμωρία των εμπορών ναρκωτικών, θα πρέπει να υπάρξει τιμωρία αυτών, οι οποίοι θέλουν να αξιοποιήσουμε μια κατάσταση για να διαλύσουν την ελληνική νεολαία.

Επομένως, εμείς, θα έλεγα πως μια δύναμη του αντιμνημονιακού, πατριωτικού δημοκρατικού κέντρου, έχουμε διαμορφώσει συγκεκριμένη άποψη, την οποία ανέπτυξε η κ. Γιαταγάνη.

Και ενώ επί της αρχής -και το είπαμε, κύριε Υπουργέ- το καταψηφίζουμε, διότι κυρίως οι αντιρρήσεις μας ήταν ότι εμείς θα θέλαμε μια μεγάλη υπέρβαση στο ζήτημα της υποθέσεως της αντιμετώπισης των ναρκωτικών και είχαμε -αν θέλετε- και μια συναισθηματικότητα αλλά πολιτική ομιλία του συναδέλφου κ. Γιοβανόπουλου χθες, που απηχεί λίγο και το κλίμα και την αντίληψη μας, είδατε ότι καλόπιστα κατά τη συζήτηση σήμερα η κ. Γιαταγάνη τοποθετήθηκε και υπερψηφίζουμε την πλειοψηφία των άρθρων τα οποία υπάρχουν. Διότι η αντίληψη μας είναι να πάμε παραπέρα, να έχουμε μια αντιμετώπιση υπέρβασης του φαινομένου.

Επομένως, εμείς κάνουμε αυτές τις παρατηρήσεις και θα σας κάνουμε και την επιπλέον παρατήρηση ότι βλέπουμε -και πρέπει να το δείτε, γιατί και ο ΣΥΡΙΖΑ που το στηρίζει σας το έχει επισημάνει και άλλες πλευρές που το καταψηφίζουν- ότι υπάρχει πλέον μια τάση ιδιωτικοποίησης όλων των τομών της πρόληψης και της θεραπείας.

Αν αυτό είναι κυρίαρχο στοιχείο, τότε, κύριε Υπουργέ, θα ανατρέψει όλη την αντίληψη και την τάση η οποία υπάρχει. Επομένως, αυτό θέλουμε να το δείτε και να σταθείτε αποφασιστικά. Διότι έχετε και έναν άλλο περιορισμό, κύριε Υπουργέ, ότι αν πράγματι -και έτσι είναι- η αντίληψη σας θέλει κυρίως να στηρίξει το ζήτημα της πρόληψης, πώς θα το στηρίξετε, όταν συμμετέχετε κι εσείς, βεβαίως, σε μια μνημονιακή Κυβέρνηση με περιορισμένους πόρους λόγω του μνημονίου, που δεν δίνει δυνατότητες σε αυτό που ονομάζουμε ευρύτερα κοινωνικό κράτος να προχωρήσει; Άρα, λοιπόν, αν δεν έχετε ποσά, τότε όλη η ιστορία πρόληψης και στήριξης και παρεμβάσης μέσα στις οικογένειες και στήριξης των οικογενειών, πάει στράφι. Και αν από εκεί και πέρα αυτό μπορεί να αποτελέσει και άλλοθι για τους ιδιώτες να πει «εντάξει ελάτε, θα το κάνουμε εμείς», θα βρούμε δώθεν και κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρα θέλουμε -και το λέμε ξεκάθαρα- να αντιμετωπιστεί πάραυτα αυτό το ζήτημα, δηλαδή να κλείσει η πόρτα οποιασδήποτε προσπάθειας ιδιωτικοποίησης, εμπορευματοποίησης μιας ιστορίας που κοινωνικά πληγώνει αυτήν τη στιγμή όλη την ελληνική κοινωνία. Διότι εκεί είναι το ζήτημα για το πώς πρέπει να προχωρήσουμε. Και φυσικά να υπάρξει η σκληρή παραδειγματική αντιμετώπιση αυτών που είναι έμποροι του θανάτου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κι εκεί δεν είναι θέμα μόνο του πλαισίου αλλά πολλές φορές δηλαδή το πώς αξιοποιείται αυτό το πλαίσιο εφαρμογής. Και φυσικά, δεν μπορούμε να υποδείξουμε ούτε εσείς ούτε κανείς το πώς θα αποδοθεί δικαιοσύνη αλλά στο κομμάτι της εφαρμογής των ποινών στις συνθήκες κράτησης ή στις άδειες των φυλακισμένων, εκεί παίζει ρόλο το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Κι εκεί πρέπει οι όποιες διατάξεις υπάρχουν και για άδειες κρατούμενων, να είναι, πράγματι, διατάξεις που βοηθούν και να μην είναι από

διατάξεις που αξιοποιούνται από βαρυνομένους, από εμπορείς ναρκωτικών, ώστε να μπορούν να μπαίνουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας ευχαριστούμε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, ώστε μου μισό λεπτό.

Επομένως, ολοκληρώνοντας αυτήν την παρέμβασή μας και εν όψει των τοποθετήσεων που κάνουμε, και της ειδικής αγοράς, στα άρθρα, εμείς κύριε Υπουργέ, στο τέλος θα ψηφίσουμε θετικά το νομοσχέδιο, για να δώσουμε μια ευκαιρία στις δυνάμεις αυτές που θέλουν να αντιμετωπίσουν πραγματικά το ζήτημα της πρόληψης, να στηρίξουν τις προσπάθειες των οικογενειών. Θέλουμε όμως και από σας, κύριε Υπουργέ, να στηρίξετε μια προσπάθεια που λέει «όχι στην ιδιωτικοποίηση των δομών θεραπείας, πρόληψης κ.λπ.».

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας ευχαριστούμε, κύριε συνάελφε.

Κύριε Πρόεδρε, έχετε ζητήσει το λόγο;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Πέντε λεπτά σας φτάνουν, κύριε Πρόεδρε;

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Η συζήτηση μας είναι, πραγματικά, πολύ χρήσιμη για όσους μας παρακολουθούν.

Εγώ θεωρώ ότι αυτά που μόλις τώρα ακούσαμε από το Βήμα είναι μια μεγάλη αλήθεια, την οποία εάν εκτός από τους Ανεξάρτητους Έλληνες την αποδεχόνταν και τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης, ίσως θα ήμασταν σε θέση να δώσουμε στον ελληνικό λαό τη δυνατότητα ενός έστω μικρού χαμόγελου, σήμερα που η συλλογική κατάθλιψη είναι το χαρακτηριστικό γνώρισμα της ελληνικής κοινωνίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Τι ακούσαμε μόλις τώρα από το Βήμα; Ακούσαμε ότι η Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ και η ΔΗΜΑΡ, συναντώνται μεν στο θέμα του μνημονίου -όπως η Αντιπολίτευση το χαρακτηρίζει- αλλά έχουν τις απόψεις τους, την ιδεολογική και πολιτική τους διαφοροποίηση. Ιδιαίτερα τα δύο κόμματα που συνεργάζονται στην Κυβέρνηση και γι' αυτόν το σκοπό με τη Νέα Δημοκρατία, δηλαδή το ΠΑΣΟΚ και η ΔΗΜΑΡ, διατηρούν τις απόψεις τους για πλείστα όσα θέματα και στο κατ' εξοχήν κοινωνικό αυτό πρόβλημα των ναρκωτικών και της ανάγκης καταπολέμησης και εξάλειψης αυτής της μεγάλης πληγής.

Κύριε Πρόεδρε, εγώ πιστεύω ότι αν αυτό, πραγματικά, το εννοούσαν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, θα είχαν την μεγάλη συμβολή τους, όπως το αποφάσισε η Νέα Δημοκρατία και η ΔΗΜΑΡ και προσήλθαν, αν και ίσως διατηρούσαν και μπορεί να διατηρούν και επιφυλάξεις. Όμως προσήλθαν στο βασικό στόχο, που θα έπρεπε να έχει σήμερα ολόκληρος ο πολιτικός κόσμος και θα έπρεπε αυτόν τον αγώνα, να τον είχε ενστερνιστεί από την Άνοιξη του 2010.

Θα επαναλάβω. Λέμε για το λάθος του πολλαπλασιαστή. Οι απλοί Έλληνες πολίτες δεν γνωρίζουν τι σημαίνει το λάθος αυτό, ότι δηλαδή οι κύριοι του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου υπολόγισαν ότι οι δημόσιες επενδύσεις, η ιδιωτική κατανάλωση, η αύξηση του ΑΕΠ, όλοι οι παράγοντες που λαμβάνονται υπ' όψιν για να δούμε αν θα υπάρξει ύφεση, ανεργία κ.λπ., βασικοί δυναμικοί παράγοντες της ανάπτυξης της οικονομίας, όπως ο τουρισμός, δεν θα δυναμιτίζονταν επί δύο τουλάχιστον χρόνια, πράγμα που συνεχίζεται ακόμα. Προφανώς αυτοί οι όποιοι, τέλος πάντων, έκαναν αυτές τις μελέτες και είπαν αυτόν τον πολλαπλασιαστή, δεν θα φαντάζονταν ότι ο συντελεστής «τουρισμός» δεν θα αυξανόταν τουλάχιστον κατά 50%. Διότι ήταν πολλοί οι λόγοι -φτηνότερες οι τουριστικές υπηρεσίες, η εικόνα στην περιοχή μας, στη Λιβύη, στον αραβικό κόσμο πόλεμοι, εμφύλιοι- για να αυξηθεί το τουριστικό συνάλλαγμα, ώστε ο παράγων τουρισμός που θα επηρέαζε αυτόν τον συντελεστή να είναι πάνω και όχι κάτω. Καταστράφηκε όμως, κάηκε η Αθήνα, είκοσι έξι μεγάλα ξενοδοχεία της Αθήνας έκλεισαν με τους αντιμνημονιακούς τάχα και πατριωτικούς μάλιστα -όπως βλέπουμε να τους ονομάζουν- αγώνες τους.

Διότι εμείς οι άλλοι είμαστε απάτριδες! Πατριωτισμός υπάρχει μόνο στις δυνάμεις που φόρεσαν στο σκούφο τους ότι είναι αντιμνημονιακές και δεν ξέρω πόσοι -αλλά αυτό ισχύει για όλες τις πλευρές- έχουν διαβάσει αυτά τα μνημόνια ή τα αντιμνημόνια.

Κύριε Πρόεδρε, είναι πολύ σημαντικό αυτό, διότι συνεχίζεται αυτή η κατάσταση της δήθεν ανατροπής, της δήθεν αντίστασης, του «δεν πληρώνω, δεν πληρώνω» και Αρχηγοί κομμάτων υπερηφανεύονται ότι δεν πλήρωσαν αυτοί και τα κόμματά τους το ειδικό τέλος των φωτιζόμενων επιφανειών μέσω της ΔΕΗ.

Άρα, θα πρέπει εδώ κάπου να καταλήξουμε ότι καλή είναι η «αντιμνημονιακή» ρητορική αλλά να μη λέμε ταυτόχρονα «η τρόικα του εσωτερικού» και να εννοούμε ότι πια όλοι αυτοί είναι του «πεταμού», διότι αυτοί θέλουν να καταστρέψουν την πατρίδα που κάποια πατριωτικά κόμματα εδώ θέλουν να τη σώσουν.

Κύριε Πρόεδρε, αυτό το πολιτικό σχόλιο ήταν αναγκαίο και χρήσιμο, νομίζω.

Πράγματι, εδώ χαιρόμαστε, γιατί η Νέα Δημοκρατία και η ΔΗΜΑΡ είχαν τις απόψεις τους, τις επιφυλάξεις τους αλλά τώρα συμπορευόμαστε για να σώσουμε την οικονομία. Ήδη έχει εξασφαλιστεί ότι δεν πτωχεύει η Ελλάδα. Είναι πολύ σημαντικό αυτό ως μήνυμα. Βέβαια, όταν τα μηνύματα από τους περισσότερους εδώ μέσα είναι μηνύματα μελαγχολίας και απογοήτευσης για τον απλό άνθρωπο, γι' αυτόν που κάποιοι κόπτονται για την ανεργία του, για τη φτώχεια του, τη δυστυχία του, καταλαβαίνετε ότι όχι μόνο δεν βοηθάνε αλλά αντίθετα συνεχίζουν να υπονομεύουν αυτήν την προσπάθεια.

Τώρα σε ό,τι αφορά το νομοσχέδιο, κύριε Πρόεδρε, είναι απλά τα πράγματα. Τι ίσχυε πριν ψηφίσουμε -όπως φαίνεται σε λίγο- αυτόν τον νόμο; Είμαστε ευχαριστημένοι μ' αυτό που ίσχυε; Αν είμαστε, να πούμε στον κ. Ρουπακιά «Κύριε Ρουπακιά, πάρε το νομοσχέδιό σου και φύγε». Μα, είναι φανερό ότι εδώ γίνεται μία πραγματική τομή.

Πρώτα-πρώτα, ξεκαθαρίζεται ότι τον κάθε χρήστη μπορούμε να τον «εξωχρίσουμε», να τον «απομονώσουμε» με την καλή έννοια, την κοινωνική, ώστε να μη βρεθεί στις φυλακές και βγει από εκεί δασκαλεμένος, έτοιμος για το μικρεμπόριο και το μεγαλεμπόριο των ναρκωτικών. Αυτό δεν είναι θετικό; Αυστηροποιούνται οι ποινές και η αντιμετώπιση των εμπορών ναρκωτικών. Αυτό δεν είναι θετικό;

Από εκεί και πέρα, το πώς λειτουργεί η δικαιοσύνη, πώς λειτουργεί το κράτος, πώς λειτουργούν οι αστυνομικές αρχές, αυτό είναι ένα άλλο ζήτημα και δυστυχώς παρατηρούμε -και εδώ είναι οι αντιρρήσεις οι δικές μας- την εμμονή της τρόικας κι όλων αυτών των κυρίων, που τελικά δεν βλέπουν πώς θα σταθεί ένα έστω λιγότερο κράτος αλλά αποτελεσματικό, παρά λένε «πονάει κεφάλι, κόβει κεφάλι», δηλαδή απολύσεις και διάλυση. Εγώ βλέπω από τη Βουλή ότι όλα τα στελέχη εδώ των υπηρεσιών της Βουλής έχουν φύγει. Το ίδιο συμβαίνει σε ολόκληρο το κράτος. Κι αν το κράτος δεν είναι σε θέση να προχωρήσει όλες αυτές τις πολιτικές, τότε όλα τα σχέδια είναι σχέδια επί χάρτου, είναι πολιτικές επί χάρτου.

Εγώ θέλω να συγχαρώ τον Υπουργό, την Κυβέρνηση γι' αυτό το νομοθέτημα.

Από εκεί και πέρα, κύριε Υπουργέ, εδώ ακούσατε πολλά που δεν είναι της αρμοδιότητάς σας. Τα περισσότερα αφορούν το Υπουργείο Υγείας, το Υπουργείο Εργασίας, την πρόνοια. Το θέμα που αφορά κυρίως το νομοσχέδιο αυτό, είναι πώς από την πλευρά εκείνη συμβάλλει στην πρόληψη, πώς βοηθάει εν συνεχεία το σωφρονισμό και την επανένταξη και πώς χτυπάει εκεί που είναι η πηγή του προβλήματος, το μεγαλεμπόριο των ναρκωτικών. Αυτό δεν χτυπιέται έτσι, με την υπερφόρτιση των φυλακών. Φοβούμαι ότι εδώ ο Υπουργός θα έλεγε ότι είναι διπλάσιος ο αριθμός των κρατούμενων απ' αυτόν που κανονικά μπορούν υπό ανθρώπινες συνθήκες να φιλοξενηθούν οι φυλακές της χώρας.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με μία παράκληση, μία γνώμη.

Κύριε Υπουργέ, ως γνωστόν, η πλειονότητα των κρατούμενων στις φυλακές είναι αλλοδαποί. Ίσως το 50% όπως διαβάζω, να είναι και για υποθέσεις ναρκωτικών και πολλοί εξ αυτών είναι και αλλοδαποί. Υπάρχουν διμερείς συμβάσεις. Όπου δεν υπάρχουν, θα έπρεπε νομίζω όσο το δυνατόν ταχύτερα να γίνει αυτή η προσπάθεια. Κι αν ο εύλογος χρόνος παρήρχετο, δεν έχουμε πρω-

βλημα ούτε από πλευράς Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ούτε γενικότερα Διεθνούς Δικαίου, να πάρουμε κατ' ομάδας και να απελάσουμε όσους η αντίστοιχη χώρα προέλευσής τους δεν τους δέχεται να εκτίσουν εκεί τις ποινές τους.

Γίνονται διμερείς συμβάσεις. Έχει και η χώρα μας με ορισμένες άλλες χώρες. Προβλέπουν τέτοιες καταστάσεις και πρέπει να προβλέπουν.

Εσείς τώρα ζείτε την τραγωδία. Σας είδα ότι πήγατε και επί τόπου στις φυλακές Τρικάλων. Συγχαρητήρια και σε εσάς και στις αστυνομικές αρχές και τις αρχές φύλαξης, που αποτρέψατε την απόδραση του γνωστού εγκληματία. Όμως, το πρόβλημα της υπερφόρτωσης -το τονίζω- είναι άμεσης προτεραιότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ, να έχετε υπ' όψιν ότι όταν εξέρχονται λαθρομετανάστες -οι οποίοι δεν βρίσκουν δουλειά και δεν έχουν λόγο να μένουν και οπότε φεύγουν- συλλαμβάνονται στα σύνορα και οδηγούνται στο αυτόφωρο. Εκεί τους επιβάλλεται η ποινή και της παρανόμου εισόδου και της παρανόμου παραμονής. Αυτοί αν μεν έχουν να πληρώσουν, να εξαγοράσουν την ποινή τους, την πληρώνουν και φεύγουν. Αν δεν έχουν, όμως, να πληρώσουν, πάνε στις φυλακές. Εκεί αντιλαμβάνεστε και αντιλαμβάνονται όλοι, τη συνέχεια.

Το θέμα αυτό, σε συνεννόηση με το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, νομίζω ότι πρέπει να το δείτε. Όποιος θέλει να φεύγει, να πηγαίνει στο καλό. Ας εκδίδεται και ερήμην του μια απόφαση σε βάρος του, ώστε να μην επανέλθει, ενδεχομένως φοβούμενος και τις αυστηρότερες κυρώσεις.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Το λόγο έχει ο κ. Λοβέρδος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν δέχομαι την απόπειρα ταξινόμησης της πολιτικής μας στάσης που έγινε προηγουμένως, με κριτήριο τα οικονομικά του προγράμματος που εφαρμόζει η χώρα αλλά και άλλα ιδεολογικά θέματα. Ως προς τα οικονομικά, άλλες πτέρυγες της Βουλής είναι μαζί και ως προς τα ιδεολογικοπολιτικά, ξαναβρίσκουμε τους εαυτούς μας.

Σε ό,τι με αφορά, τουλάχιστον εμένα προσωπικά ως πρώην Υπουργό Υγείας και ως πρώην Υπουργό Εργασίας, κατά το καθήκοντολόγιο, ήμουν εναρμονισμένος με τις ιδεολογικές και τις πολιτικές μου αρχές και η πράξη, η πρακτική, η καθημερινή πολιτική, «ακουμπούσε» πάνω σε αυτές. Δεν καταλαβαίνω, γιατί όταν δίνεις τη μάχη κατά της σπατάλης και της διαφθοράς στο φάρμακο, να αλλάξεις πολιτική τοποθέτηση στην πολιτική γεωγραφία.

Τι είναι αυτά; Δεν καταλαβαίνω, γιατί διαρθρωτικές αλλαγές που καθυστερούσαν σαράντα χρόνια -όπως η δημιουργία ενός ενιαίου κλάδου υγείας για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των ανθρώπων- και η σύγκρουση που έφεραν στο ελληνικό Κοινοβούλιο και εκτός του Κοινοβουλίου, σήμαινε για εμάς αλλαγή της θέσης μας στην πολιτική γεωγραφία του τόπου;

Μία είναι η κατεύθυνση. Οι καιροί είναι αυτοί που επιβάλλουν να δίνονται προτεραιότητες σε θέματα όπως οι διαρθρωτικές αλλαγές ή ο εξορθολογισμός των δαπανών του δημοσίου και οι καιροί είναι αυτοί, που επιτρέπουν άλλες προτεραιότητες.

Στον ίδιο πολιτικό μας χώρο, στην ίδια περιοχή της πολιτικής γεωγραφίας κινούμενοι, στηρίζουμε σήμερα τη νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Αναφέρομαι σε όσα είπα χθες -για να μην επαναλαμβάνομαι- στην ομιλία μου επί της αρχής και προχωρώ σε κάποιες συγκεκριμένες, εξειδικευμένες προτάσεις.

Κύριε Υπουργέ, αναφέρθηκα χθες στον αγώνα που έδωσε η ελληνική πολιτεία, δι' ημών στο Υπουργείο Υγείας, για να περιορίσει τη «λίστα της ντροπής», σ' ό,τι αφορά την αναμονή για την ένταξη σε ένα πρόγραμμα υποκατάστασης.

Παραλάβαμε για την Αθήνα τη «λίστα της ντροπής» με αναμονή επτά ετών και την παραδώσαμε -με τα περίπου είκοσι πέντε νέα κέντρα επαφής του συστήματος υγείας με τα νοσοκομεία για τους ασθενείς-τοξικομανείς- σε τρία χρόνια και οκτώ μήνες περίπου. Κάναμε τη «λίστα της ντροπής» στη βόρειο Ελλάδα από

τέσσερα χρόνια, παρακαλώ, σε ένα μήνα.

Αντιπαρέρχομαι την κριτική από την πλευρά του ΚΚΕ ότι αυτή είναι μία μέθοδος για να υπεκφεύγουμε του προβλήματος, διότι στην ουσία ναρκωτικά χορηγούμε. Λέμε στο συνάδελφο Παφίλη, για μία ακόμη φορά. Μια φορά να μπει στη θέση ενός εξευτελιζόμενου ανθρώπου που περιμένει χρόνια να μπει σε ένα πρόγραμμα, για να μας πει τι θα προτιμούσε. Να στηριχτεί στην απόπειρά του να επανενταχθεί στην κοινωνική ζωή του τόπου; Ή να μείνει ένα κουφάρι που σέρνεται στους δρόμους της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης;

Κύριε Υπουργέ, στα άρθρα 31, 33, 34, 35, 36, 59, 60 και 103 παράγραφος 3, σας παρακαλούμε –είναι η τρίτη φορά που το λέω– αντί για τη φράση «προγράμματα απεξάρτησης ή ειδικό συμβουλευτικό πρόγραμμα» να βάλετε τη φράση «εγκεκριμένα θεραπευτικά προγράμματα».

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Το έχουμε αποδεχτεί. Θα το δηλώσουμε αργότερα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Είναι πάρα πολύ καλή η παρέμβαση. Γιατί ο ερμηνευτής που θα παραλάμβανε την προηγούμενη διατύπωση, μπορεί αυθαίρετως μεν σε σχέση με τη βούλησή σας – αλλά έτσι συμβαίνει στην Ελλάδα– να έκανε τη στενή ερμηνεία του νόμου και να έλεγε «εγώ εδώ αναγνωρίζω το ΚΕΘΕΑ και όχι τον ΟΚΑΝΑ». Αν αυτό το κάνετε δεκτό, όπως μου λέτε, είναι και αυτή η παρέμβασή σας προς θετική κατεύθυνση.

Όπως ανέφερε και χθες, οι κυρώσεις στο άρθρο 21 παράγραφοι 1, 2 και 3, είναι πάρα πολύ αυστηρές. Στην επιτροπή αποδεχτήκατε ότι ο δικαστής κάνει τη δουλειά του.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Έγινε από ένα έτος έως τρία έτη.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κι αυτό είναι πολύ θετικό.

Και ο συνάδελφος ο κ. Τριαντάφυλλος που έκανε την παρέμβαση το πρωί αλλά και εμείς και άλλοι συνάδελφοι, είπαμε ότι είναι πολύ εξοντωτικές οι ποινές για κάποιον που αγοράζει για το παιδί του. Κινδυνεύει να τιμωρηθεί έως πέντε έτη φυλάκισης.

Είναι πολύ καλή αυτή η παρέμβαση και δικαιώνεται και ο δικός μας ρόλος μέσα στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Γιατί με τις παρεμβάσεις μας, επιφέρουμε κρίσιμες και απαραίτητες αλλαγές.

Δείτε ακόμη με την καλή διάθεση που έχετε, το άρθρο 49 που αφορά τον εθνικό συντονιστή. Είναι χρήσιμο όργανο. Νομίζω ότι αυτό έχει εκτιμηθεί από όλη την Εθνική Αντιπροσωπεία. Αλλά πρόσωπο διοριζόμενο από τον εκάστοτε Πρωθυπουργό, δεν θα καταφέρνει ειδικά στην πολυκομματική φάση του πολιτικού μας συστήματος, να αντέχει την πενταετία. Κάθε Πρωθυπουργός θα το αλλάζει. Η ένταξη όμως στο άρθρο 49 κάποιων διαδικασιών όπως η κατάθεση υποψηφιοτήτων, η αξιολόγηση από επιτροπή και στη συνέχεια η επιλογή τριών προσώπων από τα οποία το ένα θα διορίζεται από τον Πρωθυπουργό, θα απογοητεύσει Πρωθυπουργούς που θα είχαν τη θέληση να βάλουν τον δικό τους άνθρωπο, όπως δυστυχώς στην πατρίδα μας συνήθως –ή κατά κανόνα– συμβαίνει. Θα αναγκαζόταν –όπως το είδα εγώ να γίνεται σε νομικό πρόσωπο που επόπτευε– να φέρνει στη Βουλή αλλαγή των διαδικασιών, απλοποίηση των διαδικασιών, μείωση των εγγυήσεων, προκειμένου να βάλει πρόσωπο της αρεσκείας του.

Άρα, βάλε στο άρθρο 49 αυτές τις προϋποθέσεις, αυτήν τη διαδικασία, για να δυσκολέψετε τον «βολονταρισμό» των Πρωθυπουργών που θέλουν παντού να υπάρχουν δικά τους πρόσωπα.

Τέλος, να αναφέρω κάτι που ίσως δεν μας βρίσκει σύμφωνους. Όταν αποφασίσαμε να εντάξουμε τα προγράμματα παροχής αντιεξαρτησιογόνων ουσιών στα νοσοκομεία για να μειώσουμε ή να εξαλείψουμε τη «λίστα της ντροπής», στο διάλογο που έγινε με την τοπική αυτοδιοίκηση –η οποία επέδειξε ευθύνη στο θέμα– είδαμε ότι ποικίλλει από χώρα σε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ο τρόπος αντιμετώπισης του ασθενή-τοξικομανή, που δεν έχει την αντοχή να μπει σε ένα πρόγραμμα άμεσης απεξάρτησης –στα «στεγνά» λεγόμενα προγράμματα– αλλά προσπαθεί να κερδίσει τη θέση του στην οικονομική και κοινωνική ζωή μέσα από την παροχή αυτών των ουσιών.

Σας λέει, ως Κυβέρνηση, ο κ. Παφίλης: «Να ενισχύσετε τα προ-

γράμματα απεξάρτησης». Σωστό είναι. Πρέπει, όμως, να καταλάβει ότι στα προγράμματα απεξάρτησης υπάρχουν κενές θέσεις, διότι δεν περισσεύουν οι άνθρωποι που λένε «εγώ μπορώ να δω το πρόβλημά μου κατά μέτωπο», ενώ υπάρχουν ουρές της ντροπής στα άλλα προγράμματα που είναι ευκολότερα και αν είμαστε άνθρωποι θα καταλάβουμε τους λόγους.

Είδαμε, λοιπόν, όταν κάναμε αυτήν τη συζήτηση ότι υπάρχουν χώρες, η Πορτογαλία ας πούμε, οι οποίες έχουν επιλέξει πέρα από τα δημόσια νοσοκομεία και ιδιώτες ιατρούς να μπορούν να παρέχουν συνδρομή στον ασθενή με τα υποκατάστατα. Θα μου πείτε: «Στο έλεος του κάθε επαγγελματία θα αφήνουμε έναν ασθενή»; Όχι. Γι' αυτό στο άρθρο 22 παράγραφος 5 που λέτε: «Συνταγογραφούν μόνο εργαζόμενοι στα δημόσια νοσοκομεία» για την ώρα μόνο, είναι σωστό. Πρέπει, όμως, να υπάρξει, ως προς το θέμα, προοπτική. Δεν αφορά το Υπουργείο Δικαιοσύνης, αφορά το Υπουργείο Υγείας αλλά θέλω να το πω, για να δούμε τώρα πώς διαρθρώνονται οι διαχωριστικές γραμμές ανάμεσα στις πολιτικές παρατάξεις. Πρέπει να πάμε και σε ιδιώτες, πιστοποιημένους όμως, ενήμερους, ικανούς να χειριστούν ανθρώπινα και επιστημονικά έναν τέτοιο ασθενή και όχι να τον μετατρέπουν σε πελάτη τους, διότι τότε φαινόμενα, όπως πρόσφατα είχαμε και στην πατρίδα μας με το θάνατο ανθρώπων που κατέφυγαν στον ιδιωτικό τομέα για τέτοιο θέμα, –τέτοια προβλήματα– θα τα έχουμε πιο καθημερινά. Όχι ακόμη θα έλεγε κανείς και θα είχε δίκιο. Πρέπει, όμως, να μπορούμε σε μια προοπτική –και τελειώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε– η οποία θα μας επιτρέψει σε πολύ λίγο καιρό, να κάνουμε και για την Αττική τη λίστα της ντροπής ένα μήνα από τρία χρόνια και οκτώ μήνες που είναι σήμερα, δηλαδή να την εξαλείψουμε. Αν δεν συμμετάσχει και ο ιδιωτικός τομέας, υπό την έννοια της δικής του, όμως, κατάρτισης και πιστοποίησης από το ελληνικό δημόσιο, δεν θα μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε αυτό το πρόβλημα.

Άρα, ας μπει στη φαρέτρα μας και αυτό το όπλο που πολλές χώρες έχουν χρησιμοποιήσει στην Ευρώπη. Δεν είμαστε έτοιμοι ακόμη, όμως μπορούμε να προετοιμαστούμε, ούτως ώστε αν μπορούμε στην αγωνία του ανθρώπου που θέλει να ξαναβρεί το στίγμα του στη ζωή και δεν μπορεί, να μην τον καθυστερούμε εξευτελιζοντάς τον στους δρόμους της Αθήνας για χρόνια, για να μπει σε κάποιο πρόγραμμα που θα του έδινε μια λύση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Υπουργέ, δεν είστε αρμόδιος, στον Υπουργό Υγείας θα το απευθύνω αυτό, ωστόσο νομίζω ότι είναι μια σκέψη που κινείται σε πολύ θετική κατεύθυνση.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει η κ. Σκόνδρα για οκτώ λεπτά.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΚΟΝΔΡΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούστηκε εδώ προηγουμένως και ακούστηκε και υπό τύπο μορφής ότι η ΔΗΜΑΡ και το ΠΑΣΟΚ, διαφοροποιούνται σε ορισμένα θέματα από τη Νέα Δημοκρατία, από τη μνημονιακή συγκυβέρνηση, όπως συνηθίζεται να λένε, και μάλιστα ότι με αυτόν τον τρόπο, φαίνεται ότι διατηρούν τις απόψεις τους και τέλος πάντων τις προσεγγίσεις τους και την ιδεολογική τους φιλοσοφία.

Δεν καταλαβαίνω γιατί αυτό το πράγμα προξενεί απορία και ελέγχθη εδώ εν είδει απορίας και συμπεράσματος. Δεν το καταλαβαίνω, διότι από την αρχή ήταν ξεκάθαρο ότι τα τρία αυτά κόμματα παραμέρισαν αυτά που τα χώριζαν και κράτησαν αυτά που τα ενώνουν, που στην προκειμένη περίπτωση ήταν να ξαναστηθεί η χώρα στα πόδια της. Αυτό ήταν και είναι το κύριο μέλημα της συγκυβέρνησης και το κάθε κόμμα κρατάει την ιδεολογία του και έχει τις απόψεις του, όπως έχει αποδειχθεί άλλωστε και όπως αποδείχθηκε και στην προσέγγιση αυτού του νομοσχεδίου που συζητάμε σήμερα.

Είναι αλήθεια ότι σε αυτό το νομοσχέδιο υπάρχει, ίσως για πρώτη φορά ή από τις λίγες φορές, μια συνεννόηση και μια αποδοχή και από άλλες πτέρυγες της Βουλής και αυτό πρέπει να καταγραφεί στα βιβλία.

Πιστεύω ότι αυτή η συνεννόηση προέρχεται από τη σοβαρό-

τητα του ζητήματος που συζητάμε σήμερα και προκειμένου να βρεθεί κοινή συνισταμένη, όλοι έκαναν και από ένα βήμα πίσω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι η κοινωνία δοκιμάζεται και μάλιστα πολύ έντονα. Η ανεργία, είναι ένα από τα σοβαρότερα και εντονότερα προβλήματα της ελληνικής οικογένειας. Αποτελεί ένα σύγχρονο εφιάλτη, όμως, κυρίως για τη νεολαία μας, αφού οι έξι στους δέκα αναζητούν απεγνωσμένα δουλειά. Δηλαδή, αυτή η κρίση έκλεψε από τα παιδιά αυτά το όνειρο. Εμείς έχουμε καθήκον να κάνουμε ό,τι περνά από το χέρι μας για να επανέλθει αυτό το όνειρο διότι αν δεν το κάνουμε, τότε η μοιρολατρία και η εγκατάλειψη της νέας γενιάς εγκυμονούν πολύ μεγάλους κινδύνους. Ένας εξ αυτών είναι και η περαιτέρω διάδοση των ναρκωτικών.

Αν ανατρέξουμε στην πρόσφατη ιστορία και αν ρωτήσουμε τους ειδήμονες από την επιστημονική κοινότητα, τότε θα αποκομίσουμε τα συμπεράσματα που είναι και πολύ ξεκάθαρα, ότι τρεις είναι οι βασικοί λόγοι που οδηγούν τη νεολαία στον εθισμό και τις εξαρτησιογόνες ουσίες. Είναι η κατάρρευση των οικογενειακών αξιών και των κοινωνικών προτύπων, η παντελής έλλειψη προοπτικής σε προσωπικό, επαγγελματικό και κοινωνικό επίπεδο και η αποστροφή της κοινωνίας απέναντι στους νέους και η ανεκτικότητα της ίδιας αυτής κοινωνίας σε φαινόμενα εκμετάλλευσης των πιο αδύναμων και πιο ευάλωτων πολιτών. Οι δυο πρώτοι λόγοι, πυροδοτούν την αυξημένη ζήτηση ναρκωτικών. Ο τρίτος λόγος, οπλίζει τα χέρια των εμπόρων για να διευκολύνει την προσφορά του θανάτου σε όλη την κοινωνία.

Δυστυχώς, στη σημερινή κατάσταση που βρισκόμαστε, οι νέοι δεν μπορούν να ονειρευτούν και γι' αυτόν το λόγο ζητούν αυτό το όνειρο στον ουσία και στην εξάρτηση, βρίσκουν τον τεχνητό παράδεισο στην εγκληματία που τους περιμένει στην παρακάτω γωνία. Αυτόν τον δρόμο, λοιπόν, αυτόν τον εφιάλτη, προσπαθούμε εμείς και το Υπουργείο με το σχέδιο νόμου που φέρνει εδώ προς συζήτηση να τον αναχαιτίσουμε.

Το σχέδιο νόμου, λοιπόν, για τον κώδικα περί ναρκωτικών, καταδεικνύει εκτός όλων των άλλων, την απόφαση της Κυβέρνησης να χαράξει μια εθνική πολιτική καταπολέμησης των ναρκωτικών, που ενισχύει, όμως, και την αντίληψη ότι ο χρήστης πρέπει να αντιμετωπίζεται ως ασθενής. Πιστεύω ότι οι ρυθμίσεις του θα βοηθήσουν στο να μη στοιβάζονται οι κρατούμενοι στα ιδρύματα φυλάξης, στις φυλακές δηλαδή, κάτω από απάνθρωπες συνθήκες και κυρίως οι νέοι που χρήζουν βοήθειας, να βοηθούνται πραγματικά και να θεραπεύονται και όχι να τιμωρούνται. Περιέχει, δηλαδή, ρυθμίσεις οι οποίες εκσυγχρονίζουν τη νομοθεσία περί ναρκωτικών από την άποψη της ιατρικής αντιμετώπισης, της ποινικής αξιολόγησης αλλά και της εφαρμογής μιας νέας σωφρονιστικής αντίληψης για τους παραβάτες.

Μεταξύ άλλων, εξορθολογίζεται η ποινική μεταχείριση των κατηγορουμένων. Δίνεται έμφαση στη θεραπευτική αντιμετώπιση των τοξικομανών και όχι στην ποινική καταστολή. Επίσης, αυστηροποιούνται οι ποινές για τους εμπόρους ναρκωτικών, ενώ για τους κατ' επάγγελμα εμπόρους ναρκωτικών ουσιών, οι ποινικές κυρώσεις θα είναι επίσης αυστηρότερες, αφού δεν θα αναγνωρίζονται δυνατότητες ηπιότερης μεταχείρισης λόγω τοξικομανίας.

Παράλληλα, ο κώδικας των ναρκωτικών που έχει καταρτιστεί από επιτροπή υπό τον καθηγητή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Παρασκευόπουλο, περιλαμβάνει μια σειρά ρυθμίσεων, όπως την επιβολή ποινών ισόβιας κάθειρξης στους δράστες λησθειών που φέρουν βαρύ οπλισμό, ενώ με ποινές κάθειρξης, τιμωρούνται και εκείνοι που κατέχουν ή φέρουν παράνομα πολεμικά τυφέκια, πολυβόλα, χειροβομβίδες και άλλο οπλισμό. Καθιερώνεται, επίσης, ο θεσμός του εισαγγελέα εγκλημάτων διαφθοράς, ο οποίος θα εκτελεί τα καθήκοντά του κατά πλήρη και αποκλειστική απασχόληση και θα συνεπικουρείται από τουλάχιστον δυο εισαγγελείς ή αντεισαγγελείς πρωτοδικών. Καθιερώνεται η επιβολή χρηματικών ποινών σε δωροδοκηθέντες υπαλλήλους και η επιβολή μεγαλύτερων ποινών σε αδικήματα με ρατσιστικό κίνητρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζουμε από τους αριθμούς που έχουμε μπροστά μας ότι το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο για τη μεταχείριση των χρηστών ναρκωτικών έχει οδηγήσει σε υπερ-

συμφόρηση τις φυλακές της χώρας. Αρκεί να αναφερθεί ότι το 40% των κρατουμένων που βρίσκονται σήμερα έγκλειστοι στα σωφρονιστικά καταστήματα, έχουν καταδικαστεί για αδικήματα σχετικά με τα ναρκωτικά και σχεδόν επτά στους δέκα κρατούμενους είναι εξαρτημένοι χρήστες ναρκωτικών.

Οι αλλαγές που εισάγονται, θα επιτρέψουν στις δικαστικές αρχές να εφαρμόσουν μία μεγαλύτερη ελαστικότητα στις ποινές, αφού εναλλακτικά της ποινής κάθειρξης θα επιτρέψουν στον κατηγορούμενο να οδηγηθεί σε θεραπεία. Σε αυτό το σημείο θέλω να σταθώ, κύριε Υπουργέ, διότι πιστεύω ότι πρέπει να δοθεί μεγαλύτερη ακόμη προσοχή και βαρύτητα, αλλά και χρηματοδότηση στις δομές απεξάρτησης.

Ένα πολύ σημαντικό κεφάλαιο είναι, επίσης, η επανένταξη των χρηστών. Και εδώ έχουμε σοβαρό έλλειμμα και φέρουμε ευθύνη όλοι, και ως κοινωνία και ως πολιτεία. Οι δομές αυτές πρέπει να ενισχυθούν προς αυτήν την κατεύθυνση.

Καθιερώνεται μια πιο σύνθετη και αξιόπιστη πραγματογνωμοσύνη για τους κατηγορούμενους χρήστες ναρκωτικών, ενώ, τέλος, το νομοσχέδιο προχωράει στην καθιέρωση του Εθνικού Συντονιστή για την πολιτική για τα ναρκωτικά.

Η Νέα Δημοκρατία, κατά τη συζήτηση του εν λόγω νομοσχεδίου, διατύπωσε ενστάσεις. Και σωστά έγιναν κάποιες τροποποιήσεις, όπως σωστά δεν συμπεριλήφθηκαν τελικά τα άρθρα της αναψηλάφησης. Διότι σε εκείνο το σημείο υπήρχε εκχώρηση της εθνικής κυριαρχίας, κάτι που έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τον πυρήνα των αρχών μας.

Εν κατακλείδι, θέλω να τονίσω ότι η πρόληψη παραμένει στα μάτια μου το ισχυρότερο όπλο της κοινωνίας απέναντι στη μάστιγα αυτή. Αυτή την πρόληψη την πετυχαίνει κανείς μέσα από την παιδεία. Θα συμφωνήσω, λοιπόν, με απόψεις που μπορεί να διατυπώθηκαν από άλλες πτέρυγες του Κοινοβουλίου και είναι σωστές κατά τη γνώμη μου, αφού αναφέρουν ότι στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση το ποσοστό των παιδιών που έχουν παρακολουθήσει τέτοια προγράμματα πρόληψης είναι εξαιρετικά μικρό. Αυτό πρέπει να αλλάξει. Πρέπει να γνωρίζουν τα παιδιά από νηπιακή ηλικία τον κίνδυνο που τους περιμένει στην παρακάτω γωνία.

Εγώ σοκαρίστηκα, όταν έμαθα από εκπροσώπους θεραπευτικών κοινοτήτων, όπως τον ΟΚΑΝΑ, το ΚΕΘΕΑ και το «18 Άνω», ότι σήμερα η διάδοση των ναρκωτικών παίρνει πολλαπλές διαστάσεις με νέες ουσίες, όπως ένα ναρκωτικό με αμφεταμίνες και υγρά μπαταρίας που κάνει θραύση στους δεκατετράχρονους.

Είναι ενθαρρυντικό το ότι η λίστα αναμονής για την ένταξη σε θεραπευτικά προγράμματα θα περιοριστεί σύμφωνα με το Υπουργείο Υγείας. Επίσης, πρέπει να συμβάλει και οφείλει να συμβάλει η κοινωνία, αλλά και οι εκπρόσωποι της αυτοδιοίκησης, διότι υπάρχουν περιπτώσεις που αντιδρούν και αντιστέκονται στη δημιουργία νέων μονάδων απεξάρτησης.

Τελειώνοντας, λέω ότι πρέπει να σκεφτούμε και να έχουμε πάντα υπόψη μας όλοι ότι αυτή η μάστιγα μπορεί ανά πάσα στιγμή να χτυπήσει την πόρτα του καθενός μας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής «Επείγουσες ρυθμίσεις του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και άλλες διατάξεις».

Επίσης, να σας ενημερώσω ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρία, δεκαεπτά μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Γενικό Λύκειο Αίγινας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Μαντάς για οκτώ λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, ο κ. Βορίδης πραγματικά με την ομιλία του εμφανίστηκε σαν γνήσιος εκπρόσωπος της νεοφιλελεύθερης αντίληψης. Έχει ενδιαφέρον, νομίζω, να το σχολιάσω.

Τι είπε ο κ. Βορίδης; Είπε ότι είναι ατομική η ευθύνη όταν κάποιος αρρωσταίνει. Και στη συνέχεια, βεβαίως, προχώρησε σε αυτό το κλασσικό νεοφιλελεύθερο πρόταγμα, ότι είναι και ατομική η ευθύνη για να βρει λύση. Δηλαδή: δεν θα επιβαρύνεις εσύ την κοινωνία που αρρώστησες με δική σου ευθύνη. Αυτός είναι ο πυρήνας μιας αντίληψης, που πραγματικά διαλύει το κοινωνικό κράτος.

Είμαστε εντελώς απέναντι από αυτή την αντίληψη. Μάλιστα εκεί ο κ. Βορίδης επιχείρησε και μία λαθοχειρία. Είπε, ότι τάχα, η Αριστερά είναι υποχωρητική όσον αφορά τους μεγαλεμπόρους των ναρκωτικών. Υπενθύμισα στην πρωτομιλία μου ότι αυτοί που είναι μέσα ισόβια, δεν είναι οι μεγαλέμποροι. Συνεπώς όλη η δική μας αντίληψη όσον αφορά το πολύ σοβαρό πρόβλημα αυτό που συζητάμε, αλλά βεβαίως και όσον αφορά το ποινικό μέρος, ακριβώς στους μεγαλεμπόρους στοχεύει, σε αυτή την πολιτική που ανοίγει το δρόμο στους μεγαλεμπόρους και άλλωστε -και πρέπει να το πούμε αυτό- η διάκριση των ποινών και με το παρόν νομοσχέδιο ανοίγει πραγματικά την δυνατότητα να τιμωρηθούν πράγματι αυτοί οι μεγαλέμποροι. Αυτό πρέπει να το πούμε. Συνεπώς, είμαστε σε μία άλλη, εντελώς διαφορετική αντίληψη και σωστά το είπε ο κ. Βορίδης «σε διαφορετικές όχθες».

Το νεοφιλελεύθερο δόγμα και η μνημονιακή πολιτική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ο μέγας κίνδυνος για τον ακρωτηριασμό αυτού του νομοσχεδίου. Θα σας πω το εξής απλό, ότι θα προσπαθήσουν πάρα πολλοί άνθρωποι που είναι τώρα στις φυλάκες με αυτή την απαράδεκτη νομοθεσία που είχαμε πριν, να ενταχθούν σε προγράμματα. Πείτε μου πώς θα γίνει αυτό. Υπάρχουν προγράμματα να υποδεχθούν αυτούς τους ανθρώπους; Νομίζουμε ότι εκεί είναι το πρόβλημα, και εκεί πραγματικά μπορεί να υπάρξει υπονόμηση της δυνατότητας, που δίνει αυτό το νομοσχέδιο.

Θα μπω τώρα σε ορισμένα συγκεκριμένα άρθρα και θα ήθελα λίγο την προσοχή σας σε ορισμένα από αυτά, κύριε Υπουργέ. Στο άρθρο 22 πρέπει οπωσδήποτε να προστεθεί η προσθήκη που κάνουμε, σε σχέση με την υπεραχία απεξάρτησης και αποτοξίνωσης. Στη διαδικασία της διαδικασίας της ακρόασης των φορέων είχαμε την ευκαιρία να πούμε ότι σε αυτό το συγκεκριμένο σημείο γίνεται εκμετάλλευση από ιδιωτικές κλινικές, υπάρχουν συγκεκριμένες καταγγελίες και έχουν υπάρξει θάνατοι από αυτή την ιστορία και πρέπει, λοιπόν, αυτό αυστηρά να το νομοθετήσουμε. Έχουμε κάνει μία συγκεκριμένη πρόταση εδώ, να γίνεται αυτό από δημόσιους φορείς και βεβαίως από τους φορείς του άρθρου 51. Πρώτος τη δυνατότητα να το εφαρμόσει έχει ο ΟΚΑΝΑ, αλλά πρέπει να γίνει έτσι.

Δεύτερον, εκεί, στο ίδιο άρθρο κάνουμε μία διόρθωση σε ένα θέμα που είχαμε πει, για τους ιδιώτες γιατρούς που ήδη δίνουν ανταγωνιστικές ουσίες, όπως παραδείγματος χάριν η ναλτρεξόνη και θέλουμε να πούμε ότι ναι, θεωρούμε πως αυτό πρέπει να συνεχιστεί. Δεν βάζουμε εκεί βέτο.

Προχωρώ παρακάτω, στο άρθρο 32. Αυτό είναι ένα πάρα πολύ βασικό θέμα και νομίζω ότι πρέπει να το προσέξετε. Δεν ξέρω εάν θα καλυφθεί αυτό με την τροπολογία που είπατε ότι θα δεχθείτε για συγκεκριμένα προγράμματα, θα σας πω τη διαφωνία μου σε αυτό, αλλά οπωσδήποτε στο άρθρο 32 παράγραφο 1β, 1γ, 2α, 2β, 2γ πρέπει να περιληφθούν και άνθρωποι οι οποίοι βρίσκονται σε επιτυχή παρακολούθηση συγκεκριμένου προγράμματος και είναι εκτός σωφρονιστικού ιδρύματος. Αυτοί πρέπει να περιληφθούν.

Προχωρώ παρακάτω. Στο άρθρο 35, αν βάλετε τη διατύπωση «εγκεκριμένα προγράμματα» δεν μας εκφράζει. Εμείς προτείνουμε μία συγκεκριμένη διατύπωση που να περιλαμβάνει βεβαίως και τη χρήση των υποκαταστάτων, αλλά η κατεύθυνση να είναι η απεξάρτηση. Μιλάμε μόνο για το σημείο στο οποίο οι άνθρωποι που μπαίνουν σε αυτή τη διαδικασία γίνονται υποκείμενα των ευνοϊκών διατάξεων του νόμου. Πρέπει να έχει αυτή την κατεύθυνση. Εάν μείνει έτσι, «εγκεκριμένα προγράμματα», δηλαδή όπως ήταν στον προηγούμενο νόμο, τότε αυτό δεν μας καλύπτει. Νομίζω ότι έχουμε κάνει μία διατύπωση που δέχονται και άλλες πλευρές της Βουλής και μπορεί να βοηθήσει.

Τελειώνω μιλώντας για τα άρθρα 58 και 60. Ακούστε, κύριε Υπουργέ. Για το άρθρο 60 που αφορά στα κέντρα πρόληψης,

δεν είναι δική μας μόνο άποψη αυτή που θα πω, θα ακολουθήσει και ο συνάδελφος κ. Ταλιαδούρος και θα τα πει, νομίζω, και αυτός σε αυτή την κατεύθυνση. Πρέπει να προχωρήσουμε. Είναι τα άρθρα που βάλαμε και για ονομαστική ψηφοφορία, όπως γνωρίζετε. Γιατί; Γιατί επιμένουμε στο εξής απλό πράγμα: Λέμε ότι υπάρχουν δεκατρείς περιφέρειες και δεκατρία νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, που να μπορέσουν πραγματικά να συμπεριλάβουν και με μία συνέχεια το μεγάλο θέμα της πρόληψης. Είναι βεβαίως και άλλες διατάξεις.

Εάν το μνημόνιο δεν σας επιτρέπει να κάνετε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, διότι αυτό σημαίνει κόστος, θα το καταλάβουμε, να ξέρουμε. Αλλά αυτή είναι η σωστή λύση και έτσι πραγματικά θα κλείσουμε οποιαδήποτε κερκόπορτα, ειδικά στο επίπεδο της πρόληψης, σε ιδιωτικούς φορείς χωρίς προϋποθέσεις και χωρίς πιστοποίηση μάλιστα.

Στο άρθρο 58, κοιτάξτε, έχουμε το εδάφιο 3. Τι λέει το εδάφιο 3; Λέει: Δήμοι, περιφέρειες, ΑΕΙ -είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου τα ΑΕΙ ακόμη- Εκκλησία και νομικά πρόσωπα, μη κερδοσκοπικοί φορείς μπορούν να αναλαμβάνουν προγράμματα τέτοια και μέσα στις φυλάκες. Θα μου πείτε, δεν υπάρχουν ήδη τέτοια νομικά πρόσωπα; Και το ΚΕΘΕΑ είναι ένα τέτοιο νομικό πρόσωπο.

Όμως, σε αυτήν την κρίσιμη στιγμή, εμείς λέμε ότι αυτό το εδάφιο 3 -και γι' αυτό βάλαμε την ονομαστική ψηφοφορία- πρέπει να φύγει και πρέπει να φύγει και για έναν ακόμη λόγο, γιατί ακριβώς στην πιο πάνω παράγραφο, στην παράγραφο 2 πάμε πιο πίσω και δεν έχουν οριστεί καν οι όροι και οι προϋποθέσεις που ένας Υπουργός θα δίνει άδεια σε μία τέτοια δυνατότητα. Δηλαδή, θα ανοίξει -και το ξέρουμε πάρα πολύ καλά- ένας χορός μη κερδοσκοπικών εταιρειών γύρω από αυτό το θέμα, ο οποίος με την εμπειρία που ήδη έχουμε στο χώρο της ψυχικής υγείας μπορεί να δημιουργήσει βεβαίως και καλά πράγματα, αλλά μπορεί να δημιουργήσει και τέρτατα.

Συνεπώς, γι' αυτό είμαστε σε αυτήν τη συγκεκριμένη στιγμή, εάν θέλετε, πολύ αυστηροί με αυτό το θέμα και σας καλούμε να αφαιρέσετε, λοιπόν, το εδάφιο 3 από την παράγραφο αυτή του άρθρου 58 και θα το δούμε στη συνέχεια πώς μπορεί να ρυθμιστεί και να δώσουμε βάρος στους φορείς που ήδη δουλεύουν, όπως ξαναείπα, και με πλουραλιστικό τρόπο σε αυτή την κατεύθυνση.

Και για το άρθρο 60 έχουμε κάνει μία συγκεκριμένη πρόταση, να υπάρξει άρθρο 60Α που να περιλάβει στο χώρο της πρόληψης τα κέντρα πρόληψης σαν δεκατρία νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου της περιφέρειας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει ο κ. Ταλιαδούρος για οκτώ λεπτά.

ΣΥΡΙΖΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ στα κέντρα πρόληψης των εξαρτήσεων και προαγωγής της ψυχοκοινωνικής υγείας. Γι' αυτό το θέμα μαζί με το συνάδελφο κ. Καραμπέλα, όπως είπε και ο κ. Μαντάς πριν, έχουμε καταθέσει τροπολογίες, κύριε Υπουργέ, για την τροποποίηση των άρθρων 50 παράγραφο 4 και 60 παράγραφο 1 και παράγραφο 4. Θα ήθελα να υποστηρίξω αυτές τις τροπολογίες και να πω τα εξής, ότι σήμερα, σε συνθήκες κοινωνικοοικονομικής και πολιτισμικής κρίσης, η όξυνση του φαινομένου της εξάρτησης, η τάση αναχωρητισμού των νέων σε άλλους τεχνητούς ή μη τόπους ευημερίας, καταδεικνύει ότι ένα νομοσχέδιο κατά των εξαρτησιογόνων ουσιών θα πρέπει χωρίς άλλο, να επικεντρώσει την προσοχή και στην προστασία των νέων, στην επαρκή κάλυψη και στην ενίσχυση των ψυχοκοινωνικών αναγκών τους για να προληφθεί η υιοθέτηση εξαρτικής συμπεριφοράς.

Θα ήθελα να πω ότι κοινή διαπίστωση είναι ότι οι κύριοι φορείς κάλυψης αυτών των αναγκών που προείπα, τα κέντρα πρόληψης των εξαρτήσεων και προαγωγής της ψυχοκοινωνικής υγείας, λειτουργούν σήμερα σε ένα επισφαλές καθεστώς, τόσο για τη βιωσιμότητα των ίδιων των δομών, όσο και την παροχή υπηρεσιών από τους εργαζόμενους, κυρίως στους νέους.

Άρα, χρειάζεται να προσέξουμε τη στήριξη των δομών. Αυτή η στήριξη των δομών, με την πρόταση που έχουμε καταθέσει, δεν απαιτεί αύξηση δαπανών. Απαιτεί ένα ασφαλές εργασιακό και λειτουργικό πλαίσιο. Απαιτεί την εκπροσώπηση των δομών στα κέντρα λήψης των αποφάσεων για το σχεδιασμό και τη χάραξη πολιτικής για την πρόληψη και γενικότερα για την αντιμετώπιση των εξαρτήσεων. Το κόστος λειτουργίας μπορεί να μειωθεί ακόμη περισσότερο, καθώς η μετεξέλιξη των δομών σε δημοσίου χαρακτήρα και ανά διοικητικές περιφέρειες, όπως είπε και ο κ. Μαντάς πριν, κατανέμει ορθολογικότερα τη χρηματοδότηση και ο έλεγχός της γίνεται κεντρικά, χωρίς διαμεσολαβητές και ξένους διαχειριστές ως προς τη διοίκηση των κέντρων.

Θεωρούμε, λοιπόν, ότι η ανάγκη για ομότιμη με τη θεραπεία ανάπτυξη του πυλώνα της πρόληψης απαιτεί κεντρικό σχεδιασμό, κεντρική και τακτική χρηματοδότηση και κεντρικό έλεγχο των προγραμμάτων και δράσεων.

Το αίτημα για επικέντρωση στην πρόληψη επιζητά και την ουσιαστικότερη μέριμνα του κράτους για τους επιστήμονες και όλους εκείνους που επιφορτίζονται με την προαγωγή της ψυχοκοινωνικής υγείας σε μία κοινωνία που χρειάζεται σήμερα περισσότερο από ποτέ, προοπτική για να ελπίζει. Η πρόληψη πρέπει να αποτελεί την αιχμή του δόρατος απέναντι στο πρόβλημα των ναρκωτικών.

Με τις τροπολογίες, λοιπόν, που έχουμε καταθέσει προτείνουμε:

Πρώτον, η μορφή των αστικών εταιρειών μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, τις οποίες έχουν συστήσει οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού ή μετέχουν σε αυτές με αποκλειστικό σκοπό τη συνεργασία με τον ΟΚΑΝΑ και τη λειτουργία των κέντρων πρόληψης των εξαρτήσεων και προαγωγής ψυχοκοινωνικής υγείας, να καταργηθούν και στη θέση τους να ιδρυθούν δεκατρία αυτοδιοικούμενα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ένα ανά διοικητική περιφέρεια, στα οποία να ενταχθεί το σύνολο των υφιστάμενων κέντρων πρόληψης ως τοπικά παραρτήματα με την ίδια ονομασία. Οι λεπτομέρειες ίδρυσης και λειτουργίας αυτών των νέων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου περιγράφονται και στην τροπολογία που έχουμε καταθέσει στο παρόν νομοσχέδιο.

Δεύτερον, να συσταθεί ένα δίκτυο κέντρων πρόληψης των εξαρτήσεων και προαγωγής της ψυχοκοινωνικής υγείας που να αποτελείται από τα κέντρα πρόληψης των εξαρτήσεων και προαγωγής ψυχοκοινωνικής υγείας, όπως ακριβώς περιγράφονται στην τροπολογία που έχουμε καταθέσει στο άρθρο 50, παράγραφος 4.

Τρίτον, μόνο οι εγκεκριμένοι οργανισμοί ή φορείς για την υλοποίηση του Εθνικού Σχεδίου Δράσης κατά των ναρκωτικών σε συνεργασία με τα κέντρα πρόληψης, όπως τα έχουμε περιγράψει στο άρθρο 60, παράγραφος 4, να καταρτίζουν τα προγράμματα για την πρόληψη της διάδοσης και της χρήσης των ναρκωτικών, στο πλαίσιο ενός εθνικού σχεδίου δράσης και να τα υποβάλουν για έγκριση στον Υπουργό Υγείας, για να διατηρηθεί ο δημόσιος και δωρεάν χαρακτήρας των προγραμμάτων, όπως έχουμε καταθέσει με την τροπολογία μας στο άρθρο 60 παράγραφος 1.

Επίσης, η παράγραφος 4 τροποποιείται και ζητούμε τα κέντρα πρόληψης των εξαρτήσεων και προαγωγής ψυχοκοινωνικής υγείας να είναι εγκεκριμένοι οργανισμοί για την υλοποίηση προγραμμάτων πρόληψης στα πλαίσια του εθνικού σχεδίου δράσης κατά των ναρκωτικών.

Θα θέλαμε, κύριε Υπουργέ, να δείτε αυτές τις τροπολογίες. Νομίζω ότι κινούνται προς την κατεύθυνση που το νομοσχέδιο κινείται και είναι ιδιαίτερα σημαντικό αυτή την περίοδο να στηρίξουμε με αυτά τα κέντρα πρόληψης, με κρατικό έλεγχο και κρατική κατεύθυνση τους νέους, για να αποφύγουμε τα χειρότερα. Μνόψει αυτών, παρακαλώ θερμά να δείτε τις τροπολογίες και να μας πείτε όταν έρθει η στιγμή.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Ταλιαδούρο.

Το λόγο έχει η κ. Μαρή-Θεοδώρα Ελένη.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΡΗ-ΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το πρόβλημα των ναρκωτικών είναι διαδεδομένο και όλοι ξέ-

ρουμε ότι πλήττει κυρίως άτομα νεαρής ηλικίας. Το φαινόμενο της οικονομικής κρίσης δημιουργεί διόγκωση του προβλήματος. Η ανεργία και η σημαντική μείωση των εισοδημάτων έχουν οδηγήσει, όχι μόνο στην έκρηξη του αριθμού των αστέγων, των αυτοχειριών και των ψυχικών νοσημάτων, αλλά και σε αύξηση των χρηστών νόμιμων και παράνομων ουσιών, οι οποίοι μάλιστα, πολλές φορές, στερούμενοι χρημάτων κάνουν χρήση φθηνών και επικίνδυνων ουσιών.

Έχοντας υπ' όψιν αυτά, είναι ξεκάθαρο πόσο αδήριτη είναι η ανάγκη για δρομολόγηση αλλαγών. Το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί ένα σημαντικό βήμα προς τα εμπρός, γιατί καθιερώνει βασικές αρχές νομοθετικά, όπως για παράδειγμα ότι ο εξαρτημένος χρήστης χρήζει θεραπείας και κοινωνικής επανένταξης. Άρα, αποτελεί ωφέλεια και για το εξαρτημένο άτομο και για την κοινωνία.

Ένα σύνθετο πρόβλημα με πολυπαραγοντική αιτιολογία, με άπειρες κοινωνικές προεκτάσεις θα απαιτούσε ολόκληρη κοινωνιολογική και οικονομική πραγματεία η αποτίμησή του. Η επίσημη διαπίστωση από την έκθεση των Ηνωμένων Εθνών είναι χαρακτηριστική. Το κοινωνικό και οικονομικό κόστος από την κατάχρηση τοξικών ουσιών είναι υπερβολικό, κυρίως όταν υπολογίζει κανείς τα εγκλήματα και τη βία, όπως επίσης και τη διάβρωση των ηθικών αξιών που προκαλούν.

Γίνεται μία σοβαρή προσπάθεια να καταγραφεί νομοθετικά η κοινωνική πραγματικότητα των ναρκωτικών. Έτσι, λοιπόν, το παρόν νομοσχέδιο κινείται πάνω σε τρεις σημαντικούς άξονες, οι οποίοι εκσυγχρονίζουν σε μεγάλο βαθμό το ζήτημα των ναρκωτικών στο σύνολό του.

Πιο συγκεκριμένα, ο πρώτος άξονας αφορά στη διευκόλυνση της ουσιαστικής παρέμβασης των θεραπευτικών εκείνων κέντρων για την αξιοποίηση των δυνατοτήτων που υπάρχουν, για τη σωματική αποτοξίνωση και τη ψυχολογική απεξάρτηση των κρατούμενων από τις ουσίες των ναρκωτικών.

Με το άρθρο 34, για πρώτη φορά στο νέο νόμο δίνεται η δυνατότητα απεξάρτησης και για τους κρατούμενους που δηλώνουν ότι επιθυμούν να μετасьουν στο πρόγραμμα απεξάρτησης, οπότε ο κρατούμενος μετάγεται σε ειδικό θεραπευτικό κατάστημα ή σε ειδικό κατάστημα κράτησης -όπου, βέβαια, εφαρμόζεται το πρόγραμμα- και υποβάλλεται σε απεξάρτηση τριών εβδομάδων και στη συνέχεια στη σχετική παρακολούθηση.

Αυτό γίνεται, όχι μόνο για τους κρατούμενους για ναρκωτικά, αλλά και για άλλα αδικήματα που τέλεσαν λόγω της τοξικομανίας. Έτσι, λοιπόν, προβλέπεται η συντήρηση με θεραπεία υποκατάστασης σε εξαρτημένους ανθρώπους, που με επιστημονικά κριτήρια δεν μπορούν να κάνουν κάτι καλύτερο, διότι αυτό απαιτεί από την αναζήτηση δόσης μέσα στη φυλακή με ό,τι αυτό σημαίνει.

Επίσης, αποτρέπει από τη χρήση νομιμότερων φαρμακευτικών σκευασμάτων, οι αυστηροί κανόνες χορήγησης των οποίων αποδεικνύεται στη πράξη ότι είναι αδύνατο να τηρηθούν και οδηγούν σε πολλές περιπτώσεις σε εθισμό και δεύτερη εξάρτηση.

Η αποσυμφόρηση των φυλακών αποτελεί πάρα πολύ σημαντικό όφελος του νομοσχεδίου, καθώς είναι ανεπίτρεπτο σε μία σύγχρονη δημοκρατία να κρατά περίπου δωδεκάμισι χιλιάδες ανθρώπους για θέσεις οκτώ χιλιάδων. Η κατάσταση αυτή οδηγεί τη χώρα σε συνεχείς καταγγελίες από διεθνείς οργανισμούς και καταδίκες από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για παραβιάσεις των δικαιωμάτων των κρατούμενων.

Δεύτερον, το νομοσχέδιο εμμένει στην αυστηρή καταστολή ιδιαιτέρων μορφών και κατά συνέπεια οργανωμένων ομάδων διακίνησης ναρκωτικών.

Με το άρθρο 20 κλείνει το «παραθυράκι» του νόμου στους εμπόρους ναρκωτικών, οι οποίοι μέχρι αυτή την ώρα εμφανίζονται αρκετές φορές ως τοξικομανείς, για να γλιτώσουν από την ισόβια ποινή κάθειρξης.

Τρίτον, με αυτό το νομοσχέδιο επιχειρείται να γίνει μία διαφοροποίηση μεταξύ των εγκλημάτων και των αντίστοιχων προς αυτά ποινών. Πολύ σημαντική είναι πια η διάκριση ανάμεσα στην προμήθεια ναρκωτικών για ίδια χρήση, στη μικροδιακίνηση μεταξύ χρηστών, με σκοπό την εξασφάλιση της ίδιας δόσης, στην προμήθεια ναρκωτικών για οικείο πρόσωπο, λόγω της εξάρτησής

του και στη μεγαλοδιακίνηση με σκοπό το κέρδος.

Αυτό το οποίο θα πρέπει κυρίως να τιμωρείται, αυστηροποιώντας το θεσμικό πλαίσιο, είναι η εμπορία ναρκωτικών, η διακίνηση με σκοπό το κέρδος και η εγκληματικότητα γύρω από τη διακίνηση αυτή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμφωνούμε όλοι ότι δεν πρέπει να υπάρχει καμία επιείκεια στους εμπόρους ναρκωτικών.

Στα άρθρα 48, 49 και 50 επιχειρείται η αποτύπωση και η αποσαφήνιση των αρμοδιοτήτων των οργάνων, όπως είναι η διυπουργική επιτροπή, ο εθνικός συντονιστής, η επιτροπή σχεδιασμού και συντονισμού για την αντιμετώπιση των ναρκωτικών, το γνωμοδοτικό συμβούλιο, στα οποία κατανέμονται οι ευθύνες σχεδιασμού, απόφασης και εποπτείας εφαρμογής του εθνικού σχεδίου δράσης για τα ναρκωτικά και των συναφών προγραμμάτων, καθώς και η συστηματική ρύθμιση της λειτουργίας των οργανισμών θεραπείας ΟΚΑΝΑ, ΚΕΘΕΑ, τα ψυχιατρικά νοσοκομεία.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα ναρκωτικά –όσο κι αν περιορίζονται σε μερικούς χρήστες ή όχι– αποτελούν ένα κείμενο πρόβλημα, το οποίο επεκτείνεται από τους τοξικομανείς σε όλη την ελληνική κοινωνία. Ο εθισμός του χρήστη και οι οικογενειακές συνέπειες δεν αφήνουν ανεπηρέαστη την κοινωνία, ενώ παράλληλα, η συνακόλουθη βία και εγκληματικότητα επιδρούν σε όλες τις πτυχές του κοινωνικού βίου.

Με το παρόν νομοσχέδιο, επιχειρείται η διαχείριση της αντιμετώπισης της εγκληματικότητας, η οποία σχετίζεται με τα ναρκωτικά και η παρεμπόδιση της διακίνησής τους.

Κύριε Υπουργέ, εκτός από την καταστολή και τις ρυθμίσεις που προβλέπονται στο νομοσχέδιο, η βαρύτητα θα πρέπει να δοθεί στην πρόληψη και στη χάραξη εθνικής πολιτικής με μέθοδο και με συντονισμό, γιατί μόνο έτσι μπορούμε να σώσουμε τους νέους μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει ο κ. Λαμπρούλης για οκτώ λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε συνθήκες βαθιάς οικονομικής κρίσης, όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και παγκόσμια, ο αγώνας ενάντια στα ναρκωτικά αποκτάει ιδιαίτερη σημασία. Η πρόκληση σκληρών, αντεργατικών και αντιλαϊκών μέτρων από την Κυβέρνηση, την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, καταδικάζει το λαό σε πολύχρονες θυσίες που περνούν σαν τυφώνας και επηρεάζουν τη ζωή του λαού και κυρίως τη ζωή των νέων ανθρώπων.

Η προοπτική για μια ζωή με ανεργία, με ελαστικές εργασιακές σχέσεις, με ακριβοπληρωμένες υπηρεσίες υγείας, πρόνοιας και παιδείας, χωρίς ασφαλιστικά δικαιώματα και χωρίς ελεύθερο χρόνο συνοδεύεται με συναισθήματα ανασφάλειας και φόβου για το αύριο, με επιβάρυνση της σωματικής και ψυχικής υγείας των νέων. Παράλληλα, όμως, μέσα από το σύστημα και τη βιομηχανία των μέσων μαζικής ενημέρωσης προβάλλεται και καλλιεργείται το μοντέλο του συμβιβασμένου ανθρώπου, ο οποίος μπροστά στα αδιέξοδα μπορεί να βρει ανακούφιση στα προβλήματα της καθημερινότητάς του μέσα από τον κόσμο των ουσιών.

Είναι αποδεδειγμένο, πως οι χαμηλοί δείκτες στα κοινωνικοοικονομικά και πολιτιστικά επίπεδα είναι παράγοντες επιδείνωσης όλων των δεικτών, οι οποίοι σχετίζονται με το πρόβλημα των ναρκωτικών, όπως είναι η μείωση του ηλικιακού ορίου έναρξης της χρήσης, η αύξηση του αριθμού των εξαρτημένων και η αύξηση σχολικής διαρροής. Έτσι, για μία ακόμη φορά, και μέσω του νομοσχεδίου που συζητούμε σήμερα, αποκαλύπτονται οι προθέσεις της συγκυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ, όπως και των προηγούμενων κυβερνήσεων που, όχι μόνο δεν θέλουν να ασχοληθούν και να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα των ναρκωτικών, αλλά κινούνται στην κατεύθυνση συντήρησης και διόγκωσης του προβλήματος.

Στα πλαίσια της πολιτικής διαχείρισης της τοξικοεξάρτησης primoδοτούνται τα προγράμματα υποκατάστασης και μέσα στα σωφρονιστικά ιδρύματα, στη φιλοσοφία των οποίων εδράζεται η αντιδραστική άποψη, πως η εξάρτηση είναι βιολογικό, ιατρικό και φαρμακευτικό πρόβλημα, αποσιωπώντας τα κοινωνικά αίτια που

το γεννούν.

Η συγκεκριμένη αντιεπιστημονική πρόταση που ιατρικοποιεί το πρόβλημα των ναρκωτικών και στερεί από χιλιάδες νέους ανθρώπους το δικαίωμα στην απεξάρτηση, μοιράζει απλόχερα τη συντήρηση της εξάρτησης μέσω και του Εθνικού Συστήματος Υγείας, χωρίς καν να γίνεται λόγος για μέτρα, τα οποία να απορροούν την εφαρμογή και διεύρυνση προγραμμάτων πρόληψης, θεραπείας και κοινωνικής επανένταξης.

Στην πραγματικότητα, το μόνο που εξασφαλίζεται είναι το δικαίωμα να θεωρείται ο χρήστης ασθενής, έχοντας πρόσβαση σε υπηρεσίες διά βίου χορήγησης υποκατάστατων, τα οποία αναγορεύονται σε αιχμή του δόρατος της επίσημης πολιτικής ενάντια στα ναρκωτικά. Ακόμη, υπονομεύεται το κεκτημένο και αυτής της υπάρχουσας δημόσιας και δωρεάν πρόληψης, απεξάρτησης και κοινωνικής επανένταξης. Το κράτος μεταβιβάζει στους ιδιώτες τη δική του αποκλειστικά ευθύνη για καθένα από τους κρίκους της αλυσίδας, η οποία αφορά την τοξικοεξάρτηση, με το πρόσχημα ότι θα τα εμποτεύει.

Αλήθεια, με ποιο τρόπο διασφαλίζονται η πρόληψη, η απεξάρτηση και η κοινωνική επανένταξη, όταν τα κέντρα πρόληψης οδηγούνται σε κλείσιμο, τα στεγνά προγράμματα ασφυκτούν από την υποχρηματοδότηση και την έλλειψη προσωπικού και όταν η ανεύρεση δουλειάς και ο ρατσισμός είναι «θηλιά στο λαιμό» των ανθρώπων που δίνουν τη μάχη της απεξάρτησης; Η Κυβέρνηση στα πλαίσια του περιορισμού της βλάβης δίνει τη δυνατότητα στους επιχειρηματίες να εμπορεύονται τον ανθρώπινο πόνο.

Στην πραγματικότητα, δίνετε και επίσημα πλέον τη δυνατότητα όποιος θέλει να ανοίξει τη δική του επιχείρηση πρόληψης, απεξάρτησης, επανένταξης να εκμεταλλεύεται την ανθρώπινη οδύνη, ξεζουμίζοντας παράλληλα όλο και περισσότερο τους ταλαιπωρημένους χρήστες και τις οικογένειές τους.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας είναι αντίθετο, τόσο με την ισχύουσα κατασταλτική πολιτική, όσο και με τις πολιτικές διαχείρισης του προβλήματος. Σε αυτήν την κατεύθυνση, είναι αντίθετο με τις πολιτικές της νομιμοποίησης και των υποκατάστατων, την προσπάθεια ιδιωτικοποίησης των υπαρχουσών υπηρεσιών απεξάρτησης και πρόληψης.

Σε καμία περίπτωση η νομιμοποίηση των ναρκωτικών και τα αστικά νομοθετήματα, όπως και το παρόν νομοσχέδιο, δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν το κοινωνικό πρόβλημα της τοξικοεξάρτησης, καθώς δεν αγγίζουν και τις κοινωνικές αιτίες, οι οποίες το γεννούν, αλλά παράλληλα και τους ιδεολογικούς μηχανισμούς που το αναπαράγουν, μετατρέποντας το ίδιο το κράτος σε έμπορο κρατικής πρέζας.

Αν και η τοξικοεξάρτηση είναι γέννημα-θρέμμα του καπιταλισμού και μπορεί να αντιμετωπιστεί ολοκληρωτικά μόνο με την ανατροπή του, ωστόσο υπάρχουν άμεσες ρεαλιστικές λύσεις, οι οποίες μπορούν να την περιορίσουν, όπως η πλήρης χρηματοδότηση και το επαρκές μόνιμο επιστημονικό προσωπικό, η δημιουργία πανελλαδικού δημόσιου φορέα με αποκλειστικά δωρεάν παροχή υπηρεσιών στην πρόληψη, στην απεξάρτηση και στην επανένταξη.

Πρώτον, όσον αφορά στην πρόληψη, που είναι το κυριότερο όπλο στη μάχη κατά των ναρκωτικών, χρειάζονται συγκεκριμένα μέτρα κοινωνικής πρόνοιας, που έχουν να κάνουν με όλους τους βασικούς παράγοντες που επιδρούν στη ζωή του ανθρώπου –εργασία, σχολείο κ.ο.κ.– εφαρμογή προγραμμάτων πρωτογενούς πρόληψης σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες, στελέχωση των σχολικών βαθμίδων με εκπαιδευμένους κοινωνικούς λειτουργούς, ψυχολόγους, δημιουργία σχολών, οι οποίες θα εκπαιδεύουν τους γονείς στους τρόπους αντιμετώπισης του προβλήματος.

Δεύτερον, όσον αφορά στην απεξάρτηση, πρέπει να υπάρχουν τόσο «στεγνά» προγράμματα όσα χρειάζεται η χώρα, τουλάχιστον ένα για εφήβους και ένα για ενήλικες σε κάθε νομό. Χρειάζεται ανάπτυξη των προγραμμάτων έγκαιρης παρέμβασης για νέους που πειραματίζονται με ναρκωτικά, αλλά δεν έχουν εξαρτηθεί ακόμη από αυτά, προαγωγή της επιστημονικής έρευνας που σχετίζεται με τις κοινωνικές αιτίες του προβλήματος των ναρκωτικών.

Τρίτον, όσον αφορά στην επανένταξη, πρέπει να θεσπιστούν

ειδικά προγράμματα κατάρτισης που θα βοηθούν τους πρώην χρήστες να βρουν δουλειά. Απαιτείται συνεργασία επιστημονικών, συνδικαλιστικών και άλλων φορέων για την καταπολέμηση του ρατσισμού που βιώνουν οι ίδιοι οι χρήστες.

Σε αυτόν τον αγώνα το ΚΚΕ θα συνεχίσει να είναι στην πρώτη γραμμή, προσπαθώντας να τον συνδέσουμε με τη γενικότερη πάλη του μαζικού και νεολαιίστικου κινήματος, γιατί στη νεολαία δεν ταιριάζει η απάθεια και η φυγή στον ψεύτικο κόσμο των ναρκωτικών.

Διέξοδος είναι η αγωνιστική και ανυπότακτη στάση ζωής, η πάλη για μια κοινωνία, που με την εργατική τάξη στην εξουσία θα καταργήσει την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε τον κ. Λαμπρούλη.

Το λόγο έχει η κ. Χρυσοβελώνη για οκτώ λεπτά.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν αναφερθώ στις διατάξεις του νομοσχεδίου, θα ήθελα πρώτα από όλα να επισημάνω την απουσία του Υπουργού Υγείας κ. Λυκουρέντζου κατά την επεξεργασία του παρόντος νομοσχεδίου στην επιτροπή. Και το λέω αυτό, γιατί θεωρώ ότι θα ήταν εξαιρετικά σημαντικό κάποιες από τις παρατηρήσεις που έγιναν από φορείς, αλλά και από συναδέλφους, τόσο στο κομμάτι της πρόληψης, όσο και σε αυτό της θεραπείας, να είχαν τύχει της προσοχής του αρμοδίου Υπουργού.

Όταν μιλούμε για το πρόβλημα της ουσιοεξάρτησης, μιλούμε για ασθενείς. Άρα, το πρόβλημα, πέρα από τον κοινωνικό του χαρακτήρα, παραμένει πρωτίστως ζήτημα πολιτικής υγείας. Το υποστηρίζω αυτό, γιατί υπάρχουν διάφορα προβλήματα, όπως συμβαίνει με τα κέντρα πρόληψης. Πάρα ταύτα, δεν έχουμε ακούσει πειστικές απαντήσεις για το θέμα αυτό από το Υπουργείο Υγείας. Έχω κάνει επ' αυτού, τόσο εγώ, όσο και άλλοι συνάδελφοι σχετικές ερωτήσεις στον κ. Λυκουρέντζο, οι οποίες όμως παραμένουν αναπάντητες.

Στο παρόν νομοσχέδιο υπάρχουν κάποιες διατάξεις για τις δομές υγείας τις σχετικές με τα ναρκωτικά, προληπτικές και θεραπευτικές.

Δεν είδαμε, όμως, να προτείνονται ουσιαστικές λύσεις στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν αυτές, τα οποία δεν είναι τόσο νομικά όσο οικονομικά. Το σημαντικότερο όλων είναι, βέβαια, η υποχρηματοδότηση.

Υπάρχει, για παράδειγμα, η φθίνουσα χρηματοδότηση των κέντρων πρόληψης για την οποία οι εργαζόμενοι δικαίως διαμαρτύρονται. Η δήθεν λύση που δίνεται είναι με τα άρθρα 45, 46 με τίτλο «Εσοδα» και «Διάθεση εσόδων». Εκεί προβλέπεται μια αόριστη κατανομή σε διάφορα Υπουργεία τυχόν κρατικών εσόδων που θα προκύψουν από δράσεις κατά των ποινικά εμπλεκόμενων σε υποθέσεις ναρκωτικών. Δεν υπάρχει, όμως, πουθενά συγκεκριμένη δέσμευση ότι τα όποια έσοδα θα έχουν συγκεκριμένους παραλήπτες.

Ένα άλλο τεράστιο πρόβλημα είναι πως δεν ορίζεται σε καμία απολύτως σημείο μία ελάχιστη εγγυημένη χρηματοδότηση των φορέων υγείας. Άρα, «ελέω μνημονίου», δεν υπάρχει καμία εγγύηση συνέχισης όλων των απολύτως αναγκαίων θεραπευτικών και προληπτικών προγραμμάτων που υπάρχουν σήμερα.

Αυτά δείχνουν, κατά την άποψη των Ανεξάρτητων Ελλήνων, έλλειψη συγκεκριμένης πολιτικής, αλλά και άρνηση από την πλευρά της συγκυβέρνησης να προσδιορίσει τους αναλογούντες πόρους συγκεκριμένα και ξεχωριστά για τον κάθε τομέα.

Στο άρθρο 60 περιγράφεται μία γραφειοκρατική δομή για την εποπτεία των προγραμμάτων πρόληψης. Συγκεκριμένα, τον κύριο ρόλο εκεί θα παίζει η Εθνική Επιτροπή Σχεδιασμού και Συντονισμού του Υπουργείου Υγείας, που προβλέπεται στο άρθρο 50. Μακάρι να λειτουργήσει, αλλά μου φαίνεται εξαιρετικά δύσκολο με είκοσι μέλη και μάλιστα με συνεδρίαση μία φορά κάθε μήνα. Είναι γνωστό πως, ιδιαίτερα στο κομμάτι του συντονισμού, τα πολυπρόσωπα στρατηγικά όργανα πολύ εύκολα αποτυγχάνουν. Αυτή, βέβαια, δεν είναι μία δική μας διαπίστωση, αλλά αποτελεί ένα βασικό πόρισμα της διοικητικής επιστήμης.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζοντας τώρα με τα υπόλοιπα μέρη του νομοσχεδίου, σε ό,τι αφορά

στους Ανεξάρτητους Έλληνες, θεωρούμε ότι δεν έχει διευκρινιστεί επαρκώς τι ακριβώς θέλει να πράξει η συγκυβέρνηση στην περίπτωση των εισαγγελιών για εγκλήματα διαφθοράς που θεσμοθετείται με το άρθρο 74. Εδώ θεωρώ ότι υπάρχει ένα θέμα με την εφαρμογή της συγκεκριμένης διάταξης, το οποίο θα εμφανιστεί και στην πράξη με τις αρμοδιότητές τους, ποια θα είναι δηλαδή τελικά η επικάλυψη αυτών με τα καθήκοντα που ασκούν σήμερα οι εισαγγελείς οικονομικού εγκλήματος.

Για την ποινική μεταχείριση της διαφθοράς στο δημόσιο με τα άρθρα 68 και 70 ισχύει, δυστυχώς, ό,τι είπαμε και στην επιτροπή, αφού δεν είδαμε καμία απολύτως αλλαγή να γίνεται στο αρχικό κείμενο του νομοσχεδίου.

Επισημαίνω, πάντως, πως είναι όντως απαραίτητη η παρέμβαση του νομοθέτη. Άλλωστε, μας το έχει ζητήσει και η αρμόδια Επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης, η γνωστή GRECO, που μας έχει επικρίνει διεθνώς πάρα πολλές φορές μέσα από τις εκθέσεις της για πολιτική κατά της διαφθοράς στην Ελλάδα.

Για παράδειγμα, δεν έχουμε ακούσει με ποιο σκεπτικό ο απλός υπάλληλος του άρθρου 68 του νομοσχεδίου και ο δικαστικός λειτουργός του άρθρου 70, σε περίπτωση που και οι δύο τους δωροδοκηθούν, θα τιμωρούνται με την ίδια ποινή, καθώς θεωρώ ότι συμφωνούμε πως η θέση ευθύνης που κατέχει ένας δικαστής δεν έχει καμία απολύτως σχέση με την υπαλληλική ιδιότητα. Δεν μπορούμε, επομένως, να εξισώνουμε τα ποινικά όρια για καταστάσεις που είναι εξ ορισμού τελείως ανόμοιες μεταξύ τους, μη συγκρίσιμες, θα έλεγα.

Κύριε Πρόεδρε, επειδή η τοποθέτηση επί των άρθρων που έκανε η ειδική αγοράτρια ήταν πάρα πολύ διεξοδική, δεν θα επεκταθώ περαιτέρω επ' αυτών, αλλά κλείνοντας θα μιλήσω για τις τροπολογίες, αναφερόμενη όμως, όχι σε αυτές που συζητούνται σήμερα –όπου είμαι βέβαιη ότι θα τοποθετηθεί διεξοδικά η εισηγήτρια των Ανεξάρτητων Ελλήνων, στην οποία τις θέσεις αναφέρομαι από τώρα– αλλά σε μία τροπολογία που επρόκειτο να έρθει και τελικά δεν την είδαμε.

Κύριε Υπουργέ, από τον Ιανουάριο είχατε προαναγγείλει ότι θα προσθέτατε ειδική διάταξη στο νομοσχέδιο για τα ναρκωτικά, που θα αφορούσε τους δήθεν ανήλικους κακοποιούς που διαπράττουν βαρύτατα εγκλήματα, όπως ληστείες και φόνους. Και λέω «δήθεν ανήλικους», γιατί στην Ελλάδα, εδώ και χρόνια, πολλοί λαθρομετανάστες όταν συλλαμβάνονται, έχουν βρει το κόλπο: δηλώνουν αμέσως ανήλικοι, για να τύχουν της ευνοϊκής ποινικής και σωφρονιστικής μεταχείρισης που προβλέπει η ελληνική νομοθεσία.

Το δηλώνουν μόνοι τους αναπόδεικτα, όπως έγινε για παράδειγμα στις υποθέσεις της δολοφονίας του Θανάση Λαζανά στην Πάτρα και του βιασμού της μικρής Μυρτούς στην Πάρο. Το πράττουν γιατί δεν έχουν ή πετούν τα πραγματικά αποδεικτικά έγγραφα ταυτότητάς τους, έτσι ώστε να επικαλούνται οποιαδήποτε ιδιότητα τους βολεύει.

Αυτός είναι ο ορισμός του περίφημου ελληνικού ρητού «ό,τι δηλώσεις, είσαι», το οποίο οι λαθρομετανάστες εφαρμόζουν με τραγικές συνέπειες για την πατρίδα μας. Υπενθυμίζω ότι ο άτυχος Θανάσης Λαζανάς δολοφονήθηκε τον περασμένο Μάιο στην Πάτρα από αλλοδαπό που παρουσιάστηκε, μετά τη σύλληψή του, σαν δεκαεπτάχρονος Αφγανός. Το ίδιο συνέβη και στην περίπτωση της δεκαπεντάχρονης Μυρτούς στην Πάρο, όπου ο αλλοδαπός που την κακοποίησε εμφανίστηκε ξανά ως ανήλικος.

Είπατε πριν από δυο μήνες ότι θα δώσετε λύση επ' αυτού με το σημερινό νομοσχέδιο, ότι δηλαδή αν αμφισβητείται η δήλωση αλλοδαπών κατηγορουμένων ότι είναι ανήλικοι, θα διατάσσεται άμεσα πραγματογνωμοσύνη από ιατροδικαστή. Δυστυχώς, δεν το πράξατε τελικά, αν και έχουμε δει εδώ ένα πλήθος από προσήκες και τροπολογίες.

Σας θυμίζω, κύριε Υπουργέ, ότι είχατε πει και κάτι άλλο για τους αλλοδαπούς εγκληματίες. Είχατε υποσχεθεί πως θα παρατείνετε την προφυλάκιση των ανήλικων κατηγορουμένων για βαριά εγκλήματα από έξι σε δώδεκα μήνες, έτσι ώστε να μην έχουμε φαινόμενα, όπως αυτό με το δολοφόνο του Θανάση Λαζανά που τελικά εξαφανίστηκε πριν από τη δίκη και σήμερα βρίσκεται ελεύθερος να διαπράξει και άλλα εγκλήματα.

Ως Ανεξάρτητοι Έλληνες, θεωρούμε πως η πολιτική συνέπεια

των Υπουργών κρίνεται καθημερινά και από τον ελληνικό λαό, αλλά και μέσα από τη Βουλή. Όμως, τα παραπάνω δείγματα γραφής της συγκυβέρνησης καταδεικνύουν ότι αγνοείτε συστηματικά τις μεγάλες ανάγκες της κοινωνίας μας για ασφάλεια, αλλά κυρίως για απόδοση της δικαιοσύνης.

Για όλους αυτούς τους λόγους, αλλά και για όσους πολύ ορθά επεσήμανε η ειδική αγορήτριά μας, δηλώσαμε ότι καταψηφίζουμε επί της αρχής το παρόν νομοσχέδιο και πως έχουμε αντιρρήσεις στα άρθρα που επεσήμανε η ειδική αγορήτρια, για τους λόγους που εν πολλοίς συμπίπτουν με όσα ήδη έχω αναφέρει.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Γιοβανόπουλος για οκτώ λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, τα είπαμε και χθες. Θα ξεκινήσω με τα άρθρα στα οποία υπάρχουν συγκεκριμένες διαφωνίες, τις οποίες έχω μπροστά μου ώστε να εξηγήσω πού και γιατί νομίζω ότι πρέπει να έχουμε μια διαφορετική άποψη.

Στο άρθρο 71γ' τιμωρείται με την ποινή των ισοβίων και οποιoσδήποτε μεταφέρει ή κατέχει όλον αυτό το βαρύ οπλισμό. Δηλαδή, αν ενοικιάσω ένα αυτοκίνητο που έχει κάπου κρυμμένο τέτοιο βαρύ οπλισμό και με συλλάβουν, ενώ δεν ξέρω κάτι, θα κινδυνεύσω με ισόβια; Αυτή την απλή κατοχή νομίζω ότι είναι πέρα από υπερβολή να τη θεσμοθετήσουμε. Νομίζω ότι δεν αξίζει, δεν πρέπει να υπάρχει ο' αυτή την αλλαγή του Κώδικα.

Στο άρθρο 71α' μιλάτε για όσους εισέρχονται παράνομα σε κενούς δημόσιους χώρους. Εδώ φαντάζομαι ότι αρχίζει σιγά-σιγά να μεθοδεύεται το ψαλίδισμα των αντιδράσεων των διαμαρτυρόμενων, το ψαλίδισμα των αντιδράσεων σε μέτρα όπως τα μνημόνια. Κάτι τέτοιο θέλετε να περάσετε. Προσωπικά διαφωνώ για κάθε κλασική διαμαρτυρία που θα μπορούσε να επισυμβεί.

Διαφωνώ με το άρθρο 66, όπου δεν επιτρέπεται στο δικαστή να έχει εκείνη την αυτοόριση δικαστική πεποίθηση, με την οποία μπορεί και να μην αναστείλει μια ποινή. Αφήστε ελεύθερους τους δικαστές να κρίνουν και ανάλογα, είτε να επιβάλουν σοβαρές βαριές ποινές είτε να κρίνουν και να αναστείλουν ή να μην αναστείλουν κάποιες ποινές. Δεν νομίζω ότι χωρεί στο νομοθετικό μας έργο να περιστέλλουμε τις δυνατότητες ενός φυσικού δικαστή. Αυτό δεν είναι στην αρμοδιότητά μας. Αυτό δεν είναι νομοθεσία, είναι κάτι άλλο.

Αυτά έχουν ακουστεί από πάρα πολλούς συναδέλφους, γι' αυτό και θα τα περάσω σύντομα. Πηγαίνω στο άρθρο 31 -ομού με το άρθρο 36, 59, 62, 101 παράγραφος 3- και μείνεται η φρασολογία «θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης». Εδώ μπαίνει το ερωτηματικό: τι γίνεται με τη συντήρηση; Τι γίνεται με τα παιδιά που παίρνουν μεθαδόνη; Εδώ εννοείτε ή δεν εννοείτε και τη συντήρηση; Αφορά μόνο «τα στεγνά», όπως κοινώς λέγεται, προγράμματα ή και τα παιδιά που είναι στη συντήρηση; Αν δεν υπάρξει εδώ μια ρηματική διατύπωση, αργότερα θα έχουμε κενά στην εφαρμογή του νόμου. Δεν πρέπει να μείνει अपαρατήρητο. Νομίζω ότι το παρακολούθησαν και άλλοι συνάδελφοι.

Όπου υπάρχει η έννοια «θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης», νομίζω ότι θα πρέπει με ρηματική διατύπωση να το εξηγήσετε τώρα και να περάσετε και τη φράση «συντήρηση» ή οποιαδήποτε άλλη ερμηνευτική δήλωση στην οποία να περιγράφετε ότι και αυτοί οι ασθενείς, οι χρήστες, οι εξαρτημένοι θα μπορούν, είτε κατά την αποφυλάκισή τους είτε κατά την παρακολούθηση προγραμμάτων, να έχουν την αρμόζουσα θεραπεία.

Όμως, κύρια ένσταση έχω στο άρθρο 30 παράγραφο β'. Εδώ νομίζω ότι είναι και όλο το θεωρητικό ζήτημα στο οποίο όλες οι παρατάξεις πρέπει να σταθούμε. Μιλάμε για την περίπτωση της διακίνησης ναρκωτικών. Ξέρουμε ότι δυσκολευόμαστε πάρα πολύ να πιάσουμε τους εμπόρους. Ξέρουμε ότι δυσκολευόμαστε πάρα πολύ να δούμε πώς θα χειριστούμε τους χρήστες, που είναι θύματα, που είναι άρρωστοι, που είναι παραβάτες, που είναι εγκληματίες.

Νομίζω ότι το αντικλείδι, εκείνο το φίλτρο, το κρίσιμο σημείο που γέρνει τη ζυγαριά υπέρ ή κατά είναι το σημείο της διακίνησης. Ο διακινητής, λοιπόν, δεν μπορεί, αν είναι και ο ίδιος χρή-

στης -όπως λέτε εδώ- να τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ένα έτος. Όταν ο διακινητής είναι χρήστης, είναι χρήστης. Το καταλαβαίνω. Πρέπει να δούμε πώς θα το προστατεύσουμε.

Όταν όμως έρχεται το βράδυ και αυτός ο δεκαοκτάχρονος, εικοσάχρονος, εικοσιπεντάχρονος με πανουργία, με μέθοδο παρασύρει συνομηλίκους του, μπαίνει στη συντροφιά και παραπειθεί -γιατί αυτά τα παιδιά είναι έφηβοι και μιλάμε για νέα αγόρια και κορίτσια- τότε δεν πάει εκεί ως χρήστης. Πάει εκεί ως ο άνθρωπος που θα αγκιστρώσει το «μικρό ψάρι», για να το φέρει δεμένο στη βάρκα του εμπόρου.

Αυτό τον διακινητή πρέπει σε κάθε περίπτωση να τον τιμωρήσουμε σοβαρά, με τη σοβαρότερη ποινή. Αυτό είναι το φίλτρο, είναι το σημείο στο οποίο πρέπει να φροντίσουμε να αλλάξει το καθεστώς. Αυτός εκείνη τη στιγμή δεν είναι χρήστης. Είναι ό,τι χειρότερο υπάρχει στην πολιτεία μας, στην κοινωνία μας. Ό,τι αδυνατούμε να φρενάρουμε -είτε τους εμπόρους είτε τους χρήστες- είναι αυτό το φίλτρο!

Εδώ δώστε σημασία, σας παρακαλώ πολύ. Γιατί όταν μιλάμε για θύτες και θύματα, πρέπει να σκεφθούμε ότι αυτά τα παιδιά καταλήγουν σε κλοπές, σε παραβατικότητα. Καταλήγουν να απειλούν τους γονείς τους, τους συγγενείς τους. Καταλήγουν στην επαιτεία και στη μετάδοση λοιμωδών νοσημάτων.

Έχω την τελευταία ανάλυση του 2012 για την επιδημική έκρηξη του ιού HIV, του AIDS. Ξέρετε ότι ο αριθμός των νεοδιαγνωσθέντων κρουσμάτων από εκεί που ήταν εννέα έως δεκαεννέα ετησίως το 2010, το 2011 ήταν διακόσια σαράντα ένα; Η αύξηση είναι εκρηκτική. Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Γιοβανόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Νομίζω ότι εδώ θα πρέπει να σκεφτούμε πώς μπορούμε να δούμε το φαινόμενο γενικότερα. Πρέπει να δούμε ότι είναι μια κοινωνική μάστιγα που δεν χωράει αστεία.

Θέλω να εξηγήσω ότι το εμπόριο ανθεί. Το 2010 είχαμε τέσσερις χιλιάδες επτακόσιους τόνους παραγωγή οπιούχων και το 2011 φτάσαμε στους επτά χιλιάδες τόνους, σχεδόν διπλασιάσαμε το ποσό. Οι βιομηχανίες παράγουν στο Αφγανιστάν την καφέ ηρωίνη και έρχεται μέχρι εδώ. Υπάρχει ο βαλκανικός αυχένας που τα φέρνει για να προωθηθούν μέσα στην Ευρώπη. Υπάρχει και ο άλλος αυχένας, ο γνωστός, «ο δρόμος του μεταξιού», που τα φέρνει από την κάτω πλευρά.

Κάποιοι τα καταναλώνουν αυτά, όταν παράγονται από το εμπόριο. Σκεφτείτε ότι μόνο όσον αφορά το όπιο του Αφγανιστάν από τρεις χιλιάδες εξακόσιους τόνους το 2010 φτάσαμε στους πέντε χιλιάδες οκτακόσιους τόνους το 2011. Καταθέτω στα Πρακτικά τα ανατριχιαστικά νούμερα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Γιοβανόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πρέπει να αντιληφθούμε ότι δεν μπορούμε να είμαστε ούτε γαλαντόμοι ούτε και ελαστικοί στις ποινές που απειλούνται. Αυτά τα παιδιά πρέπει να τα προσέξουμε. Ξέρετε, οι μετρήσεις λένε ότι 35% κάνουν ένεση, 45% καπνίζουν και 20% σνιφάρουν, παίρνουν από τη μύτη.

Αυτά τα παιδιά, στην Ελλάδα τουλάχιστον, είναι 2,5 παιδιά στα χίλια. Είμαστε περίπου στο μέσο της Ευρώπης, με αυξητικές τάσεις. Καταθέτω και αυτά τα δύο στοιχεία στα Πρακτικά και παρακαλώ να τα συμπεριλάβετε. Είναι η μελέτη του 2012 από το Ευρωπαϊκό Κέντρο Παρακολούθησης Ναρκωτικών και Τοξικομανίας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Γιοβανόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Με αρρωσταίνει η ιδέα ότι ο Παναγιώτης, ο Γιώργος ή η Ιουλία αύριο μπορεί να είναι θύματα των ναρκωτικών. Πόσα παιδιά θα σώσουμε, κύριε Υπουργέ, με αυτό το νομοσχέδιο; Τι σημαίνει πρόληψη για μας; «Κόβονται τα πόδια μου», όταν σκέφτομαι ότι και τα δικά μου παιδιά και τα δικά σας παιδιά μπορεί αύριο να

είναι χρήστες.

Ας μιλήσουμε επιτέλους γι' αυτά τα παιδιά σαν να είναι τα δικά μας παιδιά. Είναι τα δικά μας παιδιά! Είναι εδώ τα ναρκωτικά, είναι στα σπίτια μας, είναι στην πόρτα μας! Δώστε, ό,τι καλύτερο μπορείτε στην αντιμετώπιση. Κηρύξτε συναγερμό. Σαλπίστε ένα πανεθνικό, κεντρικό, μετωπικό όργανο για να μπορέσουμε να τους αντιμετωπίσουμε. Ελάτε να τα αγκαλιάσουμε αυτά τα παιδιά, να προλάβουμε πριν κατακυλλήσουν. Ελάτε να χαρίσουμε αγάπη στα παιδιά και ποινές πρόληψης στους εμπόρους. Ελάτε. Είναι τα δικά μας παιδιά!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Η Βουλευτής κ. Διονυσία-Θεοδώρα Αυγερινοπούλου ζητεί ολιγόμηρη άδεια απουσίας στο εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Η κ. Γερασιμίδου έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΕΛΕΝΗ ΓΕΡΑΣΙΜΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μια παλιά διαφήμιση –το προϊόν είναι αδιάφορο– κατέληγε θριαμβευτικά «...όπως Αμερική!». Όπως προκύπτει από πραγματική αφήγηση, στην Αμερική, λοιπόν, πριν από μόλις τριάντα πέντε χρόνια, μια χρεόνισσα πρόσφερε στη νεοαφιχθείσα διπλανή της με τα πολλά προβλήματα μαριχουάνα. Τόσο απλά, όπως κερνάμε εμείς το καφεδάκι. Έτσι ξεχνούσαν εκεί όλα τα «καλά» του αμερικανικού ονείρου και φαντάζομαι ότι το συνεχίζουν.

Στην Ολλανδία τα περίφημα coffee shops δεν μείωσαν καθόλου το ποσοστό των χρηστών. Αύξησαν το ναρκω-τουρισμό και το «πάρτι» συνεχίζεται, με περισσότερους καλεσμένους.

Στο πλαίσιο της γενικότερης πολιτικής, το επόμενο βήμα είναι ίσως η διανομή κατ' οίκον ινδικής κάνναβης σε γλαστράκια για προσωπική χρήση, άντε και κάνα τρατάρισμα, ελλείψει άλλων κερασμάτων. Λιγότερο θα στοιχίσει απ' τη λειτουργία των ΚΕΘΕΑ, που τα αποτελέσματα της δουλειάς τους είναι η απεξάρτηση και η πλήρης θεραπεία.

Αναρωτιέμαι αν θέλουμε τέτοια αποτελέσματα. Θέλουμε σκεπτόμενους και ενεργούς ανθρώπους που θα αντιδρούν στην εξαθλίωση, στην απαξίωση και των πιο βασικών δικαιωμάτων της ζωής τους, στην απαξίωση της ίδιας τους της ζωής, που δεν προστατεύεται, αλλά δίδεται καθημερινά;

Όσο ψηφίζετε τα μέτρα για την εξόντωση του λαού, δακρύσατε πάλι πριν από λίγες μέρες για τη δολοφονία των παιδιών στη Λάρισα. Απ' τα δικά σας «ναι» εφαρμόζεται η πολιτική της εξαθλίωσης. Είπαν κάποιοι ότι τα παιδιά δεν ήξεραν να χειριστούν τέτοιες μορφές θέρμανσης. Φυσικά.

Κάποιοι άλλοι τα «έριξαν» στην κρίση, στην κρίση όμως ως αφηρημένη έννοια -φυσικά- που στο όνομά της συντηρείτε όλα όσα συντελούν στην οπισθοδρόμηση και τον σκοταδισμό, όλα όσα εφησυχάζουν τις μικροαστικές συνειδήσεις, αδρανοποιούν και αποχαυνώνουν, προσπαθούν να διαιωνίσουν τη μοιρολατρία, την απελπισία και την έλλειψη προοπτικής.

Ένα «ε, τι να κάνουμε, κάντε υπομονή και αυτό θα περάσει» γίνεται αποκοιμιστικό τροπάριο σαν τα δελτία ειδήσεων με τις υποσχέσεις για ένα αύριο που ξεμερώνει λαμπρό! «Οι μάγοι με τα δώρα» έρχονται, πλησιάζουν κι εμείς οι τυχεροί πρέπει να σκύψουμε ευλαβικά μπρος στους επενδυτές.

Μην ανησυχείτε, δεν παραληρούμε εκτός θέματος. Πιο εντός, δεν γίνεται. Διότι κι αυτό το ζωτικής σημασίας ζήτημα, που μας απασχολεί σήμερα, αντιμετωπίζεται –όπως όλα– εντός των θεσμικών πλαισίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. «Τα είδαμε τα χαίρια μας», ακολουθώντας αυτά τα πρότυπα.

Θα θριαμβεύσει πάλι η ιδιωτική πρωτοβουλία, οι ΜΚΟ, η υποκριτική φιλανθρωπία. Θα δώσει και θα πάρει η υποκατάσταση και η διά βίου συντήρηση της εξάρτησης. Καμιά κουβέντα «για το πάμπλουτο», εν προκειμένω, για την εξάπλωση του προβλήματος και τις αιτίες που το δημιουργούν. Βαθύ σκοτάδι, που στόχος είναι να γίνει βαθύτερο, χωρίς δημόσια και δωρεάν στήριξη,

χωρίς ενίσχυση των δομών, χωρίς προτεραιότητες στην πρόληψη.

Δικός μας στόχος είναι η διεκδίκηση ενός άλλου τρόπου ζωής, με δικαιώματα και προοπτική, μιας ζωής με εργασία, με αξιοπρέπεια, με δύναμη και πρόοδο, μιας ζωής που να μας ανήκει και όχι να τη ζητιανεύουμε για όλο και μικρότερη δόση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε την κυρία Γερασιμίδου.

Κύριε Κέλλα, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το θέμα των ναρκωτικών που συζητούμε σήμερα, καθώς επίσης και ο τρόπος ελέγχου αυτών είναι ένα κοινωνικό ζήτημα, μια μάστιγα που ταλανίζει όλη την ανθρωπότητα.

Τα νούμερα σχετικά με το πλήθος των τοξικομανών που έχουν αναφερθεί στην Αίθουσα αυτή αποτυπώνουν το μέγεθος του προβλήματος. Πίσω, όμως, από τα ψυχρά νούμερα κρύβονται ανθρώπινες τραγωδίες και εξευτελισμός της ζωής και της προσωπικότητας των εξαρτημένων χρηστών. Όλες οι χώρες καταβάλλουν μεγάλες προσπάθειες για την επίλυση του προβλήματος αυτού. Άλλες το καταφέρνουν σε μεγαλύτερο βαθμό, άλλες σε μικρότερο. Καμμία, όμως, δεν το έχει επιλύσει εξ ολοκλήρου.

Ως γιατρός και Βουλευτής, χαίρομαι, διότι το νομοσχέδιο αυτό στις βασικές του αρχές δέχεται ότι ο τοξικομανής δεν είναι κατ' ανάγκη εγκληματίας, αλλά πρέπει να αντιμετωπίζεται ως ασθενής, κάτι που έτσι και αλλιώς είναι κατοχυρωμένου στη συνείδηση της ελληνικής κοινωνίας. Έτσι, καινοτομίες που εισάγονται, όπως η δυνατότητα θεραπείας και απεξάρτησης κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, αποδεικνύομενες μάλιστα με σύγχρονες επιστημονικές μεθόδους, με τις έννομες συνέπειες που παράγουν και η δυνατότητα θεραπείας και απεξάρτησης, ακόμα και μέσα στη φυλακή, με βρίσκουν απόλυτα σύμφωνο. Άλλωστε, ο φυλακισμένος στερείται το δικαίωμα της ελευθερίας και όχι το δικαίωμα της θεραπείας.

Ιδιαίτερα θέλω να σταθώ στο άρθρο 35, το οποίο προβλέπει την απόλυση όσων έχουν αποδεδειγμένα θεραπευθεί και απεξαρτηθεί, αφού έχουν εκτίσει το 1/5 της ποινής τους. Με τον τρόπο αυτό και τις φυλακές αποσυμφορούμε και αποδίδουμε ανθρώπους έτοιμους να ενταχθούν στο κοινωνικό σύνολο.

Ιδιαίτερο ρόλο για την εφαρμογή των παραπάνω θα έχει ο Εθνικός Συντονιστής για την Αντιμετώπιση των Ναρκωτικών, η Εθνική Επιτροπή Σχεδιασμού και Συντονισμού για την Αντιμετώπιση των Ναρκωτικών και οι τέσσερις εγκεκριμένοι οργανισμοί θεραπείας, δηλαδή, ο ΟΚΑΝΑ, το ΚΕΘΕΑ, το ΨΝΑ, το ΨΝΘ.

Η καθιέρωση Εθνικού Συντονιστή για τα Ναρκωτικά, θεσμός που υπάρχει σε όλα τα κράτη-μέλη, θα βοηθήσει, γιατί στον τομέα του συντονισμού παρατηρείται σημαντικό έλλειμμα στη χώρα μας. Η πενταετής θητεία του είναι απαραίτητη, ώστε να μπορέσει να αποδώσει έργο και μάλιστα, να πρόκειται περί προσωπώπου με αδιαμφισβήτητο κύρος και η θέση του να μην επηρεάζεται από αλλαγές κυβερνήσεων.

Οπωσδήποτε, μεγάλη προσοχή πρέπει να δοθεί στην απρόσκοπτη χρηματοδότηση των προγραμμάτων που θα εκπονηθούν από τις δομές αυτές. Δεν χρειάζεται εδώ φειδώ, διότι το κέρδος που προέρχεται από τη θεραπεία και την απεξάρτηση ενός ατόμου είναι ασυγκρίτως μεγαλύτερο και κοινωνικά, αλλά και οικονομικά από το να συντηρούμε έναν φυλακισμένο, που να εκτίει την ποινή του για αρκετά χρόνια.

Μιας και μιλάμε για ποινή, συνιστά πράγματι ουσιαστική μεταρρύθμιση του Κώδικα Νόμων για τα Ναρκωτικά το ότι για πρώτη φορά διακρίνεται η εγκληματικότητα του διακινητή, που ενεργεί με σκοπό το κέρδος από αυτή του εξαρτημένου χρήστη, που θέλει να εξασφαλίσει τη δόση του και από αυτή του οικείου του εξαρτημένου χρήστη, που αγοράζει ναρκωτικά, μετά από ψυχική πίεση του οικείου του προσώπου.

Όσον αφορά τώρα τις άλλες διατάξεις στο Β' Μέρος του νομοσχεδίου, συμφωνώ και με τη θεσμοθέτηση ισοβίων δεσμών για τους διαπράττοντες ληστεία, έχοντες βαρύ οπλισμό και στην εκδίκαση κατά προτεραιότητα αδικημάτων διαφθοράς και μεγάλου κρατικού ενδιαφέροντος κρατικών λειτουργιών, ώστε να μην

περνά άπρακτη η δεκαοκτάμηνη προθεσμία που προβλέπει ο νόμος, καθώς και με τα όσα προβλέπονται στο άρθρο 70 για τη δωροδοκία δικαστή.

Συμφωνώ, επίσης και με το άρθρο 74 για τον ορισμό του Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς, ο οποίος θα εποπτεύει, καθοδηγεί και συντονίζει τις σχετικές ανακρίσεις για την εξακρίβωση τέτοιων εγκλημάτων. Εδώ πρέπει να υπάρχει πρόβλεψη για συνεργασία και όχι για αλληλοεπικάλυψη με τους οικονομικούς εισαγγελείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας, θέλω να τονίσω ότι πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που έχει μελετηθεί σωστά, διότι, πρώτον, διακρίνει και τυποποιεί ανάλογα με την απαξία και την επικινδυνότητά τους τα διάφορα αδικήματα, δεύτερον, εισάγει καινοτομίες στο δικαϊκό και σωφρονιστικό σύστημά μας όσον αφορά τη θεραπεία και απεξάρτηση και τρίτον, θεσμοθετεί συγκεκριμένες μεθόδους και διαδικασίες απεξάρτησης των εξαρτημένων χρηστών.

Επίσης, το νομοσχέδιο αυτό κλείνει εντελώς το «παραθυράκι» στους εμπόρους, ώστε να καταφέρουν να εμφανίζονται ως τοξικομανείς και να γλιτώνουν τα ισόβια δεσμά. Ο αρμόδιος Υπουργός έχει δεχθεί πλήθος παρεμβάσεων και έχει προβεί σε νομοτεχνικές βελτιώσεις, δείχνοντας πρώτος την ανάγκη για σύγκλιση των απόψεών μας.

Δίνω, λοιπόν, τη θετική ψήφο μου στο νομοσχέδιο και σας καλώ να το υπερψηφίσετε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει η κ. Σταμπουλή.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα προσπαθήσω να μην κουράσω, αλλά θα κάνω ορισμένες αναγκαίες επισημάνσεις στα άρθρα του Β' Μέρους.

Στο άρθρο 66, λοιπόν, το οποίο αυστηροποιεί το άρθρο 79 του Ποινικού Κώδικα για τα εγκλήματα από μίσος προκαλούμενα, λόγω της φυλής, του χρώματος, της θρησκείας, των γενεαλογικών καταβολών, της εθνικής ή εθνοτικής καταγωγής ή του σεξουαλικού προσανατολισμού, δεν θα επισημάνω μόνο την αντικατάσταση του όρου «γενετήσιος προσανατολισμός» με τον ορθό και διεθνώς αποδεκτό όρο «σεξουαλικός προσανατολισμός» ούτε την εμμονή στην παράλειψη της ταυτότητας φύλου, την οποία επανειλημμένα σας έχουμε ζητήσει να προσθέσετε. Είναι διεθνής όρος και μπαίνει σε όλα τα αναλόγου περιεχομένου κείμενα.

Θα εκφράσω, όμως, την απορία μου για τον όρο «γενεαλογικές καταβολές», που δεν είναι ούτε φυλή ούτε χρώμα ούτε εθνική ή εθνοτική καταγωγή. Τι είναι, λοιπόν; Ας μας δώσει μια εξήγηση ο εισηγητής του όρου, ενός όρου ο οποίος μπορεί, μάλιστα, να οδηγήσει και σε έγκλημα μίσους: Ποιες είναι αυτές οι «γενεαλογικές καταβολές»; Τι εννοείτε;

Το εν λόγω άρθρο, λοιπόν, 79 παράγραφος 3 του Ποινικού Κώδικα, το οποίο τροποποιεί το άρθρο 66 του παρόντος, αναφέρεται μόνο στην επιμέτρηση της ποινής.

Εμείς έχουμε ζητήσει να προστεθεί αυτοτελής διάταξη, ώστε να αξιολογείται ποινικά η επιβαρυντική κατάσταση κατά το στάδιο διερεύνησης της ουσίας της υπόθεσης. Επίσης, τονίσαμε πόσο ουσιώδη θεωρούμε για την εφαρμογή της διάταξης τη θεσμοθέτηση της προστασίας θυμάτων και μαρτύρων, με την προσθήκη μιας διάταξης με περιεχόμενο αντίστοιχο με αυτό του άρθρου 187 του Ποινικού Κώδικα.

Σας το θυμίζω: «Αλλοδαποί που καταγγέλλουν αξιόποινες πράξεις με τις επιβαρυντικές περιστάσεις του παραπάνω άρθρου, δεν συλλαμβάνονται και δεν ενεργοποιείται εναντίον τους η διαδικασία απέλασης ή και απομάκρυνσης για λόγους παράνομης εισόδου ή και διαμονής κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του ν. 3386/2005, όπως ισχύει τροποποιημένος και του ν. 3907/2011. Αντίστοιχες διατάξεις προβλέπουν ανάλογη μεταχείριση του αιτούντος ασύλου κατά την υποβολή του αιτήματος στην περί ασύλου νομοθεσία».

Με την άσκηση της ποινικής δίωξης εκδίδεται διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών περί της βασιμότητας των καταγγε-

λών και η διαδικασία απέλασης ή και απομάκρυνσης αναστέλλεται μέχρι την έκδοση αμετάκλητης απόφασης για τις πράξεις που καταγγέλλθηκαν. Όσο χρόνο διαρκεί η αναστολή απέλασης χορηγείται άδεια παραμονής κατά παρέκκλιση από την ισχύουσα νομοθεσία. Η αρμόδια αρχή που γίνεται αποδέκτης της καταγγελίας ενημερώνει αμέσως τον αρμόδιο εισαγγελέα για την κίνηση της σχετικής διαδικασίας.

Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, αν η καταγγελία πιθανολογείται ως βάσιμη, με διάταξη του εντέλλεται την αναστολή κάθε πράξης απέλασης και έκδοσης απόφασης περί απέλασης του καταγγέλλοντος, μέχρις ότου περαιωθεί η διαδικασία, με αμετάκλητη δικαστική απόφαση είτε με θέση της υπόθεσης στο «αρχείο».

Έχουμε, λοιπόν, όλες τις διασφαλίσεις ότι δεν θα υπάρξουν και πολλοί παράλογοι και θρασείς αλλοδαποί οι οποίοι θα αυτοτραυματιστούν, θα αυτοεξυλοκοπηθούν για μια ψευδή καταγγελία, η οποία σε λίγες μέρες θα πάει από τον εισαγγελέα στο αρχείο. Θα καταγγελθούν μόνο πραγματικά σοβαρά περιστατικά, των οποίων τα θύματα θα αξίζουν την προστασία που οφείλει να τους παρέχει ο νόμος μιας δημοκρατικής χώρας.

Έχουμε καταθέσει πρόταση-τροποποίηση και εναλλακτική σε αυτήν πρόταση, με κοινές υπουργικές αποφάσεις. Δεν θα τη διαβάσω. Περιμένουμε να γίνει δεκτή, έστω και την τελευταία στιγμή.

Βέβαια, επισημαίνω ότι η επάνοδος της μετατρεψιμότητας της ποινής σε αυτά τα αδικήματα μειώνει την απαξία της πράξης, εξασφαλίζοντας ακόμη και ουσιαστική ατιμωρησία σε όσους δράστες ρατσιστικών εγκλημάτων βρουν ομοιόδεστες τους, μεμονωμένους ή και συλλογικά οργανωμένους, πρόθυμους να καλύψουν τη διαπύλη. Φοβάμαι ότι θα βρουν σχετικά εύκολα τέτοια κάλυψη δαπανών.

Τα άρθρα, τώρα, 71 α και 71 β έχουν επικριθεί από πολλές πλευρές. Για μεν το 71 β πολύ ορθά, κύριε Υπουργέ, λάβατε υπ' όψιν τις συνέπειες που θα είχε η εφαρμογή του, τους νεκρούς πολίτες και αστυνομικούς που θα άφηνε πίσω του ο οιοσδήποτε αποπειρώμενος ληστεία, προκειμένου να διαφύγει τη σύλληψη και να γλιτώσει τα ισόβια και επαναφέροντας την αρχή της αναλογικότητας της ποινής του δίνετε κίνητρο να παραδοθεί. Πράττετε πολύ ορθά.

Διατηρείτε, όμως, το 71 α, που ποινικοποιεί την είσοδο και παραμονή σε δημόσιες υπηρεσίες και καταστήματα κατά το χρόνο μη λειτουργίας τους. Χωρίς να προκληθούν φθορές, λοιπόν, χωρίς να παρακλυθεί η λειτουργία της υπηρεσίας, όποιος μπει πριν έρθουν οι εργαζόμενοι, για να κρεμάσει ένα πανό, για να αφήσει έντυπο υλικό, για να κάνει οποιαδήποτε διαμαρτυρία ή ενημέρωση, καταδικάζεται σε τρίμηνη φυλάκιση. Μήπως εάν είναι δημόσιος υπάλληλος κινείται και η διαδικασία για την απόλυσή του; Τι άλλο θα σκεφτεί να ποινικοποιήσει αυτή η Κυβέρνηση για να προλάβει τις διαμαρτυρίες των θυμάτων της καταστροφικής της πολιτικής;

Με το άρθρο 77 γίνεται μία προσπάθεια να αμβλυνθεί η εφαρμογή του ούτως ή άλλως απαράδεκτου όγδοου άρθρου του ν. 3625/2007, περί δημοσιοποίησης προσωπικών δεδομένων κατηγορουμένων –προσέξτε, όχι καταδικασμένων, αλλά κατηγορουμένων. Χορηγεί, λοιπόν, το άρθρο 77 μία διήμερη –ούτε καν πενήνήμερη, όπως έχουν υποδείξει έγκριτοι νομικοί– προθεσμία προσφυγής κατά της απόφασης δημοσιοποίησης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ**)

Πέρα από την ουσία αυτών των διατάξεων, που καταπατούν το τεκμήριο της αθωότητας με πρόσχημα την προστασία ευάλωτων ομάδων, η χρήση που τους έχει γίνει μέχρι τώρα αποκαλύπτει τη στόχευσή τους.

Διαπόμπευση των οροθετικών γυναικών, με τρόπο που θα εξασφαλίσει άλλη μία καταδίκη από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για τη χώρα μας. Προστασία της ευάλωτης ομάδας των πελατών, όσων από αυτές ήταν όντως εκδιδόμενες, πράγμα που έκρινε κατά βούληση ο διενεργών τη σύλληψη. Στοχοποίηση συλληφθέντων διαδηλωτών κατά της μνημονιακής κυβερνητικής πολιτικής. Προστασία της ευάλωτης ομάδας των κατηγορουμένων για ρατσιστικές επιθέσεις, ακόμη

και ανθρωποκτονίες.

Ζητούμε να καταργηθεί το συγκεκριμένο άρθρο του 3625, ώστε να καταστεί περιττό και το άρθρο 77 του παρόντος.

Όσον αφορά το άρθρο 78, περί θέσεων προσωπικού παντός είδους στα καταστήματα κράτησης, επισημάναμε ήδη ότι δεν πρόκειται για πραγματική αύξηση των θέσεων προσωπικού των καταστημάτων κράτησης, αλλά στις περισσότερες περιπτώσεις για μερική αναπλήρωση θέσεων που καταργήθηκαν λόγω συνταξιοδότησης.

Παρ' όλα αυτά, το επίδικο στο προσεχές μέλλον θα είναι η πλήρωση αυτών των θέσεων, με προσλήψεις οι οποίες θα διασφαλίσουν ανθρώπινες συνθήκες εργασίας στο σωφρονιστικό, φυλακτικό και διοικητικό προσωπικό.

Εάν υπάρχει η πολιτική βούληση και διατεθούν τα απαραίτητα κονδύλια, είναι εφικτό και με το ΑΣΕΠ οι προσλήψεις αυτές να γίνουν σχετικά σύντομα. Αυτή είναι μία απαίτηση και του προσωπικού και δικιά μας.

Όσον αφορά το υγειονομικό προσωπικό που υπηρετεί στα καταστήματα κράτησης, σαφώς πρέπει να ανήκει στο ΕΣΥ, όχι όμως να αποσπάται από το ήδη ανεπαρκές προσωπικό του ΕΣΥ για να εξυπηρετήσει εκ των ενόντων τις ανάγκες των κρατουμένων. Θα πρέπει να είναι επαρκές για τη στελέχωση ενός άρθια εξοπλισμένου περιφερειακού ιατρείου εικοσιτετράωρης λειτουργίας, ώστε να μην εκτελούν οι σωφρονιστικοί υπάλληλοι χρέη νοσηλευτών. Ειδικά για τις γυναίκες φυλακές, πρέπει να προβλεπεται η επαρκής κάλυψη από γυναικόλογο και παιδίατρο.

Το άρθρο 95 αφορά στη χορήγηση άδειας παραμονής σε πρόσωπα που παρακολουθούν εγκεκριμένα κατά νόμο θεραπευτικά προγράμματα και το θεωρούμε ορθό. Θα πρέπει, βέβαια, να προστεθεί «καθώς και σε πρόσωπα που επιτυχώς ολοκλήρωσαν εγκεκριμένα κατά νόμο θεραπευτικά προγράμματα ψυχικής ανεξάρτησης». Πρέπει, επίσης, να προβλεφθεί ότι θα εξαιρούνται - εν είδει αναστολής και ανάλογης εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 32 και 33- από την απόφαση των αρμοδίων οργάνων περί συνδρομής των όρων των επικινδύνου για τη δημόσια ασφάλεια, τα αδικήματα που φέρονται ότι τελέστηκαν από το πρόσωπο που παρακολουθεί το εγκεκριμένο κατά νόμο θεραπευτικό πρόγραμμα πριν από την εισαγωγή του στο παραπάνω πρόγραμμα.

Κύριε Υπουργέ, όχι μόνο να ψηφίζουμε διατάξεις κατά του ρατσισμού, αλλά να μην είμαστε εμείς ρατσιστές στην εφαρμογή επιεικών μέτρων για πάσχοντες ανθρώπους, ανεξάρτητα από την καταγωγή τους.

Καλούμε, ακόμα, να αποσύρετε την τροπολογία που κατατέθηκε την Παρασκευή το απόγευμα και η οποία προβλέπει ποινή φυλάκισης από ένα έως τρία έτη, που δεν αναστέλλεται και δεν μετατρέπεται, σε κατηγορούμενο ο οποίος παραβιάζει περιοριστικούς όρους ως προς την ελευθερία διαμονής. Η τροπολογία αποτελεί σαφή σκλήρυνση ως προς τη μέχρι τώρα επιβαλλόμενη ποινή των έξι μηνών. Δεν μπορεί για την παραβίαση των περιοριστικών όρων να επιβάλλεται ποινή μεγαλύτερη και απ' αυτή που επιβάλλεται για απόδραση.

Μη σας βάλλω ιδέες τώρα να αυξήσετε τις ποινές για την απόδραση! Σας καλούμε να επαναφέρετε και εδώ την αρχή της αναλογικότητας.

(Στο σημείο αυτό κτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνοντας, θέλω να αναφέρω την τροπολογία που έχουμε καταθέσει, με την οποία εξαλείφεται το αξιόποινο των πράξεων που σχετίζονται με τις κινητοποιήσεις των αγροτών, των ιδιοκτητών και οδηγών φορτηγών ταξί, καθώς και των συμμετεχόντων σε εκδηλώσεις διαμαρτυρίας σε σταθμούς διοδίων, διότι πρόκειται για μέσα συλλογικής διεκδίκησης που προστατεύονται από το Σύνταγμα και είναι παράλογο να αντιμετωπίζονται με ποινικοποίηση.

Η πρόταση αυτή ειδικά για τους αγρότες έχει επανέλθει αρκετές φορές και από το ΚΚΕ και από το ίδιο το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης, από όπου αποσύρθηκε για άγνωστους λόγους. Αποτελεί, επίσης, μία από τις προσωπικές προεκλογικές υποσχέσεις του Πρωθυπουργού προς τους αγρότες των Σερρών, οι οποίοι την επικαλούνται συνέχεια και οι οποίοι, όταν θα έχουν τε-

λειώσει οι διώξεις τους, θα έχουν μαζέψει πάνω από δέκα χρόνια ποινές ο καθένας με τα οκτάμηνα και τα δωδεκάμηνα που παίρνουν, τότε για παρακώλυση συγκοινωνιών και τότε για ηθική αυτουργία.

Καλούμε, λοιπόν, να υπερψηφιστεί ειδικά αυτή η τροπολογία από όλες τις πτέρυγες της Βουλής.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το Πειραματικό Γυμνάσιο Κορίνθου, Β' Τμήμα.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η κ. Κωνσταντοπούλου έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κάποια στιγμή καθυστέρησα κι εγώ για δέκα δευτερόλεπτα και δεν μου δώσατε το λόγο, γιατί είχε περάσει η σειρά μου. Πολύ καλά πράττετε και δίνετε το λόγο στην κυρία συνάδελφο. Κανονικά έτσι πρέπει να γίνεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Έχετε παράπονο, κύριε Γιοβανόπουλε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Για πείτε μου, κύριε συνάδελφε, τι παράπονο έχετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ήρθε η σειρά μου να μιλήσω πριν από πέντε, έξι ημέρες και για δέκα δευτερόλεπτα που καθυστέρησα να μπω στην Αίθουσα, μου στερήσατε το δικαίωμα να μιλήσω, γιατί μου είπατε ότι παρήλθε η σειρά μου. Δικαίως, δίνετε το λόγο στην κυρία συνάδελφο και καλά θα κάνει να μιλήσει. Σε όλους πρέπει να φέρεστε έτσι. Για δέκα δευτερόλεπτα την προηγούμενη φορά δεν μπορούσα παρά να στερηθώ τη σειρά μου! Ήταν δίπλα και η Γραμματέας σας. Έτσι συνέβη. Μου είπατε «πέρασε η σειρά σου, δεν μπορείς να μιλήσεις». Δικαίως δίνετε το λόγο στην κυρία συνάδελφο ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε Γιοβανόπουλε, επειδή μου αρέσει να έχω διάφανη στάση, δεν κάνω καμία χάρη σε κανέναν. Εγώ βλέπω την κ. Κωνσταντοπούλου ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Δικαίως να μιλήσει η συνάδελφος. Αλίμονο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ελάτε πάνω στο Προεδρείο, κύριε συνάδελφε. Ο Πρόεδρος ακολουθεί ό,τι του δώσει το Προεδρείο και ό,τι του πει ο προηγούμενος Πρόεδρος. Σας παρακαλώ πολύ να έρθετε πάνω στο Προεδρείο, γιατί αυτό ειλικρινά δεν το δέχομαι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ορίστε, έχω το χαρτί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Αυτό είναι το επίσημο. Δεν ξέρω τι είναι αυτό που έχετε. Η κ. Κωνσταντοπούλου έχει κάνει αλλαγή ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Την άλλη φορά, για δέκα δευτερόλεπτα μου στερήσατε το λόγο. Η κ. Κωνσταντοπούλου πρέπει να πάρει το λόγο. Δεν πρέπει κανείς να χάνει τη σειρά του ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Όπως βλέπετε, έχετε άδικο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ έχω άδικο; Ορίστε, η κυρία συνάδελφος έχει το χαρτί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Σημασία έχει ποιο χαρτί είναι πιο έγκυρο. Το δικό σας χαρτί ή αυτό που έχει ο Πρόεδρος.

Ορίστε, κυρία Κωνσταντοπούλου, έχετε το λόγο.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Νομίζω ότι ο κ. Γιοβανόπουλος λέει κάτι που έχω κι εγώ πει κατ' επανάληψη, ότι δηλαδή δεν πρέπει τυπολατρικά να εφαρμόζουμε τον Κανονισμό, με τρόπο που να περιορίζει το δικαίωμα των Βουλευτών να εκφράζονται, ειδικά των Βουλευτών της Αντιπολίτευσης. Επομένως, καμμία ενόχληση από μέρους μου. Πραγματικά, το προσπογράφω αυτό που είπα

ο κύριος συνάδελφος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Δεν έχω καμμία αντήρηση γι' αυτά που λέτε, αλλά το Προεδρείο είναι υποχρεωμένο να κρατήσει και τον τύπο και τους θεσμούς.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, απλώς καμιά φορά δεν τηρείται ούτε ο τύπος ούτε η ουσία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Όσο μπορώ, κυρία Κωνσταντοπούλου, τηρώ τον Κανονισμό της Βουλής. Ευχαριστώ.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Εγώ ξέρω, κύριε Πρόεδρε, ότι ακυρώθηκε μία ονομαστική ψηφοφορία για την εξίσωση του φόρου πετρελαίου κίνησης και θέρμανσης. Τότε, σε κάποιους μπορεί να φάνηκε έξυπνο ή αστείο. Την προηγούμενη εβδομάδα είχαμε το θάνατο δύο νέων παιδιών που προσπαθούσαν να ξεσταθούν. Έτσι, τα πράγματα νομίζω ότι μας επιτρέπουν να βλέπουμε την σοβαρότητα των προβλημάτων στην πραγματική διάστασή τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Σημασία έχει με τι μάτια τα βλέπει κανείς. Προχωρήστε, κυρία συνάδελφε, σας παρακαλώ. Σας ευχαριστώ.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Σημασία έχει να κοιτά κάταματα τα προβλήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Σημασία έχει με τι μάτι τα βλέπει κανείς, με το αριστερό ή με το δεξιό μάτι!

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Καλό είναι να μην αλληθωρίζει, κύριε Πρόεδρε και να κοιτά ευθεία!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Τουλάχιστον ως τα εξήντα μου χρόνια δεν το έχω κάνει ποτέ. Άλλοι το έχουν κάνει. Προχωρήστε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Θα ξεκινήσω, κύριε Υπουργέ, ενώνοντας τη φωνή μου με όλους όσοι είπαν ότι η νομοθεσία κατά των ναρκωτικών ή η νομοθεσία περί τα ναρκωτικά, η νομοθεσία για την εξάρτηση, η νομοθεσία για την πρόληψη, για την απεξάρτηση, για την κοινωνική επανένταξη, δηλαδή η νομοθεσία που αντιμετωπίζει ένα εκρηκτικό κοινωνικό πρόβλημα δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται παράλληλα ούτε από την πολιτεία ούτε από ορισμένους επιτίθεται ως ευκαιρία προσπορισμού οφέλους ή ευκαιρία σύστασης μιας επιχείρησης απ' αυτές που η χώρα μας έχει γνωρίσει σε πάρα πολλές περιπτώσεις.

Νομίζω ότι σήμερα μπορούμε, με τον πιο δραματικό τρόπο, να αποτιμήσουμε ότι την ώρα που εκείνοι οι οποίοι έπρεπε να υπηρετούν το δημόσιο συμφέρον, να περιφρουρούν τη δημόσια περιουσία και να ασκούν τις αξιώσεις του δημοσίου, δεν το έκαναν και την ίδια ώρα διασπαθίζονταν πακτωλοί χρημάτων σε γνωστές-άγνωστες οργανώσεις, σε οργανισμούς που σεμιναριάζονταν ξανά και ξανά και διανέμονταν πραγματικά δυσθεώρητα κονδύλια όχι προς το σκοπό για τον οποίο προορίζονταν.

Υπ' αυτήν την έννοια, για εμάς είναι κομβικό ζήτημα να μην περάσει αυτή η απόπειρα ιδιωτικοποίησης και ανάθεσης χωρίς κριτήρια, που δίνει οπωσδήποτε ευκαιρία σε κάποιους να απομυζήσουν οφέλη, αλλά δεν υπηρετεί κανέναν από τους σκοπούς, στους οποίους αποβλέπει –και πρέπει να αποβλέπει- ο Κώδικας περί Ναρκωτικών.

Θα μιλήσω πολύ συγκεκριμένα τώρα –έχουμε καταθέσει και αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας για τα άρθρα 58 και 60- για κάποια ζητήματα, στα οποία θέλω να επιστήσω την προσοχή σας.

Έχουμε πει για το άρθρο 23 ότι δεν είναι αποδεκτή αυτή η διατύπωση, κυρίως γιατί υπερβαίνει και παραβιάζει τις γενικές αρχές του Ποινικού Δικαίου, θεσπίζοντας ένα αδίκημα εκ του αποτελέσματος, μία αυστηροποίηση εκ του αποτελέσματος, η οποία άγει μέχρι την ισόβια κάθειρξη χωρίς, και να προβλέπεται η υποκειμενική υπόσταση του εγκλήματος να καλύπτει το μέσο και το αποτέλεσμα.

Μιλάτε για ισόβια κάθειρξη ή πρόσκαιρη κάθειρξη, όταν η πράξη αφορά ναρκωτικά τα οποία μπορούν να προκαλέσουν βαριά σωματική βλάβη και είτε προκάλεσαν βαριά σωματική βλάβη ή θάνατο σε τρίτον είτε προκάλεσαν επικίνδυνη σωματική βλάβη στην υγεία πολλών ατόμων και προφανώς αυτό είναι ένα αποτέλεσμα με πολύ μεγάλη κοινωνική απαξία.

Δεν έχετε διαλάβει, όμως, κύριε Υπουργέ –και παρακαλούμε να το κάνετε οπωσδήποτε- μία διάταξη, η οποία να περιέχει την υποκειμενική υπόσταση εν γνώσει αυτής της ιδιότητας των ναρ-

κωτικών, εν γνώσει του αποτελέσματος, το οποίο παρίσταται εδώ ως άφευκτο.

Η δεύτερη παρατήρηση την οποία θα ήθελα να κάνω, αφορά το δεύτερο κομμάτι του νομοσχεδίου, τις λεγόμενες «άλλες διατάξεις». Εκεί θα ήθελα να σας πω ότι εξακολουθούμε να ζητούμε την απόσυρση του άρθρου 71α' -είναι το προηγούμενο 72α'- το οποίο προέρχεται καταδήλως από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και το οποίο αποκρυσταλλώνει την αντίληψη του Υπουργείου αυτού, αλλά θα έλεγα και της Κυβέρνησης, σε σχέση με το θεμελιώδες ανθρώπινο δικαίωμα στη διαμαρτυρία, στη συλλογική διαμαρτυρία και στη δημόσια συλλογική διαμαρτυρία, δικαίωμα το οποίο είναι απολύτως απαραίτητο και ζωτικό σε αυτήν την πολιτική συγκυρία.

Κύριε Υπουργέ, γνωρίζετε ότι αυτή η Κυβέρνηση έχει δείξει την αντίληψή της για τη συλλογική διαμαρτυρία. Επενέβη με τη ΜΑΤ στη «ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΑ», παρεμβαίνει στις συλλογικές απεργίες επιτάσσοντας και επιστρατεύοντας τους απεργούς. Αυτή η αντίληψη είναι που αποκρυσταλλώνεται και στο άρθρο 71α', το οποίο άγει στην ποινικοποίηση και μόνης, της εισόδου ή της παραμονής σε δημόσιους χώρους, ακόμη και σε χρόνο μη υπηρεσίας.

Δεν θα έχει καλό αποτέλεσμα αυτή η ποινικοποίηση. Αυτή η ποινικοποίηση νομιμοποιεί παρεμβάσεις της Αστυνομίας και των ΜΑΤ, όπως αυτή που κατέληξε στον άγριο ξυλοδαρμό και την κακοποίηση των νέων του ΣΥΡΙΖΑ, όταν διαμαρτυρήθηκαν για τις δηλώσεις του κ. Μέργου και των δύο νέων Βουλευτών μας, του Κώστα Μπάρκα και του Βαγγέλη Διαμαντόπουλου.

Σας καλώ και σας παρακαλώ να το αποσύρετε αυτό το άρθρο. Εμείς είναι βέβαιο ότι θα το καταψηφίσουμε.

Συστοίχω με αυτό το θέμα, θα ήθελα να σας καλέσω, να σας παρακαλέσω και να σας προσκαλέσω να υιοθετήσετε την τροπολογία την οποία καταθέσαμε, ακριβώς γι' αυτό το αντικείμενο, ακριβώς για να πάψουν οι αγρότες, αλλά και οι διαδηλωτές των διοδίων -εκείνοι οι οποίοι άσκησαν το δικαίωμα σε συλλογική διαμαρτυρία- να είναι όμηροι ποινικών διαδικασιών, οι οποίες αφενός είναι μη νομιμοποιημένες -και το ξέρετε- από την άλλη, όμως, δημιουργούν μία διαρκή εκκρεμότητα, όπως αυτές που αντιμετωπίζουν και οι άνθρωποι που προσπαθούν να απεξαρτηθούν. Είναι μία διαρκής και πολλές φορές ανανεούμενη και εμπλουτιζόμενη δαμόκλειος σπάθη, η οποία επικρέματα εναντίον εκείνου ο οποίος θέλει και σήμερα να διαμαρτυρηθεί.

Πιστεύω ότι εσείς τουλάχιστον, ως Υπουργός Δικαιοσύνης και με την πορεία που έχετε καταγράψει δεν θέλετε να υιοθετήσετε μια μικρόψυχη λογική, η οποία λέει ότι: αφού θέλεις τώρα να ξαναδιαμαρτυρηθείς και είσαι αγρότης δεν σου κάνω το χατίρι και δεν αποποινικοποιώ, δεν εξαλείφω το αξιόποιν εκκρεμότητων οι οποίες υπάρχουν. Νομίζω ότι το δίκαιο και το δημοκρατικό είναι να υιοθετήσετε αυτή την τροπολογία και προσθήκη, την οποία καταθέσαμε οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ: η Αφροδίτη Σταμπουλή, ο Νίκος Βούτσας, η Βασιλική Κατριβάνου και εγώ.

Έρχομαι τώρα σε ένα θέμα το οποίο έθιξα σε όλες μου τις τοποθετήσεις και θα θίξω και σήμερα. Το άρθρο 74, το οποίο θεσπίζει τον εισαγγελέα διαφθοράς, παρίσταται, εκ πρώτης όψεως, ως ένα καλό μέτρο, σε έναν ανυποψίαστο αναγνώστη, σε έναν ανυποψίαστο πολίτη. Σας εξέθεσα με πάσα ειλικρίνεια, όχι απλώς τον προβληματισμό, αλλά την ευθεία καχυποψία την οποία νομιμοποιεί και δικαιολογεί η εισαγωγή αυτού του άρθρου με αυτό τον τρόπο. Υπάρχει εισαγγελέας οικονομικού εγκλήματος και αναπληρωτής του, οι λεγόμενοι οικονομικοί εισαγγελείς, οι οποίοι κάνουν τη δουλειά τους.

Και βλέπουμε ότι ενοχλεί το γεγονός πως κάνουν τη δουλειά τους, διότι στρέφεται ευθέως κατά του οικονομικού εγκλήματος μεγάλης κλίμακας, όποιος και αν το έχει διαπράξει.

Και όλοι όσοι ζούμε σε αυτόν τον τόπο, θυμόμαστε την προσπάθεια που έγινε πέρυσι, το Νοέμβριο-Δεκέμβριο του 2011, να καταργηθούν οι οικονομικοί εισαγγελείς. Τότε θα ήταν από τα πάνω. Τότε αναβαθμιζόταν ο θεσμός και ο οικονομικός εισαγγελέας θα ήταν Αντιεισαγγελέας του Αρείου Πάγου. Τώρα σε αυτό το άρθρο εμείς δεν μπορούμε παρά να διαγνώσουμε μια από τα κάτω απόπειρα κατάργησης του οικονομικού εισαγγελέα με τον εισαγγελέα διαφθοράς που ορίζεται ότι θα είναι Αντιεισαγγελέας

Εφετών.

Με συγχωρείτε, αλλά δεν υπάρχει καμμία αιτιολογία ούτε μας έχετε εισφέρει κάτι τέτοιο από τη στιγμή ξεκίνησε η συζήτηση στην επιτροπή. Γνωρίζουμε όλοι ότι η θητεία των οικονομικών εισαγγελέων λήγει τον Ιούνιο. Δεν θέλω να πιστέψω -αλλά δεν το αποκλείω καθόλου- και, δυστυχώς, υποψιάζομαι ότι αυτό το άρθρο κατατείνει στη μη παράταση της θητείας εκείνων που κάνουν τη δουλειά τους και ενοχλούν και στην υποκατάστασή τους με κάποιο άλλο όργανο και θεσμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επαναληπτικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, αν θέλετε, κλείστε το κουδούνι, γιατί δεν θα καθυστερήσω. Ολοκληρώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το κουδούνι θα το κλείσω όταν ολοκληρώσετε, κυρία συνάδελφε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή έχω ορίσει ειδική αγορήτρια, δικαιούμαι κανονικά δώδεκα λεπτά. Αν θέλετε, σε ενάμισι λεπτά θα έχω τελειώσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Μα, κανονικά δεν έχετε δώδεκα λεπτά, αλλά οκτώ. Και δεν υπάρχει ειδική αγορήτρια κ.λπ..

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Καλώς, κύριε Πρόεδρε. Αφήστε, λοιπόν, να χτυπάει ο κώδων. Δεν θα καθυστερήσω. Νομίζω ότι λέω κάτι το οποίο ίσως και αυτό ακριβώς επειδή λέγεται, ενοχλεί.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας πω να αποσύρετε αυτό το άρθρο. Εμείς θα το καταψηφίσουμε για το λόγο που σας είπα, αλλά και επειδή δεν έχει περιληφθεί καμμία πρόβλεψη σχετικά με το ποια είναι η σχέση του εισαγγελέα διαφθοράς με τους οικονομικούς εισαγγελείς. Θα μπορούσατε να διαλάβετε, για παράδειγμα, ότι είναι υπό την εποπτεία των οικονομικών εισαγγελέων και να λύσετε την ανησυχία ότι πάτε να καταργήσετε τους οικονομικούς εισαγγελείς. Μάλιστα, εσείς πριν από δύο, τρεις εβδομάδες στη Βουλή δικαιολογήσατε μια τροπολογία με την οποία άλλαξε ο τρόπος κλήρωσης για κακουργήματα αρμοδιότητας του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων, τα οποία αναμενόταν να διαρκέσουν πολύ -από αυτά, δηλαδή, για τα οποία αναμένεται να δικαστούν πρώην Υπουργοί και λοιποί υψηλά ιστάμενοι- αναφερόμενος στην έλλειψη εισαγγελέων. Τώρα ξαφνικά υπάρχει πληθώρα εισαγγελέων που δικαιολογεί να αφιερώσουμε έναν εκεί, ενώ υπάρχει θεσμοθετημένος ο οικονομικός εισαγγελέας;

Σας καλούμε να μην συμπράξετε σε μια άλλη εκ πλάγιου απόπειρα κατάργησης εκείνων των θεσμών της δικαιοσύνης που κατεβαίνουν στον έλεγχο της διαφθοράς, γιατί αυτό κάνουν σήμερα οι οικονομικοί εισαγγελείς.

Και τέλος, κύριε Υπουργέ, σας καλούμε να αποσύρετε την τροπολογία εκείνη με την οποία ουσιαστικά καταργείται η συνταγματική πρόβλεψη, το συνταγματικώς κατοχυρωμένο ανώτατο όριο της προσωρινής κράτησης των δεκαοχτώ μηνών.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Αντώνης Ρουπακιάτης.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, τελείωσαν όλοι οι συνάδελφοι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Εσείς έχετε τώρα το λόγο, κύριε Υπουργέ. Οι κύριοι συνάδελφοι έχουν μετά προτασόμενη δευτερολογία. Ο κύριος Υπουργός θα κάνει κάποιες διορθώσεις-παρεμβάσεις.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, εσείς καθορίζετε τη διαδικασία. Πάντως, εγώ δεν θα είχα αντίρρηση να τελειώσουν και οι άλλοι δύο Βουλευτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Όχι, κύριε Υπουργέ, εσείς πρώτα και μετά οι κύριοι Βουλευτές.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εγώ ως Υπουργός, ο κύριος Υφυπουργός, οι Γενικοί Γραμματείς και τα διοικητικά στελέχη του Υπουργείου Δικαιοσύνης αισθανόμαστε τυχεροί, γιατί σήμερα συζητούμε ένα σχέδιο

νόμου που έφτασε στην Ολομέλεια της Βουλής με πολλή αγωνία. Αυτό, λοιπόν, το σχέδιο νόμου κακοτύχησε πέρυσι στη Βουλή, αλλά σήμερα συγκέντρωσε τη σε μείζονα βαθμό βούληση και επιλογή των μελών του Κοινοβουλίου. Από το γεγονός, λοιπόν, αυτό συνάγονται δύο συμπεράσματα.

Το πρώτο συμπέρασμα είναι ότι για ζητήματα, όπως είναι αυτό της αντιμετώπισης του προβλήματος των ναρκωτικών, αναδείχθηκε σε μέγιστο βαθμό η υπευθυνότητα του ελληνικού Κοινοβουλίου. Άρα, όλοι αντιληφθήκαμε ότι όταν οι πλατείες είναι γεμάτες, όπως η Πλατεία Κάνιγγος, η Πλατεία Βάθης, όταν οι φυλακές είναι γεμάτες και όταν οι πλατείες άλλων πόλεων είναι γεμάτες και άνθρωποι τρυπιούνται χωρίς να κρύβονται και δημιουργούνται άμεσες συνέπειες σε βάρος της υγείας τους -είτε αυτοί είναι νέοι ή όχι- ενώ σε ένα δεύτερο επίπεδο πολλοί από αυτούς εγκληματούν -γιατί αυτό ανάγεται στη χρήση των εξαρτησιογόνων ή ναρκωτικών ουσιών- γίνεται αντιληπτό ότι το ελληνικό Κοινοβούλιο γνωρίζοντας το βάθος, την έκταση και τις συνέπειες του προβλήματος, ηγέρθη και είπε «εδώ αναζητούμε συγκλίσεις».

Επιτρέψτε μου, εσείς μπορεί να μην το δεχθείτε, αλλά εγώ θα διατυπώσω ότι συνάγεται και ένα δεύτερο συμπέρασμα. Σε αυτό το σχέδιο νόμου αρχίζει να αποκτάται -αν είναι υπερβολικό, θα το κρίνετε εσείς- και μια νέα κουλτούρα, η κουλτούρα της σύγκλισης, αυτή που περιμένει όλη η ελληνική κοινωνία. Με συγχωρείτε, δεν συμβουλευώ, μια και δεν είμαι κοινοβουλευτικός. Όμως, οι Έλληνες πολίτες διαμαρτύρονται, γιατί στα μείζονα δεν τα βρίσκουμε. Τώρα, λένε, τα βρήκατε. Τα βρήκαμε! Γι' αυτό επιτρέψτε μου να έχω ακριβώς τη διαπίστωση ότι με αφορμή αυτό το σχέδιο νόμου η λειτουργία του Κοινοβουλίου απέκτησε μια μεγάλη κουλτούρα.

Τρίτον, είμαστε υποχρεωμένοι να ευχαριστήσουμε εκείνους που με πολύ κόπο και για μακρύ χρόνο κατάρτισαν τις βασικές δομές, τα περισσότερα άρθρα αυτού του σχεδίου νόμου. Πρόκειται για την επιτροπή υπό τον κ. Παρασκευόπουλο. Οφείλω να ευχαριστήσω ιδίως εκείνον, γιατί ανά πάσα στιγμή ήταν στο πλευρό μας, ανά πάσα στιγμή μας έδινε τις συμβουλές του και ανά πάσα στιγμή άκουγε και τις δικές σας προτάσεις, με βάση τις οποίες κάναμε τις όποιες παρεμβάσεις στη διάρκεια του σχεδίου νόμου.

Τέταρτον. Τελικά, καταστολή ή θεραπεία; Νομίζω ότι το ζήτημα εξαντλήθηκε. Και παρά το γεγονός ότι έκανε μια σαφή, επιστημολογική, θα λέγαμε, αναφορά ο κ. Πανούσης, ως προσεγγίσαμε το θέμα στη διάσταση που δημιουργήθηκε. Καταστολή ή θεραπεία; Νομίζω ότι σε μέγιστο βαθμό αναγνωρίσατε ότι αυτό το σχέδιο νόμου κραυγάζει «θεραπεία». Αυτό το σχέδιο νόμου κραυγάζει «πρόληψη, θεραπεία, επανένταξη». Το έπιατε οι περισσότεροι από εσάς!

Πέμπτον. Έγινε πολύς λόγος γιατί τάχα στην Ελλάδα ενώ δεν έχουμε σε ευρύτατη κλίμακα διακίνηση ναρκωτικών σε σύγκριση με χώρες του Βορρά, έχουμε μεγάλο αριθμό φυλακισμένων -το 40% και πλέον- όπως και μεγάλο αριθμό ισοβιτών. Οι απαντήσεις δόθηκαν προχθές. Αυτό συμβαίνει, γιατί απλούστατα μέχρι τώρα έχει εφαρμοστεί σε πολύ μεγάλο βαθμό η αντίληψη της καταστολής. Βέβαια, υπήρξε μια αντίρρηση, ένας αντίλογος. Μα, κοιτάξτε. Ξέρετε, δεν έχουμε σε ευρύτατη κλίμακα διάχυση της διάδοσης των ναρκωτικών, επειδή έχουμε βαριές ποινές. Μόνο που μας διαψεύδουν, αγαπητές κυρίες και κύριοι, τα συγκριτικά στοιχεία όλων των χωρών του Νότου και ειδικότερα της Πορτογαλίας.

Το δικαίο σύστημα της Πορτογαλίας προβλέπει πολύ χαμηλότερες ποινές από αυτές που προβλέπει το ελληνικό δικαίο σύστημα. Ωστόσο, έχει και εκείνη χαμηλή διάχυση στη διάδοση των εξαρτησιογόνων ουσιών. Άρα, το ζήτημα παραμένει. Είναι ζήτημα νοοτροπίας, ζήτημα κλιματολογικών συνθηκών, ζήτημα ρυθμών ζωής, είναι ζήτημα επιλογών.

Στις χώρες του Βορρά, όπως είναι η Ολλανδία για παράδειγμα, υπάρχει μια εξαίρεση, η Νορβηγία. Η Νορβηγία δεν είναι χώρα του Βορρά; Έχει πολύ μικρή διάχυση, διάδοση ναρκωτικών ουσιών.

Ας μην βγάζουμε συνεπώς εύκολα συμπεράσματα και ας δούμε το ζητούμενο, το οποίο είναι ότι πέρα από το τι ισχύει και

σε άλλες χώρες, έχουμε την υποχρέωση να δούμε τους συνανθρώπους μας, αυτούς που πάσχουν και να τους θεραπεύσουμε, όχι απλώς να τους φυλακίσουμε για να τους ξεχάσουμε.

Με αυτήν τη λογική πορευθήκαμε αξιοποιώντας, επαναλαμβάνω, το σχέδιο που μας υπέβαλε η επιτροπή. Κάναμε σειρά παρεμβάσεων και την τελευταία ακόμα ημέρα, καθώς είχαμε υποχρέωση, δεχθήκαμε τις δικές σας τροπολογίες στο μέτρο που αναλάβαμε την ευθύνη να τις αποδεχθούμε. Και θα μας κρίνετε αν καλώς τις αποδεχθήκαμε κάποιοι ή θα μας κρίνετε γιατί δεν αποδεχθήκαμε και άλλες.

Για την ανάγκη, λοιπόν, των Πρακτικών θα κατατεθεί το σχετικό σημείωμα. Αναφέρομαι στις επιμέρους παρεμβάσεις σας.

Στο άρθρο 5, σε ό,τι αφορά την επιτροπή ναρκωτικών –μην διαμαρτυρηθείτε- τους καθηγητές τους κάναμε επτά μεν αλλά αλλάξαμε δύο ειδικότητες. Προσθέσαμε, δηλαδή, έναν καθηγητή Κοινωνικής Ψυχολογίας και έναν επιδημιολόγο.

Στο άρθρο 21, που είχε δημιουργηθεί μια ταραχή, δεν είναι «έως πέντε χρόνια» αλλά είναι «έως τρία χρόνια». Είναι δηλαδή με ποινή φυλάκισης μέχρι τρία χρόνια. Επίσης στο ίδιο άρθρο δεχόμαστε την παρέμβαση-τροπολογία για εκείνον ο οποίος διαθέτει χωρίς κέρδος ναρκωτικές ουσίες σε οικείους του.

Στο άρθρο 25 προστίθεται η παράγραφος ως εξής: «αν ο υπαίτιος της προβλεπόμενης από την παράγραφο 1, εδάφιο Α, πράξης, παρακολουθεί εγκληματικό κατά νόμο συμβουλευτικό ή θεραπευτικό πρόγραμμα σωματικής αποτοξίνωσης με ή χωρίς υποκατάστατα και σωματικής και ψυχικής απεξάρτησης, τιμωρείται με τις διατάξεις του άρθρου 42 του ν.2696/1999, όπως ισχύει».

Στο άρθρο 27 αν ο υπαίτιος κάποιες από τις πράξεις των άρθρων 20, 22, πριν από την αμετάκλητη καταδίκη του κρίνεται ότι με τη δική του πρωτοβουλία συντέλεσε σε παροχή πληροφοριών στην ανακάλυψη ή εξάρθρωση εγκληματικής οργάνωσης διακίνησης ναρκωτικών εις την ανακάλυψη και σύλληψη διακινητή ναρκωτικών, η δε ευθύνη του υπαίτιου και η βαρύτητα της πράξης του είναι κατά δήλωση μικρότερες από την ευθύνη των προσώπων στην ανακάλυψη και σύλληψη των οποίων συνετέλεσε και τη βαρύτητα των πράξεων που τέλεσε, το δικαστήριο αναγνωρίζει στο πρόσωπό του ελαφρυντική περίπτωση.

Επιτρέψτε μου να σας πω το εξής: δεν ξέρω αν υπάρχουν πάντοτε νομικές και αγαθές διατάξεις. Υπάρχουν και όζουσες διατάξεις στο δικαίό μας σύστημα και αυτή είναι μια διάταξη που όζει. Όπως διατάξεις όζουσες είναι και εκείνες όμως –μην ανησυχείτε δεν το πάω αλλού- που μπορεί να περιέκοψαν τις αποδοχές των εργαζομένων στα κατώτατα όρια των 580 ευρώ. Και εκείνη είναι μια όζουσα διάταξη.

Εδώ, αυτή η διάταξη είναι όζουσα αλλά υπάρχει μία σύγκλιση, «σου αναγνωρίζω μια ελαφρυντική περίπτωση επειδή με την πληροφορία που μου δίνεις μπορεί να περισώσω ή να διασώσω έναν ευρύ αριθμό συνανθρώπων, από το ότι θα πιάσω τον αρχηγό της σπείρας που διακινεί τεράστιες ποσότητες ναρκωτικών».

Δεν είναι οι μοναδικές περιπτώσεις που –επαναλαμβάνω- στο δικαίό μας σύστημα θέλοντας να αποφύγει το χειρότερο, αποδέχεται το κακό.

Στο άρθρο 35 ακριβώς καταγράφεται, κυρίες και κύριοι, η πρόταση που βρήκε σύμφωνες πολλές πλευρές του Κοινοβουλίου: «Όποιος έχει καταδικαστεί για εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 32, παράγραφος 1, σε στερητική της ελευθερίας ποινή και την εκτίει στη φυλακή, αν παρακολούθησε με επιτυχία εγκληματικό κατά νόμο συμβουλευτικό ή θεραπευτικό πρόγραμμα σωματικής αποτοξίνωσης με ή χωρίς υποκατάστατα και σωματικής και ψυχικής απεξάρτησης».

Νομίζω ότι είναι η πρόταση την οποία καταθέσατε, εμείς την αποδεχθήκαμε και ευχαριστούμε για την παρέμβασή σας αυτή. Σημειώνουμε και μια ιδιαίτερως όμοια διατύπωση, η οποία θα ισχύει και στα επόμενα άρθρα.

Δικαιούμαι, δικαιούμαστε να πούμε –και θα μας κρίνετε- ότι από το άρθρο 31 και μετά έως το 35 είναι η ταυτότητα, είναι η ποιότητα, είναι η αγωνία –θα λέγαμε- εκείνων που συνέταξαν, εμείς που το είδαμε και παρεμβήκαμε, γιατί ακριβώς είναι τα άρθρα που αποδεικνύουν τη μεταβολή του κέντρου βάρους από την καταστολή στη θεραπεία.

Μην ανησυχείτε, δεν νιώθουμε υπερηφάνεια, το χρέος μας κάναμε. Ξέρετε γιατί νιώθουμε υπερηφάνεια; Γιατί ήρθατε κι εσείς και το αναγνωρίζετε, ήρθε δηλαδή το ελληνικό Κοινοβούλιο. Εδώ είναι το μεγαλείο, ότι το ελληνικό Κοινοβούλιο είδε την ποιότητα αυτού του νομοσχεδίου και ανέδειξε ειδικότερα στα άρθρα 31 έως 35 την ταυτότητά του.

Το άρθρο 40 αναφέρεται στη δήμευση –που είναι μια πρότασή σας, να μην σας τη διαβάσω- έχει μια λέξη μόνο «παρόντος».

Στο άρθρο 50 προστίθεται μια παράγραφος: «Η επιτροπή συντάσσει κάθε χρόνο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή και την αξιολόγηση του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για τα ναρκωτικά, την οποία υποβάλει στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής των Ελλήνων. Την έκθεση παρουσιάζει στην ως άνω επιτροπή ο Εθνικός Συντονιστής σε σχετική ειδική επί του θέματος συνεδρίασή της».

Και τώρα, κυρίες και κύριοι, να συνεννοηθούμε για κάτι το οποίο δημιουργήσε –θα λέγαμε- μια σχετική ένταση σε ό,τι αφορά τα άρθρα 58 και 60. Θα παρακαλέσω το ελληνικό Κοινοβούλιο να θυμηθεί ότι οι διατάξεις αυτές σε ένα πιο χαλαρό καθεστώς ήδη ισχύουν. Οι διατάξεις αυτές ισχύουν με τον ν. 3459/2006, ισχύουν και ως προς το 58 και ως προς το 60. Εκεί, λοιπόν, που έλεγε το άρθρο 58: «Για όλους αυτούς τους φορείς» –και τους έλεγε- «δήμοι και κοινότητες, φιλανθρωπικά σωματεία, εκκλησιαστικοί φορείς, ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, φυσικά ή νομικά πρόσωπα που επιδιώκουν συναφείς σκοπούς», εμείς τι κάναμε; Περιορίσαμε και είπαμε: Αντί «δήμοι και κοινότητες» είναι «δήμοι και περιφέρειες», αντί να πούμε «φιλανθρωπικά σωματεία» το βγάλαμε και είπαμε «κοινωνική ιδρύματα» και αντί να πούμε γενικώς, όπως ήταν η αρχική διατύπωση, που προκάλεσε και μια αντίδραση «τους εκκλησιαστικούς φορείς», είπαμε «φορείς, τη λειτουργία των οποίων αποφασίζει η Ιεραρχία της Ελλάδος», δηλαδή εκείνη θα αποφασίσει κι εκείνη θα εποπτεύει σε ποιους φορείς θα αναθέσει.

Τέλος, εκεί που μιλούσαμε για «φυσικά ή νομικά πρόσωπα» γενικώς, λέμε για «νομικά πρόσωπα» μόνο «που επιδιώκουν αποκλειστικά αυτούς τους σκοπούς και που είναι υποχρεωμένα σύμφωνα με την παραπάνω διάταξη να δίνουν κατ' έτος τον απολογισμό τους και να εποπτεύονται από την αρμόδια επιτροπή».

Θα ολοκληρώσω, κύριε Πρόεδρε.

Έχουμε δυο ζητήματα που απασχολούν τουλάχιστον εμένα: Η συγκεντρωποίηση ή η αποκέντρωση; Αν δεχθούμε την άποψη της περιφέρειας, σας είναι γνωστό ή εν πάση περιπτώσει σας γνωρίζω ότι εγώ κατάγομαι από ένα νησί, τη Λευκάδα. Η έδρα λοιπόν της περιφέρειας είναι η Κέρκυρα. Πείτε μου πώς θα ελέγχει από την Κέρκυρα, εάν θα πούμε μόνο «στην περιφέρεια»; Δεν θα πρέπει σε κάθε νησί να έχει και ένα παράρτημα; Άρα, δεν διαχέεται εκ των πραγμάτων η οργάνωση στην αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος; Δεν είναι μόνο το Ιόνιο, είναι και το Αιγαίο, αλλά και μεγάλες άλλες περιοχές, που δυσκολεύομαι να σκεφτώ και να αποδεχθώ εάν είναι πιο ωφέλιμο, πιο αξιόπιστο, πιο ελέγξιμο να σχεδιάζεται σε επίπεδο περιφέρειας μόνο ή –αν θέλετε- να έχουμε επιμέρους φορείς. Είναι ένα ζήτημα αυτό, το οποίο από ό,τι γνωρίζω θα απασχολήσει το Κοινοβούλιο αύριο, μια και ζητήθηκε ονομαστική ψηφοφορία.

Θα παρακαλέσω έως αύριο να στοχαστούμε όλοι και εμείς κι εσείς, μήπως συγκλίνουμε κι εδώ κάπου και βρούμε τη λύση που θα εκφράζει το δυνατόν περισσότερο τα μέλη του Κοινοβουλίου.

Στο άρθρο 66 προστίθεται και η «ταυτότητα φύλου».

Στο άρθρο 68 προστίθεται η τροπολογία ότι: «Δεν συνιστά δωροδοκία η απλή υλική παροχή προς έκφραση ευγνωμοσύνης». Δηλαδή, αν θέλεις να κάνεις ένα δώρο στο γιατρό σου που έκανε μια πετυχημένη εγχείρηση, δικαιούσαι να στείλεις ένα αντικείμενο. Θα θεωρείται δωροδοκία αυτό; Αυτό, λοιπόν, το εξαιρούμε. Σε ό,τι αφορά τα ωφέλιμα, τα είπαμε προηγουμένως.

Τώρα σε ό,τι αφορά τις δυο διατάξεις, την 71β και την 71γ, όπως θα δείτε –και τις διαβάσω τώρα- έχουμε μια διάκριση: «Αν ο υπαίτιος της πράξης αυτής ενήργησε με καλυμμένα ή αλλοιωμένα τα χαρακτηριστικά του προσώπου του ή αν έφερε πολεμικό τυφέκιο ή πυροβόλο όπλο που φέρει φυσίγγιο των 40 χιλιοστών και άνω ή πολυβόλο ή υποπολυβόλο ή χειροβομβίδα ή εκρηκτικό μηχανισμό ή βαρύ όπλο ή όπλο πυροβολικού, τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών». Και αμέσως παρα-

κάτω –εδώ είναι η διαφοροποίηση και η διάκριση- δεχόμαστε και οριοθετούμε την διάταξη: «Εάν ο δράστης έκανε χρήση πολεμικού τυφεκίου ή πυροβόλου όπλου που φέρει φυσίγγιο των 40 χιλιοστών και άνω ή πολυβόλου ή οπλοπολυβόλου ή χειροβομβίδας ή εκρηκτικού μηχανισμού ή βαρέως όπλου ή όπλου πυροβολικού και επέφερε τον θάνατο ή τη βαριά σωματική βλάβη, τότε επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη». Αυτά σε ό,τι αφορά τις τροπολογίες.

Τώρα θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ, αν έχετε την καλοσύνη, στις τελευταίες διατάξεις του άρθρου 99 για τα Πρακτικά.

Το άρθρο 656 του Αστικού Κώδικα και 261 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθενται, έτσι αποδέχομαι και την τροπολογία που κατέθεσαν οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και η κ. Γιαταγιάνα και η οποία τροπολογία εντάσσεται στην 258, ήδη κατατεθειμένη από το Υπουργείο, τροπολογία και η οποία αναφέρει για τα Πρακτικά ότι «το άρθρο 261 εφαρμόζεται και στις επίδικες υποθέσεις, εφόσον δεν έχει εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση».

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι, θα παρακαλέσω να μην επιμένετε σε τρεις τροπολογίες οι οποίες θα ενταχθούν σε ένα νομοσχέδιο που θα κατατεθεί από το Υπουργείο Δικαιοσύνης την ερχόμενη εβδομάδα. Τις καταθέσατε σήμερα, δεν θα είχα αντίρρηση να τις αποδεχθούμε, αλλά δεν θα ήθελα να επιβαρύνουμε όμως τη διαδικασία της τελευταίας στιγμής με την αποδοχή διατάξεων-τροπολογιών που ενδεχομένως να δημιουργήσουν και σχόλια.

Δεσμεύομαι προς εσάς ότι στο νομοσχέδιο αυτό θα καταγραφούν και οι τροπολογίες, τις οποίες σήμερα δεν θα μπορούσαμε να τις αποδεχθούμε.

Κυρία Σταμπουλή, κυρία Κατριβάνου και κύριε Μαντά, ως προς την τροπολογία σε ό,τι αφορά τους αγρότες, θα ήθελα να πω τα εξής Σας γνωρίζω ότι αυτή η τροπολογία, αν δεν με απτάει η μνήμη μου, ήρθε στη Βουλή και απεσύρθη, γιατί εκτός από τους αγρότες που κατηγορούνται ότι διέπραξαν αδικήματα κατά την κινητοποίηση, αναφέρονταν και σε άλλους, στους ιδιοκτήτες αυτοκινήτων κ.λπ..

Εφόσον, λοιπόν, αυτή η τροπολογία -κατατεθειμένη σε άλλο νομοσχέδιο- αξιολογήθηκε από τη Βουλή στην πρώτη φάση και αποσύρθηκε, αντιλαμβάνεστε ότι δεν έχω αυτήν τη στιγμή τη δυνατότητα να την αποδεχθώ.

Μπορώ όμως και πάλι να βεβαιώσω ότι εφόσον οι πλευρές του Κοινοβουλίου δέχεστε μία τέτοια νομοθετική ρύθμιση, το Υπουργείο δεν θα έχει αντίρρηση να την εισαγάγει. Αυτό θα συμβεί εφόσον τη δέχεται το Κοινοβούλιο.

Κυρία Κωνσταντοπούλου, ο εισαγγελέας διαφθοράς αναφέρεται στα αδικήματα του ν. 4022/2011 και σε αυτά που προστέθηκαν με τις τροπολογίες και το σχέδιο νόμου που εμείς καταθέσαμε. Αν σας πω ότι αποκλείεται να υπάρχει αλληλοεπικάλυψη μεταξύ των οικονομικών εισαγγελιών και των εισαγγελέων διαφθοράς, θα σας πω ψέματα. Ενδεχομένως να υπάρξει.

Πάντως, είναι διακριτά τα όρια της αρμοδιότητας του εισαγγελέα διαφθοράς και της αρμοδιότητας των οικονομικών εισαγγελέων ή του κανονικού εισαγγελέα και του αναπληρωτή.

Επιτρέψτε μου να προσθέσω το εξής: Δεν έχει σχέση ούτε με μνημόνια ούτε με τρόικα ούτε καν με Ευρωπαϊκή Ένωση έχει, όμως, σχέση –ήδη το παρατήρησε ο κ. Νεράντζης- με τις υποχρεώσεις που έχουμε αναλάβει απέναντι στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, στην GRECO. Δεν είναι καμμία μάγισσα, δεν είναι καμμία δύναμη που μας καταπιέζει, είναι ένα μόρφωμα που το έχουμε αποδεχθεί σε ανύποπτο χρόνο και εποπτεύει το μέγεθος, την «ποιότητα» και το βάθος της διαφθοράς σε κάθε χώρα.

Μεταξύ, λοιπόν, των απόψεων που εξέφρασε και σε μας –όχι ότι επέβαλε- είναι ότι είναι ανάγκη να υπάρχει ένας εισαγγελέας διαφθοράς, ο οποίος ακριβώς ως αρμοδιότητα να έχει ό,τι αναφέρεται στα μέχρι τώρα νομοσχέδια ή νόμους και ενδεχομένως και σε ό,τι άλλο θα αναφερθεί.

Σας βεβαιώνω, κυρία Κωνσταντοπούλου, και σας θυμίζω, ότι πέρυσι, που είχε δημιουργηθεί, όντως, μία ένταση στις σχέσεις του τότε Υπουργού Δικαιοσύνης και του Γενικού Γραμματέα ή και του Οικονομικού Εισαγγελέα, υπήρξε πόρισμα από το οποίο προέκυψε ότι ουδείς από το Υπουργείο Δικαιοσύνης άφησε την οποιαδήποτε παρέμβαση στον κύριο οικονομικό εισαγγελέα ή

στον αναπληρωτή του. Καλό είναι αυτό να μην το λησμονούμε.

Τέλος, είμαι απ' αυτούς που πιστεύουν ακριβώς στην αποτελεσματικότητα και στην αναγκαιότητα λειτουργίας των θεσμοθετημένων οργάνων. Δώστε μου τη δυνατότητα να καταγράψετε όμως και την άλλη άποψη, ότι δεν φοβάμαι να υπάρχουν και άλλα όργανα, αρκεί να μην επικαλύπτονται, αρκεί το ένα να μην θέτει επί ποδών τη δράση και την αρμοδιότητα του άλλου.

Κατά συνέπεια το ότι υπάρχει οικονομικός εισαγγελέας –και μπράβο που υπάρχει και καλά είναι που θα υπάρχει πάντα, όσο χρειάζεται, εύχομαι κάποτε να μην χρειαστεί- δεν βλάπτει να υπάρχει και εισαγγελέας διαφθοράς.

Κυρίες και κύριοι, σε ό,τι αφορά το άρθρο 71, είπαμε και στην επιτροπή ότι ήδη υπάρχει άρθρο που προβλέπει την ποινική αξιολόγηση εκείνου ο οποίος παρακωλύει τη λειτουργία ενός οργάνου διοίκησης, του Υπουργού, του Γραμματέα, του Διευθυντή.

Εμείς τι προσθέτουμε; Ότι εάν καταλειφθεί ο χώρος σε ώρα που δεν λειτουργεί η υπηρεσία και παραμένουν μέσα εκείνοι που κατέλαβαν το χώρο, ουσιαστικά φέρνουν το ίδιο αποτέλεσμα. Διότι αφού υπάρχει ήδη ιδρυμένο, οριοθετημένο το αδίκημα που τιμωρεί εκείνους που καταλαμβάνουν το χώρο εν ώρα λειτουργίας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

...εμείς ερχόμαστε να συμπληρώσουμε «εάν καταλειφθεί ο χώρος εκ των προτέρων και παρεμποδίζεται λειτουργικά η διοίκηση να ασκήσει τα καθήκοντά της», τότε δεν είναι ο ίδιος λόγος για τον οποίο πρέπει κι εμείς να προβλέψουμε;

Γι' αυτό στην πρόταση, κυρία Κωνσταντοπούλου, που ήδη έχετε στα χέρια σας προσθέτουμε και τη λέξη στο τέλος «με σκοπό την παρακώλυσή της».

Άρα, όποιοι επισκέπτονται, όποιοι διαμαρτύρονται, όποιοι διαλαλούν, όποιοι αναφέρονται, σύμφωνα με το Σύνταγμα, δεν υπάρχουν στις ρυθμίσεις αυτές. Υπάρχουν στη ρύθμιση αυτοί, ποιοι; Όποιοι με σκοπό να παρακωλύσουν τη λειτουργία του οργάνου διοίκησης καταλαμβάνουν το χώρο, που σημαίνει ότι η προσθήκη έδωξε, παρακαλώ, από τη σκέψη σας και τη δικαιολογημένη αγωνία σας, έδωξε νομίζω το φόβο.

Κύριε Πρόεδρε, έχω και μία άλλη τροπολογία η οποία ήλθε σε μένα πριν από λίγο και προέρχεται από το Υπουργείο Οικονομικών.

Πριν όμως από την τροπολογία αυτή, δώστε μου το δικαίωμα –σας κούρασα- να προσθέσω κάτι.

Είμαι αντίθετος με τη θεωρία που λέει, ότι ξέρεis, τα άκρα συναντώνται. Ιστορικά αξιολογείται ως ηττημένη. Ιδεολογικά είναι βέβαιη. Οι ιδεολογίες αναπτύσσονται, αποκτούν νέα ερείσματα ή χάνουν ερείσματα, αποκτούν αποδοχή ή χάνουν αποδοχή. Έτσι, λοιπόν, το να λέμε «τα άκρα συναντώνται», έχει σχέση με τη σημερινή συζήτηση. Τα άκρα συναντώνται ιστορικά. Ιδεολογικά αλλά και λειτουργικά αμαρτάνουν. Το παρατήρησα σήμερα στη Βουλή.

Είπε η μία άποψη: «Ξέρετε το βραχιολάκι το δέχεται και η Χρυσή Αυγή», σαν να πει δηλαδή ότι εμείς λίγο πολύ επιλέξαμε κάποιες οριοθετήσεις που είναι σύμφωνες με τη Χρυσή Αυγή. Ελάτε, όμως, που ήρθε η απάντηση από την ίδια τη Χρυσή Αυγή, η οποία κι εκείνη με τη σειρά της ζητούσε να μην ψηφιστεί το άρθρο 71 που προβλέπει αυτό που είπα προηγουμένως. Ποιο δηλαδή; Το αν καταλειφθεί ένας χώρος σε ώρα που δεν λειτουργεί το όργανο διοίκησης, να μην περάσει αυτή η διάταξη διότι παρεμποδίζεται το δικαίωμα διαμαρτυρίας. Άρα, τι σημαίνει αυτό; Το κάθε άκρο –αν θεωρήσουμε ότι είναι άκρο- έχει ένα δικό του λόγο, μία δική του λογική.

Σας παρακαλώ, λοιπόν, να μη φτάνουμε εύκολα σε συμπεράσματα. Λάθη μπορεί να κάνουμε κι εμείς, δοκιμάζονται οι επιλογές μας, αλλά όχι αμέσως να μας λέτε «ξέρετε, αυτό που κάνετε το θέλει και η Χρυσή Αυγή». Την απάντηση την έδωσε η Χρυσή Αυγή, επαναλαμβάνω, με τη διαμαρτυρία σε ένα άρθρο που διαμαρτύρονται και άλλες παρατάξεις.

Ήρθε, λοιπόν –και αυτό είναι το τελευταίο που θα πω- μία νο-

μοτεχνική βελτίωση σε μία ήδη κατατεθειμένη τροπολογία. «Σε εθνικές και διεθνείς διαιτησίες, οι οποίες αφορούν συμβάσεις που καταρτίζονται με το δημόσιο ή με κρατικά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή ιδιωτικού δικαίου, που συγκροτούνται και λειτουργούν για την εξυπηρέτηση δημοσίου συμφέροντος, διαιτητής από πλευράς δημοσίου ορίζεται μόνο ανώτατος δικαστικός λειτουργός ή ανώτατος λειτουργός του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ή καθηγητής ανωτάτης σχολής ή δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω». Θυμίζω ότι μέχρι τώρα όπως ίσχυε αυτή η διάταξη, προέβλεπε τη συμμετοχή μόνο μελών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Κυρίες και κύριοι, ευχαριστούμε πάρα πολύ για τη συνδρομή σας και πιστεύουμε πως ως αύριο το μεσημέρι θα βρεθεί μία λύση και για τα άρθρα 58 και 60 του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Παρακαλώ, οι νομοτεχνικές βελτιώσεις να κατατεθούν και να διανεμηθούν στους κυρίους συναδέλφους.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Αντώνιος Ρουπακιάτης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

α 6ΕΔ. 16⁴⁵ = κκ. 6/3/2013
 6ΕΔ. 17⁵⁵ = κκ. 6/3/2013
 Νομοτεχνικές Βελτιώσεις στο
 Σχέδιο Νόμου
 «Νόμος περί Εξαρτησιογόνων Ουσιών και άλλες διατάξεις»

Άρθρο 5

Επιτροπή Ναρκωτικών

1. Στο Υπουργείο Υγείας συνιστάται Επιτροπή Ναρκωτικών, αποτελούμενη από:

α) τον διευθυντή της Διεύθυνσης Φαρμάκων και Φαρμακείων του Υπουργείου Υγείας, β) έναν εκπρόσωπο του Επιστημονικού Συμβουλίου του Ε.Ο.Φ., γ) έναν εκπρόσωπο του Γενικού Χημείου του Κράτους (Γ.Χ.Κ.), δ) επτά καθηγητές των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Α.Ε.Ι.), **ανά έναν με ειδίκευση στα γνωστικά αντικείμενα Φαρμακευτικής Χημείας, Φαρμακολογίας, Τοξικολογίας, Κοινωνικής Ψυχολογίας, Ποινικών και Εγκληματολογικών Επιστημών αντίστοιχα και Επιδημιολόγος**, που ορίζονται ύστερα από πρόταση των αρμόδιων οργάνων διοίκησης και ε) έναν ιατρό με ειδίκευση στην ανακουφιστική ιατρική φροντίδα και στ έναν ανώτερο αξιωματικό της Ελληνικής Αστυνομίας και έναν του Λιμενικού Σώματος -Ελληνικής Ακτοφυλακής με εμπειρία στα θέματα ναρκωτικών. Για κάθε μέλος της Επιτροπής ορίζεται και ένας αναπληρωτής. Η θητεία της Επιτροπής είναι διετής.

Άρθρο 21

Ιδιαίτερες περιπτώσεις

1. Με ποινή φυλάκισης **μέχρι τρία έτη** τιμωρείται όποιος:....

β) διαθέτει ναρκωτικά **χωρίς κέρδος** σε οικείους του, με σκοπό να καλύψει τις άμεσες ανάγκες χρήσης τους.

Άρθρο 25

Προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Αν ο υπαίτιος της προβλεπόμενης από την παράγραφο 1 εδάφιο α πράξης, παρακολουθεί εγκεκριμένο κατά νόμο συμβουλευτικό ή θεραπευτικό πρόγραμμα σωματικής αποτοξίνωσης με ή χωρίς υποκατάστατα και σωματικής και ψυχικής απεξάρτησης, τιμωρείται με τις σχετικές διατάξεις του άρθρου 42 του ν. 2696/1999, όπως ισχύει.»

Άρθρο 27**Ευνοϊκά μέτρα**

1. Αν ο υπαίτιος κάποιας από τις πράξεις των άρθρων 20 έως 22 πριν από την αμετάκλητη καταδίκη του, κρίνεται ότι με δική του πρωτοβουλία συντέλεσε με παροχή πληροφοριών στην ανακάλυψη ή εξάρθρωση εγκληματικής οργάνωσης διακίνησης ναρκωτικών ή στην ανακάλυψη και σύλληψη διακινητή ναρκωτικών, η δε ευθύνη του υπαιτίου και η βαρύτητα της πράξης του είναι καταδήλως μικρότερες από την ευθύνη των προσώπων στην ανακάλυψη και σύλληψη των οποίων συντέλεσε και τη βαρύτητα των πράξεων που τέλεσαν, το δικαστήριο αναγνωρίζει στο πρόσωπό του ελαφρυντική περίπτωση. Παράλληλα μπορεί να διατάξει και την αναστολή εκτέλεσης της ποινής για διάστημα από δύο (2) έως είκοσι (20) ετών, ανεξάρτητα από τη συνδρομή των όρων των άρθρων 99 επ. του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο 35**Απόλυση υπό όρο**

1. Όποιος έχει καταδικαστεί για εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 32 παρ. 1 σε στερητική της ελευθερίας ποινή και την εκτίει στη φυλακή, αν παρακολούθησε με επιτυχία **εγκεκριμένο κατά νόμο συμβουλευτικό ή θεραπευτικό πρόγραμμα σωματικής αποτοξίνωσης με ή χωρίς υποκατάστατα και σωματικής και ψυχικής απεξάρτησης** και υπάρχει βεβαίωση από αναγνωρισμένο θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης που λειτουργεί εκτός του σωφρονιστικού καταστήματος ότι γίνεται αποδεκτός σε

αυτό, μπορεί να απολυθεί με βούλευμα του συμβουλίου πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής και πριν από τη συμπλήρωση του χρόνου που ορίζεται στα άρθρα 105 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα, με τον όρο παρακολούθησης του οικείου προγράμματος και εφόσον έχει εκτίσει με οποιονδήποτε τρόπο τουλάχιστον το ένα πέμπτο (1/5) της ποινής. Οι υπεύθυνοι του προγράμματος έχουν την υποχρέωση να ενημερώνουν την πρώτη ημέρα κάθε δεύτερου μήνα τη δικαστική αρχή και να συμπληρώνουν ειδικό δελτίο, στο οποίο αναφέρεται ρητά η συνεχής παρακολούθηση, η συναφής πρόοδος, η σταθεροποίηση και η επιτυχής ολοκλήρωσή του. Η αδικαιολόγητη διακοπή της παρακολούθησης του προγράμματος αναφέρεται άμεσα στον αρμόδιο εισαγγελέα πλημμελειοδικών και το συμβούλιο πλημμελειοδικών προχωρεί σε ανάκληση της απόλυσης.

Σημείωση: Όμοια διατύπωση «....εγκεκριμένο κατά νόμο συμβουλευτικό ή θεραπευτικό πρόγραμμα σωματικής αποτοξίνωσης με ή χωρίς υποκατάστατα και σωματικής και ψυχικής απεξάρτησης....»

και στα άρθρα 31,32,33,34.

Άρθρο 36

Απαγόρευση άσκησης επαγγέλματος

1. Σε περίπτωση καταδίκης σε ποινή κάθειρξης για εγκλήματα των άρθρων 20, 22, 23, 24 παράγραφος 1 εδάφιο τέταρτο και 25 παράγραφος 1 εδάφιο τέταρτο, το δικαστήριο μπορεί να διατάσσει την απαγόρευση άσκησης του επαγγέλματος του δράστη για ένα (1) μέχρι πέντε (5) έτη, εφόσον κρίνει ότι η παράβαση έχει σχέση με το επάγγελμα του. Οι διατάξεις που προβλέπουν πειθαρχικές ή διοικητικές κυρώσεις εξακολουθούν να ισχύουν παραλλήλως.
2. Η απαγόρευση της άσκησης του επαγγέλματος αρχίζει από τη λήξη της στερητικής της ελευθερίας ποινής. Αν εκτός από την ποινή έχει επιβληθεί και μέτρο ασφαλείας, η απαγόρευση αρχίζει από τη λήξη του μέτρου. Η απαγόρευση λήγει και πριν από τον οριζόμενο από την απόφαση χρόνο, εφόσον ο δράστης ολοκληρώσει πρόγραμμα απεξάρτησης.
3. Η απαγόρευση της άσκησης επαγγέλματος συνεπάγεται και την παύση της λειτουργίας του καταστήματος ή γραφείου, για ίσο χρονικό διάστημα, αν η

άσκηση του επαγγέλματος αυτού προϋποθέτει την ύπαρξη και λειτουργία τους.

4. Για όσο χρόνο διαρκεί η απαγόρευση άσκησης του επαγγέλματος, εκείνος στον οποίο έχει επιβληθεί δεν μπορεί να ασκήσει το επάγγελμα αυτό ούτε προσωπικώς, ούτε μέσω άλλου ή για λογαριασμό τρίτου. Σε περίπτωση παράβασης της απαγόρευσης αυτής ο υπαίτιος τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός (1) έτους και με χρηματική ποινή.

Άρθρο 40

Δήμευση

Σε περίπτωση καταδίκης για παράβαση των άρθρων 20, 22 και 23 του **παρόντος** Κώδικα το δικαστήριο, με την επιφύλαξη του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου αυτής, διατάσσει τη δήμευση όλων των πραγμάτων, τα οποία προήλθαν από την πράξη, του τιμήματος τους, των κινητών και ακινήτων που αποκτήθηκαν με το τίμημα αυτό ή από την αποδοχή και διάθεσή τους, καθώς και των μεταφορικών μέσων και όλων των αντικειμένων, τα οποία χρησίμευσαν ή προορίζονταν για την τέλεση της πράξης, είτε αυτά ανήκουν στον αυτουργό είτε σε οποιονδήποτε από τους συμμετόχους. Κατά τα λοιπά ισχύουν οι ρυθμίσεις της Σύμβασης Ηνωμένων Εθνών κατά της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών φαρμάκων και ψυχοτρόπων ουσιών που κυρώθηκε με το ν.1990/1991 (Α΄ 193) και ιδίως εκείνες του άρθρου 5 της Σύμβασης αναφορικά με τη δήμευση περιουσιακών στοιχείων. Όσα από τα τεχνικά μέσα που δημεύονται με τελεσίδικη δικαστική απόφαση κρίνονται ως άκρως απαραίτητα για την κάλυψη αναγκών των υπηρεσιών δίωξης ναρκωτικών αποδίδονται, κατά προτίμηση, στις υπηρεσίες που ενήργησαν την κατάσχεση, ύστερα από αίτημα των Υπουργείων στα οποία ανήκουν οι Υπηρεσίες που διενήργησαν την κατάσχεση.

Άρθρο 50

Στο τέλος της παραγράφου 2 προστίθεται :

(5)

«Η Επιτροπή συντάσσει κάθε χρόνο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή και την αξιολόγηση του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για τα Ναρκωτικά, την οποία υποβάλλει στην αρμόδια Επιτροπή της Βουλής των Ελλήνων. Την έκθεση παρουσιάζει στην ως άνω Επιτροπή ο Εθνικός Συντονιστής, σε σχετική ειδική επί του θέματος συνεδρίασή της

Άρθρο 58

Ανάπτυξη, εποπτεία και έλεγχος συμβουλευτικών σταθμών και θεραπευτικών κέντρων

3. Με την ίδια διαδικασία και με τους ίδιους όρους μπορούν να ιδρύουν αντίστοιχες μονάδες που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου, και

α) δήμοι και ~~κοινότητες~~, περιφέρειες

β) ~~φιλοanthropικά~~ ~~σωματεία~~ και κοινωφελή ιδρύματα, εφόσον τούτο προβλέπεται από τις καταστατικές τους διατάξεις, *γ) Επιδημιολογικές*

~~ή φορείς~~ τη λειτουργία των οποίων αποφασίζει η Ιεραρχία της Ελλάδος,

δ) Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα,

ε) νομικά πρόσωπα ~~που επιδιώκουν συναφείς σκοπούς, μη κερδοσκοπικών χαρακτήρα που επιδιώκουν άσκηση των ανεξαρτήτων~~
συν. αρ. 1 ουκων

Άρθρο 60

Προγράμματα πρόληψης

4. Τα Κέντρα Πρόληψης των Εξαρτήσεων και Προαγωγής της Ψυχοκοινωνικής Υγείας του άρθρου 61 του ν.3459/2006 είναι εγκεκριμένοι οργανισμοί για την υλοποίηση προγραμμάτων πρόληψης στα πλαίσια του Εθνικού Σχεδίου Δράσης κατά των Ναρκωτικών.

Άρθρο 66

Το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 79 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Η τέλεση της πράξης από μίσος εθνικό, φυλετικό, θρησκευτικό ή μίσος
ωσαυτάχθονο λόγω της φύσεως, των
κρίσεων, των ιδιοτήτων, των γενεα-
λογικών καταβολών, της ηλικίας ή
αποικισμού καταπονή ή τω θανάτῳ

{ 6 }

λόγω διαφορετικού γενεήσιου προσανατολισμού ή της ταυτότητας φύλου κατά του παθόντος συνιστά επιβαρυντική περίπτωση και η ποινή δεν αναστέλλεται και δεν μετατρέπεται».

Άρθρο 68

Προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

« Δεν συνιστά δωροδοκία η απλή υλική παροχή προς έκφραση ευγνωμοσύνης.»

Άρθρο 70

3. Όποιος για το σκοπό που αναφέρθηκε προσφέρει, υπόσχεται, διαμεσολαβεί ή δίνει τέτοια δώρα ή ωφελήματα σε κάποιο από τα πρόσωπα της παραγράφου 1 ή σε οικείο τους, τιμωρείται:

α) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους, καθώς και υποχρεωτική χρηματική ποινή ίση με το πενήντα τοις εκατό του ωφελήματος και μέχρι το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ. Σε περίπτωση ωφελήματος μη αποτιμητού σε χρήμα, η χρηματική ποινή δεν μπορεί να είναι κατώτερη από δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ ούτε ανώτερη από εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) ευρώ

β) με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών αν η αξία των δώρων ή ωφελημάτων υπερβαίνει το συνολικό ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ, καθώς και υποχρεωτική χρηματική ποινή, η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη από πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ ούτε ανώτερη από πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ».

71α

620 τόν αριστοδότη Α2φ10

Άρθρο 71 β

«... με σκοπό να
αποκτήσει αυτής»

Το άρθρο 71 β αναδιατυπώνεται ως εξής:

1. Η παράγραφος 1 εδάφιο β του άρθρου 380 Π.Κ. αντικαθίσταται ως εξής:

« Αν ο υπαίτιος της πράξεως αυτής ενήργησε με καλυμμένα ή αλλοιωμένα τα χαρακτηριστικά του προσώπου του ή αν έφερε πολεμικό τυφέκιο ή πυροβόλο όπλο που φέρει φυσίγγιο των 40 χιλιοστών και άνω ή πολυβόλο ή

{ 7 }

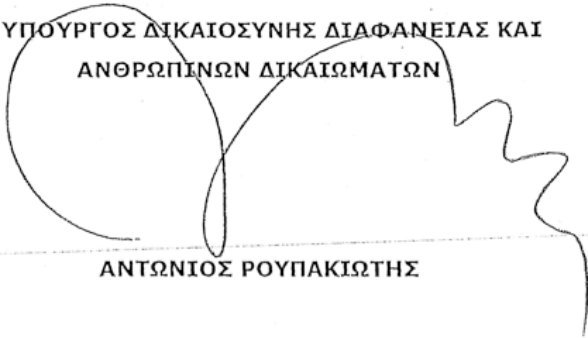
υποπολυβόλο ή χειροβομβίδα ή εκρηκτικό μηχανισμό ή βαρύ όπλο ή όπλο πυροβολικού, τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών»

2. Η παρ. 2 του άρθρου 380 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Αν από την πράξη προήλθε ο θάνατος κάποιου προσώπου ή βαριά σωματική βλάβη ~~ή αν η ληστεία διαπράχθηκε από δράστη που φέρει πολεμικό τυφέκιο ή πυροβόλο όπλο που φέρει φυσίγγιο των 40 χιλιοστών και άνω ή πολυβόλο ή υποπολυβόλο ή χειροβομβίδα ή εκρηκτικό μηχανισμό ή βαρύ όπλο ή όπλο πυροβολικού~~ ή αν η πράξη εκτελέστηκε με ιδιαίτερη σκληρότητα εναντίον προσώπου ή αν ο δράστης έκανε χρήση πολεμικού τυφεκίου ή πυροβόλου όπλου που φέρει φυσίγγιο των 40 χιλιοστών και άνω ή πολυβόλου ή υποπολυβόλου ή χειροβομβίδας ή εκρηκτικού μηχανισμού ή βαρέως όπλου ή όπλου πυροβολικού, επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη».

Αθήνα 6-3-2013

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ

11 - 11. 61512015

Νομοτεχνικές Βελτιώσεις στο
Σχέδιο Νόμου

«Νόμος περί Εξαρτησιογόνων Ουσιών και άλλες διατάξεις»

Άρθρο 5

Επιτροπή Ναρκωτικών

1. Στο Υπουργείο Υγείας συνιστάται Επιτροπή Ναρκωτικών, αποτελούμενη από:

α) τον διευθυντή της Διεύθυνσης Φαρμάκων και Φαρμακείων του Υπουργείου Υγείας, β) έναν εκπρόσωπο του Επιστημονικού Συμβουλίου του Ε.Ο.Φ., γ) έναν εκπρόσωπο του Γενικού Χημείου του Κράτους (Γ.Χ.Κ.), δ) **επτά καθηγητές των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Α.Ε.Ι.), ανά έναν με ειδίκευση στα γνωστικά αντικείμενα Φαρμακευτικής Χημείας, Φαρμακολογίας, Τοξικολογίας, Κοινωνικής Ψυχολογίας, Ποινικών και Εγκληματολογικών Επιστημών αντίστοιχα και Επιδημιολόγος**, που ορίζονται ύστερα από πρόταση των αρμόδιων οργάνων διοίκησης και ε) έναν ιατρό με ειδίκευση στην ανακουφιστική ιατρική φροντίδα και στ έναν ανώτερο αξιωματικό της Ελληνικής Αστυνομίας και έναν του Λιμενικού Σώματος -Ελληνικής Ακτοφυλακής με εμπειρία στα θέματα ναρκωτικών. Για κάθε μέλος της Επιτροπής ορίζεται και ένας αναπληρωτής. Η θητεία της Επιτροπής είναι διετής.

Άρθρο 21

Ιδιαίτερες περιπτώσεις

1. Με ποινή φυλάκισης **μέχρι τρία έτη** τιμωρείται όποιος:....

β) διαθέτει ναρκωτικά **χωρίς κέρδος** σε οικείους του, με σκοπό να καλύψει τις άμεσες ανάγκες χρήσης τους.

Άρθρο 25

Προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Αν ο υπαίτιος της προβλεπόμενης από την παράγραφο 1 εδάφιο α πράξης, παρακολουθεί εγκεκριμένο κατά νόμο συμβουλευτικό ή θεραπευτικό πρόγραμμα σωματικής αποτοξίνωσης με ή χωρίς υποκατάστατα και σωματικής και ψυχικής απεξάρτησης, τιμωρείται με τις σχετικές διατάξεις του άρθρου 42 του ν. 2696/1999, όπως ισχύει.»

Άρθρο 27**Ευνοϊκά μέτρα**

1. Αν ο υπαίτιος κάποιας από τις πράξεις των άρθρων **20 έως 22** πριν από την αμετάκλητη καταδίκη του, κρίνεται ότι με δική του πρωτοβουλία συντέλεσε με παροχή πληροφοριών στην ανακάλυψη ή εξάρθρωση εγκληματικής οργάνωσης διακίνησης ναρκωτικών ή στην ανακάλυψη και σύλληψη διακινητή ναρκωτικών, η δε ευθύνη του υπαιτίου και η βαρύτητα της πράξης του είναι καταδήλως μικρότερες από την ευθύνη των προσώπων στην ανακάλυψη και σύλληψη των οποίων συντέλεσε και τη βαρύτητα των πράξεων που τέλεσαν, το δικαστήριο αναγνωρίζει στο πρόσωπό του ελαφρυντική περίπτωση. Παράλληλα μπορεί να διατάξει και την αναστολή εκτέλεσης της ποινής για διάστημα από δύο (2) έως είκοσι (20) ετών, ανεξάρτητα από τη συνδρομή των όρων των άρθρων 99 επ. του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο 35**Απόλυση υπό όρο**

1. Όποιος έχει καταδικαστεί για εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 32 παρ. 1 σε στερητική της ελευθερίας ποινή και την εκτίει στη φυλακή, αν παρακολουθήσε με επιτυχία **εγκεκριμένο κατά νόμο συμβουλευτικό ή θεραπευτικό πρόγραμμα σωματικής αποτοξίνωσης με ή χωρίς υποκατάστατα και σωματικής και ψυχικής απεξάρτησης** και υπάρχει βεβαίωση από αναγνωρισμένο θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης που λειτουργεί εκτός του σωφρονιστικού καταστήματος ότι γίνεται αποδεκτός σε

αυτό, μπορεί να απολυθεί με βούλευμα του συμβουλίου πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής και πριν από τη συμπλήρωση του χρόνου που ορίζεται στα άρθρα 105 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα, με τον όρο παρακολούθησης του οικείου προγράμματος και εφόσον έχει εκτίσει με οποιονδήποτε τρόπο τουλάχιστον το ένα πέμπτο (1/5) της ποινής. Οι υπεύθυνοι του προγράμματος έχουν την υποχρέωση να ενημερώνουν την πρώτη ημέρα κάθε δεύτερου μήνα τη δικαστική αρχή και να συμπληρώνουν ειδικό δελτίο, στο οποίο αναφέρεται ρητά η συνεχής παρακολούθηση, η συναφής πρόοδος, η σταθεροποίηση και η επιτυχής ολοκλήρωσή του. Η αδικαιολόγητη διακοπή της παρακολούθησης του προγράμματος αναφέρεται άμεσα στον αρμόδιο εισαγγελέα πλημμελειοδικών και το συμβούλιο πλημμελειοδικών προχωρεί σε ανάκληση της απόλυσης.

Σημείωση: Όμοια διατύπωση «.....εγκεκριμένο κατά νόμο συμβουλευτικό ή θεραπευτικό πρόγραμμα σωματικής αποτοξίνωσης με ή χωρίς υποκατάστατα και σωματικής και ψυχικής απεξάρτησης....»

και στα άρθρα 31,32,33,34.

Άρθρο 36

Απαγόρευση άσκησης επαγγέλματος

1. Σε περίπτωση καταδίκης σε ποινή κάθειρξης για εγκλήματα των άρθρων 20, 22, 23, 24 παράγραφος 1 εδάφιο τέταρτο και 25 παράγραφος 1 εδάφιο τέταρτο, το δικαστήριο μπορεί να διατάσσει την απαγόρευση άσκησης του επαγγέλματος του δράστη για ένα (1) μέχρι πέντε (5) έτη, εφόσον κρίνει ότι η παράβαση έχει σχέση με το επάγγελμα του. Οι διατάξεις που προβλέπουν πειθαρχικές ή διοικητικές κυρώσεις εξακολουθούν να ισχύουν παραλλήλως.
2. Η απαγόρευση της άσκησης του επαγγέλματος αρχίζει από τη λήξη της στερητικής της ελευθερίας ποινής. Αν εκτός από την ποινή έχει επιβληθεί και μέτρο ασφαλείας, η απαγόρευση αρχίζει από τη λήξη του μέτρου. Η απαγόρευση λήγει και πριν από τον οριζόμενο από την απόφαση χρόνο, εφόσον ο δράστης ολοκληρώσει πρόγραμμα απεξάρτησης.
3. Η απαγόρευση της άσκησης επαγγέλματος συνεπάγεται και την παύση της λειτουργίας του καταστήματος ή γραφείου, για ίσο χρονικό διάστημα, αν η

άσκηση του επαγγέλματος αυτού προϋποθέτει την ύπαρξη και λειτουργία τους.

4. Για όσο χρόνο διαρκεί η απαγόρευση άσκησης του επαγγέλματος, εκείνος στον οποίο έχει επιβληθεί δεν μπορεί να ασκήσει το επάγγελμα αυτό ούτε προσωπικώς, ούτε μέσω άλλου ή για λογαριασμό τρίτου. Σε περίπτωση παράβασης της απαγόρευσης αυτής ο υπαίτιος τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός (1) έτους και με χρηματική ποινή.

Άρθρο 40

Δήμευση

Σε περίπτωση καταδίκης για παράβαση των άρθρων 20, 22 και 23 του **παρόντος** Κώδικα το δικαστήριο, με την επιφύλαξη του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου αυτής, διατάσσει τη δήμευση όλων των πραγμάτων, τα οποία προήλθαν από την πράξη, του τιμήματος τους, των κινητών και ακινήτων που αποκτήθηκαν με το τίμημα αυτό ή από την αποδοχή και διάθεσή τους, καθώς και των μεταφορικών μέσων και όλων των αντικειμένων, τα οποία χρησίμευσαν ή προορίζονταν για την τέλεση της πράξης, είτε αυτά ανήκουν στον αυτοργό είτε σε οποιονδήποτε από τους συμμετόχους. Κατά τα λοιπά ισχύουν οι ρυθμίσεις της Σύμβασης Ηνωμένων Εθνών κατά της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών φαρμάκων και ψυχοτρόπων ουσιών που κυρώθηκε με το ν.1990/1991 (Α' 193) και ιδίως εκείνες του άρθρου 5 της Σύμβασης αναφορικά με τη δήμευση περιουσιακών στοιχείων. Όσα από τα τεχνικά μέσα που δημεύονται με τελεσίδικη δικαστική απόφαση κρίνονται ως άκρως απαραίτητα για την κάλυψη αναγκών των υπηρεσιών δίωξης ναρκωτικών αποδίδονται, κατά προτίμηση, στις υπηρεσίες που ενήργησαν την κατάσχεση, ύστερα από αίτημα των Υπουργείων στα οποία ανήκουν οι Υπηρεσίες που διενήργησαν την κατάσχεση.

Άρθρο 50

Στο τέλος της παραγράφου 2 προστίθεται :

{ 5 }

«Η Επιτροπή συντάσσει κάθε χρόνο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή και την αξιολόγηση του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για τα Ναρκωτικά, την οποία υποβάλλει στην αρμόδια Επιτροπή της Βουλής των Ελλήνων. Την έκθεση παρουσιάζει στην ως άνω Επιτροπή ο Εθνικός Συντονιστής, σε σχετική ειδική επί του θέματος συνεδρίασή της

Άρθρο 58

Ανάπτυξη, εποπτεία και έλεγχος συμβουλευτικών σταθμών και θεραπευτικών κέντρων

3. Με την ίδια διαδικασία και με τους ίδιους όρους μπορούν να ιδρύουν αντίστοιχες μονάδες που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου, και

- α) δήμοι και ~~κοινότητες~~ *Περιφέρειες*
- β) ~~φιλανθρωπικά σωματεία~~ *και* κοινωφελή ιδρύματα, εφόσον τούτο προβλέπεται από τις καταστατικές τους διατάξεις, *γ) Επιμελησιατικές ομάδες*
~~που φορείς~~ *τη λειτουργία των οποίων αποφασίζει η Ιεραρχία της*
Ελλάδος,
- δ) Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα,
- ε) νομικά πρόσωπα ~~που επιδιώκουν συναφείς σκοπούς~~ *μη κερδοσκοπικών*
παραγωγών που επιδιώκουν άσχετα με τα τούτα σκοπούς
συν. αν. Ισμοί.

Άρθρο 60

Προγράμματα πρόληψης

4. Τα Κέντρα Πρόληψης των Εξαρτήσεων και Προαγωγής της Ψυχοκοινωνικής Υγείας **του άρθρου 61 του ν.3459/2006** είναι εγκεκριμένοι οργανισμοί για την υλοποίηση προγραμμάτων πρόληψης στα πλαίσια του Εθνικού Σχεδίου Δράσης κατά των Ναρκωτικών.

Άρθρο 66

Το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 79 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Η τέλεση της πράξης από μίσος εθνοτικό, φυλετικό, θρησκευτικό ή μίσος

λόγω διαφορετικού γενετήσιου προσανατολισμού ή της ταυτότητας φύλου κατά του παθόντος συνιστά επιβαρυντική περίπτωση και η ποινή δεν αναστέλλεται και δεν μετατρέπεται».

Άρθρο 68

Προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

« Δεν συνιστά δωροδοκία η απλή υλική παροχή προς έκφραση ευγνωμοσύνης.»

Άρθρο 72

3. Όποιος για το σκοπό που αναφέρθηκε προσφέρει, υπόσχεται, διαμεσολαβεί ή δίνει τέτοια δώρα ή ωφελήματα σε κάποιο από τα πρόσωπα της παραγράφου 1 ή σε οικείο τους, τιμωρείται:

α) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους, καθώς και υποχρεωτική χρηματική ποινή ίση με το πενήνταχίλιό του ωφελήματος και μέχρι το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ. Σε περίπτωση ωφελήματος μη αποτιμητού σε χρήμα, η χρηματική ποινή δεν μπορεί να είναι κατώτερη από δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ ούτε ανώτερη από εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) ευρώ

β) με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών αν η αξία των δώρων ή ωφελημάτων υπερβαίνει το συνολικό ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ, καθώς και υποχρεωτική χρηματική ποινή, η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη από **πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ** ούτε ανώτερη από πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ».

Άρθρο 71 β

Το άρθρο 71 β αναδιατυπώνεται ως εξής:

1. Η παράγραφος 1 εδάφιο β του άρθρου 380 Π.Κ. αντικαθίσταται ως εξής:

« **Αν ο υπαίτιος της πράξεως αυτής ενήργησε με καλυμμένα ή αλλοιωμένα τα χαρακτηριστικά του προσώπου του ή αν έφερε πολεμικό τυφέκιο ή πυροβόλο όπλο που φέρει φουσίγγιο των 40 χιλιοστών και άνω ή πολυβόλο ή**

{ 7 }

υποπολυβόλο ή χειροβομβίδα ή εκρηκτικό μηχανισμό ή βαρύ όπλο ή όπλο πυροβολικού, τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών»

2. Η παρ. 2 του άρθρου 380 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Αν από την πράξη προήλθε ο θάνατος κάποιου προσώπου ή βαριά σωματική βλάβη ή αν η ληστεία διαπράχθηκε από δράστη που φέρει πολεμικό τυφέκιο ή πυροβόλο όπλο που φέρει φυσίγγιο των 40 χιλιοστών και άνω ή πολυβόλο ή υποπολυβόλο ή χειροβομβίδα ή εκρηκτικό μηχανισμό ή βαρύ όπλο ή όπλο πυροβολικού ή αν η πράξη εκτελέστηκε με ιδιαίτερη σκληρότητα εναντίον προσώπου ή αν ο δράστης έκανε χρήση πολεμικού τυφεκίου ή πυροβόλου όπλου που φέρει φυσίγγιο των 40 χιλιοστών και άνω ή πολυβόλου ή υποπολυβόλου ή χειροβομβίδας ή εκρηκτικού μηχανισμού ή βαρέως όπλου ή όπλου πυροβολικού, επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη».

Αθήνα 6-3-2013

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ

1650 6/3/2012

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ

Στο Σχέδιο Νόμου «Νόμος περί Εξαρτησιογόνων Ουσιών και άλλες
διατάξεις»

Η παράγραφος 3Α του άρθρου 6 του ν.3086/2002 (Α' 324), όπως τροποποιήθηκε με την προσθήκη-τροπολογία με γενικό αριθμό 258 και ειδικό αριθμό 18/01-03-2013 επαναδιατυπώνεται, ως εξής:

«3Α. Σε εθνικές και διεθνείς διαιτησίες, οι οποίες αφορούν συμβάσεις που καταρτίζονται με το Δημόσιο ή με κρατικά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή ιδιωτικού δικαίου, που συγκροτούνται και λειτουργούν για την εξυπηρέτηση δημοσίου συμφέροντος, διαιτητής, από πλευράς Δημοσίου, ορίζεται μόνο ανώτατος δικαστικός λειτουργός ή ανώτατος λειτουργός του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ή καθηγητής Ανωτάτης Σχολής ή δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω».

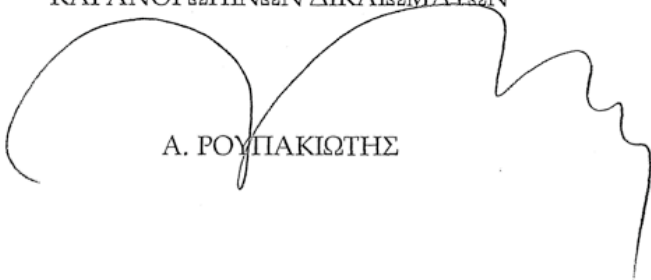

Αθήνα 06 Μαρτίου 2013

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ

ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Α. ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ

ΑΠΟΔΟΧΗ ΠΡΟΠΟΘΕΙΑΣ ΒΑΛΕΝΤΙΝΑ
ΤΟΥ ΕΥΡΙΖΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΤΕΑ ΕΥΓΕΝΗΣ

«Επὶ ἀνδρὶ 1 πῆ) 25 (Εἰδ. ἀρ. 9.
'15) Τροπολογία Προστίθεται.

Τὸ ἀρ. 261 Α.Κ., διὰ τροποποιήσεως
- ΕΥΧΡΟΤΕΤΗ ΜΑΙΩΤΗ) ΕΠΙΔΙΩΞΗ ΜΟΔΕΛΕΣ
ΕΥΘΕΑ ΔΕ ΕΧΕΙ ΕΚΔΟΤΗ ΤΕΛΕΙΔΙΩΣ
ΧΗΝΟΣΑΒΗ.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΡΟΥΜΕΛΙΟΤΗΣ

αφ. 99
Μεταβ.

))

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο κ. Αυγενάκης.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πολύ σημαντικό το νομοσχέδιο το οποίο συζητούμε σήμερα, καθώς συνιστά μια πραγματική, αλλά και ουσιαστική μεταρρύθμιση του Κώδικα Νόμων για τα ναρκωτικά. Για πρώτη φορά γίνεται μία σοβαρή προσπάθεια να αποδοθεί νομοθετικά η κοινωνική πραγματικότητα των ναρκωτικών, επιμένοντας πρωτίστως στη θεραπεία και δευτερευόντως στην καταστολή, διακρίνοντας έτσι την εγκληματικότητα του διακινητή των ναρκωτικών που λειτουργεί με σκοπό την κερδοφορία και αυτή του εξαρτημένου χρήστη για την εξασφάλιση της δόσης του.

Στην Ελλάδα ο αριθμός των θανάτων που επισήμως συνδέονται με τη χρήση εξαρτησιογόνων ουσιών, ανέρχεται περίπου σε τριακόσια άτομα κατ' έτος, ενώ το 40% των παραβατών που βρίσκονται στις φυλακές, αφορά καταδικές που σχετίζονται άμεσα με τα ναρκωτικά. Οι δυσμενείς συνέπειες του φαινομένου αυτού κατατάσσονται σε δύο μεγάλες κατηγορίες: Αφ' ενός στο γεγονός ότι πλήττουν την υγεία και μπορεί να φτάσουν μέχρι το θάνατο και αφ' ετέρου ότι δημιουργούν μια σειρά από παραμέτρους σε κοινωνικό και ψυχολογικό επίπεδο που ευνοούν την περαιτέρω ανάπτυξη της εγκληματικότητας και προσφέρουν ευνοϊκές συνθήκες για το οργανωμένο έγκλημα.

Η παρούσα μεταρρύθμιση διέπεται από την αυστηρή καταστολή των βαρύτερων και οργανωμένων μορφών διακίνησης, με προσεκτικό διαχωρισμό από τις ελαφρύτερες περιπτώσεις. Επίσης, γίνεται μια διάκριση -και με βρίσκει απόλυτα σύμφωνο- και διαβάθμιση των σχετιζομένων με τα ναρκωτικά εγκλημάτων, ώστε να αποφεύγονται οι δυσανάλογα βαριές ή ευνοϊκές μεταχειρίσεις και να διευκολύνεται η ουσιαστική εφαρμογή των μέτρων και των θεσμών της απεξάρτησης, σε αντίθεση με τη μέχρι σήμερα νοοτροπία εγκλεισμού στις φυλακές.

Τέλος, πολύ σημαντικό είναι ότι διατηρείται η ποινικοποίηση της χρήσης ναρκωτικών ουσιών όσο και των πράξεων που σχετίζονται με τη χρήση, την κατοχή, την προμήθεια κ.λπ. Έως τώρα, η σύλληψη ενός προσώπου που κατείχε ποσότητα ναρκωτικών ουσιών στο όχημά του, σήμαινε την άσκηση ποινικής δίωξης για κατοχή και μεταφορά ναρκωτικών ουσιών, ενώ οι εισαγγελείς έσπευδαν να συμπληρώσουν στη δίωξη -που πουθενά δεν υπήρχε στο νόμο- ότι η συγκεκριμένη μεταφορά και κατοχή ναρκωτικών ουσιών δεν προοριζόταν για την ατομική χρήση του δράστη, αλλά ουσιαστικά προοριζόταν για εμπορία.

Για πρώτη φορά γίνεται προσπάθεια απόδοσης του σωστού ορισμού της διακίνησης των ναρκωτικών ουσιών με τρόπο σαφή, αλλά και ουσιαστικό, που καλύπτει τις περισσότερες μορφές δράσεις πάνω στο έγκλημα.

Επίσης, πολύ σημαντική είναι η διάκριση ανάμεσα στην προμήθεια ναρκωτικών για ίδια χρήση και στη μικροδιακίνηση μεταξύ χρηστών με σκοπό την εξασφάλιση της ίδιας της δόσης.

Χωρίς νομικές αυθαιρεσίες και ακροβατισμούς, θα μπορεί πλέον η δικαιοσύνη να μιλά απευθείας για μία πράξη ουσιαστικά εγκληματική, είτε τη διακίνηση ναρκωτικών ουσιών είτε οποιαδήποτε άλλη αξιόποινη πράξη σχετιζόμενη με τα ναρκωτικά, επιλύοντας μεταξύ άλλων και τα υφιστάμενα νομικά ζητήματα.

Συγχρόνως με το νόμο θεσπίζονται διακεκριμένες μορφές του εγκλήματος της διακίνησης σε ιδιαίτερες περιπτώσεις. Ο δράστης τιμωρείται με ισόβια κάθειρξη ή με πρόσκαιρη κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή από 50 χιλιάδες ευρώ έως και 600 χιλιάδες ευρώ όταν η πράξη αφορά ναρκωτικά που προκαλούν βαριά σωματική βλάβη -είτε προκάλεσαν σε τρίτο είτε προκάλεσαν στην υγεία πολλών- και όταν ο ενήλικας προσπαθεί να προκαλέσει τη χρήση ναρκωτικών από ανήλικο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ακόμη και για άλλες διακεκριμένες πράξεις που σχετίζονται με εμπορία και διακίνηση, με προσδοκώμενο όφελος άνω των 75 χιλιάδων ευρώ, ο δράστης όταν μετέρχεται κατά της τέλεσης της πράξης ως προς το σκοπό διαφυγής του τη χρήση όπλων, του επιβάλλονται ποινές: ισόβια, κάθειρξης και χρηματική ποινή έως

και 1 εκατομμύριο ευρώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ένα λεπτό ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου έχει πλαισιωθεί και από άλλες διατάξεις που αφορούν κώδικες. Θέλω να επισημάνω σε αυτό το σημείο την ορθότητα της διάταξης του άρθρου 61...

Κύριε Πρόεδρε, μπορεί να σταματήσει το κουδούνι να κτυπάει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ναι. Αλλά είπαμε...

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Δεν πρέπει να κάνετε διακρίσεις μεταξύ κάποιων Βουλευτού και άλλων Βουλευτών. Παρακαλώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Τώρα αρχίζετε και μπαίνετε σε άλλα θέματα.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Εάν τηρείτε το χρόνο, θα πρέπει να τηρείται από όλους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Μπαίνετε σε άλλα θέματα. Παρακαλώ, συνεχίστε. Έχετε τέσσερα λεπτά. Ούτε λεπτό παραπάνω.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Α, ούτε λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ούτε λεπτό.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Θα σας θυμίσω, λοιπόν, ότι η προηγούμενη συνάδελφός μου από τα οκτώ λεπτά έφτασε τα δώδεκα λεπτά. Πού ήταν η αυστηρότητά σας, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε Αυγενάκη, έχετε τέσσερα λεπτά.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Έχουμε και εμείς γλώσσα, αλλά δεν σημαίνει ότι επειδή δεν τη βγάζουμε, θα πρέπει να είστε διαφορετικός απέναντί μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε Αυγενάκη, έχετε τέσσερα λεπτά.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Τελειώνω επισημαίνοντας το άρθρο 61.

Κύριε Υπουργέ, είναι μία πολύ σωστή διάταξη σε ό,τι αφορά την τροποποίηση του Αστικού Κώδικα. Πράγματι εδώ κάνετε νόμο του κράτους μία άποψη η οποία έχει επικρατήσει και στο χώρο της θεωρίας, αλλά και στο χώρο της νομολογίας. Στην περίπτωση κατά την οποία έχει κηρυχθεί η υπερήμερος του εργοδότη ως προς την αποδοχή της εργασίας, καθίσταται αγωγίμο δικαίωμα από την πλευρά του εργαζόμενου να έρθει και να απαιτήσει την πραγματική του απασχόληση.

Θεωρώ ότι πρόκειται για ένα σωστό, μελετημένο και επίκαιρο νομοθέτημα, που στηρίζεται στην αντιεγκληματική πολιτική με κέντρο την θεραπευτική εκδοχή. Αυτή είναι και μία βασική αρχή. Ακόμη διέπεται από το τρίπτυχο: πρόληψη, θεραπεία, επανένταξη του χρήστη. Και όπως πολύ σωστά είπε ο Υπουργός προηγούμενος, προέχει σε σχέση με την παράμετρο: ποινές για τη χρήση.

Παράλληλα, συγκεντρώνονται όλες οι μορφές αδικημάτων υπό την έννοια «ομπρέλα-διακίνηση» και αρκετές ορολογικές και εννοιολογικές αποσαφηνίσεις.

Το παρόν νομοσχέδιο αφ' ενός διακρίνει τα αδικήματα του νόμου περί ναρκωτικών στην πραγματική τους βάση και τα τυποποιεί ανάλογα με την απαξία και την επικινδυνότητά τους και αφ' ετέρου προσανατολίζει το δικαίωμα και σωφρονιστικό σύστημα που σχετίζεται με την μάστιγα των ναρκωτικών, στην πρόληψη και στη θεραπεία απεξάρτησης από τα ναρκωτικά, σε αντίθεση με τη μέχρι σήμερα επικρατούσα αντίληψη της καταστολής και μόνο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συ-

νοδοί τους από το Πειραματικό Γυμνάσιο Κορίνθου Α' Τμήμα.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προτασσομένες οι ομιλίες και του κ. Αυγενάκη και όλων σας και σας παρακαλώ πάρα πολύ να σεβαστείτε το χρόνο. Επειδή κάποια στιγμή είμαστε ελαστικοί στα ένα ή δύο λεπτά, αυτό δεν συνεπάγεται ότι από εκεί και πέρα τα δύο λεπτά είναι κεκτημένο.

Το λόγο έχει ο κ. Μιχελογιαννάκης για τέσσερα λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι μείζον ταξικό πρόβλημα στην Ελλάδα μια και η φτώχεια, η ανεργία, η ανασφάλεια, η έλλειψη προτύπων, η κρίση της οικονομίας, οι κοινωνικές ανισότητες και η μοναξιά στις μεγαλουπόλεις, έχουν βγει τουλάχιστον από μελέτες ως τα αίτια του φαινομένου.

Στην Ελλάδα το 44% των ηλικιών δεκαπέντε ετών έως δεκαεπτά ετών και το 30% των ηλικιών μέχρι δεκαεσσάρων ετών, ήτοι οκτώ στους δέκα –ως γιατρός το αναφέρω– από την ηλικία των δεκαεσσάρων ετών έως των δεκαεπτά ετών μπαίνουν σε αυτόν τον κόλαφο. Αρχίζει ένα ποσοστό 82% με ινδική κάρναβη. Θα δείτε μετά πολιτικά πώς θα εδραιώσω αυτό που λέω. Η κύρια ουσία χρήσης στον ελλαδικό χώρο μετά φτάνει το 90% στην ηρωίνη μέχρι και πέρυσι.

Ο μέσος όρος ηλικίας του Έλληνα στην παραγωγικότητα είναι τα τριάντα χρόνια, με αναλογία άντρες-γυναίκες: οκτώ προς δύο. Και αυτό είναι πολιτικό φαινόμενο. Το σημαντικό, όμως, είναι ότι σήμερα στην Ελλάδα το 65% αυτών –στα δύο εκατομμύρια– είναι άνεργοι, είναι μνημονιακοί άρρωστοι.

Σε μία φυλακή των δώδεκα χιλιάδων κρατουμένων, το 4,5% αντιστοιχεί στους ουσιοεξαρτόμενους –με χρήστες ηρωίνης στον ελλαδικό χώρο άνω των τριάντα χιλιάδων– οι οποίοι –το 84%– αποζητούν θεραπεία. Προσέξτε, το 84% ζητάει θεραπεία, θέλει να πάει στον ΟΚΑΝΑ. Οι αιτούντες που δεν έχουν κληθεί ακόμη, είναι της τάξεως των τεσσάρων χιλιάδων και οι νέες αιτήσεις κατά μέσο όρο ανά χρόνο φθάνουν τις χίλιες εξακόσιες. Έχουμε, δηλαδή, υποστελέχωση, ανεπάρκεια και όχι επαρκή χρηματοδότηση για να λυθεί το πρόβλημα.

Δεν φθάνει όμως μόνο αυτό. Ασφαλώς το νομοσχέδιο προωθεί την θεραπεία και όχι την τιμωρία. Ασφαλώς προωθεί την απεξάρτηση και όχι τη φυλακή. Είναι θετικά τα βήματα εκεί. Έχουμε όμως ένα ζήτημα εδώ που πρέπει να το δει κάποιος ως βάση για τα επόμενα χρόνια.

Σήμερα Υπουργέ, λόγω της κρίσης, οι ουσίες οι παλιές, οι κλασικές έχουν τελειώσει. Σήμερα αναγνωρίζουν ότι στην Αθήνα τούτη τη στιγμή, στην Ομόνοια, παίρνοντας φωτιστικό πετρέλαιο, χλωρίνη, μεταμεταμίνη και βάζοντας μαζί και λίγο στρυχνίνη φτιάχνουν τα παιδιά μας δόση που κοστίζει τρία ευρώ. Αυτό είναι το λαϊκό ναρκωτικό που φεύγει από το high life style της κοκαίνης και το οποίο περιφέρεται σήμερα με την ονομασία «σίσα» ή «τάι», δηλαδή, το ταϊλανδέζικο. Είναι πανεύκολη η χρήση του και πρέπει αυτό να το δει το νομοσχέδιο και ο νομοθέτης μιας και μπορεί να δει, να εισπληρώσει, χρησιμοποιώ θρησκευτικό όρο για να δείξω πώς μπορεί σε κοινωνικά στρώματα να δημιουργήσει προβλήματα. Ένα είναι, λοιπόν, αυτό το ζήτημα του εύκολου λαϊκού φόβου που πιάνει την κοινωνία σήμερα.

Δεύτερο ζήτημα: Είδατε με τα άλατα μπάνιου, επειδή μοιάζουν, -25 ευρώ τα 50mg-, πόσοι χάνονται καθημερινά και με στοιχεία μάλιστα κανιβαλισμού και αυτοκτονιών που είναι φαινόμενα και τα δύο που στον ελλαδικό χώρο τα έχουμε ζήσει σε μέγала και φοβερά εγκλήματα.

Δεν είναι 50.000, Υπουργέ μου, το νούμερο που το ΚΕΘΕΑ θέλει τον κάθε ασθενή να κοστολογείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδα Γρηγοράκος): Σας παρακαλώ να ολοκληρώνετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Σας παρακαλώ, τέσσερα και δεκαπέντε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδα Γρηγοράκος): Όχι. Σας παρακαλώ. Σας δίνω ένα λεπτό, ούτε δευτερόλεπτο παραπάνω, διότι τελικά έγινε κατάχρηση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Αν με είχατε αφήσει τώρα θα

είχα τελειώσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδα Γρηγοράκος): Συνεχίστε, παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Με μένα τα βάζετε, κύριε Πρόεδρε;

Συνεχίζω. Δεν είναι τα 50 χιλιάδικα που κοστίζει ο κάθε τοξικομανής, δεν είναι οικονομίστικο θέμα. Εγώ, όταν το ΚΕΘΕΑ έβγαλε ότι 50 χιλιάδικα κοστίζει ο καθένας και είδαν τα ιδρύματα Νιάρχου και οι κοινωφελείς, οι ιδιώτες, για να προσφέρουν εναλλακτικές λύσεις, είπα τότε ότι η ανθρώπινη ζωή δεν κοστολογείται σε καμμία περίπτωση με αυτά και ότι η λογική των ιδιωτικών φορέων να αποσκοπίζουν σε κερδοσκοπικού τύπου χημειοτακτικές ροπές πρέπει να εκλείψει από εδώ μέσα. Το πρώτο είναι αυτό.

Το δεύτερο που θέλω να πω όσον αφορά στην αντιμετώπιση είναι το εξής: Προσέξτε, άλλο το στεγνό, άλλο το μη στεγνό. Το μη στεγνό είτε με τη μεθαδόνη είτε με την αντιμετώπιση των υποκατάστατων της ηρωίνης, ως φαινόμενο είναι κάτι που θα έπρεπε να το είχαμε κουβεντιάσει διότι αποτελεί καρτέλ του κράτους μας όσον αφορά στη διασύνδεση των βαλκανίων και της Νότιας Ευρώπης. Αυτά είναι δύο θέματα που δεν τα έχετε αγγίξει. Είναι δυο θέματα που θέλουν δουλειά στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και είναι δυο θέματα, κύριε Πρόεδρε, που, επειδή σέβομαι το χρόνο, επιφυλάσσομαι να τα αναδείξω μια άλλη φορά.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδα Γρηγοράκος): Το λόγο έχει ο κ. Χριστογιάννης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε στην Ολομέλεια, στο προς ψήφιση νομοσχέδιο, το θέμα των ναρκωτικών που θα επηρεάσει τις ζωές και την αξιοπρέπεια χιλιάδων συνανθρώπων μας.

Η χρήση ουσιών δεν πρέπει να είναι ένα ζήτημα δημόσιας τάξης. Είναι ένα περίπλοκο κοινωνικό ζήτημα που έχει σχέση με τη δημόσια υγεία και τα δημόσια οικονομικά. Όλες οι απαγορευτικές και κατασταλτικές πολιτικές που έχουν εφαρμοστεί τελευταία, έχουν κοστίσει πολύ ακριβά σε ανθρώπινες ζωές αλλά και σε πολύτιμους ανθρώπινους και οικονομικούς πόρους. Έχουν φέρει σε υγειοοικονομική εξαθλίωση τους χρήστες, ενώ πλουτίζει το οργανωμένο έγκλημα.

Με το παρόν νομοσχέδιο μιλάμε για αποπαινωποίηση του χρήστη ουσιαστικά και όχι της χρήσης. Αυτό που επιχειρείται είναι μια πιο σύγχρονη και ευρωπαϊκή αντιμετώπιση από πλευράς θεσμικών δομών του κράτους. Επιχειρούμε για πρώτη φορά να οργανώσουμε μια εθνική πολιτική για τα ναρκωτικά.

Η καρδιά αυτού του νομοσχεδίου είναι το άρθρο 35.

Η κατεύθυνση του νομοσχεδίου κινείται σε τέσσερα επίπεδα: Διευκόλυνση της εφαρμογής μέτρων απεξάρτησης, αντί του εγκλεισμού στα σωφρονιστικά καταστήματα. Αυστηρή καταστολή της οργανωμένης διακίνησης, δηλαδή, της δράσης των μεγάλων πόρων διακινητών. Ταυτόχρονα, διαχωρίζουμε με μεγάλη προσοχή και λεπτομερώς τις ελαφρύτερες μορφές και περιπτώσεις. Ιεραρχεί και προχωρά σε διάκριση των ειδών εγκλημάτων, ώστε να μην παρατηρούνται δυσανάλογα σκληρές ή ευνοϊκές χαρακτηριστικές μεταχειρίσεις. Ενώνει σε ένα ενιαίο συστηματικό πλαίσιο το συντονισμό, το σχεδιασμό και την υλοποίηση της πολιτικής κατά των ναρκωτικών από πλευράς πολιτείας και θεσμικών φορέων. Αντιμετωπίζει για πρώτη φορά ουσιαστικά το χρήστη ως ασθενή, μια κατοχυρωμένη στη συνείδηση της ελληνικής κοινωνίας παραδοχή και κινείται στη σωστή κατεύθυνση εναρμονίζοντας το Ελληνικό Δίκαιο στο αντικείμενο αυτό με τα ισχύοντα στην υπόλοιπη Ευρώπη.

Γίνεται σαφής προσπάθεια να υπάρξει κλιμακωτή μεταχείριση, ώστε να είναι πιο ήπια για τους μικρούς διακινητές και τους εξαρτημένους και αντιστρόφως ιδιαίτερως αυστηρή με τους μεγαλοδιακινητές με όποιον τρόπο διακινούν, καθώς και με τους χρηματοδότες διακίνησης ναρκωτικών ουσιών.

Για πρώτη φορά δεν τιμωρείται ο χρήστης. Όταν μια υπόθεση οδηγηθεί στο ακροατήριο των δικαστών, δεν λαμβάνεται υπ' όψιν για το χαρακτηρισμό ως εξαρτημένου μόνο η ιατρική γνωμάτευση, αλλά θα δύναται να χρησιμοποιηθεί και κάθε αποδεικτικό

μέσο παρακολούθησης προγραμμάτων απεξάρτησης. Ατιμώρητη δε δύναται κατά την κρίση του δικαστή να κριθεί και η όλως περιστασιακή χρήση.

Λαμβάνεται ειδική μέριμνα για τους ανηλίκους και για τους ενήλικες δεκαοκτώ ως είκοσι ενός ετών, εφόσον έχουν κριθεί χρήστες, ώστε αντί ποινής να δύναται να επιβάλλεται η παρακολούθηση προγραμμάτων απεξάρτησης. Ανοίγεται ο δρόμος στο δικαστή να επιβάλει ως εναλλακτικό μέτρο ποινής την παρακολούθηση των προγραμμάτων απεξάρτησης.

Είναι σαφής η πρόθεση του νομοσχεδίου να καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια, ώστε να βοηθηθεί ο εξαρτημένος χρήστης σε όλα τα στάδια, προδικασία, ποινική αντιμετώπιση, επιβολή ποινών μη εξοντωτικών. Για πρώτη φορά αποκτά έννομες συνέπειες η παρακολούθηση προγραμμάτων απεξάρτησης, όπως είναι η δυνατότητα αντικατάστασης της προσωρινής κράτησης.

Από την άλλη πλευρά, καταβάλλονται μεγάλες προσπάθειες για την πάταξη μεγαλεμπόρων και μεγαλοδιακινητών και αυστηροποιούνται οι ποινές. Η διαφορά σε αυτό το νομοσχέδιο είναι ότι η κάθειρξη που ήταν από δέκα ως είκοσι έτη, βλέπουμε τώρα να γίνεται προς τα κάτω, οκτώ ως είκοσι χρόνια. Το νομοσχέδιο αυτό προσπαθεί για πρώτη φορά να ακουμπήσει την ουσία του προβλήματος και επιχειρεί να πατάξει την εμπορία και τη διακίνηση, γιατί όσο οι έμποροι κυκλοφορούν ελεύθεροι, πάντα θα υπάρχουν χρήστες.

Όσον αφορά τη δημόσια υγεία, πρέπει να δημιουργηθούν περισσότερα κέντρα ελεγχόμενης κλινικής χορήγησης ουσιών στους εξαρτημένους αλλά και καινοτόμων προγραμμάτων απεξάρτησης, επανένταξης και μείωση της βλάβης που να καλύπτονται από τους ασφαλιστικούς φορείς ή να παρέχονται δωρεάν μέσα από τις δομές του εθνικού συστήματος υγείας. Να έχουν δωρεάν πρωτοβάθμια περίθαλψη και υγειονομική φροντίδα και να υπάρχουν περισσότερα κέντρα απεξάρτησης κρατουμένων.

Τελειώνοντας, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να στηρίξουμε μια πιο τολμηρή πολιτική για πρόβλημα της πολυτοξικομανίας και της αλόγιστης χρήσης. Αφορά πλέον κάθε ελληνική οικογένεια. Να μην αφήσουμε να πλουτίζει η μαφία και το οργανωμένο έγκλημα στις πλάτες των παιδιών μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει ο κ. Ψαριανός.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι η πρώτη φορά που συζητάμε για ένα νομοσχέδιο περί εξαρτησιογόνων ουσιών και όχι περί ναρκωτικών. Ήταν μια πρότασή μας που έκανε δεκτή ο Υπουργός. Και πολύ σωστά έπραξε, γιατί όταν μιλάμε για ναρκωτικά αναφερόμαστε γενικώς σε ουσίες που μπορεί να προκαλούν σωματικό ή ψυχολογικό εθισμό και όμως επιτρέπεται η πώλησή τους, όπως είναι δεκάδες σκευάσματα στα φαρμακεία -μην αναφέρω τώρα συγκεκριμένα- το αλκοόλ, η νικοτίνη και πολλές άλλες ουσίες που είναι ναρκωτικές και διακινούνται και πωλούνται ελεύθερα. Υπάρχουν, επίσης, μη εξαρτησιογόνες ουσίες που απαγορεύονται ως ναρκωτικά. Γι' αυτό, λοιπόν, πολύ σωστά μιλάμε περί εξαρτησιογόνων ουσιών.

Οι εξαρτησιογόνες ουσίες εμφανίστηκαν σχεδόν μαζί με τον άνθρωπο. Ποτέ, όμως, δεν ήταν ποινικοποιημένη η χρήση τους. Αυτό ξεκίνησε με την πατέντα της ποταπαγόρευσης -Σικάγο, μαφία, Αλ Καπόνε- όταν η επιφανής κοινωνία, ο δήμαρχος, οι μαφιόζοι, που διακινούσαν λαθραία ούσκι, έπιναν καθαρό ούσκι και ο κόσμος «ψόφαγε» στους δρόμους με νοθευμένα ούσκι και χαλασμένα οίνοπνεύματα και ξυλοπνεύματα. Αυτή η πατέντα είναι η ναρκωπαγόρευση. Αυτή είναι η ουσία του θέματος.

Και για να μη μιλάμε νομικά και νομικίστικα, θέλω αν σας πω ότι για πρώτη φορά με ένα νομοσχέδιο αλλάζουμε κατεύθυνση. Αντιμετωπίζουμε το χρήστη ως ασθενή περισσότερο και λιγότερο ως εγκληματία, ως παραβατικό.

Η χρήση ουσιών, όμως, δεν είναι μόνο η ίδια η βλάβη προς τον εαυτό του καθενός. Κυρίως είναι η παρελκόμενη εγκληματικότητα η οποία αντιμετωπίζεται ακριβώς με την αποποινικοποίηση, δηλαδή ακριβώς στην αντίθετη κατεύθυνση. Αυτό το νομοσχέδιο κάνει δειλά βηματάκια στη σωστή κατεύθυνση, γιατί ως τώρα πηγαίναμε με μεγάλη ταχύτητα σε λάθος κατεύθυνση. Οπότε, όταν αποφασίζεις να αλλάξεις κατεύθυνση, φρενάρεις και μέχρι να πάρεις ταχύτητα προς την άλλη, κάνεις δειλά βηματάκια. Αυτό

είναι λοιπόν αυτό το νομοσχέδιο.

Αυτήν τη στιγμή, λοιπόν, αρχίζουμε να πηγαίνουμε προς τη σωστή κατεύθυνση που είναι η αποποινικοποίηση της χρήσης. Ποτέ δεν ήταν ποινικοποιημένη η χρήση ουσιών. Αυτό που σκοτώνει είναι η υπερβολική δόση, η νοθεία, το παραεμπόριο, η παρελκόμενη εγκληματικότητα, η ηπατίτιδα, το AIDS, οι μολύνσεις και, όπως είπα και πριν, η νοθεία του ναρκωτικού.

Αν υποθέσουμε, λοιπόν, ότι καταγράφουμε δέκα χιλιάδες εξαρτημένους ανθρώπους, θα έπρεπε στην πραγματικότητα να τους καταγράψουμε ως ασθενείς και να τους παρέχουμε τη δόση τους στο νοσοκομείο. Αυτή είναι η απάντηση που μηδενίζει την τιμή. Κανείς δεν πουλάει κάτι που παρέχεται στο νοσοκομείο. Όπως ο διαβητικός παίρνει ινσουλίνη, έτσι και ο εξαρτημένος μπορεί να πάρει, εφόσον θέλει να συνεχίζει. Εάν θέλει, βέβαια, να ακολουθήσει και προγράμματα αποκατάστασης, αποθεραπείας, απεξάρτησης και επανένταξης, τόσο το καλύτερο. Και εδώ το κράτος πρέπει να συμβάλει με όλες του τις δυνάμεις στην πρόληψη, στην απεξάρτηση και στην επανένταξη.

Όταν, όμως, ο ασθενής πηγαίνει στο νοσοκομείο και παίρνει τη δόση του, δεν υπάρχει πορνεία, δεν υπάρχει έγκλημα, δεν υπάρχει έμπορος. Γιατί, ξέρετε, ότι ο έμπορος που θα φέρει κοκαΐνη πέντε τόνους με ένα σκάφος ή με ένα κοντέινερ, δεν είναι ποτέ στη φυλακή. Δεν υπάρχει κανένας μεγαλέμπορος που να έφερε πέντε τόνους ηρωίνη και να βρίσκεται στη φυλακή. Εάν φέρεis πέντε τόνους ηρωίνη, ρίχνεις την Κυβέρνηση, εάν θες, αλλάζει τον Υπουργό.

Οι αυστηρές ποινές είναι στις χώρες που ζουν από τα ναρκωτικά. Οι αυστηρότερες ποινές σε μικροδιακίνηση είναι στην Ταϊλάνδη, στη Βιρμανία, στη Μιανμάρ, στο Αφγανιστάν, στην Κολομβία, στη Βολιβία. Εκεί για μικροποσότητες σε εκτελούν. Γιατί; Για να κρατάνε ψηλά τις τιμές. Είναι πολύ απλό. Μιλάμε για μία παγκόσμια «μπίζνα» από την οποία επωφελούνται δικηγόροι, δικαστές, σωφρονιστικοί υπάλληλοι, γιατροί με βεβαιώσεις, με πιστοποιητικά. Ένα ολόκληρο σύστημα κινείται γύρω από την υπόθεση δήθεν των ναρκωτικών. Γι' αυτό έχουμε τους μισούς φυλακισμένους για παράβαση του νόμου περί ναρκωτικών, όπως ακριβώς λέγαμε έως τώρα. Και οι μεγαλέμποροι είναι έξω και συνεχίζουν να διακινούν τεράστιες ποσότητες με κοντέινερ, δολοφονώντας τον κόσμο. Όταν μηδενίσουμε την τιμή, κανείς δεν πουλάει κάτι που δεν κοστίζει πολλά πράγματα.

Επίσης, πρέπει να πω ότι είναι η στιγμή που πρέπει πολύ πιο γρήγορα να αντιμετωπίσουμε όχι νομικά και νομικίστικα την υπόθεση εξαρτησιογόνων ουσιών, αλλά στην ουσία της, στην αρχική σύλληψη του σχεδίου «μαφία-Σικάγο-Αλ Καπόνε-ποταπαγόρευση». Αυτό πρέπει να το καταργήσουμε και να βαδίσουμε γρήγορα στην αντίθετη κατεύθυνση, ενημερώνοντας τον κόσμο, συζητώντας με τους ασθενείς, με τους γονείς, με τα παιδιά μας, με τους φίλους μας. Διότι ποτέ δεν είναι λύση η απαγόρευση, η καταστολή και η ποινικοποίηση με τις πολύ αυστηρότερες ποινές, όπως πολύ ανόητα ζητάνε. Τις αυστηρότερες ποινές τις έχουν οι χώρες που παράγουν ναρκωτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Θα προχωρήσουμε στις δευτερολογίες.

Θέλει η κ. Κατριβάνου να δευτερολογήσει;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν είναι εδώ, αλλά θέλει να δευτερολογήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Θέλει η κ. Γιαγανά να δευτερολογήσει;

ΧΡΥΣΟΥΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ο κ. Πανούσης δεν θέλει να δευτερολογήσει ούτε ο κ. Γκιόκας.

Επομένως το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ένα λεπτό. Θα κάνει μία παρέμβαση ο κύριος Υπουργός, γιατί θέλει να καταθέσει κάτι, και θα μιλήσει μετά η κ. Κατριβάνου και ο κ. Μαριάς.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ: Θέλω να μιλήσω και εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Θα μιλήσετε και εσείς, κυρία Γιαγανά; Τώρα είναι η σειρά σας.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ: Για τις τροπολογίες θα το-

ποθετηθούμε τώρα ή επί των άρθρων;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνολικά. Τώρα είναι η δευτερολογία σας και μπορείτε να τοποθετηθείτε συνολικά πια. Είναι η τελευταία σας ομιλία.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ: Και για τις τροπολογίες;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Για όλα. Έχει μιλήσει γι' αυτά ο κύριος Υπουργός.

Ο Υπουργός προηγουμένως έκανε συζήτηση επί των τροπολογιών και έκανε τις αποδεκτές τροπολογίες. Άρα, λοιπόν, τώρα εσείς μιλάτε εφ' όλης της ύλης.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ: Για τις τροπολογίες του κυρίου Υπουργού θα πρέπει να μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ο κύριος Υπουργός μίλησε και έκανε αποδεκτές τις τροπολογίες, άρα, μιλάτε εσείς τώρα. Απαντάτε στον κύριο Υπουργό.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο εγώ πρώτα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ορίστε, κυρία Κατρίβανου, έχετε το λόγο από τη θέση σας.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Κύριε Υπουργέ και εμείς θεωρούμε ότι ήταν μία συζήτηση διαφορετική από τις προηγούμενες. Βρήκαμε έναν τρόπο να συγκλίνουμε σε μερικά πράγματα και είναι σημαντικό. Θεωρούμε θετικό το ότι το άρθρο 21 το κάνατε 1 έως 3 και με τη λογική της αιτιολογικής έκθεσης και με την ευρωπαϊκή λογική και πρακτική.

Παρ' όλα αυτά, το νομοσχέδιο έχει ακόμα περιθώριο για βελτιώσεις και έχουμε τοποθετηθεί με βάση τις προτάσεις μας και για το άρθρο 20 και για το άρθρο 23, που νομίζουμε ότι οι ποινές είναι ιδιαίτερα αυστηρές.

Τώρα, θεωρούμε ότι ένα πολύ βασικό σημείο και ένας καίριος άξονας για την πολιτική κατά των ναρκωτικών είναι η πρόληψη και αυτήν τη στιγμή αυτό προάγεται από τα κέντρα πρόληψης, τα οποία είναι η αιχμή του δόρατος και τα οποία πρέπει να τα προστατεύσουμε. Είναι σε πολύ δύσκολη κατάσταση, με ένα έλλο καθεστώς διοίκησης.

Πρέπει, λοιπόν, οπωσδήποτε να γίνουν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, έτσι ώστε να εξασφαλιστεί και η αυτοτέλειά τους, αλλά και η βιωσιμότητά τους. Για τα χρόνια που έρχονται και για τα χρόνια που διανύουμε είναι απαραίτητο να διασφαλίσουμε τη βιωσιμότητα των κέντρων πρόληψης. Είναι κρίσιμο, κύριε Υπουργέ. Δεν είναι παίξε-γέλασε. Εμείς έχουμε καταθέσει τις προτάσεις μας και φέρνουμε και σε ψηφοφορία αυτές τις προτάσεις.

Τώρα πηγαίνω στο άρθρο 58 παράγραφος 3 που εμείς εμμένουμε να αποσυρθεί. Μιλήσαμε εκτενώς γι' αυτό. Θεωρούμε ότι πραγματικά δυναμιτίζει το δημόσιο χαρακτήρα της θεραπείας και της απεξάρτησης και θα γίνει αντικείμενο εκμετάλλευσης, θα δυναμιτίσει τη βιωσιμότητα των εγκεκριμένων δομών που δεν θα υποστηριχθούν και ανοίγετε αυτή την κερκόπορτα. Και αυτό το θέτουμε σε ψηφοφορία. Επίσης, θεωρούμε ότι μπορείτε να καλυφθείτε από την παράγραφο 2 για την ίδρυση άλλων δομών με πολύ ασφαλέστερο πλαίσιο. Δεν σας χρειάζεται η παράγραφος 3.

Θεωρούμε σημαντικές τις προτάσεις που καταθέσαμε για αλλαγή της αντιρατσιστικής διάταξης, αλλά είναι και σημαντικό να το φέρετε και σε σχέδιο νόμου άμεσα. Το περιμένουμε και κρατάμε το λόγο σας σαν δέσμευση. Είναι ένα πάρα πολύ κρίσιμο ζήτημα που δεν μπορεί να αφήνεται έτσι.

Στο άρθρο 71α' για την κατάληψη των δημόσιων χώρων σε ώρα μη λειτουργίας, είναι μία βελτίωση αυτή που προσθέσατε με σκοπό να γίνει κατάληψη. Παρ' όλα αυτά δεν βρίσκουμε λόγο για παραπέρα ποινικοποίηση. Υπάρχουν διατάξεις του Αστικού Δικαίου και το επίφοβο είναι ότι κάθε φορά θα υπάρχει υποκειμενική κρίση του κάθε εφαρμοστή, του κάθε οργάνου. Ζητάμε την απόσυρσή του.

Στο άρθρο 71γ', μιας και δεν έχω μπροστά μου τις διατάξεις, κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω αν κάνατε κάποια αλλαγή. Το 71γ' αφορά στην περίπτωση που υπάρχει κατοχή όπλων στο σπίτι. Μάλλον δεν κάνατε κάποια αλλαγή σε αυτό και το αφήσατε σε κάθειρξη. Αν το αφήσατε σε κάθειρξη, όπως νομίζουμε –γιατί δεν έχουμε μπροστά τις διατάξεις για την κατοχή όπλων– θεωρούμε

ότι είναι μια δυσανάλογη και ιδιαίτερα αυστηρή διάταξη και ζητάμε την αλλαγή της.

Θέτουμε πάλι το θέμα της χρηματοδότησης των δομών. Θεωρούμε ότι είναι ένα από τα καιριότερα ζητήματα αυτή τη στιγμή για να πετύχει αυτό το νομοσχέδιο. Η δικιά σας ευθύνη ως προς αυτό είναι κατά πόσο θα μπορέσετε να υποστηρίξετε αυτές τις δομές και ένας τρόπος για να υποστηριχθούν και να μην υπονομευτούν αυτές οι δομές είναι να βρείτε μια διαφορετική διατύπωση σε σχέση με την ιδιωτικοποίηση που εισάγεται με το άρθρο 58 παράγραφος 3.

Εμείς θεωρούμε ότι είναι σημαντικό να ανοίξει ο διάλογος για τα ναρκωτικά. Έγιναν κάποια πρώτα βήματα αυτήν τη στιγμή. Είναι καίριο να συνεχιστούν για όλα τα στάδια, πρόληψης, θεραπείας και επανένταξης. Όμως, ξέρουμε ότι αυτά πραγματικά για να γίνουν και να υποστηριχθούν χρειάζεται ένα κοινωνικό κράτος που να τα στηρίζει και ένα κράτος δικαίου. Απλά έτσι ενδεικτικά θα πω ότι αυτήν τη στιγμή ξέρουμε ότι έχουμε ανεργία πάνω από 30% και στους νέους πάνω από 50% και ότι με τις καινούργιες έρευνες στα σχολεία το 87% των παιδιών δεν έχουν κίνητρο για το μέλλον ούτε ελπίδα.

Θα πω μόνο τι λέει ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας που ορίζει την ψυχική υγεία ως τη συναισθηματική κατάσταση ευεξίας, όταν το άτομο μπορεί να ζει και να εργάζεται με άνεση μέσα στην κοινότητα και να ικανοποιείται από τα πραγματικά του επιτεύγματα. Αυτή είναι βέβαια η πραγματική πρόληψη, αυτή είναι η πραγματική βοήθεια των ανθρωπινων για επανένταξη, να βρουν δουλειά μετά. Γιατί η δουλειά είναι καίρια όχι μόνο για την οικονομική διασφάλιση, όπως ξέρουμε, αλλά είναι καίρια για όλη την ταυτότητα και την προσωπικότητα του ανθρώπου.

Απλά το θέτω σαν ένα πλαίσιο ότι μπορούμε να συζητάμε για πρόληψη, επανένταξη και θεραπεία μέσα στην κρίση. Χωρίς να υποστηρίζεται το κράτος δικαίου και το κοινωνικό κράτος, τα πράγματα είναι πραγματικά δύσκολα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει ο κ. Τριαντάφυλλος για τέσσερα λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω με ένα ζήτημα το οποίο έχει δει τη δημοσιότητα τις τελευταίες ώρες και το οποίο μέσα από εδώ, μέσα από τη Βουλή των Ελλήνων, μέσα από το «Ναό της Δημοκρατίας», πρέπει να καταδικάσουμε με κάθε δυνατό τρόπο. Αφορά προφανώς ένα κατάπτυστο ντοκιμαντέρ, το οποίο γυρνάει όλο τον κόσμο αυτήν τη στιγμή μέσω διαδικτύου, το οποίο δείχνει μέλη της Χρυσής Αυγής, αυτής της ομάδας που λειτουργεί με όρους εγκληματικής οργάνωσης, με όρους του υποκόσμου, να καταδιώκουν, να καταπιύουν και να εξυβρίζουν μετανάστες στους δρόμους της Αθήνας και είναι προφανές ότι όλοι αυτοί οι άνθρωποι που είτε εδώ δυστυχώς, με την ψήφο ορισμένων συμπολιτών μας είτε βρίσκονται εκεί έξω προσβάλλουν τον όρο του Έλληνα, μας προσβάλλουν όλους και προφανώς προσβάλλουν την ιδιότητα του Έλληνα πολύτιμη.

Είναι, δυστυχώς, μία πραγματικότητα που πρέπει να αντιμετωπίσουμε. Ο νεοναζισμός πρέπει να πολεμηθεί στη ρίζα του, το ίδιο και ο ρατσισμός. Και είναι σημαντικό γιατί σήμερα έρχεται προς ψήφιση σχετική διάταξη από το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, το οποίο καλύπτει όλες τις μορφές των αδικημάτων αυτών και στέλνουμε έτσι ένα καθαρό μήνυμα εντός και εκτός χώρας ότι η ελληνική Βουλή, η ελληνική πολιτεία, το ελληνικό δικαιοκρατικό σύστημα, δεν αποδέχεται και δεν ανέχεται τέτοιου είδους καταστάσεις, οι οποίες μας προσβάλλουν.

Κύριε Υπουργέ, πραγματικά σας συχαίρω, για να έρθω στη συζήτηση. Πραγματικά καταφέρατε και εξαντλήσατε τη συζήτηση. Καταφέραμε κι εμείς εδώ όλοι οι συνάδελφοι, οι οποίοι ασχοληθήκαμε με το ζήτημα αυτό, να μπορέσουμε να βρούμε αυτά που μας ενώνουν και είναι ίσως ένα πρώτο βήμα προς την κατεύθυνση της εθνικής συναίνεσης, της εθνικής ομοψυχίας, διότι το πρόβλημα των ναρκωτικών είναι πολύ μεγάλο και γιατί πιστεύω πολύ ότι όταν μπορούμε και συζητάμε και κάνει ο καθένας μας ένα βήμα πίσω, τότε πάει η κοινωνία πολλά βήματα μπροστά.

Γι' αυτό σ' αυτήν την κατεύθυνση είναι πολύ σημαντικές οι τροποποιήσεις που επέρχονται, εφόσον τις αποδεχθήκατε, στο άρθρο 21. Είναι πολύ σημαντικό το ότι γίνεται μια τολμηρή τομή στους ανθρώπους που οδηγούν υπό την επήρεια ναρκωτικών ουσιών και οι οποίοι συμμετέχουν στα θεραπευτικά προγράμματα και επομένως υπάγονται στις ρυθμίσεις και τιμωρούνται αυστηρώς μεν αλλά με τις ρυθμίσεις που αφορούν τις τοξικές ουσίες που προβλέπει ο ΚΟΚ. Είναι σημαντικό το ότι στο άρθρο 27 δεν αφήσατε καμμία έννοια –να, όντως σώζει αυτή η διάταξη– κανένα περιθώριο να σταλεί ένα μήνυμα έξω από εδώ ότι υπάρχει έστω και ένα ευνοϊκό μέτρο για οποιονδήποτε τελεί τα σοβαρότατα εγκλήματα που περιγράφονται στο άρθρο 23.

Είναι πολύ σημαντικό το ότι κάνατε αποδεκτή την πρόταση των συναδέλφων για το άρθρο 35. Επίσης, είναι πολύ σημαντικό ότι στο άρθρο 50 έχουμε μια έκθεση, η οποία συντάσσεται από την Εθνική Επιτροπή και η οποία υποβάλλεται κάθε χρόνο στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής, την οποία παρουσιάζει εκεί και σε ειδική συζήτηση ο εθνικός συντονιστής, προκειμένου να αξιολογείται το πρόγραμμα, το εθνικό σχέδιο δράσης κατά των ναρκωτικών και επομένως να υπάρχει αυτό που λέμε, αξιολόγηση επί της εποπτείας και της εφαρμογής.

Επίσης, είναι πάρα πολύ σημαντικό το γεγονός ότι για πρώτη φορά στο άρθρο 66 έχουμε τους ορισμούς του σεξουαλικού προσανατολισμού και της ταυτότητας του φύλου.

Όσον αφορά τώρα το άρθρο 22 παράγραφος 5, επιβεβαιώνεται ότι υπάρχει αυτή η νομοτεχνική βελτίωση-προσθήκη η οποία αφορά την ταχεία απεξάρτηση. Και όσον αφορά το άρθρο 58, την παράγραφο 3 περίπτωση ε', εγώ θα ήθελα να πω το εξής και προς τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ: Την κοινωνία των πολιτών, δηλαδή, τον τρίτο τομέα κάθε δυτικής δημοκρατίας, που δυστυχώς στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια με μεγάλες ευθύνες πολλών δεν τον είδαμε να αναπτύσσεται, ποιος τα φοβάται; Δεν είναι δυνατόν να φοβόμαστε την κοινωνία των πολιτών, τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, δηλαδή τον τρίτο τομέα, τον τρίτο πυλώνα κάθε δυτικής δημοκρατίας. Αυτό δείχνει φοβικό σύνδρομο.

Είναι όμως δεδομένο –και νομίζω ότι αυτό ήρθε με τη βελτίωση που έκανε ο κύριος Υπουργός– ότι πρέπει να υπάρχει αυστηρό πλαίσιο και ότι πρέπει να υιοθετηθούν μοντέλα τα οποία υπάρχουν διεθνώς, υπάρχουν σε ευρωπαϊκές χώρες. Πρέπει όμως να ανασάνει αυτός ο τομέας. Γιατί αυτό το μεγάλο βήμα –και γνωρίζω συναδέλφους από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ που έχουν δει τέτοια μοντέλα διεθνώς– έγινε στην περίπτωση της ψυχικής υγείας και από τα καταγώγια της Λέρου, από εκείνες τις εικόνες της ντροπής της δεκαετίας του '90, φτάσαμε σε σύγχρονες δομές που νέοι άνθρωποι, μεγαλύτεροι άνθρωποι, άνθρωποι με γνώσεις, με πτυχία, με προσόντα προσφέρουν τις υπηρεσίες τους και δουλεύουν σε έναν τομέα ο οποίος είναι κατ' εξοχήν μη κερδοσκοπικός γιατί είναι κατ' εξοχήν τομέας προσφοράς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, θα χρειαστώ ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

Θα κλείσω με το εξής: Για το άρθρο 71 ακούμε ξανά και ξανά ότι θέλετε να καλύψετε τους οικονομικούς εισαγγελείς. Γιατί φοβόμαστε να φτιαχτεί εισαγγελέας διαφθοράς στη χώρα; Δεν υπάρχουν διεθνείς υποδείξεις για τη διαφθορά; Γιατί φοβόμαστε να πούμε το πρόβλημα με το όνομά του; Χρειάζεται εισαγγελέας διαφθοράς να ασχολείται μόνο με αυτά τα αδικήματα των πολιτικών προσώπων κυβερνητικών και μη κυβερνητικών. Εάν κάποιος υιοθετούσε εδώ μέσα τη θεωρία περί CDS και την περιγράφουν αόριστα, ας έρθουν να το πουν και ονομαστικά και να πάνε να απολογηθούν εκεί που πρέπει, όπως πήγαν και οι άλλοι και ζητούσαν συγγνώμη ενώπιον του δικαστηρίου. Γιατί πρέπει να περιγράφουμε και να αφήνουμε να πλανάται πάνω απ' όλα μια ανεφελώδης κατάσταση; Όχι. Χρειάζονται θεσμοί. Δυστυχώς, η χώρα μπήκε χωρίς θεσμούς στην κρίση. Πρέπει να φτιάξουμε τους θεσμούς για να βγούμε όσο το δυνατόν πιο γρήγορα.

Θα κλείσω με αυτό, κύριε Πρόεδρε και σας ευχαριστώ πάρα πολύ για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Η κ. Γιαταγάνα έχει το λόγο.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουρ-

γέ, κύριοι συνάδελφοι, αυτό το νομοσχέδιο που φέρατε προς συζήτηση καθ' ο μέρος αφορά τα ναρκωτικά, ασφαλώς δεν αποτελεί μια τομή σ' αυτόν τον τομέα. Αντισταθμίζουμε ότι είναι πάρα πολύ δύσκολο το θέμα. Γνωρίζουμε πόσο δύσκολο είναι διεθνώς να επιλυθεί αυτό το θέμα. Πάντως και με τις νομοθετικές βελτιώσεις που έχετε φέρει μέχρι σήμερα οδεύει προς τη σωστή κατεύθυνση και βελτιώνει πολύ τον υφιστάμενο νόμο περί ναρκωτικών.

Ήθελα να αναφερθώ στα άρθρα 58 και 60, για τα οποία έχει τεθεί θέμα ονομαστικής ψηφοφορίας. Ας τοποθετηθούμε όμως κι εμείς.

Στο άρθρο 58 –για όνομα του Θεού!– γιατί να μην δεχτούμε τους δήμους και τις περιφέρειες στον τομέα της πρόληψης; Ίσα-ίσα που λέμε ότι πάσχουμε στον τομέα της πρόληψης. Πρέπει να μπορούν και άλλοι τομείς. Πρέπει να μπορούν και τα εκπαιδευτικά ιδρύματα και οι φορείς της Εκκλησίας της Ελλάδος που πολλά προσφέρουν σε αυτά, κύριε Υπουργέ. Το γνωρίζετε.

Υπάρχει πάρα πολύς κόσμος, πολλά παιδιά που πάνε στα κατηχητικά όπου ακούν τους ιερωμένους τους και θα βάλουν και ειδικούς –όπως λέτε εδώ– που θα έχουν εγκριθεί από την Εκκλησία της Ελλάδος. Αυτά τα παιδιά μπορούν να σωθούν με αυτόν τον τρόπο από τα ναρκωτικά.

Όπως δεχθήκαμε τα υποκατάστατα, αν θέλετε, για τα οποία εγώ είμαι κάθετα αντίθετη, τη μεθαδόνη δηλαδή, γιατί λέμε ότι είναι ένας τρόπος γι' αυτούς που δεν μπορούν να κάνουν στεγνή αποτοξίνωση, έτσι θα δεχθούμε και όλους αυτούς τους φορείς που έχουν προσφέρει και προσφέρουν πάρα πολλά και προσφέρουν και στις άλλες κοινωνίες, σε όλη την Ευρώπη.

Εγώ γι' αυτό ήμουν επιφυλακτική και είπα ότι στην πρόληψη πάσχουμε και δίνουμε και ελάχιστα χρήματα. Αυτοί όλοι οι φορείς λοιπόν μπορούν να επιληφθούν και με όλη την αγάπη τους και με όλη τη γνώση τους για κάθε παιδί, οι δήμοι γνωρίζουν την κάθε οικογένεια, γνωρίζουν τα προβλήματά της. Πολλά μπορούν να προφέρουν λοιπόν.

Όπως το βελτιώσατε το άρθρο 58 και το άρθρο 60, κύριε Υπουργέ, εμείς, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες θα τα ψηφίσουμε. Θεωρούμε ότι αυτά συνεισφέρουν πάρα πολύ στον τομέα της πρόληψης. Στον τομέα της θεραπείας έχουν μπει όλα τα θεραπευτικά προγράμματα.

Όσον αφορά τώρα τα υπόλοιπα άρθρα, δεν ξέρω αν θα μιλήσουμε και αν θα ψηφίσουμε στη συνέχεια.

Κύριε Πρόεδρε, μπορείτε να με διευκολύνετε; Στη συνέχεια θα ψηφίσουμε ένα-ένα άρθρο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ναι, βεβαίως.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ: Οπότε δεν χρειάζεται να μιλήσω για τα άλλα. Θα μιλήσω εκείνη την ώρα. Θα τοποθετηθώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συντομεύετε, παρακαλώ.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ: Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Όσον αφορά τις τροπολογίες, εμείς τις ψηφίζουμε, εκτός από την τελευταία που μας ήρθε από το Υπουργείο Οικονομικών. Τις ψηφίζουμε, διότι συνεισφέρουν σημαντικά. Βέβαια εκείνη η πρόβλεψη ότι κάποιος ο οποίος αφήνεται ελεύθερος με περιοριστικούς όρους, γιατί δεν πρόλαβε να εισαχθεί η υπόθεσή του στο δικαστήριο και παρήλθε το δεκαοχτάμηνο της κράτησής του ή ενώ έχει ξεκινήσει η υπόθεσή του, παραμένει ελεύθερος, αλλά του επιβάλλονται περιοριστικοί όροι, δεν πιστεύω ότι θα τον αποτρέψει μία ποινή δύο ή τριών ετών αν θέλει να αποδράσει. Υπάρχει βέβαια ένα μικρό ενδεχόμενο να τον συγκρατήσει από το να διαπράξει άλλα εγκλήματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Όμως, επειδή όλες οι άλλες διατάξεις μας βρίσκουν σύμφωνους και επειδή είναι τροπολογία, την ψηφίζουμε και αυτή. Κατά τα άλλα, είμαστε απόλυτα σύμφωνοι και θα φανεί η θέση μας στην ψήφιση κατ' άρθρον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει η κ. Σταμπουλή για τέσσερα λεπτά.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, θα προσπαθήσω να μη σας ζαλίσω ξανά, αλλά

σε αυτό το πολύπαθο άρθρο 66, σωστά έφυγαν αυτές οι γενετικές καταβολές, για τις οποίες κανείς δεν ήξερε να μου πει τι είναι. Παγκόσμια πρωτοτυπία! «Γενετικές καταβολές». Σωστά μπήκε η ταυτότητα φύλου. Εκείνος ο σεξουαλικός προσανατολισμός γιατί ξαναέγινε γενετήσιος; Δεν μπορούμε να μείνουμε σε ένα σωστό πράγμα, να συμφωνούμε με τις διεθνείς προδιαγραφές;

Βέβαια η ένστασή μας ξανά είναι ότι, για να λειτουργήσει αυτό το άρθρο, για την πλειονότητα των περιστατικών τα οποία αφορά, δεν μπορεί να εξαρτάται από τη νομιμότητα ή μη της παραμονής των θυμάτων στη χώρα. Αν δεν μπει προστασία των θυμάτων από απέλαση ή από οποιαδήποτε δίωξη που να σχετίζεται με τη νόμιμη ή μη παραμονή τους στη χώρα, η πλειονότητα των περιστατικών, στα οποία αναφέρεται το άρθρο, δεν θα τολμά να καταγγείλει τίποτε και δεν θα έχει την προστασία, την οποία εσείς αναγνωρίζετε και έχετε όλη την καλή διάθεση να παράσχετε.

Πάμε στο 72.1, για το οποίο βάζετε σκοπό παρακώλυσης. Δι-κάζονται οι σκοποί; Ή θα κάνει παρακώλυση ή δεν θα κάνει. Άμα κάνει, έχετε τις διατάξεις περί παρακώλυσης. Ο σκοπός πώς δικάζεται; Μπορείτε να μου εξηγήσετε; Και στο 71β' βλέπω -εκτός πια αν είναι καθαρά τυπογραφικό, για κοιτάξετε το λιγάκι- ότι επαναλαμβάνεται δεύτερη φορά. Αυτό που υποτίθεται ότι αλλάξατε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ναι, τυπογραφικό είναι.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Πάρα πολύ καλά.

Τώρα, όσον αφορά την τροπολογία μας για τις διώξεις των αγροτών από τις κινητοποιήσεις τους, όπως και των οδηγών ταξί, όπως και αυτών που συμμετείχαν στο κίνημα κατά της αύξησης των διοδίων, θέλω να πω ότι η τροπολογία στην οποία αναφερθήκατε, που εισήγαγε το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης -μπορείτε να ελέγξετε την πληροφορία αν θέλετε- δεν καταψηφίστηκε στο Κοινοβούλιο. Αποσύρθηκε από τον ίδιο τον Υπουργό, αλλά οι πληροφορίες μας -τουλάχιστον αυτά που συζητιόνταν στο περιθώριο- λένε ότι οι ενστάσεις αφορούσαν το δεύτερο μέρος. Ήταν κάποιες διατάξεις για τους αγροτικούς συνεταιρισμούς. Δεν αφορούσαν το πρώτο μέρος για τους αγρότες.

Νομίζω ότι για το θέμα με τους αγρότες και για τις διώξεις αυτού του είδους που δεν πρέπει να συμβαίνουν, όταν οι κινητοποιήσεις γίνονται στο συνταγματικό πλαίσιο, υπάρχει ευρύτατη συναίνεση και σας καλώ να το φέρετε προς ψήφιση, όπως το καταθέσαμε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει ο κ. Γιοβανόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Δύο κουβέντες μόνο ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, στο άρθρο 58 νομίζω ότι κατ' εξοχήν οι δικηγορικοί σύλλογοι πρέπει να αναφερθούν και να τους ανατεθεί πέρα από το καθήκον, η υποχρέωση και το δικαίωμα να συμμετάσχουν σε αυτό το κοινωνικό πρόβλημα.

Νομίζω ότι φορείς, όπως οι δικηγορικοί σύλλογοι -και εσείς έχετε υπηρετήσει στον Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών- και δικαιούνται και υποχρεούνται να μπου σε αυτήν τη μικρή περιπέτεια και να αναγραφεί κατηγορηματικά ότι και αυτοί θα συμμετάσχουν σε αυτά τα προγράμματα, τα οποία είναι άξια και πρέπει να πάρουμε όλοι τις ευθύνες μας.

Με αυτήν τη μικρή σκέψη νομίζω ότι πρέπει, κύριε Υπουργέ, να το κάνουμε δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Η κ. Κωνσταντοπούλου έχει το λόγο.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Υπουργέ, θα αναφερθώ σε εκείνα στα οποία κάνατε αναφορά προηγουμένως, αλλά και σε όσα ανέπτυξα με την πρωτολογία μου και με τις προηγούμενες τοποθετήσεις μου και θεωρώ ότι δεν έχουν αντιμετωπιστεί.

Πρώτον, ως προς τον εισαγγελέα διαφθοράς, εάν είναι τόσο αθώα τα κίνητρα -και δεν αναφέρομαι στα προσωπικά δικά σας- βάλτε μια διάταξη, η οποία να λέει ότι τους εισαγγελείς διαφθοράς που είναι δύο, στο Εφετείο Αθηνών και στο Εφετείο Θεσσαλονίκης -αυτό προβλέπεται με αυτήν τη ρύθμιση που φέρνετε-

συντονίζει ο οικονομικός εισαγγελέας. Έτσι θα διασκεδάσετε και τη δική μας ανησυχία ότι από τον Ιούνιο και μετά δεν θα υπάρχει οικονομικός εισαγγελέας. Θυμίζω ότι τον Ιούνιο λήγει η θητεία των νυν ενεργούντων οικονομικών εισαγγελέων.

Αναφερθήκατε σε κάποιο πόρισμα, το οποίο κρίνει -είπατε- ότι δεν υπήρξαν παρεμβάσεις στο έργο των οικονομικών εισαγγελέων. Να μου επιτρέψετε -επειδή έχω δει και διαβάσει ολόκληρη τη δικογραφία και την έχω καταθέσει και για τα Πρακτικά- αλλά νομίζω ότι σε έναν άνθρωπο που έχει μέση κοινή λογική είναι κατάφωρο, κατάδηλο και αναπόδραστο το συμπέρασμα ότι υπήρξε ευθεία παρέμβαση δυστυχώς και από πλευράς δύο Υπουργείων. Θυμίζω ότι τότε Υπουργός Οικονομικών ήταν ο κ. Βενιζέλος. Και τότε θυμίζω ότι κανείς μας δεν ήξερε ότι ο κ. Βενιζέλος είχε στην τσέπη και στο συρτάρι του τη λίστα Λαγκάρντ.

Τρίτον, όσον αφορά το άρθρο 71α, προσθέσατε μια υποκειμενική παράμετρο με σκοπό την παρακώλυση υπηρεσίας. Εγώ στην προσθήκη που κάνατε, αναγνωρίζω την ανησυχία και τη δική σας και την εκ μέρους σας συνομολόγηση ότι υπάρχει πρόβλημα.

Όμως το πρόβλημα, κύριε Υπουργέ, δεν εξαλείφεται με αυτήν την προσθήκη, η οποία είναι βελτιωτική, αλλά δεν αντιμετωπίζει το πρόβλημα. Γιατί το πρόβλημα, κύριε Υπουργέ -το ξέρετε πολύ καλά- δεν είναι η φυλάκιση ή η απειλή ποινής φυλάκισης. Είναι το γεγονός ότι αυτή η ποινικοποίηση νομιμοποιεί την αυτόφωρη ενεργοποίηση των οργάνων επιβολής της τάξης.

Επειδή αυτή η διάταξη προέρχεται από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και επειδή το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης έχει εκδηλώσει την αντίληψή του για το πώς αντιμετωπίζονται οι συλλογικές κινητοποιήσεις, οι συλλογικές διαμαρτυρίες, οι συλλογικοί αγώνες, εγώ εξακολουθώ να σας καλώ να το απασύρετε, διότι θα νομιμοποιήσει αστυνομικές επεμβάσεις, αστυνομικές παρεμβάσεις, οι οποίες αποτελούν αυτοτελώς παραβιάσεις του Συντάγματος και διολίσθηση σε ολοκληρωτικά και ανελεύθερα καθεστώτα.

Δεν έχει σημασία εάν το δικαστήριο θα κρίνει μετά ότι δεν υπήρχε ο σκοπός. Έχει σημασία ότι η Αστυνομία, οι αρχές αυτές, οι οποίες έχουν χρησιμοποιηθεί από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, για να καταστείλουν τη διαμαρτυρία και όχι την παρανομία, θα νομιμοποιούνται να παρεμβαίνουν. Παρακαλούμε να το απασύρετε.

Θα ήθελα να αναφερθώ πάρα πολύ σύντομα στην τροπολογία, την οποία καταθέσατε εν σχέσει με τις εθνικές και διεθνείς διαιτησίες. Δεν συμφωνούμε. Το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους πρέπει να ενισχυθεί και πρέπει να αξιοποιείται και όχι να παρακάμπτεται, γιατί είδαμε τι συμβαίνει, όταν παρακάμπτεται.

Αναφέρομαι και πάλι στην υπόθεση της λίστας Λαγκάρντ. Υπήρχε μία ολόκληρη δομή τριάντα νομικών συμβούλων του κράτους, για να επικουρούν τον Υπουργό Οικονομικών. Αντί να χρησιμοποιηθεί αυτή η δομή, έγιναν κάποιες μίνι, περιορισμένες συσκέψεις-διασκέψεις, οι οποίες καθόλου δεν εξυπηρέτησαν τη νομιμότητα και το δημόσιο συμφέρον.

Επιπλέον όμως υπάρχουν δύο ζητήματα που αναδύονται και από αυτήν την τροπολογία, αλλά και από την τροπολογία που έχετε καταθέσει και αφορά τη δυνατότητα προαγωγής προέδρου εφετών σε αρεοπαγίτη και εισαγγελέα εφετών σε αντιεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, οι οποίες πρέπει να σας πω ότι από την ανάγνωσή τους και μόνο παραπέμπουν στην εξατομικευμένη, φωτογραφική εξυπηρέτηση κάποιων άλλων σκοπιμοτήτων, οι οποίες δεν έχουν να κάνουν ούτε με τη δικαιοσύνη ούτε με τη διαφανή και εύρυθμη λειτουργία της πολιτείας.

Δεν αντιλαμβάνομαι γιατί ο εισαγγελέας εφετών, ο οποίος έχει συμπληρώσει τριετία στο βαθμό και δεν μπορεί να γίνει αρεοπαγίτης λόγω μη ύπαρξης κενής οργανικής θέσης, δεν μπορεί να γίνει αντιεισαγγελέας του Αρείου Πάγου ή αντίστοιχα ο πρόεδρος εφετών, αρεοπαγίτης και μπορούν να προαχθούν τρεις μήνες πριν την αποχώρησή τους στο βαθμό αυτό, χωρίς να θεμιλύνεται οποιοδήποτε μισθολογικής, συνταξιοδοτικής ή άλλης φύσης δικαίωμα.

Το μόνο το οποίο μπορώ να σκεφτώ ότι εξυπηρετεί αυτό, είναι να πληρούν τις προϋποθέσεις κάποιοι τέτοιοι λειτουργοί ούτως, ώστε να χρησιμοποιούνται εν συνεχεία σε ανεξάρτητες αρχές ή οποιαδήποτε άλλου προβλέπεται να διορίζεται ανώτατος ή συν-

ταξιούχος ανώτατος δικαστικός λειτουργός. Δεν νομίζω ότι είναι σύστοιχο με το πνεύμα του νομοθετήματος αυτό. Δεν νομίζω ότι εξυπηρετεί οτιδήποτε έχει να κάνει με τη λειτουργία της δικαιοσύνης. Επομένως δεν μπορούμε να υποστηρίξουμε αυτήν την τροπολογία επ' ουδενί, αλλά νομίζω ότι θα έπρεπε και να αποσυρθεί, γιατί δείχνει φωτογραφική.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας πω το εξής: Καταβάλατε πράγματι πολύ μεγάλη προσπάθεια να υπάρξει σύγκλιση και αυτό να ξέρετε ότι και καταγράφεται και εκτιμάται. Καταγράφεται υπέρ σας αυτό. Καταγράφεται εναντίον εκείνων, οι οποίοι με αντιδραστικό τρόπο τελικώς πέτυχαν οπισθοχώρηση και οπισθοδρόμηση στη διατύπωση των διατάξεων του νομοθετήματος αυτού.

Επίσης θέλω να σας πω το εξής. Είπατε «αν πηγαίνουμε όλοι ένα βήμα πίσω, ίσως μπορέσει η χώρα να πάει πολλά βήματα μπροστά». Υπάρχουν ζητήματα στα οποία μπορεί κανείς να υποχωρεί. Όμως υπάρχουν και ζητήματα στα οποία πρέπει να είναι ανυποχώρητος. Το βήμα πίσω τελικώς μας οδηγεί δεκαετίες και αιώνες πίσω και το έχει πληρώσει η χώρα αυτή πάρα πολύ ακριβά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδα Γρηγοράκος): Ευχαριστούμε πολύ.

Ο κ. Μαρίας έχει το λόγο.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, σε σχέση με τις τροπολογίες τοποθετήθηκε η κ. Γιαταγάνη, απλώς θα ήθελα να επισημάνω ότι η τροπολογία για τις εθνικές και διεθνείς διατιθεσίες δεν μας βρίσκει σύμφωνους και είμαστε κατά.

Δεύτερον, πιστεύουμε ότι όποια ρύθμιση υπάρχει για τους εισαγγελείς θα πρέπει να διασφαλίζει τη λειτουργία των οικονομικών εισαγγελιών. Αν δεν υπάρχει τέτοια διασφάλιση, δεν θα ψηφίσουμε τη συγκεκριμένη διάταξη.

Τρίτον, εμμένουμε να αποσυρθεί η διάταξη του άρθρου 71α, γιατί θεωρούμε ότι ανοίγει το δρόμο, για να γίνονται επεμβάσεις των δυνάμεων καταστολής και από εκεί και πέρα θα τρέχει ο κόσμος στα δικαστήρια να αποδείξει ότι δεν είχε πρόθεση.

Επομένως στο πλαίσιο όλου του διαλόγου, της συζήτησης που έχει γίνει αυτές τις ημέρες και της καλής πίστης –αν θέλετε– που επέδειξαν διάφορες πλευρές –και η δική μας πλευρά– καλούμε τον Υπουργό να το αποσύρει αυτό. Αν δεν το αποσύρει, θα το καταψηφίσουμε.

Επίσης η κ. Γιαταγάνη εξήγησε αναλυτικά σε ποιες διατάξεις ψηφίζουμε υπέρ και σε ποιες διατάξεις ψηφίσαμε κατά.

Έρχομαι λοιπόν να κλείσω αυτήν την τοποθέτησή μου, λέγοντας ότι θεωρούμε εμείς οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, οι οποίοι είμαστε ένα κίνημα του πατριωτικού αντιμνημονιακού κέντρου, ότι πρέπει στα ζητήματα που έχουν σχέση με τα ναρκωτικά να υπάρχει πρώτα απ' όλα ένα δίπολο, πρώτον, αντιμετώπιση κυρίως στη βάση της πρόληψης, δεύτερον, να μπορούμε εμείς να στηρίξουμε στο πλαίσιο της πρόληψης και τις οικογένειες που υποφέρουν αυτήν τη στιγμή, τρίτον, στο πλαίσιο πάλι του πρώτου σκέλους, της πρόληψης, να αξιοποιηθούν οι φορείς της κοινωνίας των πολιτών.

Πρέπει όμως, κύριε Πρόεδρε, να είναι φορείς της κοινωνίας των πολιτών και όχι φορείς της κοινωνίας των «κολλητών». Αυτό

νομίζω ότι εξηγεί τα πάντα και με βάση αυτόν το γνώμονα μπορούμε να κρίνουμε τι πρέπει να υπάρξει και ποιες –αν θέλετε– ενώσεις πολιτών ή η Εκκλησία ή άλλοι φορείς ή ο δικηγορικός σύλλογος, όπως ειπώθηκε από το συνάδελφο κ. Γιοβανόπουλο, θα πρέπει να μπουν στο παιχνίδι.

Τέλος υπάρχει και το θέμα της καταστολής και της ποινής και εκεί πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι. Οι έμποροι ναρκωτικών πρέπει να τιμωρηθούν παραδειγματικά.

Επίσης πρέπει να μην υπάρχουν «παραθυράκια» ή αν υπάρχουν «παραθυράκια», να κλείσουν, για να μην αξιοποιούν διατάξεις περί χρηστών οι έμποροι ναρκωτικών και να γλυτώνουν. Αυτό αφορά τους εμπόρους ναρκωτικών όχι μόνο τους πολύ μεγάλους, που πολλές φορές είναι και άγνωστοι, γιατί κατά κύριο λόγο πρέπει να αφορά αυτούς, αλλά και διάφορους άλλους εμπόρους ναρκωτικών τοπικούς, που είναι γνωστοί στις οικογένειες, είναι γνωστοί στις κοινωνίες και τους βλέπουν να είναι έξω και να συνεχίζουν τη δουλειά.

Αυτά λοιπόν είναι ζητήματα που νομίζω ότι τέθηκαν, αναδείχθηκαν σε αυτήν τη συζήτηση.

Εμείς ξεκινήσαμε την τοποθέτησή μας με μία καταψήφιση επί της αρχής, γιατί θέλαμε να πάμε αρκετά παραπέρα. Ψηφίσαμε, όπως είδατε και θα ψηφίσουμε την πλειοψηφία των συγκεκριμένων άρθρων.

Τέλος επί του συνόλου, θα είμαστε θετικοί, κύριε Υπουργέ, γιατί θέλουμε να δείξουμε τα βήματα που υπάρχουν αυτήν τη στιγμή, έστω και αυτά τα μικρά, σε σχέση κυρίως με το θέμα της πρόληψης, της θεραπείας.

Όμως έχετε και εσείς στο νου σας –επειδή διοικείτε– όχι βέβαια την απονομή της δικαιοσύνης, αλλά κυρίως στις φυλακές το ζήτημα των αδειών και άλλα συμπαρομαρτούντα και ότι πρέπει να μην αξιοποιούνται διατάξεις. Και σε αυτό πρέπει να είστε κάθετος και να το ελέγχετε, να μην αξιοποιούνται διατάξεις είτε για άδειες είτε άλλες, από αυτούς που πρέπει να μείνουν μέσα, γιατί πρέπει να προστατευθεί κατ' αρχάς η κοινωνία και δεύτερον, να παραδειγματιστούν και να υπάρχει φυσικά, η αντίστοιχη, η σωστή αντιμετώπιση στους χρήστες. Αν αυτό μπορούσαμε να το πετύχουμε, πραγματικά θα έχουμε φέρει τη χώρα ένα βήμα μπροστά. Σε αυτά τα θέματα θα πηγαίνουμε μπροστά.

Όμως, κύριε Υπουργέ, σας λέμε ότι βήματα πίσω δεν θα κάνουμε σε άλλα θέματα που θα φέρετε και θα έχουν σχέση με τη μνημονιακή πολιτική. Εμείς θα είμαστε αντίθετοι.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδα Γρηγοράκος): Ο Υφυπουργός κ. Κωνσταντίνος Καραγκούννης έχει το λόγο για πέντε λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΝΗΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, θα ήθελα να καταθέσω πάλι τις νομοτεχνικές βελτιώσεις στις οποίες αναφέρθηκε ο Υπουργός.

Κατατέθηκε λανθασμένο αρχείο, γι' αυτό υπήρχε και παρανόηση από εσάς, κυρία Σταμπούλη.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

16⁴⁵ = κκ. 6/3/201317⁵⁵ = κκ. 6/3/2013Νομοτεχνικές Βελτιώσεις στο
Σχέδιο Νόμου

«Νόμος περί Εξαρτησιογόνων Ουσιών και άλλες διατάξεις»

Άρθρο 5

Επιτροπή Ναρκωτικών

1. Στο Υπουργείο Υγείας συνιστάται Επιτροπή Ναρκωτικών, αποτελούμενη από:

α) τον διευθυντή της Διεύθυνσης Φαρμάκων και Φαρμακείων του Υπουργείου Υγείας, β) έναν εκπρόσωπο του Επιστημονικού Συμβουλίου του Ε.Ο.Φ., γ) έναν εκπρόσωπο του Γενικού Χημείου του Κράτους (Γ.Χ.Κ.), δ) **επτά καθηγητές των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Α.Ε.Ι.), ανά έναν με ειδίκευση στα γνωστικά αντικείμενα Φαρμακευτικής Χημείας, Φαρμακολογίας, Τοξικολογίας, Κοινωνικής Ψυχολογίας, Ποινικών και Εγκληματολογικών Επιστημών αντίστοιχα και Επιδημιολόγος,** που ορίζονται ύστερα από πρόταση των αρμόδιων οργάνων διοίκησης και ε) έναν ιατρό με ειξιδίκευση στην ανακουφιστική ιατρική φροντίδα και στ) έναν ανώτερο αξιωματικό της Ελληνικής Αστυνομίας και έναν του Λιμενικού Σώματος –Ελληνικής Ακτοφυλακής με εμπειρία στα θέματα ναρκωτικών. Για κάθε μέλος της Επιτροπής ορίζεται και ένας αναπληρωτής. Η θητεία της Επιτροπής είναι διετής.

Άρθρο 21

Ιδιαίτερες περιπτώσεις

1. Με ποινή φυλάκισης **μέχρι τρία έτη** τιμωρείται όποιος:....

β) διαθέτει ναρκωτικά **χωρίς κέρδος** σε οικείους του, με σκοπό να καλύψει τις άμεσες ανάγκες χρήσης τους.

Άρθρο 25

Προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Αν ο υπαίτιος της προβλεπόμενης από την παράγραφο 1 εδάφιο α πράξης, παρακολουθεί εγκεκριμένο κατά νόμο συμβουλευτικό ή θεραπευτικό πρόγραμμα σωματικής αποτοξίνωσης με ή χωρίς υποκατάστατα και σωματικής και ψυχικής απεξάρτησης, τιμωρείται με τις σχετικές διατάξεις του άρθρου 42 του ν. 2696/1999, όπως ισχύει.»

Άρθρο 27**Ευνοϊκά μέτρα**

1. Αν ο υπαίτιος κάποιας από τις πράξεις των άρθρων **20 έως 22** πριν από την αμετάκλητη καταδίκη του, κρίνεται ότι με δική του πρωτοβουλία συντέλεσε με παροχή πληροφοριών στην ανακάλυψη ή εξάρθρωση εγκληματικής οργάνωσης διακίνησης ναρκωτικών ή στην ανακάλυψη και σύλληψη διακινητή ναρκωτικών, η δε ευθύνη του υπαιτίου και η βαρύτητα της πράξης του είναι καταδήλως μικρότερες από την ευθύνη των προσώπων στην ανακάλυψη και σύλληψη των οποίων συντέλεσε και τη βαρύτητα των πράξεων που τέλεσαν, το δικαστήριο αναγνωρίζει στο πρόσωπό του ελαφρυντική περίπτωση. Παράλληλα μπορεί να διατάξει και την αναστολή εκτέλεσης της ποινής για διάστημα από δύο (2) έως είκοσι (20) ετών, ανεξάρτητα από τη συνδρομή των όρων των άρθρων 99 επ. του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο 35**Απόλυση υπό όρο**

1. Όποιος έχει καταδικαστεί για εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 32 παρ. 1 σε στερητική της ελευθερίας ποινή και την εκτίει στη φυλακή, αν παρακολούθησε με επιτυχία **εγκεκριμένο κατά νόμο συμβουλευτικό ή θεραπευτικό πρόγραμμα σωματικής αποτοξίνωσης με ή χωρίς υποκατάστατα και σωματικής και ψυχικής απεξάρτησης** και υπάρχει βεβαίωση από αναγνωρισμένο θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης που λειτουργεί εκτός του σωφρονιστικού καταστήματος ότι γίνεται αποδεκτός σε

αυτό, μπορεί να απολυθεί με βούλευμα του συμβουλίου πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής και πριν από τη συμπλήρωση του χρόνου που ορίζεται στα άρθρα 105 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα, με τον όρο παρακολούθησης του οικείου προγράμματος και εφόσον έχει εκτίσει με οποιονδήποτε τρόπο τουλάχιστον το ένα πέμπτο (1/5) της ποινής. Οι υπεύθυνοι του προγράμματος έχουν την υποχρέωση να ενημερώνουν την πρώτη ημέρα κάθε δεύτερου μήνα τη δικαστική αρχή και να συμπληρώνουν ειδικό δελτίο, στο οποίο αναφέρεται ρητά η συνεχής παρακολούθηση, η συναφής πρόοδος, η σταθεροποίηση και η επιτυχής ολοκλήρωσή του. Η αδικαιολόγητη διακοπή της παρακολούθησης του προγράμματος αναφέρεται άμεσα στον αρμόδιο εισαγγελέα πλημμελειοδικών και το συμβούλιο πλημμελειοδικών προχωρεί σε ανάκληση της απόλυσης.

Σημείωση: Όμοια διατύπωση «....εγκεκριμένο κατά νόμο συμβουλευτικό ή θεραπευτικό πρόγραμμα σωματικής αποτοξίνωσης με ή χωρίς υποκατάστατα και σωματικής και ψυχικής απεξάρτησης....»

και στα άρθρα 31,32,33,34.

Άρθρο 36

Απαγόρευση άσκησης επαγγέλματος

1. Σε περίπτωση καταδίκης σε ποινή κάθειρξης για εγκλήματα των άρθρων 20, 22, 23, 24 παράγραφος 1 εδάφιο τέταρτο και 25 παράγραφος 1 εδάφιο τέταρτο, το δικαστήριο μπορεί να διατάσσει την απαγόρευση άσκησης του επαγγέλματος του δράστη για ένα (1) μέχρι πέντε (5) έτη, εφόσον κρίνει ότι η παράβαση έχει σχέση με το επάγγελμα του. Οι διατάξεις που προβλέπουν πειθαρχικές ή διοικητικές κυρώσεις εξακολουθούν να ισχύουν παραλλήλως.
2. Η απαγόρευση της άσκησης του επαγγέλματος αρχίζει από τη λήξη της στερητικής της ελευθερίας ποινής. Αν εκτός από την ποινή έχει επιβληθεί και μέτρο ασφαλείας, η απαγόρευση αρχίζει από τη λήξη του μέτρου. Η απαγόρευση λήγει και πριν από τον οριζόμενο από την απόφαση χρόνο, εφόσον ο δράστης ολοκληρώσει πρόγραμμα απεξάρτησης.
3. Η απαγόρευση της άσκησης επαγγέλματος συνεπάγεται και την παύση της λειτουργίας του καταστήματος ή γραφείου, για ίσο χρονικό διάστημα, αν η

άσκηση του επαγγέλματος αυτού προϋποθέτει την ύπαρξη και λειτουργία τους.

4. Για όσο χρόνο διαρκεί η απαγόρευση άσκησης του επαγγέλματος, εκείνος στον οποίο έχει επιβληθεί δεν μπορεί να ασκήσει το επάγγελμα αυτό ούτε προσωπικώς, ούτε μέσω άλλου ή για λογαριασμό τρίτου. Σε περίπτωση παράβασης της απαγόρευσης αυτής ο υπαίτιος τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός (1) έτους και με χρηματική ποινή.

Άρθρο 40

Δήμευση

Σε περίπτωση καταδίκης για παράβαση των άρθρων 20, 22 και 23 του **παρόντος** Κώδικα το δικαστήριο, με την επιφύλαξη του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου αυτής, διατάσσει τη δήμευση όλων των πραγμάτων, τα οποία προήλθαν από την πράξη, του τιμήματος τους, των κινητών και ακινήτων που αποκτήθηκαν με το τίμημα αυτό ή από την αποδοχή και διάθεσή τους, καθώς και των μεταφορικών μέσων και όλων των αντικειμένων, τα οποία χρησίμευσαν ή προορίζονταν για την τέλεση της πράξης, είτε αυτά ανήκουν στον αυτουργό είτε σε οποιονδήποτε από τους συμμετόχους. Κατά τα λοιπά ισχύουν οι ρυθμίσεις της Σύμβασης Ηνωμένων Εθνών κατά της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών φαρμάκων και ψυχοτρόπων ουσιών που κυρώθηκε με το ν.1990/1991 (Α' 193) και ιδίως εκείνες του άρθρου 5 της Σύμβασης αναφορικά με τη δήμευση περιουσιακών στοιχείων. Όσα από τα τεχνικά μέσα που δημεύονται με τελεσίδικη δικαστική απόφαση κρίνονται ως άκρως απαραίτητα για την κάλυψη αναγκών των υπηρεσιών δίωξης ναρκωτικών αποδίδονται, κατά προτίμηση, στις υπηρεσίες που ενήργησαν την κατάσχεση, ύστερα από αίτημα των Υπουργείων στα οποία ανήκουν οι Υπηρεσίες που διενήργησαν την κατάσχεση.

Άρθρο 50

Στο τέλος της παραγράφου 2 προστίθεται :

λόγω διαφορετικού γενετήσιου προσανατολισμού ή της ταυτότητας φύλου κατά του παθόντος συνιστά επιβαρυντική περίπτωση και η ποινή δεν αναστέλλεται και δεν μετατρέπεται».

Άρθρο 68

Προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

« Δεν συνιστά δωροδοκία η απλή υλική παροχή προς έκφραση ευγνωμοσύνης.»

Άρθρο 70

3. Όποιος για το σκοπό που αναφέρθηκε προσφέρει, υπόσχεται, διαμεσολαβεί ή δίνει τέτοια δώρα ή ωφελήματα σε κάποιο από τα πρόσωπα της παραγράφου 1 ή σε οικείους τους, τιμωρείται:

α) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους, καθώς και υποχρεωτική χρηματική ποινή ίση με το πενήνταπλάσιο του ωφελήματος και μέχρι το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ. Σε περίπτωση ωφελήματος μη αποτιμητού σε χρήμα, η χρηματική ποινή δεν μπορεί να είναι κατώτερη από δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ ούτε ανώτερη από εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) ευρώ

β) με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών αν η αξία των δώρων ή ωφελημάτων υπερβαίνει το συνολικό ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ, καθώς και υποχρεωτική χρηματική ποινή, η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη από **πενήντα** χιλιάδες **(50.000)** ευρώ ούτε ανώτερη από πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ».

71α *Εξαιτίας της προσφοράς Αξία*
 Άρθρο 71 β *«... με ποσό πέντε εκατόν πενήντα ευρώ»*

Το άρθρο 71 β αναδιατυπώνεται ως εξής:

1.Η παράγραφος 1 εδάφιο β του άρθρου 380 Π.Κ. αντικαθίσταται ως εξής:

« Αν ο υπαίτιος της πράξεως αυτής ενήργησε με καλυμμένα ή αλλοιωμένα τα χαρακτηριστικά του προσώπου του ή αν έφερε πολεμικό τυφέκιο ή πυροβόλο όπλο που φέρει φυσίγγιο των 40 χιλιοστών και άνω ή πολυβόλο ή

{ 7 }

υποπολυβόλο ή χειροβομβίδα ή εκρηκτικό μηχανισμό ή βαρύ όπλο ή όπλο πυροβολικού, τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών»

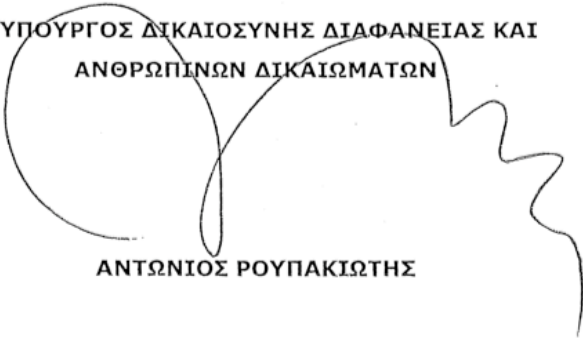
2. Η παρ. 2 του άρθρου 380 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Αν από την πράξη προήλθε ο θάνατος κάποιου προσώπου ή βαριά σωματική βλάβη ~~ή αν η ληστεία διαπράχθηκε από δράστη που φέρει πολεμικό τυφέκιο ή πυροβόλο όπλο που φέρει φυσίγγιο των 40 χιλιοστών και άνω ή πολυβόλο ή υποπολυβόλο ή χειροβομβίδα ή εκρηκτικό μηχανισμό ή βαρύ όπλο ή όπλο πυροβολικού~~ ή αν η πράξη εκτελέστηκε με ιδιαίτερη σκληρότητα εναντίον προσώπου **ή αν ο δράστης έκανε χρήση πολεμικού τυφεκίου ή πυροβόλου όπλου που φέρει φυσίγγιο των 40 χιλιοστών και άνω ή πολυβόλου ή υποπολυβόλου ή χειροβομβίδας ή εκρηκτικού μηχανισμού ή βαρέως όπλου ή όπλου πυροβολικού**, επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη».

Αθήνα 6-3-2013

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι έγινε πραγματικά μια εξαιρετική συζήτηση και είναι σημαντικό ότι το σύνολο των πολιτικών δυνάμεων κατέληξε να συμφωνήσει σε αυτό το σχέδιο νόμου, με τις θεμιτές βέβαια επιφυλάξεις και ενστάσεις που έχει ο καθένας μας. Βρήκαμε μια κοινή συνισταμένη. Αυτό καταγράφεται θετικά τόσο για το νομοσχέδιο, όσο βεβαίως και για τα κοινοβουλευτικά ήθη, το να βρίσκουμε συγκλίσεις και να συμφωνούμε.

Με αυτό το νομοσχέδιο έπρεπε να αναλάβουμε δράση και να φέρουμε μια εξέλιξη σε ό,τι αφορά το νόμο περί ναρκωτικών, να εκσυγχρονίσουμε τη νομοθεσία και να αλλάξουμε πολιτική στο μέτρο του δυνατού, όσον αφορά την αντιμετώπιση αυτής της μάστιγας. Έπρεπε να απαντήσουμε σε κάποια βασικά ερωτήματα.

Πρώτο ερώτημα: Θα διευκολύνουμε την ουσιαστική εφαρμογή μέτρων απεξάρτησης, σωματικής και ψυχολογικής, αντί του εγκλεισμού στις κοινές συνθήκες φυλακής;

Δεύτερο ερώτημα: Θα εισάγουμε αυστηρή καταστολή των βαρύτερων και οργανωμένων μορφών διακίνησης, αλλά με προσεκτικό διαχωρισμό τους από τις ελαφρύτερες περιπτώσεις;

Τρίτο ερώτημα: Θα διακρίνουμε και θα διαβαθμίζουμε τα σχετικά εγκλήματα, ώστε να αποφεύγονται οι δυσανάλογες βαριές ή ευνοϊκές μεταχειρίσεις;

Τέταρτο ερώτημα: Θα συστηματοποιήσουμε τα όργανα σχεδιασμού, συντονισμού και υλοποίησης της πολιτικής κατά των ναρκωτικών, όπως είναι η διυπουργική επιτροπή, ο εθνικός συντονιστής για την αντιμετώπιση των ναρκωτικών και η Εθνική Επιτροπή Σχεδιασμού και Συντονισμού;

Οι συντάκτες του νομοσχεδίου έλαβαν υπ' όψιν τους όλα αυτά τα ερωτήματα και νομίζω ότι σε αυτά απάντησαν με αρκετή επιτυχία. Έλαβαν υπ' όψιν αρκετά δεδομένα τόσο από την ελληνική όσο και από την ευρωπαϊκή εμπειρία. Δεν θα επαναλάβω τα ελληνικά δεδομένα γιατί αυτά έχουν ήδη ειπωθεί.

Θα κάνω μια αναφορά στα όσα είπε τόσο ο κ. Γκιόκας όσο και ο κ. Παφίλης, αλλά και πολλοί άλλοι ομιλητές, δηλαδή ότι για την Ελλάδα τα στοιχεία δείχνουν μικρή παραβατικότητα στο νόμο περί ναρκωτικών, ακριβώς γιατί υπάρχει σκληρή νομοθεσία.

Επιβεβαιώνω ότι στην Ελλάδα...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κύριε Υπουργέ, με συγχωρείτε, δεν είπαμε αυτό. Είπαμε χαμηλότερα ποσοστά...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Το ίδιο ακριβώς λέμε.

Επιβεβαιώνω και εγώ ότι στην Ελλάδα –αναφέρθηκε και πριν ο Υπουργός σε αυτό– όπως και συνολικά στο Νότο υπάρχει χαμηλός δείκτης χρήσης, αλλά και παραβατικότητας. Όσον αφορά την κάνναβη δεν ισχύει το ίδιο, όπως και στα οπιούχα που η χρήση στις βόρειες χώρες είναι μικρότερη. Το αποδεικνύει ο πίνακας στον οποίο νομίζω ότι έκανε αναφορά και ο κ. Παφίλης. Θα καταθέσω τον πίνακα του ΟΗΕ για το 2012, που κάνει σύγκριση σε όλες τις χώρες του κόσμου.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Κωνσταντίνος Καραγκούνης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Στις υπόλοιπες χώρες του Νότου, που η χρήση είναι εξίσου μικρή με την Ελλάδα, δεν έχουν τόσο αυστηρές ποινές, όσον αφορά τα ναρκωτικά, δεν έχουν τόσο ισόβια. Πρέπει να ξέρετε ότι τα τελευταία χρόνια η Πορτογαλία και η Ισπανία έχουν αποποινικοποιήσει τη χρήση. Αυτό δεν οδήγησε στην αύξηση της παραβατικότητας. Αυτό δεν οδήγησε στην έκρηξη των παραβάσεων του νόμου περί ναρκωτικών. Τι έκαναν αυτές οι χώρες; Απλά εκσυγχρόνισαν το νομοθετικό τους πλαίσιο. Αυτό ακριβώς επιχειρούμε να κάνουμε και εμείς.

Με το άρθρο 22, λόγου χάριν, για πρώτη φορά για δικαιοπολιτικούς λόγους εισάγεται η ποινική αντιμετώπιση του υπότροπου, χωρίς πλέον να επαπειλείται η ποινή της ισόβιας κάθειρξης για τον υπότροπο. Ο παραβάτης, έχοντας καταδικαστεί για πλημμέλημα του νόμου περί ναρκωτικών, αντιμετώπιζε χωρίς άλλο στη δεύτερη ποινική του δίωξη το φάσμα της ισόβιας κάθειρξης. Να

το πω απλά, βάζαμε μέχρι σήμερα φτωχοδιάβολους στη φυλακή και τους βγάζαμε πραγματικούς σατανάδες. Νομίζω ότι δεν είναι αυτό που θέλουμε για τη νεολαία μας.

Με το άρθρο 21, για πρώτη φορά καλύπτονται νομοθετικά οι περιπτώσεις που χρήζουν ηπιότερης ποινικής αντιμετώπισης και αφορούν τη διακίνηση ναρκωτικών, τη διακίνηση για κάλυψη καθημερινών ατομικών αναγκών, τη διάθεση σε οικείους και το λεγόμενο «κέρασμα». Η καθημερινή δικαστική πρακτική ανέδειξε αυτές τις περιπτώσεις, τις οποίες μέχρι σήμερα αντιμετώπιζαν ως κακουργηματικές και συνοδεύονταν από επιβολή πολλών ετών κάθειρξης.

Με το παρόν άρθρο οι περιπτώσεις αυτές τιμωρούνται με ποινές φυλάκισης, η δε διακίνηση μικροποσότητας ναρκωτικών εφαρμόζεται ως πλημμεληματική μορφή, υπό την απαραίτητη προϋπόθεση της αναγνώρισης εξάρτησης στο πρόσωπο του υπαιτίου.

Από την άλλη, με το άρθρο 23 επιβάλλεται η αυστηρότερη ποινική μεταχείριση του μεγαλεμπόρου ναρκωτικών, διότι δεν του αναγνωρίζεται η εξάρτηση, όπως ίσχυε μέχρι σήμερα. Κλείνουμε δηλαδή κάθε παράθυρο επιείκειας. Και χρήζει μνείας ότι η κατ' επάγγελμα τέλεση, συνδεομένη πλέον με το χρηματικό κριτήριο του προσδοκώμενου οφέλους, είναι νομοθετικά αρτιότερη από την ιδιαιτέρως μεγάλη ποσότητα που ισχύει και η ερμηνεία της οποίας δημιούργησε μεγάλες νομολογιακές αποκλίσεις. Έπρεπε να δώσουμε αυτές τις δικαικές απαντήσεις, για να εξελίξουμε τη νομοθεσία μας.

Χαρακτηριστικά όμως είναι τα στοιχεία που προκύπτουν από πρόσφατη ειδική συγκριτική έκθεση του Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου για τα Ναρκωτικά και τις Εξαρτήσεις. Για τις περισσότερες χώρες το μέσο ύψος ποινής για εγκλήματα χρήσης ή προσωπικής κατοχής ναρκωτικών ήταν σημαντικά χαμηλότερο από το ένα έτος, ενώ υπάρχουν χώρες που δεν διώκεται η ατομική χρήση και κατοχή.

Οι ποινές για τη βασική μορφή διακίνησης δεν φαίνεται να υπερβαίνουν τα τρία έτη και σε αρκετές περιπτώσεις αναστέλλονται. Ιδιαίτερο συγκριτικό ενδιαφέρον εμφανίζουν οι ποινές για τις πιο επιβαρυνμένες μορφές διακίνησης. Χαρακτηριστικό τους γνώρισμα είναι, ότι βάλονται σπάνια. Το εύρημα αυτό οδηγεί στη διάγνωση μιας σημαντικής διαφοράς με τη χώρα μας όπου η ανώτατη ποινή της ισόβιας κάθειρξης επιβάλλεται σε αρκετές περιπτώσεις. Το έχουμε ξαναπεί, τετρακόσιους ισοβίτες.

Για την αξιολόγηση αυτής της διαφοράς πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν ότι η εξάρτηση στις πλείστες ευρωπαϊκές χώρες εκτιμάται ως γενικό ελαφρυντικό και όχι ως ειδικός λόγος μείωσης της προβλεπόμενης ποινής. Οι ευρωπαϊκές χώρες δείχνουν μια αυξημένη τάση επιβολής εναλλακτικών ανοιχτών μέτρων θεραπείας αντί φυλάκισης. Η Ελλάδα θεωρείται ως μια από τις πιο αυστηρές χώρες, όσον αφορά την ποινική αντιμετώπιση της χρήσης και διακίνησης ναρκωτικών.

Στη χώρα μας έχει γίνει μια σημαντική έρευνα –αξιολόγηση του θεραπευτικού έργου του ΚΕΘΕΑ, που έλαβε χώρα με διεθνή επίβλεψη, «Αγρωπιώτη-Καμπριάνη, Εξαρτήσεις 2002», που έδειξε τα εξής: Από όσους παρέμειναν σε θεραπευτικές κοινότητες για διάστημα άνω του ενός έτους, το 73% δεν είχε ποινικές εκκρεμότητες για πέντε έτη μετά την είσοδό του στη θεραπευτική διαδικασία. Το 100% όσων έλαβαν μέρος στην έρευνα αφ' ενός, δεν είχε καμμία εμφανή ή αφανή παράνομη δραστηριότητα, κατά τις τελευταίες τριάντα μέρες πριν ερωτηθεί, αφ' ετέρου, δεν είχε εμπειρία φυλάκισης κατά την πενταετία.

Αν οι αριθμοί αυτοί συγκριθούν με τα υψηλά ποσοστά υποτροπής όσων αποφυλακίζονται, προκύπτει ότι η προληπτική δυναμική της απεξάρτησης είναι πολύ ισχυρότερη από την αντίστοιχη της φυλακής. Τα ελληνικά δικαστήρια βέβαια προτιμούν την ποινική μεταχείριση και αγνοούν τα θεραπευτικά μέτρα.

Αυτές τις ατέλειες και την πολυπλοκότητα επιχειρεί να θεραπεύσει το σχέδιο νόμου. Να λοιπόν, γιατί πρέπει να στρέψουμε την προσοχή μας στη θεραπεία. Και βεβαίως δεν μπορώ να μη δεχθώ ότι σε αυτόν τον τομέα χρειαζόμαστε περαιτέρω κονδύλια.

Δεν θα αναφερθώ στα περισσότερα άρθρα, γιατί έγινε ενδελεχής και εκτενής αναφορά και από τον Υπουργό, αλλά βεβαίως

και από όλους τους ομιλητές. Επιτρέψτε μου να κάνω μια μικρή αναφορά στο δεύτερο μέρος και να κλείσω, διότι νομίζω ότι δύσκολα μπορεί κανείς να διαφωνήσει με τις περισσότερες των διατάξεων. Δεν λέω για όλες...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Ούτε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Δεν λέω για όλες, γιατί σέβομαι τις διαφορετικές προσεγγίσεις που μπορεί να έχει ο κάθε συνάδελφος, ειδικά τις ιδεολογικές. Σε κάθε περίπτωση ποιος μπορεί να διαφωνήσει με τα άρθρα 61, 65, 72, 73, 77, 78 και πολλά άλλα; Οι ρυθμίσεις του Β' μέρους καλύπτουν επείγουσες ανάγκες που πάνω από όλα, κατά τη δική μας εκτίμηση, αφορούν τους πολίτες.

Δύο παρατηρήσεις: Άρθρα 68, 69 και 70. Αποτελούσε δέσμευση του Υπουργείου να ενισχύσουμε τις διατάξεις κατά της διαφθοράς. Κάνουμε εξοντωτικές ειδικά τις χρηματικές ποινές, με σκοπό να δώσουμε ισχυρό μήνυμα τόσο για την ενεργητική όσο βεβαίως και για την παθητική δωροδοκία και την δωροδοκία δικαστή.

Επιτρέψτε μου, τέλος να κάνω μια μικρή αναφορά ως προς τον εισαγγελέα της διαφθοράς, επειδή υπήρξαν διάφορες επιφυλάξεις και αιτιάσεις από διάφορες πλευρές. Νομίζω ότι η διάταξη είναι ξεκάθαρη. Κάνει σαφή αναφορά στο ν. 4022/2011. Αναφέρεται σε συγκεκριμένα κακούργηματα και σε συγκεκριμένα πρόσπρα.

Από την άλλη οι οικονομικοί εισαγγελείς, που πρέπει να πω ότι κάνουν εξαιρετική δουλειά, ασχολούνται με συγκεκριμένα αδικήματα. Κανείς δεν μπαίνει στα χωράφια κανενός και κανείς δεν εμποδίζει τον άλλο από το πεδίο της έρευνάς του. Άλλωστε, όπως και η διάταξη ρυθμίζει, το έργο των εισαγγελέων διαφθοράς εποπτεύει και συντονίζει αντιεισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ο οποίος θα κάνει το ίδιο όσον αφορά και τους οικονομικούς εισαγγελείς. Οποιαδήποτε λοιπόν αλληλοεπικάλυψη ή σύγχυση δεν θα επιλύεται άμεσα. Νομίζω ότι δεν υπάρχει κανένας φόβος και κανένας λόγος ανησυχίας, κύριοι συνάδελφοι.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξενανήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δεκαεπτά μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί από το Δημοτικό Σχολείο Αγίου Ιωάννη Κέρκυρας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός και κλείνουμε τη συζήτηση.

Κύριε Υπουργέ, έχετε να κάνετε κάποιες παρατηρήσεις;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Δεν θα χρειαστώ παραπάνω από δυο-τρία λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Παρά το γεγονός ότι δήλωσα προηγουμένως ότι είμαστε και τυχεροί και ιδιαίτερα ευχαριστημένοι, οφείλω να τονίσω με ιδιαίτερη έμφαση ότι δεν αρκεί αμόνο ένα νομοσχέδιο, όσο κι αν συγκέντρωσε τη μέγιστη αποδοχή του Κοινοβουλίου, όσο κι αν οι ρυθμίσεις του κρίθηκαν -κατά προσδοκίαν τουλάχιστον- αποτελεσματικές για να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα.

Το πρόβλημα των εξαρτησιογόνων ουσιών ή ναρκωτικών έχει πολλές πτυχές, κρύβονται πολλά συμφέροντα. Άρα απαιτείται πρώτον, το κράτος να βρίσκεται σε εγρήγορση και κυρίως να εξασφαλίσει εκείνες τις οικονομικές δυνατότητες, τα κεφάλαια, τα ποσά, για να μπορούν να υλοποιηθούν οι ρυθμίσεις που εσείς θα ψηφίσετε. Διαφορετικά, θα μείνει ένα νομοσχέδιο, που γοήτευσε μεν, δεν θα μπορεί να εφαρμοστεί δε.

Δεύτερον, απαιτείται να διαχυθεί προς την κοινωνία, να προβληθεί πλέον ότι η Κυβέρνηση εισήγαγε και το Κοινοβούλιο ψήφισε κάτι διαφορετικό από αυτό που ισχύει, ώστε να ενδυναμώσει τη βούληση των πολιτών να αξιοποιήσουν τις νέες δυνατότητες και να γνωρίσουν, δηλαδή ότι υπάρχει παρηγορία, η οποία λέγεται πλέον πορεία προς τη θεραπεία και δεν υπάρχει ο μονόδρομος προς τη φυλακή. Αυτό πρέπει να ακουστεί, πρέπει

να διαχυθεί, πρέπει να γίνει αντιληπτό από τους Έλληνες πολίτες.

Τρίτον, πρέπει να γίνει αντιληπτό, σε ό,τι αφορά το Α' Μέρος του νομοσχεδίου, πως κάναμε ό,τι ήταν δυνατόν για να συγκλίνουμε. Δεν έχουμε άλλες δυνατότητες.

Σε ό,τι αφορά τα άρθρα 58 και 60, εύχομαι έως αύριο να βρεθεί κι εκεί μια σύγκλιση. Θα παρακαλέσω όμως την πλευρά της εναντίωσης -θεσμικής εναντίωσης εννοώ, όχι από άλλους λόγους- να σκεφθεί το εξής παράδειγμα: Αν έμεναν μόνο οι περιφέρειες, δεν θα έκαναν μικρά-μικρά κέντρα, υποκατάστατα; Έναν προβληματισμό έχω. Ενδεχομένως να υπάρχει λύση.

Θα παρακαλέσω όσο πρέπει να είμαστε υποψιασμένοι για τη λειτουργία κάποιων θεσμών, τόσο δεν χρειάζεται όμως να πανικοβαλλόμαστε, αν κάνουμε νέους θεσμούς. Ας δοκιμασθεί και ο θεσμός του εισαγγελέα εγκλημάτων διαφθοράς. Είναι ανάγκη, την οποία εκτιμάμε ότι υπάρχει, είναι ανάγκη, την οποία είμαστε υποχρεωμένοι να ικανοποιήσουμε.

Κυρία Κωνσταντοπούλου, ό,τι χρειαστεί από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, ώστε να μην υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία -άλλως αμφισβήτηση- ότι άλλα τα όρια των οικονομικών εισαγγελέων και άλλα τα όρια του εισαγγελέα εγκλημάτων διαφθοράς, θα το πράξουμε. Κατά συνέπεια δεν χρειάζεται ενδεχομένως άλλη προσθήκη και ίσως και να μην είναι δικαιολογημένη η αγωνία.

Σε ό,τι αφορά τα άρθρα που επανέρχαστε, εάν παρεμποδιστεί η λειτουργία ενός χώρου, εξακολουθεί να αιωρείται το ερώτημά μου: Ποια είναι η ειδοποιός διαφορά ανάμεσα στο να λειτουργεί μια υπηρεσία, να υπάρχει κατάληψη και να παρεμποδιστεί η λειτουργία της, από το να καταληφθεί ο χώρος εκ προοιμίου -νύχτα ή πρωί- και να παρεμποδίζει σκοπίμως τη λειτουργία της διοίκησης;

Η τελευταία παρατήρηση που αναγκάζομαι να κάνω είναι, ότι -να το τονίσω, γιατί λησμονήθηκε- όταν λέμε ότι μειώσαμε τις ποινές στους μικροδικινητές, όταν λέμε ότι εκ του αποτελέσματος ουσιαστικά απαλλάσσεται από τα δικαστήρια ο χρήστης, να μη λησμονούμε ότι αυξήσαμε την ποινή για εκείνον το μεγαλοδικινητή, τον έμπορο εξαρτησιογόνων ναρκωτικών ουσιών, ο οποίος στη συνέχεια επικαλείται ότι είναι εξαρτημένος, για να αποφύγει τα ισόβια. Ας το γνωρίζουν αυτό οι πολίτες.

Αυτό το ευεργέτημα ο μεγαλοδικινητής, ο μεγαλέμπορος να σκορπίζει το θάνατο και από την άλλη πλευρά, να επικαλείται ότι είναι κι αυτός εξαρτημένος, για να αποφύγει τα ισόβια εξέλιπε πλέον. Αυστηροποιήσαμε εκεί τις ρυθμίσεις.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω το εξής: Ένας Γάλλος δημοσιολόγος, αναλυτής των πράξεων, δράσεων και των θεσμών της Γαλλικής Επανάστασης -αυτό το θύμισε ένας λόγιος συνάδελφος πριν από μέρες- είπε: «Οι σοφοί λαοί ποτέ δεν μετατρέπουν τις περιστασιακές ανάγκες σε κανόνες δικαίου». Αυτό είπε.

Φοβούμαι ότι εμείς δεν ξεφύγαμε. Φοβούμαι. Το δηλώνω ως δήλωση αυτογνωσίας. Σε αυτήν την πυκνή σε εντάσεις κοινωνία, σε αυτήν τη δυστυχία που έχει καταλάβει την ελληνική κοινωνία, τους Έλληνες πολίτες, τους ανέργους, τους μικροεπαγγελματίες, τους φτωχούς ανθρώπους που έχουν ανάγκες, αλλά και σε αυτήν την εξέλιξη του εγκλήματος, να μην το λησμονούμε αυτό. Σε αυτήν τη μεταλλαγή του εγκλήματος και σε αυτήν τη διάχυση της διαφθοράς, ομολογώ ότι δεν ακούσαμε εν πολλοίς και εμείς εκείνον το Γάλλο σοφό, το δημοσιολόγο και αναγκαστήκαμε να εισηγηθούμε ή να αποδεχτούμε ρυθμίσεις ή άλλους κανόνες δικαίου, με τους οποίους προσδοκούμε να δώσουμε μία απάντηση, να απαντήσουμε στο κακό είτε είναι κακό σε βάρος της κοινωνίας είτε είναι κακό σε βάρος μεμονωμένων πολιτών.

Φοβούμαστε τα όπλα όσο φοβούμαστε τους βαρείς φόρους, όσο φοβούμαστε τη μείωση των αποδοχών των εργαζομένων. Σήμερα όμως μιλάμε για το έγκλημα, γι' αυτό αποδεχθήκαμε αυστηροποίηση των προβλεπόμενων ποινών.

Παρακαλώ να κατανοήσετε αυτήν τη μη τήρηση εκείνου του Γάλλου σοφού δημοσιολόγου.

Κύριε Πρόεδρε, στο σημείο αυτό, αν μου επιτρέπετε, θα ήθελα να επισημάνω κάτι. Στις μεταβατικές διατάξεις Β' Μέρους, εκεί που αρχίζει το άρθρο 656, προσθέσαμε και 261 του Αστικού Κώ-

δικα. Είναι κάτι για το οποίο ήδη έχω κάνει δήλωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Την έχουμε πάρει. **ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):** Ναι. Να ψηφιστεί και με αυτήν την προσθήκη του Αστικού Κώδικα.

Λέμε λοιπόν «το άρθρο 656 και 261 του Αστικού Κώδικα να ψηφιστεί ακριβώς με αυτήν την προσθήκη».

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Και εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Νόμος περί εξαρτησιογόνων ουσιών και άλλες διατάξεις» και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 11 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 12 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 13 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 13 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 14 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 14 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 15 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 15 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 16 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς, το άρθρο 16 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 17 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς, το άρθρο 17 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 18 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς, το άρθρο 18 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 19 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς, το άρθρο 19 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 20, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 20 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 21, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 21 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 22 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 22 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 23 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 23 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 24 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝ (Λεωνίδας Γοργορόκος): Συνεπώς το άρθρο

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Λεκτό, δεικτό

λογία με γενικό αριθμό 255 και ειδικό αριθμό 15 έγινε δ

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 256 και ειδικό αριθμό 17 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Παρών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 256 και ειδικό αριθμό 17 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 258 και ειδικό αριθμό 18, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 258 και ειδικό αριθμό 18 έγινε δεκτή, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Νόμος περί εξαρτησιογόνων ουσιών και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία επί της αρχής και επί των άρθρων.

Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι η ονομαστική ψηφοφορία για τα άρθρα 58 και 60 θα γίνει αύριο στις 12.00-12.30'.

Δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 18.28' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Πέμπτη 7 Μαρτίου 2013 και ώρα 9.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

